

Cutius diuersis respectibus tractatur, quoniam pacto terminanda sit, hic dicitur. Iudices prolongantes lites incurti excommunicationem Papæ reſeruatam declarant. Taxas beneficiorum, editas à Ioanne XXII. seruandas cenſet. Tandem tempus ponit intra quod uileſiſta acceptari & ſeruari. Colligunt Viuiam. in ration. lib. 1. pag. 490. Alagona in compend. pag. 171.

2. In conceſſionibus gratiarum expectatiuarum, &c.] Expectatiuas huiusmodi omnino ſuſtulit Conc. Trident. ſeſſ. 24. de reformat. cap. 19. & reſerunt Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 1. præm. num. 57. cum multis ſegq. Maſſob. in praxi habendis concurſum prelud. 23. in princ. n. 10. ſecundum Romanam impreſſ. Lotter. de re benefic. lib. 1. in apparatu num. 16.

3. Omnes, & ſingula cauſa, &c.] Hodie attenda noua diſpoſitione ſacri Conc. Trident. ſeſſ. 24. de reformat. cap. 10. Cauſe omnes ad forum eccleſiaſticum ſpectantes eorundem Ordinatio locorum in prima inſtantiâ decidi, & infra biennium terminari debent, & ex eo ita colligitur Paul. Fuſch. de viſitat. lib. 1. cap. 33. poſt n. 3. Aloyſ. Ricc. in collect. dec. p. 4. collect. 155. 3. in fin. Mar. Anton. var. reſolut. lib. 1. reſol. 15. num. 3. Zerol. in praxi Episcopali, part. 1. verbo inſtantiâ, §. 4. Piaſec. in ſimili praxi, p. 2. c. 4. n. 3. Ego ipſe de off. & poteſt. Episcop. p. 3. alleg. 81. vbi latè egit de hac materia.

S V M M A R I V M.

1. Compendium text. reſertur.
2. Papa munus eſt diſcordantes fideles populos ad pacem reducere.
3. Parochus tenetur populum monere vt frequenter ad ſuas Parochias diebus ſaltem Dominicis, & maioribus feſtis accedant.
4. Episcopum non poteſt cogere populum multâ & paenis etiam in caſu notabiliſſimæ negligentia ad audiendam Miſſam in Parochia ſua.
5. Religioſi ex priuilegio conſeſſi an teneant iterum ſuo Parocho conſiteri? reſponſi.
6. Reſtores Eccleſiarum, & Religioſi Mendicantes in Germania exiſtentes, qui pacem inter ipſos ſacram violant, ſententiam excommunicationis incurrunt.

EXTRA VAG. Vices. II. Idem.

CONFIRMAT concordiam factam in Germania inter Parochos, & Mendicantes, & addit penam excommunicationis, id eſt, ne Parochi non dicant hæreſes emanſe à Mendicantibus, & Mendicantes non dicant, nec prædicent populos non teneri audire Miſſas in eadem Parochia diebus feſtiſſimis, cum hoc fit irrecautum niſi iuſta cauſa excuſaret. Item neutri inducant ad eligendum ſepulturam in ſuis Eccleſiis, quia eſt contra Canones. Item Mendicantes non prædicent populos non teneri conſiteri ſaltem in Paſchate ſuis Parochiſ cum ſit iure eorum. Item contineant in pullandis campanis, & horis, & non adinſicem detrahant. Colligunt Viuiam. in ration. lib. 1. pag. 491. Alagona in compend. pag. 171.

2. Pacem, & charitatē inducere, &c.] Quod particulare Summi Romani Pont. munus fit diſcordantes fideles populos ad pacem reducere. ex eo fit maniſeſtum, quia præcipuus, ac verus Vicarius eſt Chriſti, qui in terram deſcendens pacem per Angelos ſuos nunciavit hominibus, dicens. Et in terra pax hominibus bone voluntatis. Luc. cap. 2. habetur in cap. noſte ſancta de conſecrat. d. 1. & de terra in cælum rediens eandem pacem Diſcipulis in Teſtamento reliquit, dicens, Pacem relinquo vobis. Ioan. cap. 14. & habetur in cap. niſi bella 23. quæſt. 1.

quique Patrem rogauit, dicens, Pater ſancte, ſerua eos in nomine tuo, quos dediſti mihi, vt ſint vnum ſicut & nos, Ioan. cap. 17. & habetur in cap. cum Maribus, §. verum, de celebrat. Miſſar. Omnium namque rerum & parentis, & nutrix eſt pax, pace enim vigent leges, flores Reip. diſciplina, ſeruatur Religio, valet æquitas, pollet humanitas, vberior eſt quaſitus pauperum, & ſplendidior opulentiâ diuitum.

Cum iure ſit cautus illis diebus, &c.] Parochum tene- ri populum monere, vt frequenter ad ſuas Parochias diebus ſaltem Dominicis, & maioribus feſtis accedant, ſtatuit Conc. Trident. ſeſſ. 21. in decreto de obſeruandis, & euitandis in celebratione Miſſæ, & reſerunt Azor. inſt. moral. part. 1. lib. 7. cap. 6. q. 4. Fr. Emman. queſt. Regular. tom. 1. q. 43. art. 7. Zerol. in praxi Episcopali, part. 1. verbo Parochia, & part. 1. verbo Miſſa, §. 6. vbi atteſtauit deciſum non poſſe Episcopum cogere populum multâ, & pœnis etiam in caſu notabiliſſimæ negligentia ire ad audiendam Miſſam in parochia ſua, ego ipſe de off. & poteſt. Episcop. part. 2. alleg. 14. num. 17. vbi num. 18. aduertit Miſſæ audiendæ præceptum adimpleri quocunque in loco audiat, ſiue in propria Parochia, ſiue in qualibet alia Eccleſia, aut loco vbi celebretur, poſſe tamen fieri aliunde, vt aliquis peccet non audiendo Miſſam in propria Parochia, videlicet ſi nolit eam audire ex contemptu, aut quando Parochus declarat ea, quæ Parochiani ſcire tenentur.

Saltem in Paſchate proprio conſiteri Sacerdoti, &c.] Virum autem qui ex priuilegio conſentitur Religioſis teneantur ſuis Parochiſ, ſeu præſbyteris Parochialibus poſtea iterum conſiteri, an verò prædictis Religioſis peccata ſua conſitendo eccleſiaſticis præcepto ſatisfaciant de conſitendo ſemel in anno? Vide Azor. inſt. moral. p. 1. lib. 13. cap. 2. q. 2. Fr. Ludou. Miranda in man. Prelat. tom. 1. q. 45. art. 3. & 4.

Sub pena excommunicationis, &c.] Notatur ad hoc quod Rectores Eccleſiarum & Religioſi Mendicantes in Germania exiſtentes, qui pacem inter ipſos factam violant ſententiam excommunicationis incurrunt, vt per Sayr. de cenſur. lib. 3. cap. 33. num. 44. Rainer. in catalog. cenſur. extra Bullam Cœna cap. 8. excom. 13. Filiuc. tract. 14. num. 149. Iul. Laur. de indulgent. p. 2. cap. 13. n. 50. quos refero ego ipſe de off. & poteſt. Episcop. p. 3. alleg. 50. num. 237. ſecundum Lugdun. impreſſ. nouiſſimè Bonacin. de cenſur. extra Bulla diſt. 1. q. 8. puncto 15.

IN LIB. SECVNDVM.

De Iudicijs.

TIT. I.

EXTRA VAG. Frequentes. Vnic.

Ioan. XXII.



RELATI & Rectores, necnon Fratres, quatuor ordinum Mendicantium adiunim non ſe iniuriis aſſiciant circa iudicia ferenda, ſed omnino ſeruent Decretalem ſuper cathedram, & conſtitutionem Clem. dudum, neque propter illam debent Religioſi Mendicantes eſſe moleſti, & graui Prælatiſ, neque Prælati ipſis Religioſis. Et ſi ſint aliquæ iniuriæ, vel moleſtationes hinc inde factæ, ſupra vult iuſtitie complementum breuiter exhiberi, ſummariè, ſimpliciter, & de plano, ſine ſtrepitu, & figura iudicij, vel aliter prout qualitas exceſſum exigat, non obſtan-

T t 4

noch. remed. 8. recuper. à. num. 102. & consil. 100. à.
num. 97. Azuced. lib. 3. à. num. 2. tit. 10. lib. 4. nomeve-
capil. Ceuall. commun. contra commun. q. 809. à. num. 18.
Soar. de Pace. in præf. part. 1. om. 1. temp. 3. num. 20.
cum seq. Aloyf. Rice. in collectan. decif. part. 1. collect.
17. Camil. Borrel. in summa omnium decif. tit. 44. de
citation. num. 77. cum seq. ex notis I. in fine.

TÍT. II.

Idem.

deci: 137. Carduin parci. Arglo 18. Valde de parci. c. 7. num. 137. Carduin parci iudicium, verbo cuius, num. 18. D. Barbofin l. ad preemptionem, num. 99. ff. de iudi. Nota quod quando proceditur per edictum, citatio- nes debent fieri in duobus locis in Curia, necnon in duobus locis vicinis, in paribus etiam quod possint de vicinioribus, Achil. deef. 15. de dolo, et contum. et citationes originales debent affigi, legi, et dimitti affixe per aliquot horas, affixioque debet fieri in valvis Ecclesie maioris, Cassid. deef. 3. num. 2. et deef. 6. de dolo, et contum. Soar. de Paz. in praxi. tom. 2. fol. 15. col. 3. num. 11. Vestr. in praxi iudi. c. 4. cap. 3. num. 4. Agid. deef. 194. Put. deef. 164. lib. 2. in correct. Rot. deef. 6. de refcript. in nouis, et in Ianuen. sponso- rialium libori 16. February 1662. cotam Reuterendiff. De- meo Cocchino Decano, et in Bracheren. thesauraria 10. Maris. 1663. cotam Reuterendiff. P. D. meo Pirouano.

Tit. III.

SUMMARIVM.

- Considerata locorum distantia.* Notatur ad hoc quod in citatione debet dari competens terminus secundum locorum distantiam, vt per Bartol. *Extra mag. ad reprimendum*, in verbo per edictum. num. 5. & 6. vers. *qui terminus*, vbi quod ista est practica pulchra, & notabilis, refert, & sequitur Rotam in *la uenen. separacionis* ibori.

Qui impedit, auf facit etiam se relando, &c.] Citandus enim haberetur pro citato si facit, vt ad illum citatio non perueniat. ita Tirquel. de retratu sig. 5. 2. gloss. 1. num. 8. & 9 Franc. Marc. Delphin. decisi. 400. num. 14. par. 1. Stephan. Gratian. disceps. forens. cap. 66. num. 22.

Tuē, vel libere adiri non possunt. Aduerte non sufficere quodd officialis attestetur de non tuto accessu, sed debet liquidū et probari, (secundum Dec. *confil.* 460. *nim.* 26. & Mascard. *de probat. concl.* 17. *cum seq.* E. Farin. *in praxi crimin.* 18. *num.* 43. inter casus loci non tuti ponit etiam iudicis inuicantis, inimicorum, belli, pestis, tempestatis maritimæ, & similia.

In gl. ff. *Præfertim* ubi, *verbum*, præfertim, quandoque tenetur comparari. Ita Guier. *canon. lib. 1. cap. 20. num. 6.* Card. Tufch. *hur. D. concl. 338. num. 1.* Cened. *song. 83. num. 1.* & alij, quos refero ego ipse *in iurati. de dictionib. v. usufreq. dist. 227. num. 1.* secundum Lugdon, impress.

In gloss. *Personaliter apprehendissent. ibi, citatis, que est principium indiciorum*, &c. Ita Gregor. lib. 1. in. 7. par. 3. Vant. de nullo. vix. defuncti nullatus proferunt. num. 17. Marant de ordine iurid. par. 6. membr. 1. num. 1. Bonicof. *commen. p. v. tit. 1. num. 8.* Azuced. ad rubr. in. 5. num. 14. lib. 4. noua re. capit. Astor. Roderic. in pract. de modo, & forma videndi, *ex exam. proceſſum*, v. 4. de citat. num. 2. & 3. Camill. Borell. in *ſumma omniũ decif. tit. 44. n. num. 7.* & cõ omnium actionum influunt numerum principum, & Turquell. in tract. res inter viros acta, *ſtatim in princip.* D. Barbof. in l. 1. q. uis poſſeſſum, num. 26. ff. de iudic.

In gloff. Non obstantibus ibi, ad evidentiam premif-
forum quare an Papa procedere contra aliquem valeat
citatione non premissa: De hac questione latè dixi in
collect. ad cap. 1. num. 7. cum seqq. de causa possess. in
Decretis.

EXTRA VAG. Rem nouam. Vnic.

Bonifac. VIII.

L 2. 1. qui impediunt ne ad eos possit
ciatus pervenire, vel quorum Jomi
cilium tunc adiri non potest, per cita
tiones etiam extra dies solemnes publi
ce fidas de mandato a pape in audien
tia litterarum Apostoli, vel Papali palatio affixis ian
tibus maioris Ecclesie loci in quo Papa cum Con
silio degit, ita archantur ac si ad eos personaliter
non essent, quamvis fiat Reges, & Imperatores non
obstantibus privilegijs, & Colligunt Ioap. Monach.
Vician. in *raison lib. 2. pag. 116.* Alagona. in *compend.*
pag. 242.

[*Citationis edictum, &c.*] Decitatione per edictum, vide Murant. de ordine iudic. pars. 6. ut de chat. memb. 1. num. 83. Myndling. cent. 3. obser. 71. à num. 5. Rebuff. tom. 3. ad leges Galia in prefat. num. 94. cum seqq. Me-

IN LIBRVM TERTIVM.

De Vita, & honestate Clericorum.

TIT. I.

EXTRAVAG. Docta. Vnic.

Ioan. XXII.



MVSIAS lasciuas in Officiis diuinis, præsertim horis Canonicis, vel Missis solemmibus nullus sub poena suspensionis ab officio per octo dies cantare præsumat; per quod autem non intenditur prohibere quin interdum ultra tantum Ecclesiasticum aliquas consonantias, quæ melodiam faciant, canere liceat. Colligunt Viu. in ration. lib. 3. pag. 14. Alagon. in compend. pag. 359.

Cantus igitur purus, & honestus nullo iare prohibetur, is enim in Ecclesia audientes ad maiorem animi deuotionem excitat, canentium vires recreat, mentem ad Deum eleuat, tristitia corda consolatur, vt inquit Isidor. lib. 3. sentent. cap. 7. geatiores mentes facit, fastidiosos oblectat, inertes excitat, & peccatores ad lamenta inuitat; in hoc verò text. flos indecens canendi modus prohibetur, sicut in Concil. Trid. sess. 22. in decreto de obseruatione & cuiusdus in celebrat. Missæ, vers. ab Ecclesijs verò musicæ eas, &c. Colligit hæc ex Nauar. de orat. & horis canon. cap. 16. num. 32. & 33. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 40. art. 1. & 2. Soar. de Relig. tom. 2. tract. 4. lib. 4. cap. 13. num. 16. & 17. Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. cap. 37. nam. 7. Hieron. Rodet. in compend. quest. Regul. resolut. 19. num. 1. & num. 4. cum seqq. vbi latè de intellectu huius text. cum his, quæ ad hoc propositum cumulati in collect. ad c. dolentes, n. 15. cum seqq. de celebrat. Missæ. in Decretal.

De Prabendis, & dignitatibus.

TIT. II.

EXTRAVAG. Pix. I. Bonifac. VIII.



BENEFICIA quæcumque apud Sedem Apostolicam vacantia Papa sibi reseruat, & si secus fiat ignoranter, vel scienter, irritum decernit, & inane. Colligunt Viuian. in rationali lib. 3. pag. 105. Alagona in compendio pag. 401.

De hac materia dixi latè in collect. ad cap. 2. & 3. hoc tit. lib. 6. vbi etiam an hic text. reuocauerit dictum cap. 3. & ibi citatis commendo D. Loxt. de re benefic. lib. 2. q. 27. à num. 55. cum seqq. per me post illa scripta visum, vbi contra Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 1. proam. à num. 153. latè probat dispositionem cap. statutum, de præbend. lib. 6. non esse reuocatum per hanc Extravag. Decernentes ex nunc irritum, &c. De vi & effectibus decreti irritantis dixi in tract. de clausulis vsusfreq. claus. 42. secundum Lugdun. impress.

EXTRAVAG. Exsuperanz. II. Clem. V.

Prouisiones sub titulo commendæ factas de Ecclesijs Parochialibus, Archiepiscopalis, Episco-

palibus, & monasteriis ad petitionem Regum, vel quorumcunque Magnatum reuocat, Colligunt Viu. in ration. lib. 3. pag. 105. Alagona in compend. pag. 402.

EXTRAVAG. Eccl. intemporalium. III.

Idem.

Beneficia maiora, & minora vacantia, & vacatura, præsertim in prouincia Burdegalen. Clemens V. certis ex causis suæ dispositioni referens cum appositione decreti. Colligunt Viu. in ration. lib. 3. pag. 107. Alagon. in compend. pag. 402.

EXTRAV. Execrabilis. IV.

Ioan. XXII.

Hæc Extravag. habetur supra inter Extravagantes Ioannis XXII. etiam sub hoc tit. cum glossis Zenzilini; hic verò ponitur cum glossis Guillemi de Monte Landuno.

EXTRAV. Saluator. V. Idem.

Tholofana Ecclesia in redditibus plurimum abundans erigitur in nouam Metropolim, cui de nouo pro suffraganeis Ecclesijs deputantur quatuor villæ in nouas ciuitates erectæ, quibus assignantur aliqui fructus Ecclesiæ Tholofanæ; & tandem censura Ecclesiasticæ in rebelles proferuntur. Ex quibus utilitas habetur, quoniam cognosci poterunt causæ erigendi, & diuidendi, eximendi, & subiciendi Ecclesias. Colligunt Viu. in ration. lib. 3. pag. 107. Alagona in compend. pag. 401.

Refert Bonac. de censuris extra Bull. disp. 2. q. 3. p. 18. & de interditiis in particulari disp. 4. q. 1. p. 16.

Hinc dicit Nau. de solum clerici §. 3. num. 1. quod frequenter Papa applicat rem vnius Ecclesiæ alteri, immò & totam vnâ Ecclesiam cum suis bonis per vnionem & diuisionem, vt hoc in text. fecit Ioannes XXII. & his temporibus Pius IV. tantam partem ademit Episcopatuvi Leodien. quanta sufficit tribus Episcopatibus de nouo erigendis.

Suffraganei sub Tholofano Archiepiscopo qui hodie existant, ostendi in tract. de offic. & potest. Episcopi, p. 1. tit. 1. post c. 7. vbi agitur de noticia Episcopatum totius Orbis.

EXTRAV. Nuper. j. VI. Idem.

Impedientes Episcopatus Tholofani erectionem in Ecclesiam Cathedrali, & eius diuisionem in quinque dioceses ultra penas in Constitutione superiore declaratas perdunt feudâ, & quæcumque beneficia spiritualia, & temporalia, & si sint personæ Ecclesiasticæ efficiuntur inhabiles ad quæcumque beneficia Ecclesiastica obtinenda. Colligunt Viu. in ration. lib. 3. pag. 109. Alagona in compend. pag. 402.

EXTRAVAG. Nuper. ij. VII. Idem.

Executores quatuor dantur ad penas supradictas solemniter publicandas. Colligunt Viu. in ration. lib. 3. pag. 109. Alagon. in compend. pag. 402.

EXTRAVAG. Nuper. iij. VIII. Idem.

Dispensat cum quodam Abbate vt Episcopus possit esse, licet defectum patiat in Ordinibus.

& etate. Colligunt Viuiam. in *ration. lib. 3. pag. 102.*
Alagona in *compend. pag. 402.*

Quam verò etatem, & Ordines habere debeat promouendus in Episcopum, dixi in *tratt. de officio, & potestate Episcoporum, part. 2. allegat. 1. num. 26. & 2. num. 36.*

EXTRAVAG. Ad cuiuslibet. IX. Idem.

Horratur quēdam in multis commendatum, vt accipiat Episcopatum, & curam Pastoralem administrare in Ecclesia, quæ de nouo fuerat in Cathedralem erecta. Colligunt Viuiam. in *ration. lib. 3. pag. 102.* Alagona in *compend. pag. 402.*

Humilis an sit ille, qui superni nutus arbitrio, vt debeat præfere, intelligit, & tamen ex humilitate præfere contemnit. Vide quæ dixi de *officio & potestate Episcopi, p. 1. tit. 2. gloss. 2. num. 25.*

EXTRAVAG. Postulasti. X. Idem.

Declarauit an collector fructuum primi anni omnium beneficiorum Ecclesiasticorum vacantium, & vacaturorum, vigue ad certi temporis spatium deputatorum pro Camera Apost. oneribus facilius supportandis, possit cum obtinentibus beneficia conuenire, & an Altaria dotata cadant sub tali reservatione, &c. Colligunt Viuiam. in *ration. lib. 3. pag. 111.* Alagona in *compend. pag. 403.*

EXTRAVAG. Cum nonnulla. XI.

Idem.

Resoluit plurimas ambiguitates otras circa reservationem & solutionem supradictorum fructuum cap. procedenti contentorum.

S. P. M. M. A. R. I. V. M.

- 1 Beneficia omnia secularia, & Regularia etiam Patriarchales, Archiepiscopales, & Episcopales Ecclesie apud Sedē quomodocūque vacantia, ac etiā per obitum S. R. E. Cardinalium, ac Officialium dicte Sedis, cuius dispositioni referuntur.
- 2 Hic text. semper innovatur per reg. 1. Cancell.
- 3 Beneficiorum vacantium apud Sedē referuntur ubi tractetur, ostenditur.
- 4 Cardinalium S. R. E.
- 5 Camerarij.
- 6 Notariorum seu Prot. notariarum.
- 7 Auditorum Apost. Palatii.
- 8 Scriptorum litterarum Apost.
- 9 Abbreuiatorum.
- 10 Commensalium Papa.
- 11 Commensales Papa quoad effectum reservationis qui dicantur, ostenditur.
- 12 Capellanorum Papa beneficia sui reservata Sedē Apost.
- 13 Beneficia quacūque, vacantia & vacatura per promotionem ad Patriarchatum, Archiepiscopatum, & Episcopatum, & monasteriorum regimina, sunt Sedē Apost. reservata.
- 14 Beneficia vacantia per dispositionem, priuationem, translationem, aut meritis consecrationis suspensionem, auctoritate Apost. facta, sunt Sedē Apost. reservata.

15 Beneficia vacantia, seu vacatura per affectionē pacificā quomodocūque Prioratum, dignitatum, personarum, Officiorum, Canonatuum, prebendarum & aliorum beneficiorum auctoritate Apost. promissorum, sunt Sedē Apost. reservata.

16 Beneficium vacans per affectionem pacificam alterius incompatibilis ab Ordinario collati, si vacauerit in mense Ordinarij illius promissus spectabit ad Ordinarium.

17 Beneficia illa Papa referuntur de quibus in concordia, vel discordia electis, seu postulati sunt facta electio, vel postulatio, quæ postea cassata fuit, seu repulsa, aut renunciata.

EXTRAVAG. Ad regimen. XIII.

Bened. XII.

Dispositioni Apostolicæ referuntur beneficia omnia cum cura & sine cura, secularia & Regularia, etiam Patriarchales, Archiepiscopales, & Episcopales Ecclesie, & conuersa confert per electionem, vel alio modo, apud Sedē Apost. quomodocūque vacantia, & in posterum vacatura, etiam per depositionem, vel priuationem, seu translationem, aut meritis consecrationis suspensionem, ac etiam per obitum Cardinalium S. Roman. Ecclesie, ac officialium dicte Sedis, videlicet Camerarij, Vicecamerarij, &c. vel Legatorum, seu Nuntiorum vbiuicūque moriantur, necnon & aliorum, qui pro negotiis veniunt, vel recedunt a Curia si intra duas dietas legales moriantur, & ibi non habeant proprium domicilium. Decernentes ex tunc, &c. Non obstantibus, &c. Colligunt Viuiam. in *ration. lib. 3. pag. 111.* Alagona in *compendio pag. 403.*

Innovatur semper per omnes Summos Pont. in reg. 1. Cancell. vt referunt Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 8. n. 17. & Nicol. Gare. de *benef. p. 5. cap. 2. n. 192.* vbi n. 86. obseruat ideo innovari text. in presenti per d. reg. 1. quia erat temporalis, & expirauit cum conditor, quod etiam aduertit D. Lotter. de *re benef. lib. 2. q. 27. n. 97.* Apud Sedē Apost. &c. De reservatione beneficiorum vacantium in Romana Curia, seu apud Sedē dixi latē ad cap. 2. q. 3. de *prebend. lib. 6. c.*

Ac etiam per obitum Cardinalium. Notatur ad hoc quod dispositioni Sedis Apost. referuntur quæcūque beneficia vacatura per obitum S. Rom. Ecclesie Cardinalium, vt per Hieronym. Paulin. in *praxi Cancell. 6. de beneficiis generaliter referuntur, versic. item beneficia Cardinalium, Ludou. Gom. in reg. de impetrat. benef. vacant. per obitum summi. Cardin. quest. 13. sub num. 11. Bursat. conf. 1. 26. num. 97. lib. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. n. 26. D. Lotter. de *re benef. lib. 2. quest. 27. num. 84. & 85.**

Camerarij. Vide Cassal. quest. 4. de *causis. Mandos in reg. 1. Cancell. q. 4. Flamin. Pauli. de *re benef. lib. 2. q. 16. n. 39. Gonzal. d. gloss. 5. n. 100. idē d. Lotter. de *re benef. lib. 2. q. 27. n. 97. & 98. Notarium. Vide Mandos in reg. 3. Cancell. quest. 5. 6. sub num. 7. Bellam. decis. 665. anep. Notarij. Fern. euzaria. Gonzal. d. gloss. 3. num. 12. D. Lotter. d. q. 27. n. 97. in fine, vbi per Rot. in Ferrar. Canonatuum 26. Aprilis 1624. coram R. P. D. meo Pirouano, subdit hanc reservationem Protonotariorum posse dici clausam in corpore iuris, & de Protonotariis, vide per me dicta de *officio & potestate Episcopi, p. 3. alleg. 74. a. n. 30. & latē D. Melch. Lotter. d. lib. 2. q. 28. & quest. 39.****

Et Apostolici Palatii, &c. De Auditoribus Rotæ, vide Ene. de Falcon. de *reben. p. 1. q. 3. paulo ante, n. 15. vers. & in quantum, Gonzal. d. gloss. 5. n. 5. D. Lotter. de *re benef. lib. 2. q. 27. sub num. 68.**

Et

8. *Et Scripturæ literarum Apost.* Vide Rot. decif. 70. per tot. p. 1. diuers. D. Lotter. de benef. lib. 2. q. 27. n. 86.
9. *Ac Abbreuiatorum.* Vide Put. decif. 104. & 163. in antiq. alias decif. 234. & 257. lib. 1. in correctis, ubi quod beneficia Abbreuiatorum de minori sunt reſeruata per hunc text.
10. *Necnon communſalium.* Ex Conſtit. 78. & 79. Pauli III. & Conſtit. 44. Iulij III. quoad hunc effectum reſeruatiſſimis veti familiaribus, & continui Papæ communſales ſunt omnes Referendarij, & alij Officiales ex Palatio Apoſtol. pariam habentes, Protonotarij, Subdiaconi, Auditores Rotæ, Acolyti, ſcripſerij, Secretarij, literarum Apoſt. ſcriptores, Cubicularij, ac Milites S. Petri, & reliqui officiales Romano Pont. pro tempore exiſtenti in Palatio deſeruientes, aut cuſtodiam facientes, licet in eodem non habitauerint, nec habitent, nec forſan habitabunt, nec in tinello comedent, nec comedant, nec in futurum forſan comedent, referunt Gonzal. d. gloſſ. 51. n. 17. & Ioan. à Cochier in reg. 3. Cancell. num. 34.
11. *Et aliorum quoruſlibet capellanorū, &c.* Vide Ane. de Falconibus de reſeruat. q. 3. princ. num. 15. in fine, & n. 16. Simon. in ſimili tract. q. 37. & 38. Mandol. in reg. 1. Cancell. q. 5. & 6. Gonzal. d. gloſſ. 51. num. 8.
12. *Ruſus monaſteria, Prioratus, &c.* Notatur ad hoc quod beneficia quæcunque vacantia, & vacatura per promotionem ad Patriarchatum, Archiepiſcopatum, Epicoſcopatum, vel monaſteriorum regimina ſunt Sedi Apoſt. reſeruata, vt per Simon. de reſeruat. q. 27. Mandol. ad reg. 1. Cancell. q. 13. & 14. Cochier in reg. 1. Cancell. n. 25. verſ. ſeptimus, Flamin. de reſign. benefic. lib. 3. q. 1. num. 76. Anaſtaſ. Germon. de ipſiſſimis Cardin. ſi verò à n. 20. Azor. in ſimili tract. part. 2. lib. 7. cap. 16. q. 2. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 51. n. 53. & gloſſ. 51. n. 15. Camill. Borrell. in ſumma omnium decif. 221. num. 84. & 86. Nicol. Garc. de benefic. part. 1. cap. 6. num. 1. metipſum de officio, & poteſtate Epicoſcopi. part. 3. allegat. 57. n. 71. cum ſeqq.
14. *Necnon per depoſitionem, vel priuationem, &c.* Notatur ad hoc quod beneficia vacantia per depoſitionem, priuationem, tranſlationem, aut muneris conſecrationem ſuſceptionem auctoritate Apoſt. factas vel ſiendās ſunt Sedi Apoſt. reſeruata, vt per Hieron. Paul. in praxi Cancellaria, ſ. ſequuntur beneficia reſeruata generaliter, Flamin. Pariſ. de reſignat. lib. 2. q. 16. n. 27. Gonzal. d. gloſſ. 51. n. 32. Ioan. à Cochier in reg. 1. Cancell. n. 12. verſ. 5. Viuian. in praxi inſiſtrat. lib. 2. cap. 1. num. 16. in ult. impreſſ.
15. *Necnon etiam qua per affectionem pacificam, &c.* Notatur ad hoc quod beneficia vacantia, & vacatura per affectionem pacificam quoruncunque Prioratorum, Dignitatum, Perſonarum, Officiorum, Canoniceatum, Præbendarum auctoritate Apoſt. prouiſorum, ſeu prouidentorum, ſunt Sedi Apoſt. reſeruata, vt per Simon. de reſeruat. q. 26. num. 1. Barſat. conſil. 126. num. 96. lib. 2. Gonzal. d. gloſſ. 51. num. 32. Nicol. Garc. de benefic. part. 1. c. 5. à num. 51. Viuian. ubi ſup. n. 18. & 19.
16. *D. Lotter. de re benefic. lib. 2. q. 27. à num. 37.* Secus autem erit ſi collatum fuerit ſecundum beneficium non à Papæ, ſed ab Ordinario, quia tunc ſi primum beneficium incompatible vacauerit in menſe Ordinarij, illius prouiſio ſpectabit ad Ordinarium, iuxta ea quæ reſoluit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 51. n. 8.
17. *Necnon ſiſterſar, &c.* Notatur ad hoc quod beneficia illa Papæ reſeruatur de quibus in concordia, vel diſcordia electi, ſeu poſtulati ſunt facta electio, vel poſtulat, quæ poſt ea caſſata ſunt, ſeu reſpuſa, aut renuntiata, vt per Hieron. Paul. in praxi Cancell. ſ. ſequuntur beneficia ſuper quibus, Viuian. in praxi inſiſtrat. lib. 14. cap. 1. n. 17. in ult. impreſſ.

1. Beneficia quæcunque diſpoſitioni Apoſt. reſeruata, ita per talem reſeruatiſſimam ſunt affecta, vt illorum collatio non teneat ſi per alium à Romano Pontifici fuerit facta.
2. Regula 10. alias 11. Cancell. cum hoc text. ſymbolizat.
3. Doctores reſeruat. de affectione per appoſitionem manus Papæ agemus.
4. Beneficia ſemel reſeruata, & affecta ſemper remanent affecta.
5. Reſignatio etiam ſi reſoluitur, putà propter regulam de viginti, non tamen reſoluitur inducta per appoſitionem manus validam.
6. Beneficium vbiunque affect. manus appoſito, etiam ſi durat reſignatio quatenus prouiſio Papæ conſumitur.

EXTRA V. Ad Romani. XVI.

Paul. 11.

Beneficia quæcunque diſpoſitioni Apoſtolicæ reſeruata ita per talem reſeruatiſſimam ſunt affecta, vt illorum collatio non teneat ſi per alium à Romano Pont. fuerit facta. Colligitur Viuian. in ration. lib. 3. pag. 112. Alagon. in compend. pag. 403.

Cum hoc text. habet quandam conformitatem, & ſymbolizat reg. 10. alias 11. Cancellaria, quæ incip. Item declarauit omnium, & ſingularum Cathedralium, &c. vt tradunt Mandol. ſuper ead. reg. qua alias erat q. 9. ſ. & 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. ſ. 5. proam. num. 84. & 85. Ioan. à Cochier ad d. reg. 9. ſ. 10. Cancell. n. 7. Nicol. Garc. de benefic. p. 5. cap. 1. n. 78. cum ſeqq.

Romani quoque Pont. manus appoſitionem, & affectionem per appoſitionem manus Papæ agunt late Aneas de Falc. de reſeruat. prelud. 3. & q. 4. effect. 16. Simonet. in ſimili tract. q. 57. & 58. Mandol. in reg. 4. Cancell. q. 4. num. 4. & reg. 5. q. 6. n. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 51. per tot. Nicol. Garc. de benefic. p. 5. cap. 1. num. 158. cum multis ſeqq. Lotter. de re benefic. lib. 2. q. 26. n. 38. vbi cum Rota decif. 190. num. 9. part. 2. recent. ait diſpoſitionem huius text. procedere nulla exiſtente prouiſione Papæ, vbi in appoſitione manus Papæ concurrat præexiſtens reſeruatio generalis cum decreto irritati.

Remanere ſemper affecta, &c. Notatur ad hoc quod beneficia ſemel reſeruata, & affecta ſemper remanent affecta, Rot. decif. 12. & 13. de præbendis in ſoni, Caſſad. decif. 1. num. 8. de reſtit. ſpſalis. & decif. 2. n. 30. de viſion. Gemin. conſ. 93. num. 16. Simonet. de reſeruat. q. 57. Petr. Gregor. de re benefic. cap. 24. n. 17. Gonzal. d. 5. proam. num. 85. verſ. in hoc caſu, Ioan. à Cochier ubi proxime, num. 9. Vnde etiam ſi reſoluitur reſignatio, putà propter regulam de viginti, non tamen reſoluitur reſeruatio inducta per appoſitionem manus validam. Roman. conſ. 342. à num. 1. Sarnen. ad reg. de infirm. q. 35. ad fin. quos reſert, & ſequitur Lotter. d. lib. 2. q. 27. num. 35.

Illud tamen aduertere oportet cum eod. Lotter. d. 6. q. 26. num. 39. & 40. quod vbiunque manus appoſito affect. beneficium, etatenus durat reſeruatio, quatenus prouiſio Papæ conſumitur, intelligitur autem conſumpta ſiue prouiſus poſſeſſionem apprehenderit, Rot. decif. 190. n. 9. in fine, ſiue non apprehenderit, cum poſſeſſio ſit quid penitus ſeparatum à reſeruatiſſima, per quam conſumitur vacatio, vt reſpondit Rot. decif. 512. à n. 3. p. 3. lib. 3. diuerſ.

Ne

NE SEDE VACANTE ALIQUID INNOUETUR.

TIT. III.

SYM MARIVM.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Consuetudo est valida in fructus primi, secundi, & sequentium annorum Pralato defuncto, vel eius heredibus applicentur, etiam si non conuertantur in pia opera ad liberandam animam defuncti in purgatorio, vi n. 3.
- 4 Infinitas reprobat.
- 5 Resuscitatus recuperat filios, non tamen uxorem, & non tenetur iterum baptizari, nec ordinari.

EXTRA VAG. Suscepti. Vnic.

Ioan. XXI.



P A A volens providere diuino cultui, & ministris eiusdem, & occurrere dispendiis, quae ipsi quotidie imminant propter occupationes vacantium Ecclesiarum primi anni, eo quod Ecclesiae ipsae, seu personae aliquae ex privilegio, consuetudine, vel statuto, primi, aut secundi, vel plurium annorum fructus beneficij vacantis sibi vendicant, statuit quod quando talis occupatio imminet in beneficiis, quae consueverunt in decem solutione taxari, collectores ipsorum annuorum sine contenti ipsa summa pro qua consuevit dari decima, si ipsam eligendam duxerint, tali residuo penes eum, cui collatum est beneficium, remanente, vel dimissa eidem summa praedicta, possint dictum residuum sibi assumere, dum tamen alterum intra decem dies dicti eligant collectores, alias post decem dies ipsorum optio in beneficium transeat ipso iure. In non taxatis autem fructus decimabiles illius anni diuidi debent per medium, & vtrique eorum medietas tribuatur, ita quod si alter dimidia noluerit contentari, ipsa in volentem transeat ipso iure. Et si aliquis accipit aliquid ultra praemissa, si fuerit Pralatus, suspensus est ab ingressu Ecclesiae, si est Capitulum, Vniuersitas, vel Collegium, est interdictum donec restituat: si particularis persona, est excommunicata, nec potest absolui nisi facta restitutione, & ad hunc finem reuocantur omnia privilegia, &c. Colligunt Viulan. in ration. lib. 3. pag. 144. Alagona in compend. pag. 418.

Vide de hac materia late Bonac. de suspensionibus omnium in particulari disp. 3. q. 4. puncto 11. in princip. ubi vult. 1. ait hac censura ligari, qui per seipsum immediate non accipit, sed per mandatarium, quia adhuc ipse dicitur percipisse; subditque contrarium dicentem de auxiliante, fauorem praebente, vel ratum habente, quia censura lata in facientes, non afficit consensientem, fauentem, vel ratum habentem contra gloss. hic in verbo praedictorum, & Alter. de censur. disp. 12. de interdicto cap. 1. col. 10. versu. 1. Et idem Bonac. loco proxime citato, num. 3. eximitur patuitatem materiae excusare ab hac censura, quia excusatus a mortali peccato, consequenter etiam a graui censura, quae mortale peccatum supponit, quicquid dicat Alter. ubi proxime, versu. ad declarationem. Et denique idem Bonac. n. 9. tenet hanc suspensionem facta reali restitutione tolli absque alia absolutione, quia suspensio sub conditione, vel ad certum tempus lata cessat adimpleta conditione, quousque Soar. tom. 5. de censur. disp. 31. sect. 3.

n. 12. Alter. tom. 2. disp. 16. cap. 3. col. 6. & alij oppositum sentiant.

Ex hoc text. colligitur validam esse consuetudinem ut fructus primi, secundi, & sequentium annorum Pralato defuncto, vel eius heredibus applicentur, vt per Cou. in cap. cum in officio n. 9. versu. ceterum, de testam. Nau. de redditib. q. 3. num. 12. & in apologia q. 1. monuit 48. alias q. 1. monuit 52. a n. 6. Sarmien. in defensorio monit. 48. Garn. Lusi. decis. 313. n. 7. ad fin. Cuius rei rationem reddit Abb. in d. c. cum in officio n. 5. ad fin. quod talis consuetudo Ecclesiae non praeiudicat, sed tantum successori, ad quem pertinent fructus sequentium annorum. Verum reprehenditur à Cou. proxime citato loco, adductente quod etiam relicta à defuncto debent futuro successori reueruari, iuxta text. in Clem. statumum 7. de test. cum similibus, & ideo non rectè Abb. videtur facere differentiam inter fructus sequentium annorum, & relicta à defuncto.

Vnde minus bene Nau. citatus locis, quem sequitur Gutier. lib. 2. prael. q. 114. n. 14. cedit in terminis huius Extrav. iuxta doctrinam gloss. in presenti, verbo defuncto, non posse defendi consuetudinem, quae fructus primi, & secundi anni applicat defuncto, vel eius heredibus, nisi vt conuertantur in opera ad liberandam animam defuncti à purgatorio, quia de consuetudine contrarium obseruari, testis est Sarmien. dicto mon. 48.

In gloss. Primi, vel secundi, aut alterius ibi, meriti est reprobanda. Notatur ad hoc quod infinitas reprobat, vt per Elcob. de ratiocin. c. 18. n. 4. Valse. conf. 51. n. 49. & de partit. c. 9. n. 30. & 51. Stephan. Gratian. disp. 1. forens. c. 600. n. 3.

In gloss. Vacantibus ibi, quod etiam in instanti miraculose resuscitetur, &c. Vide late Garc. Girond. de primog. seu exempti. explis. n. 1283. ubi ait, quod resuscitatus recuperat filios, non tamen uxorem, & n. 1286. quod non tenetur iterum baptizari, nec ordinari, & n. 1286. quod monachus resuscitatus tenetur redire ad monasterium.

De Rebus Ecclesiae non alienandis.

TIT. IV.

SYM MARIVM.

- 1 Compendium huius text. refertur.
- 2 Doctores citantur de eius materia agentes.
- 3 Textus hic an sit hodie obique vni receptus, ostenditur.
- 4 Locatio fructuum Ecclesiasticorum ultra triennium non est licita, & valida.
- 5 Alienationis nomine quae comprehendantur, & an Pralatus possit repudiare legatum, seu hereditatem relictam Ecclesiae, ostenditur.
- 6 Bona immobilia Ecclesiae, vel mobilia pretiosa, quae seruando seruari possunt, non valent alique solemnitate hypothecari.
- 7 Bona Ecclesiastica non possunt locari ultra triennium.
- 8 Beneficiarius potest se obligare obligatione personali ad danda comoditate, & sui percipiendi fructum ad multos annos, vel durante vita ipsius beneficij.
- 9 Triennium ultra quo non possunt bona Ecclesiastica locari, computandum est ex tribus fructuum collectionibus, & n. 399.
- 10 Triennium de quo in hoc text. potest per statuta Episcoporum limitari ad unum, vel duos annos.
- 11 Locatio facta ultra triennium de bonis Ecclesiae an in totum vitietur, del. quoad dictum triennium susineatur, ostenditur, & num. 12.

13 Locatio

De Rebus Ecclesiæ non alienandis. Tit IV. 505

- 13 Locatio de bonis Ecclesiæ si fiat ad duo triennia adiecto pacto ut post primam incipiat secundum, an valeat, ostenditur.
- 14 Ecclesiæ rei in quibus casibus inconsulto Romano Pontifice alienari possunt, & remitti.
- 15 Bona Ecclesiæ in emphyteusim concessa possunt Romano Pontifici tribus concurrere conditionibus.
- 16 Prælati potest de iure liberè rei solius concedere in emphyteusim, vel feudum, cui vult, conferre etiam absque Capituli consensu.
- 17 Bona ut in emphyteusim concessa solita dicantur, sufficit unica concessio, & esse elapsi 40. annos.
- 18 Emphyteuticæ rei Ecclesiæ solite emphyteuticari si ad Ecclesiam reuertantur possunt iterum emphyteuticari absque solemnitate requisita in alienatione rerum Ecclesiasticarum.
- 19 Bona, quæ seruando seruari non possunt, sunt rei mobiles, quæ non durant triennium, vel usu consumuntur, & non fructificant.
- 20 Alienatio vini, olei, frumenti, omnium, caprarum dummodo non sit totius gressu potest sine solemnitate.
- 21 Excommunicationem incurrit alienans, vel locantes rei, seu bona Ecclesiastica extra casum de iure permisso in plures quam in tres annos.
- 22 Concil. Trident. sess. 22. de reform. cap. 11. comprehendit solummodo occupantes bona Ecclesiastica, vel ea usurpantes.
- 23 Alienans rei Ecclesiæ absque debita solemnitate ex ignorantia iuris vel facti, modo ignorantia non sit coniuncta cum ingenti temeritate, non incurrit excommunicationem de qua in hoc text.
- 24 Alienans rei Ecclesiæ absque debita solemnitate si penitentia ductus alienationem reuocauit ante realem & pacificam traditionem, non incurrit excommunicationem, de qua in hoc text.
- 25 Cardinales ad subiciantur legibus, & panis contra alienantes indebitè bona Ecclesiastica impositi, remittunt.
- 26 Beneficiis ipso facto priuatur inferiorem, qui Ecclesiæ cum cura, & sine cura habentes beneficia & bona sine solemnitate huius Extrauag. alienant.
- 27 Arbores fructifera cadu non possunt, & si succiderit emphyteuta poterit priuari.
- 28 Usufructuarius arbores fructiferas cadens amittit ius, quod habet, & expellitur potest.
- 29 Colonus & conductor arbores fructiferas, cadens expellitur potest.
- 30 Beneficiarius succidens arbores, quæ radices egerunt etiam non fructiferas, incurrit excommunicationem de qua in hoc text.
- 31 Sylua immaturæ à fructuariis succidi non potest.
- 32 Emphyteuta puniatur propter incisionem lignorum, quæ breui tempore non reuascuntur.
- 33 Prælati & beneficiarii syluas caduas, quæ maturæ sūt, & breui tempore reuascuntur, cadere possunt.
- 34 Sylua cadua illa dicitur, quæ destinata est ad hoc ut cadatur, & talis esse debet ut succisa ex stirpibus vel radicibus reuascantur.
- 35 Arbores sylua caduæ sunt eius qualitatis, ut nisi excidentur certis annis adeo senscunt, ut reuascantur nunquam.
- 36 Emphyteuta syluas caduas cadere potest.

EXTRAUAG. Ambitosæ. Vnic.

Paul. II.

ROHIBET omnium rerum, & bonorum Ecclesiasticorum alienationem, omnique pactum, per quod ipsorum dominium transfertur, concessione, hypothecam, locationem, & Barbos. Collect. Tom. IV.

conductionem ultra triennium, necnon in feudationem, vel contractum emphyteuticum præterquam in casibus à iure permisiss, ac de rebus & bonis in emphyteusim ab antiquo concessi solitis, & cum Ecclesiæ euidenti utilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ seruando seruari non possunt pro instantis temporis exigentia; & innovat decreta, & Constitutiones prædecessorum super hoc editas. Et ita quando contra hoc decretum Ecclesiæ bona alienantur non tenet alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, in feudatio, & tam ille, qui alienat, quàm qui alienatas res accipit excommunicationis sententiam incurrit. Si verò fuerit Episcopus, vel Abbas, qui bona Ecclesiæ alienat inconsulto Papa, ingressus Ecclesiæ illis penitus interdictur, & si in tali interdictio obstinate perdurauerit per sex menses eo ipso sunt suspensi ab omni administratione Ecclesiæ, vel monasterii in temporalibus, & spiritualibus. Inferiores verò, qui Ecclesiæ cum cura, vel sine cura habentes beneficia, & bona alienant, sunt ipso facto beneficiis priuati, & tanquam vacantes possunt conferri aliis, exceptis ipsis priuatis, & bona alienata reuertuntur ad eandem Ecclesiæ. Colligunt Viuian. in ration. lib. 3. pag. 167. Alagona in compend. pag. 427.

Explicatur hæc Extrauag. à Hieron. Maynaso in consulo de spoliis num. 274. & integris repetitionibus eam declarant Benedic. Canosius, & Bartholom. Petrus; & de illius materia, & intellectu pluræ tradunt citati per Cened. ad Sextum collect. 32. quibus addit Aloy. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesiæ. decis. 115. cum segg. in 1. edit. aliis resol. 100. cum multis segg. in 2. edit. Scort. in selectis consil. theorem. 117. Bonacin. var. tract. lib. 1. tract. 2. de alienat. bonorum Ecclesiæ. & de censur. extr. Bullam disp. 2. quest. 4. puncto 11. Quarant. in summa Bullarum verbo alienatio rerum Ecclesiæ, Fill. tom. 3. tract. 44. cap. 1. num. 7. cum segg. metipsum de officio & potest. Episcopi p. 5. alleg. 95 per tot.

Verum autem hæc Extrauag. fuerit & sit hodie vsu recepta, videtur ab aliquibus in dubium reuocari: In quo affirmatiuam partem sustinet Aloy. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1673. in princ. & in praxi rerum fori Ecclesiæ. decis. 95. in 1. edit. aliis resol. 81. in 2. Hentig. in sum. lib. 13. cap. 56. §. 3. lit. T. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 21. num. 15. & resol. 38. num. 10. & resol. 50. num. 28. Filliuc. tract. 44. cap. 1. num. 8. Marc. Anton. Genues. in praxi Archiep. Neapol. cap. 60. num. 1. Melch. Phœbus Lusit. decis. 60. num. 1. tom. 1. Rot. in vna Brixien. locutionis 5. Decemb. 1594. coram Penia, impressa per Farin. decis. 30. num. 5. par. 1. recent. in qua fuit dictum Rotam non seruare decisionem Mohedani 8. de locato, dicentem probandum esse vsu huius Extrauag. cuius similes refero ego ipse d. p. 3. allegat. 95. num. 49. cum enim sit inserta in corpore iuris, præsumitur de iure vsu recepta, Redoan. de rebus Ecclesiæ non alien. quest. 35. num. 1. Eugen. conf. 24. num. 2. tom. 1. Flamin. de resignat. lib. 3. quest. 6. num. 25. Mar. Antonin. var. resolut. lib. 1. resol. 21. n. 15. Et saltem quoad nullitatem contractus, non verò quoad penas excommunicationis, & alias extrinsecas receptam esse defendunt Sarmien. de redditib. Ecclesiæ. p. 1. cap. 2. n. 20. Tolet. in instruct. Sacerd. lib. 5. cap. 9. vers. tertio de hac Paulina, Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 74. vers. circa quam Constit. in nouiss. edit. Quarant. d. verbo alienatio rerum Ecclesiæ. num. 48. plures ex citatis per Cened. ad Sextum collect. 32. n. 1. Gam. decis. 390. n. 2. Sayr. in clausi Regia lib. 3. cap. 4. n. 15. Azor. in sist. moral. p. 2. lib. 9. cap. 2. §. 1. vers. quod attinet, Molin. de iustit. tract. 2. disp. 466. n. 10. Rebell. de obligat. iustit. p. 2. lib. 14. q. 5. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiæ. tract. 2. cap. 12. quest. 66. ante resolut.

Vv

Omnium

4. *Omnium rerum, & bonorum Ecclesiasticarum, &c.*] Ego comprehendit fructus & redditus rerum Ecclesiasticarum, ac proinde locatio fructuum ultra triennium, non est licita & valida, sicuti docent Gam. *Lusitan. decif. 390. num. 6.* & decif. 356. n. 2. Boët. decif. 224. n. 2. Gutier. canon. lib. 1. cap. 8. num. 14. Philarch. de offic. Sacerd. p. 2. lib. 4. cap. 22. Jacob. de Grassi. in aureis decif. part. 1. lib. 3. cap. 4. num. 7. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 18. num. 5. Solis de censu. lib. 2. cap. 3. num. 10. Quintanad. *Ecclesiast. lib. 2. num. 69.* Aloyf. Rice. in d. praxi rescriptis. 266. Cened. ad Decretal. c. c. lib. 76. n. 3. Bonacin. var. tract. 2. de alienat. bonorum Ecclesiast. dispunt. 1. quæst. vnic. puncto 2. num. 25. vers. sed oppositum mihi probabilis videtur, ego ipse d. alleg. 95. n. 20. Contr. Couart. var. lib. 2. cap. 16. num. 6, ad fin. Jacob. de Grassi. sibi contrarium d. p. 1. lib. 4. cap. 24. num. 20. Auendan. de exequendo mand. p. 1. cap. 4. n. 32. ad fin. Cardin. Mantie. de tacitis & ambig. comment. tom. 1. lib. 5. tit. 3. num. 21. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verbo alienatio §. 3. Valquez de redditib. cap. 1. §. 2. numer. 34. Scott. in selectis Confut. theor. 115. Filliuc. d. tract. 44. cap. 4. quæst. 1. Caroc. p. 3. tit. de rebus Ecclesiast. locan. num. 51.

5. *Alienationem.*] Nomine alienationis in præsentia materia intelligitur actus, quo dominium rei directum, vel vile, aut usufructus, aut ius in alterum transfertur, vel abdicatur, ac proinde non solum venit venditio, aut alius contractus gratuitus, vel onerosus, quo rei dominium in alterum transfertur, verum etiam hypotheca, locatio ultra triennium, infeudatio, & contractus emphyteuticus, ut per Redoan. de alienat. rerum Ecclesiast. quæst. 2. Sor. tom. 5. de censur. dispunt. 22. sect. 6. numer. 6. Mar. Alter. in iuris tractat. tom. 2. dispunt. 16. cap. 2. col. 3. vers. alia suspensio, Azor. in iust. moral. p. 2. lib. 9. cap. 1. quæst. 2. Filliuc. tom. 3. tractat. 44. cap. 2. de his & aliis dixi ad cap. nulli. de rebus Ecclesiast. Autem Prælati seu beneficiarii possunt remittere caducitatem emphyteutæ Ecclesiæ abque solemnitate & auctoritate Sedis Apostolice, vide quæ dixi in collectan. ad cap. p. omis. de locato num. 121. & ibi citatis addo Bonacin. var. tractat. tit. de alienat. bonorum Ecclesiast. quæst. unica puncto 2. n. 21. Vtrum verò Prælati valide & abque pœna excommunicationis de qua in hoc text. possint repudiare hereditatem, seu legatum relictum Ecclesiæ non servata solemnitate requisita in alienatione rerum Ecclesiæ questio est dubia, in qua licet Lambertin. de iure patron. lib. 2. quæst. 9. art. 1. num. 31. concl. 5. & alij resoluant non posse, tamen contrarium verius esse, ac proinde dispositionem huius Extrauag. non habere locum in repudiatione seu remissione legati, vel hereditatis, ac rei Ecclesiæ non incorporatæ merito tradunt Quaran. d. verbo alienatio rerum Ecclesiæ n. 43. limit. 9. Seraphin. de priuilegiis iurament. priuileg. 71. n. 32. Cernautes l. 6. Tauri num. 79. Spin. in speculo testam. gloss. 8. priuileg. num. 63. in fine, Scott. in selectis. confutur. epistol. 1. theor. 2. Sanch. de matrim. lib. 6. dispunt. 4. n. 11. cum seqq. Aloyf. Rice. in praxi rerum fori Ecclesiast. decif. 97. in 1. edit. alius rescript. 82. in 2. edit. Bonac. d. quæst. vnic. puncto 2. num. 33.

6. *Hypothecam.*] Notatur ad hoc quod immobilia Ecclesiæ, vel mobilia pretiosa, quæ seruando seruari possunt, non valent abque solemnitate oppignorari, vel hypothecari, ut per Couar. lib. 2. var. cap. 16. num. 7. Valq. in opuscul. de redditib. c. 2. §. 2. dub. 8. Quaran. vbi supra n. 16. & 17. Bonacin. d. quæst. 2. puncto 2. n. 23.

7. *Locationem, & condationem.*] Notatur ad hoc quod omnes res, & bona Ecclesiastica non possunt locari ultra triennium, ut per Perez. ad tit. 7. lib. 5. Ord.

nam. pag. 202. Couar. cap. 16. num. 4. Mascard. de probat. concl. 603. num. 28. Azced. l. 33. tit. 3. lib. 1. noua Recopilat. Azor. in iust. moral. p. 2. lib. 7. cap. 10. quæst. 3. & p. 3. lib. 8. tract. de locato cap. 3. quæst. 3. Châl. Pereira de resol. emphyt. cap. 2. num. 18. Lessi. de iust. lib. 2. cap. 24. dub. 11. num. 68. Caroc. de locato p. 1. tit. de rebus Ecclesiæ locan. concl. 5. 6. & 9. Valq. in opuscul. de reddit. cap. 2. §. 2. dub. 3. cum seqq. Bonacin. d. quæst. 2. puncto 2. num. 24. Cum autem promissio dære locanda non sit locatio, nec alienatio, sed obligatio personalis alienandi, poterit beneficiarius obligare se obligatione personali ad dandam commoditatem, & ius percipiendi fructus ad multos annos, vel durante vita ipsius beneficiarii, quia hoc pacto non dicitur rem Ecclesiasticam alienari cum nullum ius rei transferat in alterum, sed solum obligatur personaliter, ita Gutier. canon. lib. 2. cap. 13. Quaran. vbi supra num. 18. vers. 3. Molin. dispunt. 466. num. 5. vers. in tercia autem, Filliuc. d. cap. 2. §. 1. quæst. 8. Bonacin. d. quæst. unica puncto 2. sub numer. 24. vers. addo cum Molina.

[*Ultra triennium.*] Computandum scilicet ex tribus fructuum collectionibus: ita ut si ex quolibet triennio vnus tantum fructus percipiatur, tunc triennium pro vno anno computari debeat, & locatio fieri poterit vique ad nouennium, sicuti docent Couar. d. cap. 16. n. 6. Gutier. canon. lib. 1. cap. 8. num. 12. Azor. d. p. 2. lib. 7. cap. 10. quæst. 8. & lib. 9. cap. 2. quæst. 2. Quaran. d. verbo alienatio rerum Ecclesiæ n. 18. Card. Mantie. de tacitis & ambig. comment. tom. 1. lib. 5. tit. 3. n. 22. Nauar. in tract. de alienat. rerum Ecclesiæ n. 21. Châl. Pereira d. c. 2. n. 31. Valq. in opuscul. de redditib. cap. 2. §. 2. dub. 6. num. 30. Marc. Anton. Genuesi. in praxi Archiep. Neapol. cap. 60. n. 10. Filliuc. d. tract. 44. c. 2. §. 3. Bonac. d. puncto 2. n. 24. vers. aduertendum, ego ipse d. alleg. 95. n. 4.

Cum autem hæc Extrauag. non iubeat locationes fieri vique ad triennium, sed ne ultra fiant solummodo prohibeat, poterit triennium illud per statuta Episcoporum limitari ad vnum, vel duos annos, vt tenent Alex. conf. 160. n. 6. vol. 6. Anchar. conf. 116. n. 5. Ego ipse d. alleg. 95. n. 18.

Vtrum verò locatio facta ultra triennium in totum vitietur, aut quoad triennium sustineatur, questio est dubia, in qua vna opinio tenet hanc locationem in totum nullam esse, nec quoad triennium sustineri, vt probari videtur ex verbis huius Extrauag. ibi, nullum omnino sit roboris, & momenti, quæ propter illam particulam, omnino, omnes annos comprehendit, ac omni ex parte locationem annullat. Quare ita docent Bart. in auth. quirerem num. 7. & ibi Ias. n. 21. C. de sacros. Ecclesiæ. Couar. d. cap. 16. n. 5. Pined. in l. 1. p. 3. num. 79. in fine C. de bonis mat. Gutier. in l. nemo potest n. 53. ff. de legat. 1. Valac. de iure emphyt. quæst. 29. n. 15. Châl. Pereira de resol. emphyt. cap. 2. num. 30. & de empt. c. 32. num. 32. Azor. d. p. 2. lib. 7. cap. 10. quæst. 4. & lib. 9. cap. 2. quæst. 4. Cardin. Mantie. d. lib. 5. tit. 5. in princip. Valq. d. cap. 2. §. 2. dub. 5. Steph. Gratian. discip. forens. cap. 162. num. 22. Camill. Borrell. in summa omnium decif. tit. 16. num. 5. Rotapud Fatim. decif. 30. p. 1. recent.

Alter opinio ex diametro contraria tenet locationem rerum Ecclesiæ factam ad plures annos validam manere quoad dictum triennium, per reg. vile, de regul. iuris lib. 6. eademque sustinent Bald. in auth. si quis vinnas C. de sacros. Ecclesiæ. Clar. in §. emphyteusis quæst. 6. & §. donatio quæst. 17. num. 21. Molin. de primog. lib. 1. c. 21. num. 28. vers. contrarium. P. Molin. de iust. tract. 2. dispunt. 467. col. 2. Perez. l. 1. tit. 7. lib. 5. Ordin. pag. 203. colum. 1. Stephan. Quaran. d. verbo Alienatio

PERITIA

- verum Ecclesiæ n. 18. Gam. *Lusit. decis.* 190. Vgolin. *de officio Episcoporum* c. 12. §. 7. n. 5. *verf.* 4. Rebello de obligatione in p. 2. lib. 1. *quest.* 6. Aloyf. *Ricc. in p. praxi resolu.* 102. in 2. edit. Ego utramque opinionem adhibita distinctione ad concordiam reduci d. p. 3. alleg. 95. n. 11. cum seqq. vbi videre poteris ne ibi dicta hic transcribere videat.
13. Quid licendum si locatio fiat ad duo triennia, et adjecto pacto ut post primum incipiat secundum, an valeat? Communis tenet sententia talem locationem ultra triennium non tenere, sicuti scribunt, Lap. alleg. 112. Alex. *conf.* 165. lib. 2. Covarr. d. c. 16. n. 4. Valasc. de iure emphyte. q. 29. n. 15. Molin. d. tract. 2. dist. 466. col. 5. n. 1. Azor. d. lib. 9. c. 2. *quest.* 53. Ego ipse d. alleg. 95. n. 27. Vasc. in *opusc.* de red. d. i. b. cap. 2. §. 2. dub. 4. n. 25. Bonac. d. q. 2. puncto 2. sub num. 14. Scott. in *selectis consil. epis.* 43. *theor.* 15.
14. Præterquam in casibus anre permissis. Qui sint isti casus ultra expressos in hac Extraug. in quibus res Ecclesiæ inconsulto Romano Pont. alienari possunt, dixi ego ipse d. alleg. 95. n. 22. adiectis si etiam casus necessitatis Ecclesiæ vel pietatis, scilicet, pro redemptione captivorum, & alimonia pauperum, seu incommoditatis, veluti quando res est Ecclesiæ incommoda aut iniuriis, & ad num. 50. *usq.* ad num. 65. novem casus adducit & declarat.
15. Ac de rebus, & bonis in emphyteusim, &c. [Notatur ad hoc quod bona Ecclesiæ in emphyteusim concedi possunt Romano Pont. inconsulto tribus concurrentibus conditionibus, puta in casibus a iure permissis, & de bonis solitis ab antiquo dari in emphyteusim, & cum evidenti Ecclesiæ utilitate, secundum ea, quæ latè deduxi d. alleg. 95. a. n. 22. & ibi citatis addo Bonac. d. 3. *unic. puncto* 2. n. 10. Prælati enim potest de iure libere res solitas concedere, vel in emphyteusim, vel in feudum, cui vult, conferre etiam absque consensu Capituli, sicuti docent Bald. in *aut. 1. col. 1. qui feud. dare poss.* vbi las. in 7. *vers.* in *cap. 1. Felin. in c. cum causa 8. 12. de indic. & in c. edoceri sub n. 2. de *rescript.* Federic. de *Senescr.* 109. incip. *Quidam Prælati*, Castren. *conf.* 134. lib. 1. Curt. in *in tract. de feudis* p. 2. q. 1. n. 2. & q. 2. Menoch. *conf.* 79. n. 6.*
17. Ab antiquo concedi solitis, &c. [Vt bona in emphyteusim concedi solita dicantur, sufficit vnica concessio, & esse elapsos quadraginta annos. secundum Rebello de rebus Ecclesiæ non alien. n. 53. Gam. *Lusit. decis.* 342. n. 4. Camil. Borrel. d. tit. 35. n. 136. Marc. Anton. Genuen. d. c. 60. n. 5. cum aliis per me adductis d. alleg. 95. num. 36.
18. Res Ecclesiæ solite concedi in emphyteusim cum beneficatio Apostolico semel impetrato si ad Ecclesiæ revertantur, possunt iterum emphyteutici absque solemnitate requisita in alienatione rerum Ecclesiasticarum, sicuti docent Gam. *Lusit. decis.* 24. & *decis.* 36. n. 6. & *decis.* 344. n. 4. Rot. Bonon. *decis.* 12. n. 7. & 8. Menoch. de *arbitr. causa* 81. a. n. 5. & *conf.* 66. num. 31. & *conf.* 79. n. 2. cum seqq. & *conf.* 90. n. 22. Quarant. d. verbo alienatione rerum Ecclesiæ num. 39. & 40. Zetoli. in *praxi Episc.* p. 1. verbo alienatione rerum Ecclesiæ §. 3. Chald. Peccata de *renouat. emphyte.* q. 16. n. 71. Aloyf. *Ricc. in praxi rerum fari Ecclesiæ* *decis.* 116. in 1. edit. aliis *resol.* 110. in 2. edit. Melch. Phœbos *Lusit. decis.* 82. n. 34. tom. 1. Camil. Borrel. d. tit. 35. a. n. 129. Cenall. *commun. contra commun.* tom. 4. *quest.* 897. a. num. 899. Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss.* 6. num. 194. Ego ipse d. alleg. 95. n. 29. vbi numeris seqq. hanc sententiam multis comprobato fundamentis.
19. Quæ seruando seruari non possunt. Quæ autem sint hæc bona, quæ seruando seruari non possunt, vix de finiri valent, nisi dicamus esse res mobiles, quæ non

durant triennio, vel usu consumuntur, & non fructificant, vt exemplificat Nauar. de alienat. rerum Ecclesiæ n. 4. Rebello. in *compend. alienat.* n. 25. Quarant. d. verbo alienatione rerum Ecclesiæ n. 38. Aloyf. *Ricc. in praxi rerum fari Ecclesiæ* *decis.* 62. in 1. edit. aliis *resol.* 109. in 2. edit. Marc. Anton. Genuen. d. c. 60. n. 7. Ego ipse d. alleg. 95. n. 38. vbi n. 39. limito nisi sint res mobiles pretiosas, quibus acquiritur immobilibus, & pari passu ambulant in hac materia. Vnde sequitur validam esse alienationem vini, olei, frumenti, ouium, caprarum, & cæterorum factam sine solemnitate, quia huiusmodi bona non censentur pretiosa, quæ seruando seruari non possunt, vt ex Molin. Quarant. & aliis tradunt Bonacin. d. tract. de alienat. bonor. Ecclesiæ §. unica. puncto 2. num. 4. vbi subdit non posse vendi totum gregem ouium de quo percipi consueverunt redditus, & emolumenta.

Sententiam excommunicationis incurrit. [Notatur ad hoc quod alienantes, vel locantes res, seu bona Ecclesiastica extra casus a iure permissos in plures quàm in tres annos sententiam excommunicationis incurrit, vt per Rainor. in *catalogo censur. extra Bullam in Cæna Domini* c. 2. excomm. 13. Filliue. *tract.* 14. num. 99. *vers.* septima, & num. 214. quos refero ego ipse d. p. 3. allegat. 50. num. 255. secundum Lugdunum. in *prel.* & licet aliqui apud Franc. Leon. in *thesauro fari Ecclesiæ* lib. 1. cap. 15. numer. 53. teneant male recipientes, & alienantes bona Ecclesiastica, seu alienationi consentientes (si consentientes sit clericus) officii excommunicatione Papæ reclusa in *Concilio Trid. sess.* 22. de *reform.* c. 11. Contrarium tamen melius sustinet Filliue. d. tract. 44. c. 6. *quest.* 3. n. 3. quia decretum illud Concilii comprehendit solummodo occupantes bona Ecclesiastica, vel ea usurpantes, ad not. per Soar. tom. 3. de *censur. disp.* 22. *sect.* 6. num. 22. Azor. *instit. moral. part.* 1. lib. 9. c. 27. *quest.* 10. in med. Zetoli. in *praxi Episcop. part.* 3. verbo bona, Sayr. de *censur. lib.* 3. cap. 31. num. 26.

A censura tamen huius text. excusatur alienans ex ignorantia iuris, vel facti, modo ignorantia non sit coniuncta cum ingenti temeritate, vt per Nauar. *conf.* 19. de rebus Ecclesiæ non alien. in nouis, Quarant. xbi supra num. 9. & 50. Filliue. d. tract. 44. c. 6. *quest.* 4. n. 1. Bonac. d. n. unica. puncto 5. sub num. 1. *vers.* ex quo sequitur, vbi etiam subdit hanc censuram non incurri ob tractatum, cogitationem, vel attentionem alienationis.

Excusatur etiam ille, qui bona Ecclesiæ alienat absque debita solemnitate si penitentia, aut alio titulo ductus alienationem reuocauit ante realem & pacificam traditionem, vt per Couar. lib. 2. var. cap. 16. num. 7. Nauar. *conf.* 18. de rebus Ecclesiæ non alien. Quarant. xbi supra num. 50. Filliue. *tract.* 14. num. 119. & tract. 44. c. 6. *quest.* 5.

Vtrum autem Cardinales subiciantur legibus, & penis contra alienantes bona Ecclesiastica impositis? vide Bonacin. *disq. quest. unic. puncto* 5. num. 6.

Inferiores verò Prælati, &c. [Notatur ad hoc quod inferiores, qui Ecclesias cum cura, vel sine cura habente beneficia, & bona sine solemnitate huius Extraug. alienant, ipso facto beneficiis priuantur, vt per Petr. Greg. de re *benefic.* cap. 25. num. 16. Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss.* 15. num. 63. Maslobr. in *praxi habendi consensum requis.* 1. dub. 2. num. 24. secundum Romanam impressi. quos refero ego ipse de officio, & *prel.* *Episcop.* p. 3. alleg. 57. num. 126.

Reita nunc pro coronide decidenda quartio, an & quando Prælati seu beneficiarii cedentes arbores cedas ad suam Ecclesiâ seu beneficia spectantes exant

excommunicationem in hac Extratag. excommunicationem, cuius resolutio pendet solum ex cognitione an sylva sine omnino cadere, an vero aliquo modo fructifera dicatur, nam sicut emphyteuta arbores fructiferas cadentes amittit quod habet, & expelli potest, Clar. in §. emphyteusis quæst. 26. Burlat. cons. 91. n. 3. lib. 1. Pinel. in l. 1. de bono mat. p. 2. n. 60. Suredi. dec. 186. n. 9. Ioann. Garc. de expens. cap. 11. num. 34. D. Barbol. in l. diuersio §. si fundum n. 17. & 16. ff. soluto matr. & pari modo usufructuarius, ad tradita per Mieres de maiori rati p. 4. 39. num. 5. Crass. §. legatum quæst. 3. in princ. D. Barbol. in §. si fundum, num. 17. & 18. necnon colonus & conductor, secundum Carocila locuto gradus 4. actus. quæst. 3. n. 5. & 6. Menoch. cons. 130. num. 4. & seq. Ioseph. Lindou. Persu. dec. 94. p. 2. Caualean. in des. 44. n. 72. in princ. p. 1. ita beneficium succedentem arbores, quæ radices egerunt etiam non fructiferas incutere hanc excommunicationem consilium Nauar. cons. 6. & 7. hoc ite. de rebus Ecclesiæ non alienandis, & ex eo Sayr. in floribus dec. sub cod. tit. dec. 5. ubi quod Abbas sine consensu Conuentus & sui Generalis arbores fructiferas & non fructiferas sciendos, & vendendo peccat, & excommunicationem contra male alienantes p. 9. Ecclesiasticam incutit, nisi arbores tantum opacis locorum sui monasterij pto. vbi non fructuum collectione cadat, presentibus si arborum abscissarum pretia in commodum & utilitatem monasterij conuertat, tunc enim neque peccat, neque in pecuniam aliquam incidit, & dicit Cardin. Mantie. de lit. 29. num. 11. quod sylva immanita à fructuariis succidi non potest, addit Crass. de successib. verbo legatum q. 3. emphyteutam, & ceteros huiusmodi putandos esse propter incisionem lignorum, quæ breui tempore non renascuntur.

33. Ex quibus colligitur Prælatos & beneficiarios sylvas cedendas quæ mature sunt, & breui tempore renascuntur, absque censuram incursum cadere posse, hæc enim & usufructuarius cadere potest, ad lex sylva & 1. si absente si de usufructu. L. diuersio §. si fundum ff. soluto matr. Sylva autem cedenda illa dicitur, quæ destinata est ad hoc vt cadatur, & talis esse debet, vt succia ex stipibus, vel radicibus renascatur, vt per testant. Sylva cedenda ff. de verb. signif. ubi Alciat. & Rebuff. tradit Alexand. cons. 118. num. 3. lib. 5. & ego ipse in meo dictum. Nar. Lustrum colat. tit. 2. col. 390. hæc enim verè dicitur sylva cedenda etiam si aliquos modicos fructus producat, sunt tamen illius arbores eius qualitates vt nisi exciderant certis annis aded senescunt, vt renascantur nunquam, sicut optime notat Ioan. Garc. de expens. & meliorat. c. 12. n. 79.

36. Sic à simili possit emphyteutam absque incurfu pecunie aut quæ rem C. de sacros. Eccles. sylvas cedendas incidere, resoluunt Mieres de maiori rati p. 4. 39. num. 5. Crass. §. legatum q. 3. ver. aut verè quærimus, Pinel. in l. 1. C. de bono mat. p. 2. n. 59. D. Barbol. in d. diuersio §. si fundum n. 3. Gurtier. de intel. p. 4. 27. n. 9. Card. Mantie. d. tit. 26. n. 7. & 31.

De emptione, & venditione.

Tit. V.

SUMMARIUM.

1. Censuales contractus etiam si non per decem ad censum, vel in partes redimere censum, non tamen possit cogi ad redimendum, sunt liciti, non vsuarii.

1. Censui consignatus contrarium opprobriat, & sub certa forma seruari solitum decreuit. Martinus.

2. Censui presentis.

3. Censui emptio, & venditio an & quando, & cum quibus conditionibus sit licita, veniens.

4. Pius V. edidit: constitutionem super forma creandis censui.

5. Censuario super forma creandi censui à Pio V. redimendi. Martinus.

6. Censuales contractus natura esse non possit quandoque que censui redimendi & extinguendi.

7. Censui redimendi potest in totum, vel pro parte contrarietate non obstante.

8. Censuram redimendi dicitur quando per debitorum illius restituitur domino censui libere recipienti pretium, quod in illius emptorem, & acquisitionem fuerat erogatum.

9. Censui extinctio non sequitur absque pretij restitutione.

10. Censum redimibilem emere, vel vendere licitum est.

11. Redemptio in censibus & redditibus annuis, qui cum pacto redimendi constituantur, in perpetuum absque vlla temporis prescriptione permixti sit cõseruati.

12. Censui insit censui potest ad unum emphyteutam, si tanto tempore si superuixerit quod fructum cedat pretium solutum.

13. Contractus erit illicitus si censui, seu redditui annui redemptio conseruatur in voluntatem cedentis, licet hæc tamen lege vt maiori pretio reddidit redimendum si qui censum consignatus fuerat.

EXTRAVAG. REGIMINI. I. MARTIN. V.

CONTRACTUS censuales etiam si non per decem ad censum, & cum conditione vt venditor possit in totum, vel in partes redimere censum, non tamen possit cogi ad redimendum, sunt liciti, non vsuarii. Colligitur Viuiam in ration. lib. 3. pag. 181. Alagon. in compend. pag. 432.

Contractum censum consignatum approbavit Martin. V. in presentis, & sub certa forma seruari solitum decreuit, cuius constitutionem confirmavit Calixtus 111. in seq. cap. 5. referunt Marc. Anton. Eugen. cons. 100. n. 34. lib. 1. Felician. de Solis de censib. tom. 2. lib. 1. c. 1. num. 1. & 2. Cenc. in famuli tract. p. 1. cap. 1. q. 2. à princip.

An autem & quando, & cum quibus conditionibus emptio, & venditio censui sit licita, vide Greg. l. 28. verbo à censu tit. 8. p. 5. Sor. de iustis lib. 6. q. 5. Couar. lib. 3. var. cap. 7. num. 2. cum seq. Nau. de viuis p. 6. 22. n. 72. cum seq. Mich. de Palac. de censib. lib. 4. c. 6. & 7. Bruno. à Sole in quæst. leg. lib. 9. 2. cum duabus seq. Franc. Garc. p. 2. contractum cap. 4. Ioan. Garc. de expens. cap. 9. n. 73. cum seq. Petr. Salaz. de usu & consuetud. cap. 11. num. 71. & c. num. 74. Caualean. p. 2. dec. 1. num. 48. Valasc. de iure emphyte. quæst. 12. n. 6. & quæst. 32. n. 8. col. 2. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verbo contractus censuales, plures refert Cened. ad Sextum collect.

Super forma creandi censui constitutionem edidit 4 Pius V. incip. Cum octis sub dat. Rome 14. Kalend. Febr. 1568. quam referunt Nau. in man. c. 17. n. 232. Quarant. in sum. Bull. ry verbo contract. censuales p. 2. quæ declarant Burlat. cons. 214. Ioan. Lup. in l. 1. c. 6. de pactis inter emp. §. 2. num. 84. Molin. de iustis tract. 2. d. disp. 389. vsque ad disp. 395.

Verum quod in Hispania recepta non fuerit, restantur Henric. in sum. lib. 7. cap. 20. §. 1. lit. I. Fr. Emman.

in explicat. *Bulla Cruciatæ*, pag. 214. Valas. *conf.* 133. w. 10. Bernardi. *Garuzæ*, ad *præf.* Camera *Imper.* lib. 2. *concl.* 7. in *coronide*, ubi etiam quod apud Germanos non recipitur, & quod nec apud Belgas affert Lessius de *iustit.* lib. 2. cap. 5. dub. 3. num. 33.

6 Possent extinguere, & redimere, &c. Notatur ad hoc quod de natura contractus censuales est, ut possit census quodcumque redimi & extinguere, ut per Cenc. de *censib.* part. 2. cap. 1. *quest.* 3. art. 7. à *princip.* Stephanus Gratianus *disceptat. forens.* cap. 258. num. 18. & 19. Rot. apud eundem Cenc. *decis.* 111. num. 2. & 5. itaut si conventionem partium irredimibilis sit, redimi tamen possit in totum, vel pro parte, contraria conventionem non obstante, sicuti docent Couart. lib. 3. *variæ* cap. 8. num. 7. Rebuff. ad *leges Gallias*, tom. 3. tit. de *constitut.* redimendum, art. 1. *glos.* 17. n. penult. Ioann. Gare. de *expensib.* c. 9. num. 75. Cædolosin *praxi* Triduum verbo *censui*, num. 10. Gutierrez *præf.* lib. 3. q. 1. 68. num. 7.

7 Redimi autem tunc census dicitur cum per debitorem illius restituitur domino census libere recipienti pretium, quod in illius emptionem, & acquisitionem fuerat erogatum, ut per Felician. de *censibus* tom. 2. lib. 4. c. *conic.* num. 12. *vers.* *qualiter*. Cenc. in *simili* *tratt.* part. 3. cap. 1. *quest.* 3. art. 1. num. 4. Et absque tali pretij restitutione census extinctio non sequitur, ut fuit dictum in *Rot.* *decis.* 104. num. 3. & 4. & *decis.* 182. n. 1. & *decis.* 222. n. 3. & 4. impressa per eundem Cenc. in *fine* *disti.* sui *tratt.* *num.*

8 Notari etiam solet text. in presenti ad hoc quod censum redimibilis emere, vel vendere licitum est, ut per Couart. lib. 3. *variæ* cap. 7. num. 2. Tiraq. de *retratt.* lib. 5. t. *glos.* 6. n. 15. Anton. Gom. ad l. 68. *Tauri*, num. 2. Valas. de *re emphyt.* q. 3. 1. num. 8. Ioann. Gare. *dist.* cap. 9. n. 73. *Molin.* d. *tratt.* 2. *dist.* 381.

9 Quodcumque vellet, &c. Vtrum autem in censibus, & redditibus annuis, qui cum pacto redimendi constituantur, ex redemptione perpetuo absque ulla temporis præstatione permittitur? Couart. affirmativè responder. lib. 1. *variæ* cap. 9. num. 8. multis adductis rationibus per illum adductis. Communis tamen est in contrarium, ut per Anton. Gomez *variæ* tom. 2. cap. 2. num. 28. Gam. *Luffs.* *decis.* 247. num. 3. Peretz. d. *tit.* 13. lib. 3. *Ordin.* Anton. Gabr. *commun. opin.* d. *tit.* de *prescript.* *concl.* 16. Menoch. de *arbitrar.* *casu* 217. num. 2.

10 Censui quoque rectè & iuste constitui potest ad vitam ementis, & contractus dicitur licitus, quia sicut potest quis diu vivere, ita potest citò mori, & dubius euentus finisque incertus contractum iustificat, sicut docent Nauas. in *commun.* de *usufr.* super *Bullam* *P47.* *quest.* 45. num. 128. Viuiam. tom. 1. *commun. opin.* lib. 4. tit. 22. num. 69. pag. *mibi* 602. Gemin. de *usufr.* *comment.* 3. §. 4. num. 97. Sordus *conf.* 162. num. 36. & de *aliment.* *tit.* 9. *quest.* 1. 1. num. 2. Paul. Comitoli. *respons.* *moral.* lib. 3. *quest.* 25. Farinac. part. 4. *decis.* 30. Etiam si tanto tempore is supervenerit quod fructus excedant pretium solutum, Gemin. *ubi proxime*, Sord. d. q. 11. num. 8.

11 Pro eadem summa, &c. Ergo si census, seu redditus annui redemptione confectus in voluntatem venditoris, hac tamen lege, ut maiori pretio redditus redimendus sit, quàm constitutus fuit, contractus erit illicitus, ut per Couart. d. lib. 3. cap. 9. num. 4.

EXTRA V. Regimini. II.

Calixt. III.

1 Contrafactum quendam emptionis, & venditionis præcedenti similem declarat Pontifex esse *Barbosi. Collect.* Tom. IV.

iuri consonum, & ab usu alienum & tandem subest præsentem Bullam cunctis manifestari. Colligunt Viuiam. in *ration.* lib. 3. pag. 181. Alagon. in *compend.* pag. 462.

De Sepulturis.

TIT. VI.

EXTRA V. Detestandæ. I.

Bonifac. VIII.



ORPORA defunctorum exenterantur, & in frustra immaniter secantur, ac aquis decoquentur, ut ossa à carnibus separata in terras suas deferant tumulanda, sunt ipso facto excommunicati cum refectione Papæ. Colligunt Viuiam. in *ration.* lib. 3. pag. 210. Alagon. in *compend.* pag. 462.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Natarr. in *manual.* cap. 27. num. 105. ubi limitat in eo, qui hoc facit ad anatomiam, vel ne forte cadaver, & *conf.* 14. de *sentent. excommunicat.* in *antiq.* alias 10. de *sepultur.* in *novi*, ubi ait non extendi ad contentientes vrid fiat, Gambar. de *castis.* *reversat.* cap. 7. num. 7. Saye. in *floribus*, *decis.* sub *tit.* de *sentent. excommunicat.* *decis.* 50. Filliuc. *tratt.* 15. num. 72. *vers.* *tertio*, & num. 77. Iul. Lauot de *indulgent.* part. 2. c. 21. num. 28. latè Bonacip. de *censur.* extra *Bullam* *Cane.* *disp.* art. 2. *quest.* 3. punto 45. ego ipse de *offic.* & *potest.* *Episcop.* par. 3. *allegat.* 50. num. 103. secundum Lugdun. impressionem.

EXTRA V. Super Cathedram. II. & ult.

Idem.

Bonifacius XIII. in hac Extravagante copiosissimam facit facultatem Regularibus, & Religiosis, ad audiendas secularium Confessiones, præcepit tamen, ut Prælati Religiosorum Mendicantium præsentarent Episcopis prius in id Sacerdotes, quos idoneos diiudicarent, quibus & ipsi facultatem facerent tum prædicandi, tum etiam Confessiones audiendi. Illis tamen hoc facere renuentibus, ipse summus Pontifex concedit in presenti prædictis Regularibus, ut eo nihilominus non obstante id ipsum possint efficere.

Postmodum Bonifacius VIII. subsequens est Benedictus XI. in quadam sua Extravagante, incipit, *Inter cunctas*, de *privileg.* qui revocata prædicta moderatione Bonifacii VIII. amplissimam facultatem præbuit prædictis Religiosis prædicandi, & Confessiones audiendi, nulla facta coram Episcopo præstatione, neque ab eo aliqua petita licentia. Demùm Clemens V. in Concilio Viennensi ut refertur in *Clement. dudum*, de *sepultur.* renovavit Benedicti prædicti decretum, & renovavit hoc Bonifacii VIII. de quo in presenti, hæc ita narrat Fr. Ludovicus Miranda in *manual.* *Prælat.* tom. 1. *quest.* 45. art. 4. quæ olim usque ad tempora Concilii Tridentini perpendere oportebat, hodie verò servari debet decretum ipsius Concilii sessione 23. de reformatione, cap. 19. de quo plura dixi in *dist.* *Clementis* *dudum*, ubi etiam ad saturitatem de materia huius Extravagantis.

De Decimis.

TIT. VII.

SYMMARIVM.

- 1 Summarium huius text. refertur,
- 2 Summa plures quando periturum an possint omnes cumulari ut sciatur excedantne iurisdictionem iudicum, qui eam habent limitatam ad certam summam, remissive.
- 3 Res transit cum suo onere.
- 4 Sacerdos an possit perpetuo locare operas suas pro Missis celebrandis? remissive.

EXTRAV. Declarationes. Vnic.

Bonifac. VIII.

- 1 **D**ECLARAT multa dubia suborta circa collectionem decimarum impolitaram à Papa Ecclesiis, & ecclesiasticis personis pro expeditione belli Siciliæ, quæ hic clare & prolixè per te videre poteris. Colligunt Viuiam in ration. lib. 3. pag. 281. Alagon in compend. pag. 44.
- 2 Simul etiam collecta &c. [Ex his verbis potest deduci resolutio ad quæst. illam, an quando periturum plures summæ, possint omnes cumulari ad effectum ut sciatur excedantne iurisdictionem iudicum, qui eam habent limitatam ad certam summam? Vide Titag. de retract. lib. 3. §. 3. glof. 9. num. 12. & de retract. conuene. §. 2. glof. 1. num. 12. Perez tit. 16. lib. 3. Ordin. pag. 751. Azuod. lib. 4. num. 17. tit. 18. lib. 4. nota recopil. Cabed. Lusit. dec. 21 per tot. part. 1. quos refert parens meus in commentar. ad Ord. nam. Reg. Lusitan. lib. 3. tit. 70. §. 6. num. 1.
- 3 Quia res transit cum onere suo. [Vide Doctores, quos plena manu citavi in toto nonissimo tractatu Lugdun. impresso de Axomatibus vsusq. verbo Res.]
- 4 Vel plures Capellanus conuocare. [Vtrum autem Sacerdos possit perpetuo locare operas suas pro Missis celebrandis? Vide Aloy. Ricc. in praxi autem resol. 494. alias vltim.]

De Regularibus, & transeuntibus ad Religionem.

TIT. VIII.

EXTRAV. Viam ambitiosa. I.

Martin. V.

- 1 **M**ENDICANTES virtute cuiusque privilegij litterarum Apostol. vel Penitentie, transeunt ad Religionem non Mendicantiam, excepta Carthusiana, sine licentia Sedis Apost. necnon & tales recipientes penam excommunicationis late sententie incurunt. Colligunt Viuiam in ration. lib. 3. pag. 305. Alagon in compend. pag. 483.
- 2 Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Gamb. de casib. reform. c. 7. n. 10. Fr. Emm. quest. Reg. rom. 1. q. 30. Soar. tom. 5. de censur. disp. 22. sect. 5. n. 61. Sayr. in

simili tract. lib. 3. c. 30. n. 8. Azot. in istis moral. p. 1. lib. 12. c. 14. q. 12. vers. inter Extraneas. m. 9. q. 16. Aldrete de relig. disc. munda lib. 2. c. 18. a. n. 13. lul. Labor. de indeg. p. 2. cap. 21. n. 31. Fillius. tract. 15. num. 183. vers. iterum, & num. 192. ego ipse de officio, & potestate Episcopi. p. 3. allegat. c. 10. num. 105. secundum Lugdunensem impressionem Bonacin. de censur. extrav. Bull. disp. 2. q. 9. p. 10. r. Et quamvis Lessi. de iustit. lib. 2. cap. 41. dub. 13. n. 104. & Sanchez in precepta Decalogi. tom. 2. lib. 6. c. 7. n. 68. existimant hunc text. vel non esse vñ receptum, vel loquide iis, qui absque legitima causa transeunt, nihilominus tamen contra eos stat vera conclusio ex huiusmodi text. desumpta, sicuti docent D. Anton. p. 3. tit. 16. c. 4. §. 4. ad fin. Sayr. d. num. 3. Soar. d. sect. 5. n. 16. & 19. Soch. tit. de apostat. vers. aduertendum est. Fr. Emm. quest. Regul. tom. 3. q. 52. art. 15. Fr. Barth. à Vecchis in praxi nouis. disp. 15. dub. 5. num. 9.

Verum autem Religiosus Ordinis Mendicantium à Religione eiectus, & habiui priuatus possit absque speciali Summi Pontif. facultate ad quemlibet Ordinem monasticum transire? Vide Bonacin. d. puncto 1. num. 9.

EXTRAV. Ad nostrum. II. & vlt.

Ioan. XXI.

Religiosi cuiuscunque Ordinis non se transferant ad partes ultramarinas, in quibus pauci fideles respectu infidelium commorantur, sine licentia tui Superioris. per patentes ipsius litteras concessa sub pena excommunicationis late sententie. Papæ referuntur, sub qua etiam præcipitur Superioribus ne huiusmodi licentiam concedant nisi vitiis litteratis, prouiduis, & expetitis: quare Ecclesiæ Prælati inhihentur ne tales transeunt ad ultramarinas partes admittant ad prædicandum vel celebrandum Diuina, nisi patentes litteras Superioris plenam fidem faciant, sed ipsos tanquam apostatas capi faciant, & incarcerationi donec modo prædicto consistet de licentia Item Prælati Ecclesiæ inuenerent Religiosos approbantes ea, quæ Sedes Apostol. reprobatur, vel quæ sunt contraria Fidei, vel dogmatizant in concionibus, vel priuatis locutionibus, & de prædictis summarie, & sine strepitu iudicij, & figura, ac simpliciter, & de plano, per se, vel per alios se informant, & reos castigant tantum secundum Canones non obstantibus exemptionibus, & priuilegijs quibuscunque. Colligunt Viuiam in ration. lib. 3. pag. 305. Alagon in compend. pag. 484.

Hanc eand. conclus. quoad primam partem ex hoc text. deducunt Fillius. tract. 15. n. 183. vers. secunda, & n. 190. lul. Labor. de indeg. p. 2. c. 21. n. 97. late Bonac. de excomm. in particulari extrav. Bullam Cene, disp. 2. q. 9. puncto 8. ego ipse de officio, & potestate Episcopi. p. 3. alleg. 50. sub n. 105. vers. nonne, secundum Lugd. impressi.

Vel quæ alias sunt Fidei obuia, in suis prædicationibus, &c. [Pronidet Concil. Trid. sess. 5. de reform. cap. 2. in hæc verba. Si vero (quod absit) prædicator erroris, aut scandali diffinuerit in populo, etiam si in monasterio suo, vel alterius Ordinis prædicet, Episcopus et prædicationem interdicit. Quod si in reser. prædicauerit, extra esse secundum iuris dispositionem, & loci consuetudinem procedat etiam si prædicator ipse generalis, vel specialis privilegio exemptionis se esse prætenderet. Quo casu Episcopus auctoritate apostol. & tanquam S. d. Apostol. delegatus procedat referunt Fr. Lud. Mirand. in mna. Prælat. 6. l. 9. §. 10. art. 7. Camp. in diuers. in v. d. angn. rub. 12. c. 13. n. 21. Homobon de Bonis in examine Eccles. tractat. 11. cap. 7. q. 18. resub. 3. in fin. ego ipse de officio, & potestate Episcopi. part. 3. alleg. 76. num. 49.]

De

De Religiosis domibus.

TIT. IX.

EXTRA V. Ratio. Vnic.

Ioan. XXII.

R O EMINÆ Beginxæ honestæ, quæ in suis, vel parentum, vel conductitijs domibus simul habitantes honestè viuunt, obediētes Ordinarijs & Parochijs sine scandalo, & errore non comprehenduntur sub Clem. i. *hæc tit.* nec sunt tales per Ordinarios molestandæ. Colligunt Viuiam. in *ration. lib. 3. pag. 360.* Alagon. in *compend. pag. 504.*

De Censibus, exactionibus, & procuracionibus.

TIT. X.

SUMMARIUM.

1. Compendium text. refertur.
2. Prescriptio, quæ solū dimittit, nō autē penitus auferit, aut tollit procuracionē, an sit improbatæ, ostenditur.
3. Consuetudo non valet vt Episcopi, siue alij Prælati à subditis suis possint exigere, & à volentibus recipere charitativum subsidium ultra taxam positam in hac Extrauagante.

EXTRA V. Vas electionis. I.

Benedict. XII.

T AXAT procuraciones, pabula charitatis, & subsidium charitativum: saluat privilegia, conuentiones, consuetudines, & præscriptiones, ac indemnitate pauperum, inhibet contrahenti, punit transgressores, & eorum familiares. Colligunt Viuiam. in *ration. lib. 3. pag. 413.* Alagon. in *compend. pag. 528.*

N ostra tamen intentionis existit, &c. Vtrum autem text. iste approbans consuetudines minuētes procuracionem, procedat in præscriptione? quidam tenent non esse improbatam præscriptionem quæ solū dimittit, non autem penitus auferit, aut tollit procuracionem, ex quorum numero sunt Abb. n. 13. & Felin. n. 16. in *princ. in c. cū ex officio de præser. Marian. de visit. n. 47. & 51. Azot. in sit. moral. p. 2. lib. 3. c. 42. q. 11. vers. si rog. et.* Verū licet hæc sententia non sit improbabilis, contraria tamen in rigore iuris probabilior est ex adductis per me de officio. & potest. Episcopi. 3. alleg. 130. n. 8. cū segg. Nec per prima opinione facit text. in præter, quia non approbat præscriptiones minuētes procuracionem, sed consuetudines in quibus longè diuersa videtur ratio. Nec aliud vult Concil. Trid. sess. 24. de reform. c. 3. vers. in his vers, quia de consuetudine propria intelligendum est, non verò extendendum ad præscriptionem, quæ ex proprietate sermonis differt à consuetudine, vt patet ex tit. de præser. & ex tit. de consuetud. eum etiā quia in consuetudine admittenda viget multo maior & longè diuersa ratio, eum in ea detur frequentia actuum totius multitudinis, vel maioris patris,

pro qua magis præsumitur, & cui magis faciendum est, tum denique quia cū consuetudo rationabilis esse debeat, cap. ult. de consuetud. necessariū in ea supponitur ratio, seu causa aliqua iusta per quam cohonestatur: at verò in præscriptione de qua in d. c. cū ex officio, nec ratio huiusmodi requiritur, nec multitudinis, vel maioris patris, sed vniuscuiusque singularis præscribens actus supponitur.

Ad pabulum charitatis extendimus, &c. [Notatur ad hoc quod non valet consuetudo vt Episcopi, siue alij Prælati à subditis suis possint exigere, & à volentibus recipere charitativum subsidium ultra taxam positam in hac extrauag. sicuti docet Bellenc. de charitat. subsid. g. 42. vbi q. 44. ostendit quæ pœne imponantur exigentibus charitativum subsidium ultra taxam, & g. 46. resoluit quod subditi possunt denegare charitativum subsidium Episcopo in eo, in quo excedit taxam, refero ego ipse de officio. & potest. Episcopi. 3. alleg. 87. n. 57.]

De Celebratione Missarum.

TIT. XI.

EXTRA V. Discipulorum. Vnic.

Ioan. XXII.

R ECES dicendæ in Missa pro Ecclesiæ necessitate cum indulgentia viginti dierum inducuntur. Colligunt Viuiam. in *ration. lib. 3. pag. 432.* Alagon. in *compend. pag. 538.*

De Reliquijs, & veneratione Sanctorum.

TIT. XII.

EXTRA V. Cū præexcella. I.

Sext. IV.

C ONCEPTIONIS BEATÆ MARIE VIRGINIS ipso die quā Missam, & officia Sixti IV. celebrauerit, vel dixerit, aut illis Horis Canonici interfuerit, & per octauas, quoties id fecerit, eandem prorsus Indulgentiam & peccatorum remissionem consequitur, quam lucratur illi, qui iuxta Clement. i. *hæc tit.* Missam & Horas Canonicas in festo Corporis Christi celebrant, dicunt, aut Missæ, Officio, & Horis huiusmodi interfuerint. Colligunt Viuiam. in *ration. lib. 3. pag. 445.* Alagon. in *compend. pag. 644.*

Hanc eand. concl. ex hoc text. deducunt Henric. in *summ. lib. 3. c. 11. §. 3. li. M. Spin. in speculo restam. glof. 3. in princ. n. 17. Er. Emm. quest. Regul. tom. 1. q. 57. art. 3. Azot. in sit. moral. p. 2. lib. 1. c. 21. q. 1. in princ.*

EXTRA V. Graue nimis. II. & vlt.

Idem.

A Firmare præsumentes mortaliter peccare, vel esse hæreticos, illos qui descendunt Beatissimam

Vv 4 &c

& gloriosissimam Virginem Dei Matrem esse conceptam sine peccato originali, & è contra, & affirmantes peccare eos, qui colunt festum immaculatæ Conceptionis, & qui concionibus interfunt, excommunicationis sententiam eo ipso incurrunt Papæ referuatam. Colligunt Violan. in ration. lib. 3. pag. 445. Alagon. in compend. pag. 544.

- 2 Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Nauzer. in manual. c. 27. num. 107. Soar. tom. 5. dissp. 12. sect. 5. num. 30. Gombat. de casibus resem. cap. 7. num. 12. Sayr. de censur. lib. 3. cap. 30. num. 10. Rainet. in catalogo censurarum extra Bullam Cava, cap. 5. excommuni. 4. & cap. 9. excommuni. 14. Iul. Lauoe. de Indulgent. part. 2. cap. 11. n. 32. cum seq. Filliuc. tractat. 15. num. 72. vers. octaua, & num. 88. late Bonacin. de censur. extra Bullam Cava, disspat. 2. quest. 3. puncto 3. ego ipse de officio, & potestate Episcopi, part. 3. allegat. 50. num. 109. vbi num. 111. plures Doctores refero de immaculata B. Virginis conceptione agentes, & integra volumina edentes.

- 3 Innocentius text. in presenti per Concilium Tridentinum sess. 5. de peccato originali, in fine, & à Sacra Congregatione S. R. E. & vniuersalis Inquisitionis coram sanctæ memor. Paulo V. die 31. Augusti 1617. cuius decretum refert Campan. in diuers. iuris Canon. rubric. 12. cap. 13. num. 140. in quo illud nouiter statutum fuit, vt in posterum donec articulus huiusmodi à Sancta Sede fuerit definitus, vel per Sanctitatem suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum non audeant in publicis concionibus, lectionibus, conclusionibus, & alijs quibuscunque actibus publicis assistere, quod eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali; & quod etiam negatiuam opinionem, videlicet quod non fuerit concepta cum peccato originali in publicis actibus assentes aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, seu tractent sub censuris, & penis prædictarum Constitutionum; tribuens insuper tam Episcopis, & Prelatis Superioribus, aliisque Ordinarijs locorum, quam hæreticæ prauitatis vbique locorum, deputatis Inquisitoribus potestatem suæ animaduertendi contra transgressores etiam Regulares cuiusvis Ordinis & instituti etiam quomodolibet exemptos, & alias quascunque Ecclesiasticas, & seculares personas cuiuscunque status, conditionis, gradus, aut dignitatis tam Ecclesiasticæ, quam secularis.

- 4 Postmodum ead. Sacra Congreg. die 24. Maij 1622. coram felicis record. Greg. XV. prædictum decretum Pauli V. ampliuit, etiam ad colloquia priuata, præcepit ne de cætero negatiuam opinionem, videlicet quod non fuerit concepta cum peccato originali, in publicis actibus assentes aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, seu tractent, mandans vt in reliquis omnibus vbi huic decreto non aduersantur Constitutiones Sixti IV. Alexandri VI. Pij V. & Pauli V. super Conceptione Beatissimæ Virginis firmæ, & illibate remaneant, necnon vt in Missis & diuinis Officijs publicè, vel priuè celebrandis Conceptionis nomine vtatur sub penis, & censuris in dictis Constitutionibus appositis.

- 5 Denique idem S. D. Gregor. XV. per suam Bullam, incipien. Eximij sub die 28. Iulij 1621. in fauorem Fratrum Prædicatorum concessit, vt de cætero in quibuscunque priuatis eorum colloquijs, seu conferentijs inter se dumtaxat, de materia eiusdem concept. B. Virg. differtent, & tractare absque villo pœnarum in dictis decretis contentarum incursum liberè, & licitè possint, & valeant, quam refert Flau. Cherubin. in fine compend. Bullar. nouar.

De Immunitate Ecclesiarum.

TIT. XIII.

EXTRAV. Quod olim. I.

Benedict. XI.



Ab Clericis, hoc tit. lib. 6. quod fuit reuocatum in Clem. quoniam, eod. habet locum quantum ad penas in exigentibus tantum, & ad id dantibus auxilium, consilium, vel fauorem, non verò in soluentibus etiam sponte, præcipitur deinde Lateranens. & generalia Concilia diligenter obseruari, Colligunt Violan. in ration. lib. 3. p. 464. Alag. in compend. pag. 228. Et vide dicta in collect. ad t. non minus, hoc tit. in Decret.

Liber quartus vacat.

AD LIBRVM QVINTVM.

De Simonia.

TIT. I.

SVMMARIVM.

- 1 Pactus, vel iocalia exigentes, & etiã dantes pro Religionis ingressu, si sint singulares persona excommunicationis, si Conuentus, vel Capitulum suspensionis sententia ipso iure incurrunt, cuius vtriusque vinculi absolutio soli Papæ reservatur, alius panis in suo robore duraturus, nisi ingredientes aliquid sponte & sine pactione obulerint, vt num. 2.
- 2 Dantes & recipientes aliquid pro sustentatione ingredientis Religionem ob necessitatem an incident in excommunicationem huius text. ostenditur.
- 3 Moniales non incurrunt excommunicationem latam contra dantes, vel exigentes aliquid pro ingressu Religionis.
- 4 Dantes vel recipientes aliquid tempore receptionis ad habitum, non incurrunt excommunicationem, nisi pressio emittatur.
- 5 Religionem ingreditur, si recipiat aliquid à monasterio, vt ingreditur nulla excommunicatione incurrit.
- 6 Religionem vt quis ingreditur licitè est illecebrum, vel muneribus absque villo pacto captare beneuolentiã.
- 7 Suspensionis sententia, quã incurrunt dantes, vel recipientes aliquid pro ingressu Religionis, à quibus suspendas, ostenditur.

EXTRAV. Sanè. I.

Urb. IV. aliàs V.



VELLS siue priuatus, siue Prelatus, aut mas, vel monialis, seu Conuentus ipse à volentibus ingredi eorum Religionem, seu loca, in eorum receptione siue ante, siue post præsumat petere, vel exigere quidlibet directè, vel indirectè pactus, iocalia, pecunias, vel alias res etiam ad vsum ecclesiasticum, vel pium deputandas, Contrauenientes verò si sint singulares persone, excommunicationem Papæ referuatam incurrunt, si est Capitulum, vel Conuentus, si

fit suspensus eo ipso, nec potest absoluti nisi à Papa, aliis penes iuris in suo robore remanentibus, nisi ipsa persona ingrediens pure, sponte, plena liberalitate, & omni potestate celsante, dederit, vel obtulerit aliquid Ecclesie, seu monasterio, aut pio loco. Colligunt Viuiam. in *ration. lib. 5. pag. 48. Alagonia in compend. pag. 631.*

De hoc textu Bonac. de *cenfur. extra Bullam disp. 2. quæst. 3. puncto 29.*

2. *Diffinitio inhibemus ne tam, &c.* Ex his verbis colligitur ad incurrendas penas, de quibus in presenti, opus esse ut adire præsumptio, nam hic bis repetitur hoc verbum, qui præsumunt, præterea opus esse ut datio, vel receptio fiat ex pacto pro ingressu in Religionem, unde prædictas penas non incurrit quoties aliquis sponte, & liberaliter, sine sine pactione tacita, vel expressa traditur, resoluunt Nauar. in *man. cap. 27. num. 106. excom. 10.* Bonacin. *var. tractat. tit. de Simonia quæst. 7. §. 4. non. 2.* Fr. Barthol. de Vecchis in *praxi seruanda in admittendis ad Religionis statum nouitiis disp. 1. dub. 3.*

3. *Dant.* & recipiens aliquid pro sustentatione ingredientis Religionem ob necessitatem non incidit in excommunicationem in hoc text. comminatum, ut tradunt S. Thom. 2. 2. quæst. 100. art. 3. ad 4. Caletan. *in sum. cens. 73.* Nauar. d. *excom. 20. vers. nec per acceptio- nem.* Soar. *tom. 5. de censur. disp. 12. sect. 5. num. 9.* & seq. Fillineir. *in tra. 15. §. 4. quæst. 6. num. 64.* & seq. adnotantes quod si monasterium diues sit, non poterit quicquam licite dari, vel accipi, & dando, vel accipiendo censura incurrunt. Licet probabilitate non careat eorum sententia, qui afferunt istam excommunicationem non incurri dando, vel recipiendo aliquid pro sustentatione ingredientis etiam si monasterium diues sit, & locuples, ex quorum numero sunt Silesii in *sum. verbo Simonia num. 15.* Soc. de *iustit. lib. 9. quæst. 6. n. 2. ad 4.* Fe. Ludon. Miranda in *tra. de monialib. q. 8. art. 7. concl. 4.* quos refert, & sequitur Bonac. d. *q. 7. §. 4. vers. se- cundæ sententiæ*, ubi cum limitat modum non addit excessus, & præcio scandalum, aliunde peccato.

4. Moniales non afficiuntur hac excommunicatione tum ob consuetudinem legitimam tempore receptam, & toleratam post istam Extravag. tum quia multi Pontifices extenuant ab hac censura moniales accipientes dotem ob ingressum alicuius in monasterium, nam Innocentius VIII. privilegium concessit monialibus non incurrendi labem simoniae (intellige quoad prohibitionem Ecclesiasticam) in receptione aliarum in monasterium, excepto duplici casu, quorum unus est si pactum in eam de aliquid dando, vel soluendo pro ingressu in Religionem: alter si recipienti inhabilem ob spem habendi aliquid, tunc enim sufficienter constat inhabilem non recipi nisi ob spem habendi aliquid pro ingressu. Præterea ad tollendos scrupulos simoniae, quibus moniales vexabantur in recipiendis feceminis in monasteria, Clemens VII. indulget monialibus ut ree non sint labis simoniae, dum conuentiones faciunt circa dotem recipiendam pro congruenti, & sufficienti sustentatione; hæc & alia privilegia referunt Nauar. d. *excom. 20.* Capucini. in *comp. privileg. verbo Monial. n. 16.* & 31. Ludon. Miranda in *tra. de monialib. q. 8. art. 7. concl. 1.* Leil. de *iustit. lib. 2. c. 35. dub. 13. num. 131.* & demum id comprobari communi Ecclesie usu & consuetudine tradunt Sured. de *simoni. q. 17. n. 1.* Soar. *tom. 3. de Relig. lib. 5. c. 9. n. 15.* Fr. Barthol. de Vecchis d. *disp. 1. dub. 3. num. 5.*

5. Illud aduertere oportet censuram, de qua hic, non incurritur illos, qui dant, vel recipiunt aliquid tempore receptionis ad habitum, nisi professio emittatur, quia censura non incurritur nisi ad effectum com-

pletus sub censura prohibitus, qui solum adest dum fit traditio rei temporalis & spiritualis, nempe professio, seu admissio ad professionem; unde si receptio ad habitum, fuit simoniaca, sed professio postea gratis admittitur, quia scilicet factum tractatur, & pecunia non recipitur, vel redditur, excommunicationi non incurritur, sicut ex opposito incurreretur si receptio ad habitum gratis facta fuit, sed postea tempore professionis aliquid exigitur. Colligis hæc ex Soar. *tom. 1. de Relig. lib. 4. de simoni. cap. 6. n. 7.* Valer. Reginald. in *praxi fori poenitent. lib. 21. num. 173.* Fillineir. *tra. 45. cap. 13. quæst. 4. num. 11.* Bonacin. d. *quæst. 7. puncto 4. num. 11.*

Volentibus ingredi earum Religionem, &c. Ergo contra huius Extravag. non comprehenditur ingredientem, qui petit aliquid ex pacto, vel recipit à monasterio ut ingreßatur, quia hic excommunicationi imponitur exigentibus pecuniam à volentibus ingredi, non autem dum traditur ingredientem, seu volenti ingredi, aut alteri, qui caret ipsum ingredi, licet simonia committatur hoc casu, ita ex Soar. & Fillineir. tradit Bonacin. d. *q. 7. puncto 4. num. 12.* Licetum verò abique dubio erit illecebris vel manebitibus gratis, & abique vilo pacto factis benivolentiam capere ut quis sponte Religionem ingreditur, quia hæc est liberalis omnino donatio nullo pacto vestita, quæ in egreßum finem dirigitur; ita S. Thom. 2. 2. quæst. 100. art. 3. ad 4. & q. 18. a. 9. Syluest. in *sum. verbo Simonia q. 8. dicto 3. in fine.* & verbo Religio 2. q. 2. Soc. de *iustit. lib. 9. q. 6. vers. ad 4.* Azot in *iustit. moral. p. 1. lib. 12. c. 1. q. 2.* Soar. *tom. 1. de Relig. lib. 4. de simoni. c. 16. n. 3.* & *idm. 3. etiam de Relig. lib. 5. c. 9. n. 15.* Sanch. de *matrim. lib. 1. disp. 39. n. 1.* Valer. Reginald. in *praxi fori poenitent. lib. 18. n. 374.* Lessi. de *iustit. lib. 2. c. 35. dub. 12.* Barthol. de Vecchis in *praxi nouit. disp. 1. dub. 2.*

8. *Suspensionis sententiæ in ipso, &c.* Hanc suspensionem esse ab officio, & beneficio tenent aliqui, ex eo quod nomine suspensionis absolute prolatæ comprehenditur totalis suspensio, ita videntur tenere Vivald. in *candel. aureo tit. de suspens. 45.* Saye. de *cenfur. lib. 4. c. 13. n. 27.* Bonacin. de *suspens. contra Capitula & Conuentus disp. 3. q. 9. vers. tertio.* Sed probabilis est sententia eorum, qui tenent Capitulum suspendi ab omni acta, seu officio Capitulari & communi, quod iurisdictionem, vel administrationem Ecclesiasticam requirit; ratio est, quia Capitulum in communi non est capax alterius suspensionis, & tota illa iurisdictione comprehenditur sub absoluta sententia suspensionis; quare ita tenent Mar. Alter. de *cenfur. tom. 2. disp. 17. c. 2. ad finem.* Soar. *tom. 1. de Relig. lib. 4. de simonia c. 56. n. 8.* Fillineir. *tra. 45. de simonia c. 13. n. 12.*

S V M M A R I V M.

1. Simoniaci omnes cuiuscunque dignitatis, aut status sunt ipso iure excommunicati, nec habent simoniace Ordinari executionem, & electiones, & alia promissiones per simoniam factæ non valent, nec ius percipiendi fructus tribuunt, & n. 2.
2. Pq. V. constitutio refertur.
3. Sixti V. constitutio contra clericos male ordinatos Clemens VIII. in suo robore permanere voluit quoad censuras, & penas ibi contra simoniace ordines, & ordinatos inflictas.
4. Beneficium habere per simoniam ab eo, vel ab altero eo sciente commissam nullum ius ab initio acquisit, & tamen nullus est ipso iure.
5. Excommunicatione Papæ reservatam incurrunt committentes simoniam in Ordine, vel beneficio, &c.

- 7 Simoniaci mentales tantum non incurrunt excommunicationem comminatum in hoc text.
- 8 Ordinum appellatio venit tam minores quam Sacri, ac etiam prima Tonsura.
- 9 Beneficij nomine quoad penam huius text. veniunt tantum ea, que proprie beneficia vocantur.
- 10 Excommunicationis huius text. fit affectus illi, qui tradidit pecunia pro consequendo Ordine, vel beneficij antequam Ordo, vel beneficium conferatur.
- 11 Simoniam rati in habentes non ligantur excommunicatione huius text.
- 12 Ordinatus in simonia, ab executione suorum Ordinum tam susceptorum, quam suscipiendorum sunt suspensi.
- 13 Suspendio quam incurrunt simoniace ordinati, non ligat mediatores.
- 14 Suspendio quam incurrunt simoniace ordinati, non committitur a tercia persona infia ipso ordinante.
- 15 Absolutio a suspensione, qua incurrunt simoniace ordinati, præstari poterat ab Episcopo assente hac Extravag. secum post Sixti V. constitutionem.
- 16 Simoniacum oculum potest dispensari ab Episcopo, non autem rehabilitari ad beneficia in posterum obtinenda, nec ad ea retinenda.
- 17 Simoniacus in beneficio non incurrit suspensionem, sicut incurrit simoniace in Ordine.
- 18 Simoniacus in beneficio, vel Ordine non facit fructus sui etiam consumpti, & non percepti, qui tamen percipi debuerunt.

EXTRAVAG. CUM DETESTABILE. II.

Paul. II.

- 1 RENOuat omnes penas Canonum contra Simoniacos etiam si sint Cardinales, & addit simoniace ordinatos suspensos esse ab executione suorum Ordinum. Qui vero simoniace eligitur, postulat, confirmatur, providetur, seu quomodocumque disponitur in Ecclesiis, monasteriis, dignitatibus, personatibus, officiis Ecclesiasticis, & quibuscunque beneficiis, ceteris viribus, nec ius aliquid acquirit, nec facit fructus suos, & si quos percipit, restituere debet. In prædictis autem simoniam committentes dando, vel recipiendo, aut mediatores existendo sententiam excommunicationis incurrunt, a qua absolui non possunt nisi a Papa. In virtute sanctæ obedientie districtius iniungit quibuscunque personis, &c. ut eos omnes, quos simoniam huiusmodi commisit, vel procurasse, aut in ea mediatores esse sciuerint quantumvis reuelare non omittant per se, vel per alios, si secus, peccant, & absolui non possunt donec reuelent. Colligunt Viuiam. in ration. lib. 5. pag. 48. Alagon. in compend. pag. 632.
- 2 De materia, & intellectu huius Extravag. agunt Navar. in man. cap. 27. sub n. 106. Paris. conf. 29. num. 12. cum segg. vol. 4. Salzed. ad Bernard. in pract. c. 94. lit. D. in nouis impress. Guier. canon. lib. 1. c. 9. Quarant. in summa Bulary verbo simonia, Vgolin. in tract. de simon. tab. 4. c. 3. cum segg. Fr. Emman. in sum. tom. 2. c. 58. conel. 6. Campan. in diuersor. iuris Canon. rub. 31. c. 27. n. 61. cum multis segg. Ioan. Valez. de different. inter verumque forum differ. 1. verbo simonia, nouissime Bonac. de censur. extra Bull. diff. 2. q. 3. puncto 24.
- 3 INNouantur, & ampliatur eius penæ per Pium V. in sua Constit. incip. Cum primus, sub dat. Roma Kalend. Aprilis 1566. in hæc verba. Ut simoniace prauitatis latus proflus aboleretur, Constitutiones Antecessorum nostrorum contra simoniace editas, & præterea Pauli IV. inuolubiliter obseruari mandamus, & delinquentes tam in sacrorum Ordinum receptione,

quam in beneficiorum allocatione statuti etiam infertius penis nostra auctoritate affici volumus. Quicunque igitur detestabile crimen simoniace prauitatis commisit conuictus fuerit in consequendis Ordinibus, eo ipso sit ab illorum executione per decennium sine spe dispensationis suspensus, & per annum carceribus mancipetur. Qui dignitates Ecclesiasticas simoniace acquisierit illis sit ipso iure priuatus, in futurum inhabilis ad eas, & qualescunque alias obtinendas. Qui beneficium, aut officium Ecclesiasticum simoniace adeptus fuerit, illo similiter sit ipso iure priuatus, ad fructuum omnium, quos perceperit, restitutionem teneatur, & perpetuo sit inhabilis ad ea, & quæcunque alia beneficia Ecclesiastica obtinenda. Si quis autem tale crimen pluries commisit conuictus fuerit, præter supradictas penas etiam corporaliter puniatur, & ab Ordinibus Ecclesiasticis degradatus ad fidelium consorcio efficiatur. Qui vero Ordines & beneficia simoniace contulerint penam a iure statuti puniantur cuiuscunque gradus, conditionis, & dignitatis, etiam si Episcopi, Archiepiscopi, vel maiores fuerint. Caveant præterea, quicunque ne in Sacramentorum exhibitione simoniam cum aliquid faciant, alioquin grauissime puniantur per locorum Ordinarios, qui huiusmodi criminis reos cum maxima seueritate coercere procurent, iuxta Concilij Trident. statuta. Hæcenus Pij V. constitutio, quam optime exponunt Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 94. lit. D. & Quarant. d. verbo simonia pag. mihi 603.

Postea Sixtus V. in sua Constit. incip. Sixtus Episcopus, sub dat. Roma Nonis Ianuarij anno Dominice Incarnationis 1588. alias penas addidit contra promouentes & promotos ad Ordines simoniace etiam in prima Tonsura; quæ quidem Constitutio licet per Clement. VIII. in alia incip. Romanus Pont. decet, sub dat. Prædie Kalend. Martij anno Incarnat. Dominice 1595. redacta fuerit ad terminos sacrorum Canonum, ac Constitutionis bonæ mem. Pij II. & ad dispositionem Decretorum Sacri Concilij Tridentini: tamen ipsemet Clemens VIII. censuras & penas in eiusdem Sixti litteris contra simoniace ordinantes & ordinatos insertas in suo robore permanere voluit.

Per electionem vero, &c. Notatur ad hoc quod beneficium habens per simoniam ab eo, vel ab altero eo sciente commisit, nullum ius ab initio acquisiuit, & titulus nullus est ipso iure, ac proinde tenetur etiam in animæ indicio beneficium dimittere, fructusque omnes restituere, vt per Sanctum Thom. 2. 2. quest. 100. art. 6. cap. 3. Couar. in reg. peccatum p. 2. §. 8. n. 7. vers. Sic qui beneficium Menoch. remed. 1. recuper. num. 135. & 336. & remed. 5. n. 68. & conf. 67. num. 4. Henricq. in sum. lib. 13. cap. 37. §. 3. lit. X. Azor. in sum. moral. p. 2. lib. 7. cap. 17. quest. 1. vers. notum crimen Guier. canonie quest. lib. 1. c. 9. Perez. l. 3. tit. 3. lib. 1. Ordin. pag. 71. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. quest. 20. art. 13. Flamin. Paris. de rescriptis benef. lib. 7. quest. 2. a num. 11. Soar. de Relig. tom. 1. tractat. de simonia lib. 4. cap. 53. & cap. 55. num. 4. & cap. 56. num. 9. Paul. Comitoli. respons. moral. lib. 6. quest. 41. Farin. crimin. p. 1. lit. C. num. 299. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. num. 69.

Sententiam excommunicationis incurrat, a qua, &c. Notatur ad hoc quod committentes simoniam in Ordine, vel beneficio, seu Religionis ingressu, & similiter accipientes pro collatione, siue traditione possessionis beneficii, seu de dando aliquid iurare facientes prouisum de beneficio, incurrunt excommunicationis sententiam Papæ reueratur, vt per Soar. tom. 1. diff. 22. sect. 5. n. 1. Sayr. de censur. lib. 3. c. 36. n. 7. Gambat. de

de casibus referunt. cap. 6. num. 8. & 9. Rainer. in catalogo censurarum extra Bullam c. 3. excomm. 4. & c. 9. excomm. 11. & 12. Iul. Laur. de Indulgent. 2. cap. 21. num. 29. Filliuc. tract. 13. num. 72. vers. sexto. & n. 81. metipsum de officio & potestate Episcopi p. 3. alleg. 50. n. 104. secundum Lugdun. impressi.

Non comprehendere simoniacos mentales tantum, sed solum reales referunt Nauar. in man. c. 23. n. 106. & cap. 25. num. 12. Azor. in sum. lib. 2. lib. 7. cap. 17. q. 9. vers. 1. quatuor. Par. conf. 29. n. 12. cum seq. vol. 4. Rebuff. in praxi benef. rub. de simon. in resignat. n. 9. Vgolin. de simon. lib. 4. c. 3. vers. prima igitur. & cap. 10. n. 3. Fr. Emman. in sum. p. 2. cap. 58. concl. 6. Sayr. de censur. lib. 7. cap. 12. sub n. 17. Rot. decis. 408. ff. 1. diversor. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 94. lit. D. in princ. in nouis. edit.

Ordinum nomine in hac materia veniunt tam minores, quam Sacri, quia omnes proprie loquendo sunt Ordines, & per vnumquemque peculiaris potestas confertur in ordine ad Sacerdotium, in quo character Ordinis completur, ita Bonacin. var. tractat. tit. de simonia q. 7. §. 2. num. 1. quod etiam ad primam Tonfarum extendunt Vgolin. de simon. lib. 4. c. 3. n. 2. & cap. 4. num. 1. Salzed. ad Bernard. d. cap. 94. Soar. tom. 3. de Relig. lib. 4. de simonia cap. 56. num. 5. Mar. Alter. de censur. tom. 2. disp. 31. §. 4. ad finem. Filliuc. tom. 3. tract. 45. cap. 13. quæst. 4. num. 9. Valer. Reginald. in praxi fori punit. lib. 3. cap. 12. num. 174. secute resoluentes committentem simoniam in prima Tonfura conferenda, vel recipienda, puniri pena excommunicationis huius Extrauag. Contra Leif. de iustit. lib. 2. cap. 35. dub. 24. n. 133. & alios.

Beneficij nomine etiam in presenti materia licet quodlibet munus spiritualis regimini venite contentand. Caictan. verbo excommunicatione cap. 75. Nauar. in man. cap. 27. num. 116. Soar. tom. 5. de censur. disp. 22. sect. 3. num. 24. & disp. 31. sect. 4. num. 45. Filliuc. tract. 1. §. 6. q. 7. n. 7. n. 87. tamen verius est venite ea solum, quæ proprie beneficia vocantur, sicut resoluunt Leif. d. lib. 2. cap. 35. dub. 25. num. 37. Azor. in sum. lib. 4. c. 3. lib. 12. de simonia cap. 21. quæst. 6. ad fin. vers. quare. Bonacin. d. puncto 24. num. 4. Et ideo simoniacum in collatione pensionis non subicit huius censuræ, quia pensio proprie non est beneficium. teneuerunt Nauar. in man. cap. 25. num. 11. Soar. d. lib. 4. de simonia cap. 55. num. 12. Leif. d. lib. 2. c. 35. dub. 28. num. 130. & dub. 25. num. 137. Valer. Reginald. d. lib. 23. cap. 12. num. 175. Azor. d. loco. q. 8. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 5. num. 20. Filliuc. tract. 41. q. 4. numer. 6. Bonacin. d. puncto 24. num. 5.

Hac quidem excommunicatione non afficitur ille, qui tradidit pecuniam pro consecratione Ordinis, vel beneficij, antequam Ordo, vel beneficium conferatur, vter Nauar. d. cap. 25. num. 103. Couar. in reg. peccatorum p. 2. §. 8. num. 7. & seq. Vgolin. de simon. lib. 1. c. 5. Leif. d. lib. 2. cap. 35. dub. 27. num. 129. Filliuc. tom. 3. in tractat. de simonia cap. 13. quæst. 5. numer. 15. ubi testatur de praxi Romanæ Curie, & factæ Penitentiariæ.

Quomodo libet dando, vel recipiendo, &c. Ergo hac excommunicatione non ligantur ratam habentes simoniam, & ita tenent Couar. in reg. peccatorum p. 2. §. 8. n. 7. Nauar. in man. cap. 25. n. 68. Henriq. in sum. lib. 1. c. 17. n. 4. Soar. tom. 5. de censur. disp. 12. sect. 5. n. 26. ad fin. Sayr. in sum. tract. lib. 4. c. 14. n. 6. Leif. d. lib. 2. c. 35. dub. 24. n. 136.

A suorum sive Ordinum executione suspensi. Probat hic text. ordinatos simoniacæ ad suorum Ordinum executione esse suspensos, intelligi non solum ab executione Ordinum susceptorum, sed etiam ab aliis

suscipientibus, quia hæc Extrauag. absolute, & indistincte loquitur, latè Bonacin. de suspensionibus omnibus in particulari disp. 3. quæst. 1. puncto 5. per 1. & præcipue non. 8. quod deinde Sixtus V. in d. sua Constit. contra male promotos id apertis verbis declarauit, ibi, Clericos post hæc male promotos ab executione ministerio, & exercitio Ordinum, & ab omni spe, & facultate ascendendi ad alios superiores persequi suspensos declaramus, quamuis ita simoniacum in Ordine remanere tantummodo suspensum ab executione Ordinum simoniacæ susceptorum, vt in eo puniatur in quo peccauit, probabile existimant Soar. de censur. disp. 31. sect. 4. num. 33. Filliuc. tom. 3. tractat. de simonia c. 13. num. 12.

Vnde ex hac Extrauag. in præcitatis verbis apparet primo non esse latam huiusmodi suspensionem contra mediatores simoniæ, sed excommunicationem Pape reueratam, vt aduertit Soar. d. disp. 31. sect. 4. n. 29. subdens ex hoc patere differentiam inter mediatores, & suspicientes Ordines simoniacæ, illi enim non sunt suspensi, sed excommunicati, isti vero non solum sunt excommunicati, verum etiam suspensi, refert Bonacin. d. puncto 5. n. 6.

Secundo infertur huiusmodi suspensionem non incurri si vitium simoniæ committatur à tertia persona infuso ipso ordinando, quia hæc Extrauag. loquitur expresse de simoniacæ ordinatis, tum quia hoc est proprium censuræ in penam delicti impostæ, vt non incuratur nisi ob culpam, quia ille caret, vt supponi debet, ita Nauar. in man. cap. 25. num. 68. Henriq. in sum. lib. 13. cap. 37. §. 4. Soar. d. lib. 4. de simon. cap. 56. num. 9. & de censur. disp. 31. sect. 1. & sect. 4. n. 40. Filliuc. d. tract. de simonia cap. 7. num. 129. Alter. de censur. tom. 2. disp. 9. cap. 4. ad fin. Leif. d. lib. 2. c. 35. dub. 24. num. 136. Bonacin. d. puncto 5. n. 2. Contra S. Thom. 2. 2. quæst. 100. art. 1. ad 3. Syluest. verbo suspensio num. 7. Auil. de censur. p. 3. disp. 5. dub. 9. concl. 2. & alios existimantes remanere suspensum ab Ordine sic suscepto.

Tertio infertur abolutionem ab hac suspensione ab Episcopo præstari posse, ex ea ratione, quia licet in hac Extrauag. absolute excommunicationis referueret Papæ, non tamen referuatur absolutio istius suspensionis, vt ex text. patet, referuatio autem asserenda non est nisi fit expressa. Bonacin. d. puncto 5. num. 11. Verum licet hæc procedant attendita dispositione huius Extrauag. hodie si attendamus dictam Sixti V. Constitutionem, non potest Episcopus absolute, quia idem Sixtus reuocauit omnes facultates, & concessiones etiam Cenciæ absoluiendi huiusmodi simoniacos, ex Sayr. d. lib. 4. cap. 17. ad fin. Bonacin. d. puncto 5. numer. 11. vers. dixi. nisi fit simoniacus occultus, quia talis poterit dispensari ab Episcopo, non autem rehabilitari ab beneficia in posterum obtinenda, nec ad ea retinenda, quæ per simoniam occultam obtinuit, vt dixi de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 39. num. 44.

Quarto infertur simoniacum in beneficio non incurere hanc suspensionem, sicut incurrit simoniacus in Ordine, quia in hoc tantum, non in illo repetitur in hoc text. expressa, quæ tenet Nauar. in manu. cap. 25. num. 111. vers. tertio, Soar. d. lib. 4. de simon. cap. 56. num. 16. & de censur. disp. 31. sect. 4. num. 45. Auil. de censur. p. 3. disp. 5. dub. 9. concl. 5. Filliuc. tom. 3. tract. 45. de simonia cap. 13. quæst. 4. num. 12. Bonacin. d. puncto 5. num. 12. Contra Syluest. verbo suspensio quæst. 7. Henriq. lib. 13. cap. 37. §. 5. Alter. tom. 2. disp. 1. c. 5. col. 3. vers. ad hanc dubitationem, existimantes incurere suspensionem ab Ordine, & beneficio.

Nec

De Schismaticis.

TIT. IV.

EXTRAV. Dudum. Vnic. *Benedict. XI.*

PROCESSVS, & sententias latas per Bonifac. VIII. contra Iacobum, & Petrum de Columna tanquam schismaticos, & eorum posteros, reuocat in presenti Benedictus XI. exceptis confiscationibus, in quibus nihil immutat. Colligunt Viuiam. in ration. lib. 5. pag. 11. Alagona in compend. pag. 663.

Corrigitur igitur, & prorsus reuocat hæc Extravagans cap. vnicum, hoc tit. lib. 6. vbi dixi.

De Furtis.

TIT. V.

EXTRAV. Infideles. Vnic.

Joan. XXII.

XCOMMUNICAT illos, qui furati sunt thesaurum Ecclesie, quem iubente Clemente Papa de Perusio in Lucanam ciuitatem tres viri hic nominati deportauerant; & hic habetur optima praxis monendi malefactores vt intra certum terminum satisfaciunt, alias excommunicationem incurrant, & modum ipsius excommunicationis publicandæ hæc Extravag. clare manifestat. Colligunt Viuiam. in ration. lib. 5. pag. 142. Alagona in compend. pag. 683.

Monitoria pro rebus deperditis inueniendis sub pena excommunicationis quomodo, & in quibus casibus concedenda sint, dixi latè de offic. & potestate Episc. p. 3. alleg. 96. per tot.

De Crimine falsi.

TIT. VI.

EXTRAVAG. Spondent. Vnic.

Joan. XXII.

ALCHEMYM aurum, vel argentum facientes, vel fieri sequuto facto mandantes, vel ad hoc scientes dum id fieret, facientibus ministrantes, aut scientes vtentes vendendo, vel dando in solutum, tenentur tantundem de bono & vero auro siue argento in publicum pauperibus erogare, quanti alchymicum existat, & si eorum facultates non sufficiant, pena per iudicis discretionem in aliam commutabitur, & infames fiunt. Et si sint clerici, beneficiis habitis priuantur, & ad habenda inhabiles efficiuntur. Colligunt Viuiam. in ration. lib. 5. pag. 162. Alagona in compend. pag. 238.

De Alchymistis vide l. 12. tit. 5. par. 2. & l. 9. in fine tit. 7. p. 7. vbi Greg. Lop. Eymer. in direct. Inquisit. p. 3. Barbof. Collect. Tom. I^o.

vbi Penia commento 26. n. 115. Cassan. in catalogo gloria mundi. p. 11. confid. 40. Bonacof. comm. verbo Alchymia pag. 9. Sebalt. Nau. in l. 1. n. 3. C. de argenti pretio. lib. 10. Zerol. in praxi Episc. p. 2. verbo Moneta. Martin. Delr. inquisit. magicar. lib. 1. c. 5. pag. mibi 29. cum segg. & q. 4. pag. 39. Paul. Comitoli. respons. moral. lib. 3. q. 33. Sanch. in præcepta Decalogi lib. 2. c. 40. num. 51. Farin. in praxi crimin. q. 115. num. 98.

De Privilegiis.

TIT. VII.

EXTRAVAG. Inter cunctas. I.

Benedict. XI.

RATRES Minores, & Prædicatores possunt prædicare in suis Ecclesiis, & in publicis plateis, licentia ab Episcopis non petita, sine qua tamen id efficere non valent in hora in qua Episcopus concionatur, vel coram se prædicari facit, aut quando urgente necessitate ad se conuocat clerum. In Parochialibus verò non prædicent inuitis Parochiis, nisi ab eorum Superioribus iussi sint. Electi a suis Superioribus ad audiendas Confessiones libere audire possunt eis peccata sua confiteri volentes. Religiosis autem, qui secundum statuta suorum Ordinum propriis Prelatis confiteri debent, & excommunicatos ac criminofos, quorum crimina egent publica poenitentia, & quoscunque a casibus Episcopo reueruatis absolueret prohibentur; item Religiosi possunt sepelire mortuos. Multa denique disponunt de funeralibus, & quarta, & de quibus non soluitur falcidia, Canonica portio, &c. Colligunt Viuiam. in ration. lib. 5. pag. 220. Alagona in compend. pag. 718. Vide dicta in Extravag. super cathedram, & de sepult.

Valeant clero, & populo prædicare, &c. Hodie circa huiusmodi Regularium prædicatorum approbationem ex Concilio Trident. sess. 1. de reformat. cap. 2. & sess. 24. etiam de reform. cap. 4. aliter se res habet, prout latè explicauimus de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 76. & in Clem. dudum, de sepult.

Electi igitur ab eisdem Fratribus ad audiendas Confessiones, &c. Circa approbationem Regularium Sacerdotum ad audiendas secularium confessiones latè egi de tract. de offic. & potest. Episc. par. 2. alleg. 25. per tot. & in collect. ad d. Clem. dudum, & ad d. Extravag. super cathedram.

Porro vt circa sepulturam, &c. Ergo licebat Fratribus corpora defunctorum qui in Ecclesiis suis, dum viuerent, elegerunt sepulturam, processionaliter cum Cruce proprias ingredientibus Parochias assumere, & ad suas deferre Ecclesias tumulanda, vt per Iul. Laur. tom. 1. var. lucubr. tit. 2. cap. 3. n. 206. Verum iam non licet Regularibus etiam prætextu alicuius consuetudinis Parochias cum Cruce processionaliter, aut alias ad deferenda defunctorum funera intrare, vel illa leuare, & efferre nisi vocato, & expectato proprio defuncti Parocho, eoque ibidem præsentem, si ipse tamen aliter fieri non consentiat, & permittat, vel nisi requisitus venire expressè recuset, vt declarauit sacra Congreg. negotiis Episcoporum & Regularium præposita sub die 12. Ianuarij 1604. decretum post Quarant. in sum Bullarij, refert Iul. Laur. d. c. 3. n. 217. & alibi sæpè fuisse resolutum attestat idem Laur. eod. tit. 2. cap. 9. num. 118.

XX

EXTRA

EXTRAVAG. Meruit. II.

Clem. V.

Rex Francie & Regnicole per Extravag. unam sanctam, sup. de maior. & quid, non amplius Ecclesie Romanæ sunt subiecti, quam antea existebant. Colligunt Viuiam. in ration. lib. 5. pag. 221. Alagona in comp. p. 728.

² Hoc idem ex hoc text. desumunt Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 11. cap. 5. §. 6. at inter Extravag. Gaze. de nobilit. glof. 9. n. 53. vers. secunda conclusio.

³ Licet quidam iuris Civilis interpretes putent dictam Extravag. unam sanctam, fuisse à Clemente V. in presentia abrogatam, tamen veritas est in contrarium, nam cum Bonifacius VIII in eadem Extravag. unam sanctam, inter alia dixisset esse vñ Christi ouile & vnam Ecclesiam, & Reges ac Principes esse huius filios, & huius ouilis oues, ipsiusque potestatem esse superemam, quæ tertentam dirigere, moderari, & iudicare possit, & debeat, hinc Philippus Francorum Rex aniam cepit conquerendi Pontificem Rom. sibi omnem potestatem temporalem vendicare voluisse, & ipsum Regnum Gallie tanquam tributarium, & vasaigal Ecclesie Rom. efficere, in hunc sensum verba Pontificis detorqueus; cum tamen Bonifacii mens ea te vera fuerit omnes mundi Reges, & Principes tanquam Christi oues Romano Pont. subici, vt patri filios, vt pastores, vt capiri membra, vt ab eo quisque prout ratio, & ius postulat, in omnibus dirigatur, corrigatur, & si opus sit, Regno priuatur ob communem Rei Christiani salutem toendam, & bene conferendam. Ita Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 5. §. 19. vers. quarta obiectio, col. 4.

EXTRAVAG. Diuina. III.

Eugen. IV.

¹ Ordinarij, vel alij Superiores non præsumant excommunicare, suspendere, interdicere, vel priuare officio, vel beneficio, vel aliam sententiam ferre contra officiales pro tempore existentes in obsequiis Papæ, & Sedis Apostol. nec contra alios venientes ad Sedem Apostol. pro suis, vel suorum causis prosequendis, nec in exnotantes dum durat prosequutio causarum, vel ab ea recedentes, & si quomodolibet priuant, vel priuatos declarant beneficiis, vel illa aliis conferant, vel ad hoc se intromittunt, tam dantes, quam recipientes ipso facto sunt excommunicati, suspensi, & interdicti, non obstantibus quibuscunque privilegiis, vel Conciliis etiam generalibus in contrarium. Colligunt Viuiam. in ration. lib. 5. pag. 221. Alagona in compend. pag. 728. Vide Bonacin. de censur. extra Bull. disput. 2. §. 7. puncto 3. Filius in quest. moral. tract. 1. §. 9. §. 2.

² Aduertendum est quod privilegia, quæ residentibus in Curia Romana vigore Eugeniane Constitut. aut familiaritatis Cardinalium competere solent, ea in iis, qui beneficia Ecclesiastica obtinent, ratione prædictorum beneficiorum minime intelliguntur, sed Ordinarij iurisdictioni subiecti permanent, non obstantibus quibuscunque inhibitionibus, vt statuit Concil. Trid. sess. 24. de reform. c. 11. vers. quæ verò, & resoluunt Cened. præf. & canon. quæst. lib. 1. §. 1. n. 31. vers. pro vera, Sanctare. variar. resolut. lib. 1. §. 16. n. 2. vbi subdit Concil. citato c. 11. loqui de Constitutione Eugeniane concessa Curialibus Romanis, non autem de concessa Vniuersitatibus studiorum.

³ Et nihilominus in omnes, & singulos ordinarios, &c. Notatur ad hoc quod Ordinarij locorum communi-

sarij, & delegati eorum, qui priuant Curiales beneficiis, & eaque aliis conferunt, suspensionem de qua in hoc text. incurrunt, vt per Mar. Alter. de censur. tom. 2. disp. 13. §. 6. col. 4. vers. ex quibus. Bonac. de suspensionibus omnibus in particulari disp. 3. §. 4. puncto 12. vbi subdit Episcopos hac censura ligari, quia licet censura suspensionis, vel interdicti non liget Episcopos nisi exprimentur, & quia periculum, de sent. excom. lib. 6. nihilominus hic sufficienter exprimitur, cum text. iste generaliter loquatur in præcatis verbis.

⁴ Apud dictam Sedem prosequendum, &c. Ergo focus si beneficiarium apud Sedem Apost. commorantem priuet beneficiis respectu eorum quæ pertinet ad ipsa, vt est onus residendi, reparandi Ecclesiam, celebrandi, & similia, ad quæ tenetur beneficiarius ratione beneficii, ita Marchesan. de commissio. p. 2. tit. de commissione super Eugenianam §. vnic. pag. 453. & seqq. Mar. Alter. citato loco, Bonacin. d. puncto 12. n. 3.

⁵ Suspensionis. Ab officio scilicet, & beneficio, nam suspensio absolute prolata intelligitur ab officio, & beneficio, ita in terminis Soar. tom. 5. de censur. disp. 31. sect. 3. n. 15. Bonacin. d. puncto 12. n. 4.

EXTRAVAG. Exhibita. IV. & vlt.

Ioan. XXII.

Millites Hospitalarij S. Ioannis, qui ex priuilegio, consuetudine, vel statuto recipiunt fructus annales beneficiorum vacantium, vel plurius annorum, debent etiam habere præbendam, quam beneficiarius haberet si in Ecclesia residere, vel quam haberent si aliis ex causa rationabili ab huiusmodi residentia legitime excusarentur, quia cum dicta pars Capitulo non accretet, illis accretere debet. Colligunt Viuiam. in ration. lib. 5. pag. 223. Alagon. in compend. pag. 729.

EXTRAVAG. DE PONTIFICIS BENEFICIIS

De Panis.

Tit. VIII.

EXTRAV. Diuina. Vnic.

Ioan. XXII.



PISCOPVS Caturcensis perpetue depositionis sententiam meruit, priuatusque fuit Pontificali, Sacerdotali, & alio quolibet officio, & ad perpetuum carcerem condemnatus propter varios excessus per ipsum perpetratos, videlicet quia nimis ambitiosus, & simoniace fuerat ingressus in Pontificatum, mox Sedi Apostolicæ, suis subditis, & sibi ipsi iniuriosus fuerat, & tanquam tyrannus terrore, iniuria, fraude grauabat subditos extorsionibus, & frequentibus procuracionibus, & aliis quælibet illicitis, non curando de modo, & causa, non citatos, & non cõuictos priuabat beneficiis iniuste, dicebat falsa instrumenta, simoniace conferebat beneficia in suis manibus resignata, quorum redditus sibi occupabat, erat irregularis, incontinens cum feminis, &c. Colligunt Viuiam. in ration. lib. 5. pag. 250. Alagon. in compend. p. 743.

² Ex hoc text. optimè colligitur pro quibus excessibus Prelatus deponi potest. de quo videt. & quæ ibi dixi in cap. veritatis de dolo & contum. & in c. santa est clauis, de excessibus Prælator. & in Concil. Trid. sess. 24. de reformat. cap. 3.

De

De Pœnitentijs, & remissionibus.

TIT. IX.

SYMMARIUM.

- 1 Compendium text. refertur.
- 2 Iubilæum centesimum qui Pontifex prius promulgauerit, ostenditur.
- 3 Indulgentia plenaria plenior, & plenissima quantum attinet ad rationem Indulgentiæ idem sunt, differunt in nomine tantum, vel in causa concedendi.
- 4 Indulgentia plenaria, seu plenissima refertur ad integram remissionem omnium peccatorum.
- 5 Iubilæum, & Indulgentiam anni sancti equaliter lucratur illi, qui sunt Romæ, sicut & illi qui veniunt ex longinquis terris.
- 6 Curiales Romæ habitantes debent Basilicæ SS. Petri & Pauli per triginta dies visitare, illi verò qui veniunt Romam, poterunt in quinque diebus Iubilæum lucrari.

EXTRA V. Antiquorum. I.

Bonifac. VII.



ENTESIMO quoquo anno, qui dicitur Iubilæi, visitantibus Basilicas Beatissimorum Petri & Pauli Apostolorum plenissima peccatorum venia conceditur, cuius Indulgentiæ qui voluerint participes fieri, si fuerint Romani ad minus triginta diebus continuis, seu interpolatis, & saltem semel in die, si verò peregrini fuerint, aut forenses simili modo diebus quindecim ad easdem accedant. Qui verò amplius, & deuotius illas frequentauerit, plus merbitur, & efficacius Indulgentias consequetur. Colligunt Viuiam. in *ration. lib. 5. pag. 161. Alagon in compend. pag. 751.*

Quamuis de initio huius Iubilæi fœtarent aliqui nihil certum inueniri posse, sicut dicit Ioan. Friburg. in *tratt. de Indulg. q. 6.* & alij, eius inuentorē prædicant Bonifac. VIII. de quo in præfenti, ex quorum numero fuit S. Ant. p. 1. tit. 10. c. 3. §. 6. Polyd. Virgil. de *inuent. rerum, lib. 8. c. 1.* Luc. Pinel. de *Indulg. c. 23.* Veritas tamen est illud antiquius fuisse, nam cum in die Vigil. Natiuit. Dominicæ 1299. ad Vesperas, & subsequētibz diebus, immo per totum annum tam ingens hominum multitudo ex longinquis & diuersis mundi partibus ad Vrbe[m] confluerent, vt nec Vrbs eos caperet, aut euntibus & redeuntibus itinera fuissent, nec in tam magna, lara & spatioſa Vrbe locus penē, aut per vias tranſeundi, aut in domibus commorandi eſſet, cœpit hac nouitate prædictus Bonifacius magna affici admiratione, & causam huius rei quærens inuenit quod celebris & generalis fama per totum orbem, & per ora hominum referebat ab antiquis & extra memoriam hominum temporibus Romæ centesimo quoquo anno Iubilæum eſſe, celebrarique ſolitum, & ideo illo anno, qui centesimo incidebat, totam Vrbe[m] homines conſuebat vt ab omnium culparum fordibus abſoluerentur. Quæ propter perfectiſſis Bonifacij iuſſu veſtigiis libris, reuoluitur antiquioribus Bullis, nihil quod ad rem hanc perlineret, omnino repertum fuit, ita vt propterea diligentia inter ſuperſtites vti in huius nouæ Indulgentiæ eſſet memoria apud aliquem: Fuit inter multos ſenior Peregrinus repertus, qui annum centesimum ſepimum ſue ætatis agebat, Barboſ. Collect. Tom. IV.

qui corā eod. Sanctiſſ. Pont. atteſtatuſ eſt ſe meminiffe patrem ſuum agricolam ſuperiore centesimo veniſſe Romam ad conſequenda Indulgentia, à quo etiam admonituſ fuerat vt ſi ad ventum centesimo tempus perueniret, non grauaretur Romam venire, vbi ſingulis quiboſque diebus illius anni magnæ erant Indulgentiæ. Eiuſdem rei teſtes alij duo reperti ſunt ex Gallia, & in Italia non pauci tanti xui memores idem confirmandes, & omnes hoc vnum vnanimiter aſſerentes, Romæ ſcilicet eo anno eſſe remiſſionem peccatorum. Hiſ auditiſ Roman. Pontif. ne tam grandis populorum deuotio à Spiritu ſancto excitata fruſtraretur, ſanctum Iubilæum eodem anno cum ſolemnitate celebrari mandauit, & tunc promulgata fuit iſta Extrauag. quod narrat Nauar. de *Iubilæo notab. 7. n. 4.* Benzon. in *ſimiliſ tract. lib. 3. cap. 5.* Iul. Laur. p. 1. cap. 3. num. 3. cum ſeqq. Ex quibus benè colligitur Bonifacium VIII. innouatore[m] potius quam inſtitutore[m] huius ſancti Iubilæi fuiſſe, ſicuti docent Henric. in *ſumma lib. 7. c. 15. §. 5.* Fr. Hieronym. Roman. de *Republ. Chriſtiana, lib. 1. c. 23.* Gretſer. *lib. 2. de ſacræ perſ. cap. 15.* Fr. Emman. *queſt. Regul. tom. 2. q. 87. art. 3.* & Sanctarel. de *Iubilæo anni ſancti, dub. 3.* Dionyſ. Paul. de *vera quatuor Patriarch. Sedum erectione c. 14. n. 12.* cum ſeqq. & præcipuè à num. 17.

Plenam, & largiore[m], imo pleniffimam, &c.] Indulgentia igitur plenaria, plenior, & pleniffima, quantum attinet ad rationem Indulgentiæ, idem ſunt, differunt namque in nomine tantum, vel in cauſa concedendi, quia ponuntur ad exaggerationem, vel maiorem declarationem, & ad tollendum ſcrupulum. Vide Nau. de *Indulg. notab. 9. num. 31. & notab. 26.* Greg. de Valent. de *Indulg. c. 6.* Benzon. de *Iubilæo, lib. 4. c. 2.* Fr. Emman. d. q. 85. art. 3. Iul. Laur. de *Indulg. p. 2. c. 10.* num. 62. cum ſeqq. Zerol. in *præxi Episcop. part. 2. verbo annus ſanctum §. 4.*

Omnium ſuorum concedimus veniam peccatorum. Statuentes, &c.] Ergo Indulgentia plenaria, seu pleniffima refertur ad integram remiſſionem omnium peccatorum, vt per Fr. Emman. in *explicat. Bullæ Cruciatæ, §. 8. dub. 2. pag. mibi 58.*

In gloſ. Conſueſcuntur. ibi. Quia ergo Indulgentia, &c.] Notatur ad hoc quod Iubilæum & Indulgentiam anni ſancti lucratur æqualiter illi, qui ſunt Romæ, ſicut & illi, qui veniunt ex longinquis terris, vt per Nauar. de *Iubil. notab. 31. num. 35.* Henric. *lib. 7. de Indulg. c. 14. §. 4.* Benzon. de *Iubilæo, lib. 5. c. 15. dub. 1.* Hier. Gratian. eod. *tratt. p. 1. c. 12.* Laur. in *ſimiliſ tract. p. 1. c. 16. n. 15.* verſ. illud, Iodoch. verbo *Iubilæum, num. 23.* Pinel. de *Indulg. cap. 16.* Sanctarel. de *Iubilæo anni ſancti, c. 5. dub. 5.*

In gloſ. Forenſes. ibi. Quid de curialibus, &c.] Notatur ad hoc quod Curiales Romæ habitantes debent Basilicæ SS. Petri & Pauli per triginta dies viſitare, vt per Nauar. de *Iubilæo notab. 32. n. 43.* Illi verò, qui veniunt Romam occasione alicuius negotij, vel litis poterunt in quinque diebus Iubilæum lucrari, & habent pro alienigenis ſi habebant animum reuertendi ad patriam ſinito negotio, ſecundum Hieron. Gratian. de *Iubilæo, p. 2. cap. 12.* vbi ſubdit venientem ex patria ad Romam cauſa lucrandi Iubilæum, in quindecim diebus illud lucrari, licet toto anno Romæ detineatur, ibique pro eo tempore domum conducat.

SYMMARIUM.

- 1 Annus Iubilæi, ſive plenaria remiſſio, quæ olim dabatur quolibet centesimo anno omnibus verè pœnitentibus, & confeſſis viſitantibus Baſilicæ

Xx 2 Beau.

- Beatorum Petri & Pauli per istam Extravag. ad annum reducitur, & num. 2.
- 3 *Urbanus V. I. ordinavit ut annus Iubilaei celebraretur trigesimo tertio quoquo anno.*
- 4 *Paulus II. statuit ut annus Iubilaei celebraretur vigesimo quinto quoquo anno.*
- 5 *Bonifacius VIII. idem pro consecutione anni Iubilaei visitanda tantum erant Basilica S. S. Petri & Pauli, Clementis V. addidit Ecclesiam S. Ioannis Lateranensem, Gregorius XI. praedictis tribus adiunxit Ecclesiam S. Mariae Maioris.*
- 6 *Exteris minor numerus dierum, quo Ecclesiae visitare tenentur in anno Iubilaei, assignatur, quam in ceteris.*
- 7 *Visitatio Ecclesiarum in anno Iubilaei fieri potest, vel pedibus incedendo, vel equitando.*
- 8 *Visitatio quatuor Ecclesiarum in anno Iubilaei unica die fieri debet, & non satisfaci, qui unam vel alteram Ecclesiam visitaverit uno die.*
- 9 *Visitatio Ecclesiarum per 30. dies facienda ab illis, qui lucrari volunt Iubilaeum anni sancti sufficit si vel de die, vel de nocte fiat.*
- 10 *Visitationes duas eodem die quis facere non potest ad effectum satisfaciendi duorum dierum visitationi ad lucrandum Iubilaeum anni sancti.*
- 11 *Iubilaeum anni sancti potest quis bis, ter, vel pluries lucrari faciendo visitationes requiritas.*
- 12 *Indulgentia concessa visitantibus Ecclesiam pro tempore determinata, semel tantum quae potest.*
- 13 *Iubilaeum anni sancti lucratur, qui illud lucrandi causa perit Romam, sed infirmitate, vel morte praeventi perficere non poterunt.*
- 14 *Iubilaeum anni sancti lucrari cupientes an teneantur antequam Ecclesiarum visitationem incipiant, peccata sua confiteri, ostenditur, & num. 15.*
- 15 *Tota annus Ecclesia non solum collectis est ex meritis Passionis Christi, sed etiam ex martyrij, & operibus Sanctorum.*

EXTRAV. Vnigenitus. II.

Clem VI.

- 1 **A**nnus Iubilaei, siue plenaria remissio, quae olim dabatur quolibet centesimo anno, omnibus verè poenitentibus, & confessis visitantibus Basilicas Beatorum Petri & Pauli per istam Extravag. ad annum quinquagesimum reducitur, additurque Basilica S. Ioannis Lateranensis. Colligitur Viuiam in ration. lib. 5. pag. 263. Alag. in compend. pag. 751.
- 2 *Ad annum quinquagesimum duximus reducendam, Statuentes, &c. Ut cet. annus Iubilaei renovatus fuisset à Bonifacio VIII. centesimo quoque anno, ut videmus supra primo cap. succedentibus postea temporibus considerata benigne, & debilitate vitæ, carnis infirmitate, & vitæ citius, ac frequentius labentibus hominibus succurrat, Clementis VI. in hac Extravag. ad annos quinquaginta huiusmodi Iubilaeum reduxit, & ita fuit celebratus anno 1350. sicuti referunt Iul. Laur. de Iubil. & Indulg. p. 1. c. 3. num. 17. & Sanctael. de Iubilaeo anni sancti, cap. 1. dub. 3.*
- 3 *Deinde Urbanus VI. ordinavit ut hic Iubilaeus celebraretur trigesimo tertio quoquo anno, ut scripserunt Granz. lib. 10. Metrop. Gretser. lib. 2. de sacris peregr. cap. 15. Iul. Laur. dist. cap. 3. num. 19. & 21. Sanctael. d. dub. 3.*
- 4 *Postea Paulus II. statuit ut celebraretur vigesimo quinto quoquo anno, ut vnaquaque etas huius thesauri particeps fieret, quod à Sixto IV. confirmatum fuit, qui proinde Iubilaeum celebravit anno 1475. &*

sic successit ad hæc nostra tempora continuatum extitit, videlicet Alexand. VI. anno 1500. Clemens VII. anno 1525. Julius III. apud. 1550. Greg. VIII. anno 1575. Clemens VIII. anno 1600. & S. D. N. Urbanus VIII. anno 1625.

Et Lateranensem Ecclesiam &c.] Tempore Bonifacii VIII. ut in Extravag. præcedenti, pro consecutione Iubilaei visitanda tantum erant Basilicae Apostolorum Petri & Pauli, postea vero Clementis VI. tempore, de quo in hoc text. addita fuit Ecclesia S. Ioannis Lateranensis, eo quod in ea baptizatus fuerat Constantinus Imper. à B. Sylvestro Papa. Demum Gregorius XI. prædictis tribus adiunxit Ecclesiam S. Mariz Maioris, & sic istæ quatuor Ecclesiae pro consecutione Iubilaei ab illo tempore vique ad præsens visitari debent, sicut statuit S. D. N. Urbanus VIII. in sua Bulla publicationis Iubilaei incip. *Omnes gentes plaudite*, sub dat. Romæ tertio Kalend. Maij 1624. Pontificatus sui anno primo. Vide Iul. Laur. de Iubilaeo part. 1. cap. 17. num. 1. Sanctael. de Iubilaeo anni sancti, cap. 14. In quibus Ecclesiis quatuor portæ quæ ob excellentiam sanctæ vocantur, solemni ritu aperiuntur, ut tradunt Navar. de Iubilaeo notab. 34. n. 8. Benzon in simili tract. lib. 4. cap. 13. & Iul. Laur. part. 1. cap. 14. Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarcho. Scilicet erect. cap. 14. num. 8.

Quam inclita recordationis, &c.] Multa de Lateranensi Ecclesia tradit Dionys. Paul. dist. tract. de vera quatuor Patriarcho. editum erect. cap. 15. num. 32. comm. seq.

Si Romani ad annum triginta, &c.] Assignatur igitur minor numerus exteris quam incolis ob laborem luctumque in itinere, immo solent Romani Pontifices aliquando ad tres & paucos dies reducere, habita consideratione ad labores, sudores, incommoda, pericula, impensas, & alias graves molestias in itinere passas, & ne peregrini diutius in Urbe commorantes gratioribus onerentur impensis, ut refert Iul. Laur. d. p. 1. c. 17. n. 10. & Sanctael. de Iubilaeo anni sancti, lib. 5. dub. 2. vbi subdit quod si fuerit concessum per Papam, ut paucioribus diebus quis lucrari possit Iubilaeum, verbi gratia, per quindecim dies quatuor Ecclesias visitando, si tempore talis concessio per quatuordecim dies iam haberet prædictas Ecclesias visitatas, postea visitando vnicuique vice lucraretur Iubilaeum. Et hæc visitatio potest fieri vel pedibus incedendo, vel equitando, quia hi omnes pariter & eodem modo Iubilaeum lucrantur, licet meritum non sit æquale, ut advertunt Benzon dist. lib. 5. c. 15. dub. 22. Frac. Rodrig. de Iubilaeo c. 3. n. 7. Hier. Gratian. eod. tract. p. 2. cap. 12. Iodoch. ver. Iubilaeum num. 23.

Huiusmodi quatuor Ecclesiarum vnicuique die visitari debent, & non satisfaci qui unam, vel alteram Ecclesiam visitaret uno die, & altero, vel tertio aliam, vel alias ut tradunt Navar. de Iubilaeo notab. 32. num. 41. Pinel. de indulgent. cap. 23. Henricquez. in summ. lib. 7. cap. 14. §. 5. lit. D. Benzon. de Iubil. lib. 5. cap. 15. dub. 5. Hieronym. Gratian. in simili tractat. part. 2. cap. 3. & 12. Franc. Rodrig. eod. tract. cap. 3. num. 6. vbi asserit ita declarasse Gregorium XIII. Quamvis Ioan. Monach. in Extravag. 1. supra hoc ut in glo. verbo semel, scripserit sufficere, quod fiat visitatio eorum duobus diebus, subdens hoc respondisse Bonifacium auctorem illius Extravagant.

Et quando dicitur huiusmodi visitationes sciendas esse per triginta dies, &c. intelliguntur de diebus temporalibus, & sic siue de die, siue de nocte, sicuti docent Benzon d. cap. 15. dub. 5. Rodrig. d. cap. 3. num. 8. Hieronym. Gratian. d. p. 2. cap. 12. Iul. Laur. dist. part. 1. cap. 17. num. 33.

Ex quibus dicendum videtur non posse quem duas

visita

visitationes eodem die facere ad effectum satisfaciendi duorum dierum visitationi secundum Nauar. *dist. notab. 32. n. 4. in fine*, Fr. Emman. *in sum. p. 1. cap. 184. num. 3*, Filiuc. *tom. 1. tractat. 8. cap. 10. quæst. 5. num. 255*. Porro tamen bis, ter, vel pluries hanc Indulgentiam Iubilæam libi querere bis, ter, vel pluries faciendo visitationes requiritur, ex Nauar. *dist. notab. 32. num. 46. vers. pars vero affirmans*, & *notab. 34. num. 6. vers. tertio*, Benzon. *lib. 5. cap. 15. dub. 25*, Emman. *sa verbo Indulgentiam*, num. 7, Henric. *dist. lib. 2. cap. 10 §. 2*, Francisc. Rodriguez de Iubilæis, *cap. 3. num. 10*, Hieron. Gratian. *in simili tractat. part. 2. cap. 11*, Valer. Reginald. *in praxi fori pœnitent. lib. 7. cap. velt. sect. 4. num. 155*, Filiuc. *tom. 1. tract. 8. cap. 10. quæst. 7. n. 261*, Z. Zola. *in praxi Episcop. part. 2. verbo Annus sanctus*, §. 6, Iodoch. *verbo Iubilæi*, num. 23.

12 Illud aduertere oportet quod grandis datur differentia inter Indulgentiam perennem, qualis est quadraginta dierum concessa visitantibus Ecclesiam Beati Petri Verbis Romæ, & inter Indulgentiam concessam pro tempore determinatam, quales sunt, quas videmus passim concessas certis locis pro certis diebus à Vesperis in Vesperas eos visitantibus; prior enim sæpius queri potest, posterior vero semel tantum, secundum S. Thom. *in 4. diff. 10. quæst. 1. art. 3. quæstion. 2. ad 4. Felin. in tract. de Indulgent. n. 37*, Ioan. de Fibrago *in sum. Confess. lib. 3. tit. 34. quæst. 184*, Cordub. *in quæst. lib. 5. quæst. 33*, Emman. *sa verbo Indulgentia*, n. 7, Tolet. *in sum. lib. 6. c. 28. in fine*, Nauar. *de Iub. notab. 31. n. 37*, & *notab. 15. num. 19*, Benzon. *dist. lib. 5. cap. 15. dub. 23*, Henric. *in sum. lib. 6. cap. 16 §. 3. in commento*, lit. M. Soar. *tom. 4. de Pœnitenti. diff. 57. sect. 1. num. 7*, Mich. Zanard. *part. 1. director. tract. de sacram. Pœnitent. c. 21*, q. 40 Filiuc. *tom. 1. tractat. 8. cap. 8. q. 2. num. 197*, Nugn. *in addis. quæst. 27. art. 4. post tertiam. difficultatem vers. difficultas*.

13 Adiuuantes ve q. etiam, &c. [Notatur ad hoc quod illi, qui causa lucrandi Iubilæum, petunt Romam, vel aliquas ex conditionibus adimplere incipiunt, sed infirmitate, vel morte præueniunt, iter, vel conditiones perficere minime possunt, Iubilæum lucratur, vt per Nauar. *de Iubilæis notab. 19. n. 4*, Iodoch. *verbo Iubilæi*, num. 23, Benzon. *lib. 5. cap. 15. dub. 10*, Sanctarcl. *cap. 7. dub. 1. vers. quando si concedit*, Iul. Lauot. *d. part. 1. c. 17. num. 11*, Et S. D. N. Urbanus VIII. in dict. Bulla publicationis Iubilæi apertis verbis declarat huiusmodi personas illud lucrati, in hæc verba. Quoniam euenire potest vt exis, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Vrbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Vrbe, morbo, vel alia legitima causa impediti, ac ne morte præueniunt præfinito dierum numero completo, ac ne quidem fortasse inchoato præmissa exequi, ac Ecclesiæ, & Basilicis huiusmodi adire nequeant. Nos pie promouere illorum voluntati quantum in Domino possumus, benignè fauere cupientes, eosdem verè pœnitentes, & confessos, prædictæ Indulgentiæ, & remissionis participes perinde fieri volumus acsi Ecclesiæ, & Basilicæ prædictæ diebus à nobis prescriptis reipsa visitassent. Hactenus dicta Bulla. Quæ cum loquatur solum de peregrinis, non comprehendit Romanos, illi enim si morte præueniunt visitationes peragere non valuerint, minime, consequentur Iubilæum, & sentent Iul. Lauot. *d. p. 1. cap. 17. n. 23*, & Sanctar. *ubi proxime*, aduertens quod in Bulla Clementis VIII. incip. *Insuper adiuuantes*, priuilegium hoc conceditur etiam Romanis, & alijs Romæ habitantibus.

14 Qui verè pœnitentes, & confessi, &c. Verum autem fideles Iubilæum Indulgentiam anni sancti lucrati cupientes teneantur, antequam Ecclesiæ visitatio Barbos. *Collect. Tom. IV.*

nem incipiunt, peccata sua confiteri, & omnes visitationes in statu gratiæ conficere i dubia est quæstio. Quidam affirmatiuam partem sequuntur, subicientes visitationes aliter factas non suffragari ad consequendum Iubilæum, ex quorum numero sunt Nauar. *ubi supra notab. 17. n. 11*, & *notab. 16*, & 19, Caiet. *tr. 10. de Indulgent. quæst. 1. tom. 2. Artim. verbo Indulgentia*, num. 14, Benzon. *dist. lib. 5. cap. 15. dub. 4. vers. dico quinto*, Paul. Comitot. *respons. moral. lib. 1. quæst. 37. num. 2*.

Verum probabilius est hoc casu ad consequendum sanctissimum hoc Iubilæum sufficere visitationem vltimam facere in statu gratiæ, vt sentiunt Nauar. *notab. 32. n. 47*, Vivald. *in sac. candelob. tit. de Indulgent. num. 15*, Valer. Reginald. *in praxi fori pœnitent. lib. 7. c. 12. quæst. 4. num. 180*, & 183, Filiuc. *tom. 1. tract. 8. c. 10. quæst. 5. num. 258*, Francisc. Rodriguez de Iubilæis, *cap. 3. num. 5*, Hieronym. Gratian. *in simili tractat. p. 2. cap. 12*, ad consequendum enim Iubilæum non est necessarium facere omnia opera in statu gratiæ secundum Sor. *in 4. diffinit. 21. quæst. 1. & 2. art. 3*, Syluest. *verbo Indulgentia*, quæst. 10. vers. 9, Sa verbo Indulgentia, num. 2, Valent. *tom. 4. diff. 7. quæst. 20. post. 5. ad finem*, Sor. *tom. 4. de Pœnitenti. diffinit. 52. sect. 2. n. 7*, & *sect. 1. n. 8*, Egid. Coninck. de Sacrament. *diffinit. 12. de Indulgent. dub. 7. num. 37*, & 39, Benzon. *dist. lib. 5. cap. 15. dub. 4. vers. prout autem*, Mich. Zanard. *part. 1. director. tractat. de sacram. Pœnitent. cap. 2. 1. quæst. 19*, Fr. Emman. *in sum. part. 1. cap. 184. n. 4*, Hieronym. Gratian. *dist. part. 2. cap. 12*, Nugn. *in addis. quæst. 27. art. 1. vers. aliud dubium*, & *art. 3. dub. 5. prope fin. & dub. 8*, Valerian. Reginald. *dist. lib. 7. num. 173*, & 180, Fernandez *part. 3. cap. 8. §. 8. num. 1*.

Ad cuius quidem Tœsauri cumulum, &c. [Notatur ad hoc quod Thesaurus Ecclesiæ non solum collectus est ex meritis Passionis Christi, sed etiam ex martyrijs & operibus Sanctorum, vt per Couarr. *in cap. alma mater. part. 1. §. 4. num. 7. col. 4*, Henric. *dist. lib. 7. cap. 2. §. 3*, & 4, benè Sanctarcl. *de Iubilæi anni sancti c. 3. dub. 4*.

EXTRA. Etsi Dominici. III.

Paul. II.

Reseruat sibi certos casus à quibus nullus potest absolueri sine speciali licentia Sedis Apostolicæ, videlicet offensam ecclesiasticæ libertatis, violationem interdicti à Sede Apostolica positi, crimen hæresis, conspersionem in personam, aut statum Romani Pontificis, quamvis offensam, seu rebellionem eiusdem Pontificis in Sedem Apostolicam, Presbytericiidum, offensam personalem in Episcopum, seu alium Prælatum, inuasionem, depredationem, occupationem, aut deaurationem terrarum Romanæ Ecclesiæ mediata, vel immediata subiectarum, ac etiam inuasionem Romipetarum, seu quorumcunque aliorum ad Romanam Curiam venientium, prohibitionem deuolutionis causarum ad dictam Curiam, delationem armorum, & aliorum prohibitorum ad partes infidelium, impositionem notorum onerum reatum, vel personalium Ecclesiis, vel ecclesiasticis personis, simoniam super Ordinibus, vel beneficijs assequendis intra, vel extra Curiam, qui casus absolui non possunt perindulta, & concessiones generales nisi fiat specialis mentio. Colligit Vitiun. *in ration. lib. 5. pag. 264*, Alagon. *in compend. pag. 75*.

Multos ex his casibus, & plures alios sibi reseruat Papa singulis annis in processu Bullæ in Cœna Domini, & specialiter aliis in locis, quod in vnum redeget de officio, & potestate Episcop. *part. 3. alleg. 50*.

X 3 SV M.

SYMMARIVM.

1. *Compendium huius text. refertur, & num. 2.*
2. *Indulgentia plenaria suspenduntur solum tempore Iubilæi anni sancti.*
3. *Indulgentiarum suspensio prohibet ne alia Indulgentia predicentur tam in publico, quam in privato durante anno sancto.*
4. *Indulgentiarum suspensio à Clemente VIII. facta in anno sancto Iubilæi, quæ?*
5. *Indulgentia plenaria, & plenissima omnium peccatorum remissiones suspensa intelliguntur, non verò temporaria, & omnes alia non plenaria.*
6. *Verba geminata includunt prorsus omnia absque ulla limitatione.*
7. *Indulgentia suspenduntur durante tantum anno sancto.*

EXTRAV. Quemadmodum. IV.

Sext. IV.

1. **C**onfirmat Iubileum publicatum, & suspendit vique ad beneplacitum suum, & Sedis Apostolicæ, omnes, & singulas plenarias etiam ad instar Iubilæi Indulgentias, ac etiam commutativa vota aut super eis, & male incertis, aut per usurariam pravitatem, vel aliam illicitam modum extorris dispensandi, & componendi, aut illa sub certis modo & forma remittendi, & depurandi Confessores cum potestate absolventi etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, facultates, concessiones, & indulgentias à nobis, & eadem Sede, vel illius auctoritate, quibuscunque Ecclesijs, monasterijs, hospitalibus, & pijs locis, tam imperpetuum, quam ad certum tempus, aut quavis causa quomodolibet concessas, & concessas iuxta suffragari alicui non valeant. Indulgentijs tamen Basilicarum, & Ecclesiarum Urbis in suo plenario robore durantibus. Colligunt Viuian. in *ration. lib. 3. pag. 264. Alag. in compend. pag. 751.*

2. Similem suspensionem fecit Gregor. XII. in aperiçione Iubilæi de anno 1197. in sua Bulla incip. *Quoniam sancti Iubilæi, de qua agit Nauar. in tract. de Iubilæo notab. 28. à princ. Benzon. in simili tract. lib. 4. cap. 8. dub. 2. cum segg. Iul. Laur. de Iubilæo & Indulgent. p. 1. cap. 10. num. 2.*

3. *Omnes & singulas plenarias, &c.* Ergo suspenditur solum facultas querendi Indulgentias plenarias, & non alias, quæ non erant plenariæ, quod clarius expresserunt Clementes Septimus in sua Bulla incip. *Inter sollicitudines*, & Julius III. in *Constitutione. incip. Si Pastores*, & Gregorius XIII. in *Bulla Bulla incip. Quoniam sancti Iubilæi*, & ita tradunt Nauar. de *Iubilæo notab. 33. n. 1. & consil. 17. n. 3. sub hoc tit. Benzon. in lib. 4. cap. 8. dub. 2. Henric lib. 7. c. 15. & Zeroll. in praxi Episc. p. 2. verbo anno sancti n. 61.* Quando enim in Bullis suspensionis Indulgentiarum huiusmodi prohibebatur ne alia Indulgentia predicarentur tam in publico, quam in privato durante anno sancto, hoc intelligebatur de plenarijs tantummodo Indulgentijs, vt exponunt Nau. d. *tract. de Iubilæo notab. 33. num. 6. Benzon. d. lib. 4. c. 8. dub. 2. Hieronym. Gratian. in tract. de Iubilæo lib. 1. cap. 11.*

4. In suspensione autem facta à Clemente VIII. in sua Bulla incip. *Cum sancti, sub dat. Roma 21. May. 1599* non apparent suspensæ nisi omnes, & singule Indulgentiæ etiam perpetuæ, & peccatorum remissiones, necnon facultates, & indulgentia absolventi à casibus reservatis etiam in Bulla *Contra Dominum concessæ* quibuscunque locis & personis etiam ad instar Iubilæi quacun-

que causâ, & occasione sub quibuscunque tenoribus, formis & clausulis etiam Motu proprio, prohibendo ne aliter Indulgentiæ publicentur sub pena excommunicationis lata sententiæ.

Ex qua quidem Clementis suspensione tantum plenariæ, & plenissime omnium peccatorum remissiones ad instar Iubilæi suspensæ intelliguntur, reliquæ verò Indulgentiæ temporariæ, id est, tot dictum, vel annorum, seu tertie, vel quarte partis quadragene, cærenæ, lestenæ, & omnes alie non plenariæ, etiam quod sint concessæ locis, & personis quomodolibet, suspensæ minimè intelligantur; ita docent Nauar. *conf. 17. n. 4. & 5. sub hoc tit. Francisc. Rodriguez in tractat. de Iubilæo cap. 3. num. 2. Hieronym. Gratian. in simili tract. lib. 1. cap. 13. Sanctarel. in eodem tract. c. 5. dub. 7. Iodoc. Lorich in thesaur. nouo vtiq.que Theologie verbo Iubilæi, num. 16. Filline. non. tract. 8. cap. 10. quæ 3. num. 1. Iul. Laur. de Iubilæo, & indulgent. part. 1. cap. 10. num. 2. cum segg. vbi num. 17. ostendit an Indulgentiæ pro defunctis tempore Iubilæi anni sancti suspendantur, & num. 25. agit de Indulgentijs, quæ conceduntur Confraternitatibus Hispaniæ, vt alibi extra Vrbem existentibus, aggregatis tamen alicui Vrbis Archiconfraternitati, cuius Indulgentiæ non suspenduntur. Verum supra dicta sententia non transit sine difficultate, nam dicta Bulla Clementis VIII. & nouissima S. D. N. Urbani VIII. incip. *Cum super, sub dat. Roma Non. May. 1624. ita cantat, Omnes, & singulas Indulgentias etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, &c. quæ verba, omnes, & singulas, ita geminata includunt prorsus omnia absque ulla limitatione gloff. verbo omnia, & singula, in cap. vi. circa de elect. lib. 6. & de natura illorum est, vt nihil pretermittit censetur, sicuti docent Card. Tusch. *sum. 1. lit. c. concel. 296. num. 8. & 19. Cened. singul. 72. num. 1.* & plures alij, quos refero in *tract. de clausul. v. sup. gloff. claus. 96. n. 4. secundum Lugdunensem impressionem.* Tum, quia dictio illa, *etiam*, exprimit casum magis dubitabilem, & implicat minus dubitabilem, *etiam*, f. de verb. significat. c. *non uenienda, C. de Episcop. & clericis*, cum innumeris propemodum à me citatis Doctoribus in *tract. de distinctionibus v. sup. frequenter, dist. 112. num. 1.* secundum Lugdunensem impressionem.**

Vique, ad nostrum, & eiusdem Sedis beneplacitum suspenduntur. Intelligi durante tantum anno sancto asserunt Nauar. de *Iubilæo notab. 28. num. 31. cum segg. Filline. cum. 1. tract. 8. cap. 10. quæ 3. num. 2. 15. Sanctarel. de Iubilæo annis sancti, cap. 1. dub. 7. in fine.* Idque attendit dictis Bullis Clementis VIII. S. D. N. Urbani VIII. nullam patitur difficultatem, suspenduntur Indulgentiæ durante anno sancto, ac postmodò eo elapso illæ ad pristinum redeunt absque dubio, vt aduertit Iul. Laur. d. *part. 1. cap. 10. num. 23.*

EXTRAV. Etsi Dominici. V.

Idem.

Sextus IV. renouat Indulgentias, & facultates absoluenti à casibus Bullæ in Cæna Domini, commutandi quinque vota Papa referuata, & multas alias Indulgentias quæ ipse concesserat; à quibus si quis absoluerit, vel ea vota commutare præsumpserit, excommunicationis sententiæ Romano Pontifici reseruata ipso iure incurrit, & talis absolutio, vel commutatio nullus est roboris, & momenti. Colligunt Viuian. in *ration. lib. 5. pag. 265. Alagon. in compend. pag. 752.*

Et per eam emissâ peregrinationis, Sec. 7 Nullus igitur Prelatus præter Romanum Pontificem potest dispensare

fare in quinque votis, nempe de intranda religio-
ne, de perpetua castitate seruanda, de peregrinatione
in terram sanctam, quod vocatur Hierosolymita-
num, & de peregrinatione in diuum Iacobum Com-
postellensem. Ita Soc. lib. 7. de iustu. quest. 4. art. 3. Couarr. in
cap. quatuor pactum, part. 1. §. 3. n. 12. Nauarr. in man.
cap. 13. num. 75. & comment. 4. de Regularibus, num. 22.
vers. 1. Henric. in sum. lib. 7. c. 30. §. 6. in A. Iacob.
de Grass. in aurea decis. part. 1. lib. 2. cap. 31. num. 21.
Azor. in iustu. moral. part. 1. lib. 11. cap. 18. quest. 4. vers.
mibi videtur. & c. 19. quest. 3. Fr. Emm. in sum. tom. 2.
cap. 97. num. 1. & in explicat. Bullæ Cruciatæ, §. 9. n. 104.
Sayr. in clauis Regiæ, lib. 5. cap. 8. num. 9. & lib. 6. cap. 11.
num. 33. cum segg. Soar. de Relig. num. 2. tractat. de iuram.
lib. 2. cap. 40. n. 4. cum segg. & tract. de voto lib. 6. c. 21.
à num. 1. Franc. Leo in iustituro fore eccles. part. 2. cap. 8.
num. 1. Less. de iustu. lib. 2. cap. 46. dub. 13. num. 104.
Valer. Reginald. in praxi. furi. penitent. lib. 18. num. 330.
Molfes. in sum. Theologia moral. tract. 11. c. 5. à n. 137.
Sanchez. præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 4. cap. 40. per tot.
Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. tract. 11. c. 6.
quest. 12. resol. 3. vers. porro, latè ego ipse de officio, & pre-
stare Episcopum, part. 2. allegat. 27. per tot. quorum plures
asserunt prædicta quinque vota esse summo Pontifici
reservata ex antiquissimo Cursu Roly, potius quàm
iure scripto, & aduerit Less. dist. 2. num. 104. ex hoc text.
non bene deduci huiusmodi reservationem, cum so-
lùm hic fiat mentio prædictorum votorum ad effe-
ctum, ea subtrahendi. Confessarij, qui prætextu facul-
tatum à Sede Apostolica concessarum ab illorum vin-
culis absoluebant.

Ex contrariis facientes eo ipso excommunicationis, &c.]
Notatur ad hoc quod excommunicationem Papæ re-
seruatam incurritur absolutes à casibus Bullæ in
Cena Domini, vel Papalibus prætextu privilegio-
rum, secundum Filliuc. tractat. 15. num. 180. cum segg.
quæ refero ego ipse de officio, & quest. Episc. p. 3. alleg. 50.
n. 106. secundum Lugdunensem impressionem; sicut
etiam per hunc textum incurritur violantes, ecclesias-
ticam libertatem, & interdictionem Apostolicam, &
conspirantes in personam, & statum Papæ, & offen-
dentes Episcopum, siue ab Ecclesiæ Prælatum,
propter resoluunt Gambas de casibus reseru. cap. 7. num. 6.
Filliuc. dist. tract. 15. num. 7. vers. quarto, & vers. quinto,
& num. 78. tal. Laux de libel. & Indulgent. p. 2. cap. 21.
num. 78.

De Sententia excommunicationis.

Tit. X.

SVM. MARIVM.

1. Excommunicati sunt qui pactis, aut promissionibus
iustitiam, vel gratiam à Sede Apostolica obviunt,
& qui tales non reuelant, nec illi absolutio facile
conceditur, & num. 1. & 3.
4. Excommunicationem maiorem incurritur dantes, aut
recipientes pro obvienda gratia, vel iustitia apud
Sedem Apostolicam.
5. Excommunicatio differt ab anathemate.
6. Penam huius text. quæ hominum genera comprehendit,
ostendunt.
7. Dantes, aut recipientes pro obvienda gratia, vel iustitia
apud Sedem Apostolicam obviuntque excommunicati,
& non solum in Verbo, & oriundi ab ea, sed etiam
inhabitantes eam, & reliqua Italiam, Hispaniam,

Galliam, & quævis alia Regna, includuntur sub hoc tex.
8. Excommunicatio imposita propter dationem, seu recep-
tionem pecunie pro obvienda gratia, vel iustitia
apud Sedem Apostolicam non habet effectum, quando
non interuenit realis datio, promissio, pactum, aut
aliquid verbum, quia sola cogitatio, & mentalis
resolutio non sufficit.

9. Dantes, aut recipientes etiam qui mittunt pro
obvienda gratia, vel iustitia apud Sedem Apo-
stolicam sunt excommunicati.

10. Promissio sola absque eo quod aliquid detur, vel re-
cipiatur pro obvienda gratia, vel iustitia apud
Sedem Apostolicam facit incurritur penam de qua
hic.

11. Dantes, aut recipientes, siue potius, siue occultis pro
obvienda gratia, vel iustitia apud Sedem Apo-
stolicam sunt excommunicati.

12. Promissio generalis est, & quando facit incurritur in
penam huius textus ostendunt.

13. Dantes, aut recipientes pro obvienda gratia, vel ius-
titia apud Sedem Apostolicam sunt excommuni-
cati, non solum si dent, aut recipiant pecuniam,
sed etiam omnem aliam rem seu utilitatem.

15. Penitentia, seu mediator in obvienda gratia, vel ius-
titia apud Sedem Apostolicam cum datione, seu
receptione pecunie, est etiam excommunicatus.

16. Dantes, vel recipientes pro obvienda gratia, vel ius-
titia apud Sedem Apostolicam non solum in
scriptis, sed per litteras Apostolicas, sed etiam
alias quomodocunque sunt excommunicati.

17. Gratiam, seu iustitiam obtinere apud Sedem Apo-
stolicam quando quis datur, ostendunt.

18. Dare, aut recipere aliquid post obviendam gratiam,
vel iustitiam non est improbatum.

19. Sciens, & non reuelantes eos, qui pro obvienda
gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam aliquid
dederunt, seu receperunt sunt excommunicati.

20. Excommunicati ob datum, vel receptum pro obvienda
gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam non pos-
sunt absolui nisi à Papa, vel ab alio ad id specia-
lem mandatum habente præterquam in mortis articulo.

21. Excommunicatus ob datum, vel receptum pro obvienda
gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam
absolui non potest, nisi prius quantum dedit, vel
recepit integraliter pauperibus largiatur.

22. Gratia, seu iustitia pactis, aut promissionibus obvienda
apud Sedem Apostolicam nulla est ipso iure.

23. Gratia, seu iustitia propter aliquod datum, seu recep-
tum obvienda si quis scienter usus fuerit, excommuni-
cationem incurrit.

24. Beneficiorum, & officiorum primatio ipso iure imponi-
tur dantibus, aut recipientibus pro gratia, seu ius-
titia obvienda apud Sedem Apostolicam.

25. Excommunicationis appellatio venit maior.

26. Episcopos etiam comprehendit hic text.

27. Advocatus, procurator, & tabellio petens salarium,
& contentiens de eiusdem non ligatur excommuni-
catione, de qua in hoc textu.

EXTRA V. Excommunicamus. I.

Bonifac. VIII.



LERICI omnes, Religiosi, vel Laici
viri, &que sexus, etiam si sint familiares
Curie, vel alij vbiunque, qui facili-
ter pactum, vel aliquid paratum, vel ma-
gnum promittunt, vel promissionem
recipiunt, vel qui ex pacto, seu promissione occultata,
aut manifesta facta sub generalibus verbis, nec penè

expressis, vel sub specialibus, & apertè expressis quicquam dederint, vel accepterint paruum, vel magnum, seu promissionem de quacunque, vel utilitate propter hoc consequenda fecerint, vel receperint pro aliqua iustitia, vel gratia pro se, vel pro alio in causis, vel iudiciis, seu alias per litteras Apostolicas, aut aliam viam apud Sedem Apostolicam obtinenda, item qui sciuerit aliquem culpabilem in prædictis & intra triduum non reuelat Papæ, vel alicui per quem ad Papam fuerint deferatur, & qui scierit huiusmodi gratia, vel iustitia trunari, excommunicationem incurrunt, à qua solus Papa absoluit nisi in articulo mortis, quando non potest haberi recursus ad Papam, & nisi prius quantum dedit, vel recepit, panibus erogat, iustitia vero, vel gratia sic obtenta est nullius momenti, & caret robore, & firmitate. Colligunt Viuiam. in ration. lib. 5. pag. 327. Alagon. in compend. pag. 787.

- 2 Hoc item ex hoc text. desumunt Nauarr. in manual. cap. 27. num. 106. vers. vige simatarius, Cambat. de casibus reser. cap. 7. num. 11. Saye. in clauis Regia, lib. 3. cap. 11. m. 13. vers. alij vero, Paul. Comitol. respons. moral. lib. 6. q. 7. Farinac. in praxi criminal. part. 3. quest. 111. n. 291. cum seqq. Fillac. tract. 15. num. 71. vers. nono, & num. 92. & num. 127. vers. prima, & n. 128. cum multis seqq. vbi latè declarat, ego ipse de officio & potestate. Episcopi. part. 3. allegat. 50. num. 107. secundum Lugd. impress.

- 3 Innouata est & aucta per Gregor. XIII. in sua Bulla incip. Ab ipso Pontific. nostri principio, sub dat. Roma Non. Nouembri 1574. Pontificatus sui anno tertio, quam docti comment. exponant Nauarr. qui inscribuntur de datis, & promissis pro iustitia & gratia obtinenda.

- 4 Excommunicationis.] Intellige de maiori excommunicatione, non autem de minori, vt per Monach. hic verbo excommunicationis, vbi responder ad hoc text. in cap. p. de except. in 6. Nauarr. in dict. comment. de datis, & promissis. in 4. notabil. num. 8. & 9. vbi arguit ad partes, & hanc sententiam bene defendit, camque septem fundamentis comprobat Virgil. Boccac. in tractat. de pact. part. 1. num. 1. vers. hanc excommunicationem, quos refert & sequitur Farinac. dist. quest. 111. num. 129.

- 5 Et an abematizamus ex parte, &c.] Ergo excommunicationo differt ab anathemate, de quo vide Nauarr. vbi supra num. 10. Virgil. Boccac. d. part. 1. ex num. 2. vsque ad num. 12.

- 6 Omnes Clericos Religiosos, &c.] Notatur ad hoc quòd sub pœna huius textus (suppositi sunt omnes personæ, siue clerici, siue Religiosi, siue laici, siue masculi, siue femine, siue etiam familiares Curie, vt per Nauarr. d. tract. de datis, & promissis. in 6. notab. latè Virg. Boccac. d. tract. de pactis, part. 1. num. 1. vers. 1. notab. & num. 14. vbi de Religiosis, & n. 15. vbi de laicis viri vsque sexus, & num. 16. vbi de familiaribus Curie.

- 7 Videcunque.] Propter hanc dictionem, de cuius natura est vt nullus excludatur, cap. vndeque 56. dist. resoluit Nauarr. in dict. comment. de datis & promissis. in 7. notab. n. 11. quòd sub hoc text. includuntur non solum orti in Vrbe, & oriundi ea, sed etiam illam habitantes, & reliquam Italiam, Hispaniam, Galliam, & quouis alia Regna, sequuntur Virg. Boccac. d. p. 1. n. 17. & Farin. d. q. 111. num. 322.

- 8 Qui aliquod pactum fecerint, &c.] Ergo ad hoc vt locum habeat pœna excommunicationis, de qua in hoc text. requiritur aliquod pactum, vnde secus si vnus in mente resolveret se daturum, & alter recepturum, vel alter tantum daturum, & alter pariter tantum recepturum, tunc enim ex hac sola cogitatione pœna non incurritur, vt per Nau. d. comment. de datis & promissis in

11. notab. n. 13. in fine, vers. non tamen sufficeret. Virgil. Boccac. in tractat. de pact. part. 3. num. 79. Farin. d. q. 111. num. 323.

Su aliquod paruum, vel magnum.] Collige ex his verbis pœnam excommunicationis, de qua in hoc text. locum habere quauis id, quod datur, & recipitur, sit quid paruum, vide Nauarr. in dict. comment. de datis, & promissis. in 6. notab. num. 20. vbi arguit ad partes, & postea distinguendo resoluit quòd ad hoc vt huius textus pœna locum habeat, non sufficit datio cuiusque rei parua, sed requiritur vt tanta sit, quæ probabiliter præsumenda sit apta ad mouendum & fledendum à recto recipientem, vnde secus si datio ac receptio rei parua creditur non mortu iudicem, vel auctorem gratiæ à recto, tunc enim nec dantes, nec recipientes pœnam prædictam incurrere post Nauarr. resoluit Virg. Boccac. d. tract. de pact. p. 1. n. 31. Farin. d. q. 111. num. 323.

Promiserint, vel promissionem receperint.] Sola igitur promissio dandi, etiam quòd aliqui non datur, facit incurrere pœnam huius text. tam respectu promittentis, quam respectu acceptantis promissionem, vt per Nauarr. dist. comment. de datis, & promissis. in 8. notab. n. 13. vers. tertio, & in 12. notab. num. 22. in fine, vers. quarto, Farin. d. q. 111. num. 313. Declaratur. tamen dupliciter. Primò vt non omnis promissio faciat incurrere pœnam prædictam, sed tantum illa, quæ est prohibita, & quæ iure naturali, diuino, & humano ante linus text. promulgationem inducebat peccatum mortale, secus si talis promissio non erat improbat, & prohibita, & quatenus prohibita ex ea promittens mortaliter non peccabat, secundum Nauarr. vbi supra in 11. notab. num. 21. cum seqq. & Farinac. d. q. 111. num. 314. Secundo vt non procedat respectu eius, cui promittitur, nisi promissio sit facta acceptata fuerit, aliis secus, vt videatur suaderi ex hoc textu, ibi, vel promissionem receperint, vide Virgil. Boccac. d. part. 1. ex num. 21. Farinac. d. q. 111. num. 315.

Oculata, vel manifesta facta, &c.] Ergo excommunicationis pœna de qua hic, incurritur, siue promissio, vel datio sit occulta, siue etiam manifesta, vt per Virg. Boccac. d. p. 1. num. 23. vbi declarat, quæ dicatur occulta promissio, & num. 35. vbi pariter declarat, quæ dicatur promissio manifesta, refert Farin. ac. dist. q. 111. num. 324.

Sub generalibus, & plenariè. &c. Etiam quòd promissio sit generalis incurritur pœna excommunicationis, de qua in præsent. vt per Virgil. Boccac. dist. part. 1. num. 26. Farinac. d. q. 111. n. 325. & seq. declarat non quamlibet generalem promissionem facere incurrere has pœnas, sed tantum illam, quæ iure naturali, diuino, & humano anteriore erat prohibita, peccatum quæ mortale inducebat.

De quacunque re, & utilitate, &c.] Pœna igitur de qua in hoc text. incurritur non solum si datur, vel promittatur pecunia, sed etiam si datur, vel promittatur alia res, seu utilitas, vt per Nauarr. vbi supra in 12. notab. num. 28. Virg. Boccac. d. p. 1. num. 33. vbi num. 34. subdit in proposito res appellatione iura corporalia, & incorporalia contineri, & n. 35. extendit ad quancunque utilitatem, commodum, fructum, vel emolumentum necessarium, aut delectabile, refert Farinac. d. q. 111. num. 327.

Pro aliqua iustitia, siue gratia, &c.] Ergo pœna de qua hic, incurritur etiam quòd quid datur, seu promittatur pro consequendo iustitiam, secundum Virg. Boccac. d. p. 1. num. 38. & part. 3. num. 71. & seqq. vbi ait procedere quando quid datur, aut promittitur animo, & intentione obtinendæ victoriæ in lite, & declarat non habere locum quando constat de sinceritate

- tate animi illius, qui pecuniam dedit, aut promisit, vel index iustitiam faciat, refert Farinac. *dist. q. 111. num. 328.*
- 15 *Pro se, aut pro alio in causis, &c.* Comprehendunt igitur pœnæ, de quibus hic, etiam illum, qui dat, seu promittit non pro se, sed pro alio, & sic etiam tertium personam, prodest proxenetæ, seu mediator, vt per Nauarr. *dist. comment. de dat. & promiss. in 20. notab. n. 30.* Virgil. Boccac. *d. p. 1. n. 40. 41. & 79. & p. 3. n. 94. in fine.* Farin. *d. q. 111. num. 308.*
- 16 *Per litteras Apostolicas, &c.* Ergo habet locum etiã quoddam detur, seu promittatur pro consequenda gratia non solum in scriptis, vt putã per litteras Apostolicas, sed etiam aliis quomodocunque, vt per Nauarr. *dist. comment. de datis, & promiss. in 17. notab. num. 29.* Virgil. Boccac. *dist. part. 1. num. 46. & 47.* Farinac. *dist. q. 111. num. 330.*
- 17 *Apud Sedem Apostolicam, &c.* Ergo secus si quid detur, aut promittatur pro obtinenda gratia, vel iustitia ab aliquo alio Principe, & Magistratu, seu persona, vt per Nauarr. *dist. comment. de datis & promiss. in 18. notab. num. 29.* vbi in *vers. ex quibus inferitur, cum segg.* ait quoddam quid dicitur gratiam, seu iustitiam obtinere apud Sedem Apostolicam, si eam obtineat à Gubernatore Urbis, vel burgi, à iudicibus Capitoli, vel eorum delegatis, seu aliis Aucionibus, Anconæ, aliarumque terrarum Sedi Apostolicæ subiectarum, & à Penitentiario, Vicario, Auditoribus Rotæ, Contradictarum, ab Auditore Camere, aut aliis quibuscunque ministris Papæ, latè Virgil. Boccac. *dist. part. 1. num. 45. & 46.* vbi dicit se credere text. in *presenti*, & dictam Constitutionem Gregorij XIII. verificari in omnibus causis delegatis à Papa iudicibilibus Romanæ Curie Ordinariis, vel referendario, aut Clerico Camere, seu Prælaro, & siue causa sit spiritualis, siue profana, siue civilis, siue criminalis, siue etiam mixta. Et Clemens VIII. in Bulla de bono regimine publicata die 15. Augusti. 1592. extendit text. in *presenti*, & dictam Extrauag. Gregor. XIII. etiam ad promissa data, & recepta ne dum apud Sedem Apostolicam, sed in quocunque Tribunali, aut iudicio etiam seculari, & tam in Curia Romana, quàm extra in quacunque provincia, ciuitate, aut loco status Ecclesiastici.
- 18 *Obtinenda.* Ergo non comprehendit dantes, seu recipientes post obtentam gratiam, vel iustitiam, vt per Nauarr. in *dist. comment. de datis & promiss. in 21. notab. num. 31.* Virgil. Boccac. *d. tract. de pall. p. 3. n. 78.* vbi declarat dummodo ea, quæ dantur post obtentam gratiam, vel iustitiam, sint moderata, aliàs secus, refert Farin. *d. q. 111. num. 348.*
- 19 *Illos quoque qui aliquem sciuerint, &c.* Notatur ad hoc quoddam scientes culpabiles in dando, vel recipiendo aliquid pro iustitia, seu gratia à Sede Apostolica obtinenda, non reuelantes intra tres dies, incurrunt pœnas de quibus hic, vt per Nauarr. *d. tract. de datis & promiss. notab. 22. num. 37.* vbi declarat, quoddam hanc reuelacionem non tenentur nisi soli existentes in Curia, & quoddam ante reuelacionem debeat præcedere fraternæ correctio, vide latè Virgil. Boccac. *dist. part. 1. ex num. 50. vsque ad num. 57.* vbi multipliciter declarat, Farin. *d. q. 111. num. 351. cum segg.*
- 20 *Decernimus etiam vt nullus, &c.* Notatur ad hoc quoddam excommunicari debent, vel receptum pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam, non possunt absolui nisi à Pontifice, vel ab alio ad id speciale mandatum habente præterquam in mortis articulo, vt per Virgil. Boccac. *d. p. 1. num. 1. in 2. notab. & num. 58.* Farin. *d. q. 111. num. 394.*
- 21 *Nec etiam ad absolutiõis gratiam, &c.* Notatur ad hoc quoddam sic excommunicatus etiam vt supra absoluti non potest nisi prius quantum dedit vel recepit integraliter pauperibus largiatur, vt per Nauarr. *d. tract. de datis & promiss. in 24. notab.* vbi ait non sufficere parti, quæ pecuniam dedit remissionem, seu donationem, declaraturque vt impotentia restituendi excuset, latè Virgil. Boccac. *dist. part. 1. num. 1. in 9. notab. & n. 61.* vbi quoddam integraliter debet fieri hæc restitutio, & num. 62. an teneantur etiam pauperibus restituere fructus perceptos ex gratia obtenta.
- Iustitiam verò, siue gratiam, &c.* Notatur ad hoc quoddam gratia, seu iustitia pactis, aut promissionibus obtenta apud Sedem Apostolicam nulla est ipso iure, vt per Nauarr. in *dist. tract. de datis, & promiss. in 23. notab. post num. 38.* latè Virgil. Boccac. in *tract. de pall. part. 1. num. 1. in 4. notab. & num. 68. cum segg.* part. 3. n. 101. ampliat in executione facta in vim gratiæ, & iustitiæ obtentæ quoddam est nulla ipso iure.
- Sed & scienter scientes, &c.* Notatur ad hoc quoddam excommunicationis de qua hic pœna innotat uti, qui scienter vruntur gratia, seu iustitia, si vt supra propter aliquod datum, seu receptum obtenta, vt per Nauarr. *dist. comment. de datis, & promiss. notab. 25. n. 38.* in fine, Virg. Boccac. *d. p. 1. num. 1. in 1. notab. & n. 73.* Farin. *d. quest. 111. num. 312.*
- Quantuis in hoc text. nulla insignitur priuatio, aut suspensio à beneficio, vigore tamen dicte Constitutionis Gregor. XIII. expressè non solum omnium beneficiorum priuatio imponitur, sicuti referunt Nauarr. d. comment. de datis & promiss. notab. 31. n. 44. & latè Virgil. Boccac. d. tract. de pall. p. 2. num. 36. cum segg.* sed etiam officij secularis, & temporalis, ex eodem Nauarr. *d. notab. 31. num. 40.* quam quiddam priuationem beneficiorum & officiorum ipso iure incurrere cauetur in eadem Constit. Greg. XIII. de quo vide Virg. Boccac. *d. p. 1. num. 66. & segg.* vbi in isto casu requiritur sententia declaratoria, in eaque sic priuati in officijs, & beneficijs Ecclesiasticis redduntur inhabiles ad illa, seu alia in posterum obtinenda, & incurrunt infamiam. Nauarr. *d. notab. 31. num. 40.* Virg. Boccac. *d. tract. de pall. p. 2. n. 47.*
- In glos. excommunicamus. 1. ibi, *dicit contra, &c.* Notatur ad hoc quoddam excommunicationis appellacione venit maior, vt per Doctores, quos plena manu citauit in *tract. de appellatiua verborum vtriusque iuris signific. verbo excommunicatio.*
- In glos. Clericos, ibi, *dicit contra propter generalitatem verborum, &c.* Notatur ad hoc quoddam hæc Extrauag. comprehendit etiam Episcopos, quia & ipsi sunt verè clerici, vt per Nauarr. in *d. cõment. de dat. & promiss. notab. 6. n. 11.* vbi etiam latè disputat an sub ea includantur Cardinales, de quibus omnibus vide Virgil. Boccac. *d. p. 1. n. 12. cum segg.* Farin. *d. q. 111. n. 306. & segg.*
- In glos. Sub generalibus. Contra eam tenet Nauarr. 27. vbi *sup. notab. 9. n. 19. vers. 5.* dicens hæc Extrauag. includere illum, qui aliquam istarum actionum faceret pro auferenda, vel differenda iustitia.
- In ead. glos. ibi, *sed nunquid Aduocatus, procurator, &c.* Notatur ad hoc quoddam Aduocatus, procurator, & tabellio petens salaria, & conueniens de eisdem non ligatur hac sanctiõne, vt per Nauarr. vbi *sup. notab. 19. num. 34. vers. solutio.* vbi in *vers. nono* subdit illum incurrere pœnas de quibus hic, saltem in foro interiori, qui daret Aduocato, vel notario plus iusto salario, non tam pro salario, quàm vt ipse tanquam amicus iudicis, & multum apud eum valens amore, vel precibus flecteret eum ad ferendam sententiam pro ipso, siquidem ipse illud plus verè principaliter dat pro iustitia, siue sententia consequenda, quàm pro salario.

Idem.

Interdicito ecclesiastico sine speciali licentia Papæ supponi non debet ciuitas, villa, vel quicuius alius locus ordinaria, vel delegata auctoritate pro pecuniario debito, seu pro cuiusvis monetæ, vel pecunie quantitate, pro eo maxime quod ipsorum domini, rectores, habitatores, &c. statuti terminis huiusmodi debitum, seu quantitate non soluerunt hactenus, aut in antea non persoluerunt. Colligunt Viuiam, in ration. lib. 5. pag. 328. Alagon. in compend. pag. 787.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Duch. reg. 253. Couar. in cap. alma mater. part. 2. §. 1. n. 5. Nauar. in man. c. 27. n. 168. vers. fuit sufficit culpa non solvendi debitum. Soar. tom. 5. de censur. disp. 36. sect. 3. a. n. 8.

Vtrum autem dispositio huius Extrauag. procedat tantum in generali interdico, an etiam extendatur ad speciale, controuerunt Doctores, & quod procedat etiam in speciali tenuit Couar. d. num. 5. quem sequitur Henric. in summa. lib. 15. cap. 50. §. 3. Sed verius est hanc Extrauag. solum esse intelligendam in interdico generali, sicut docent D. Anton. p. 3. tit. 26. c. 3. col. 2. Calderin. in tract. de ecclesiast. interd. col. 8. Sayr. de censur. lib. 5. cap. 11. a. num. 17. Vnde sequitur merito recentiores reprehendere Felinum in c. ante il. 2. num. 1. de offic. deleg. quem sequitur Couar. d. §. 1. n. 5. qui voluerunt interdictioni vnius Parochie ciuitatis, in qua plures sunt, particulare esse, & ideo pro debito pecuniario sine auctoritate Romani Pontificis fieri posse, contra eos enim obstat quod parochia nomen est collectiuium plurium locorum, nam continet locum sacrum, & profanum, & in veroque Diuina fieri prohibet eius interdictionem, ut melius considerat Nauar. d. num. 168. Henric. d. lib. 13. cap. 5. §. 3. Sayr. d. lib. 5. c. 2. num. 9. & latè Soar. d. tom. 5. disp. 32. sect. 2. a. n. 5. bene aduertens

sine dubio hanc posteriorem sententiam esse veram si parochia fumatur pro toto ipsius ambitu, quamuis prior vera sit, si nomine Parochie solum ipsius templum intelligatur.

EXTRA V. Ad incertitudinem. III.

Clem. V.

Andronicum Palæologum se Imperatorem Græcorum nominantem, & hæresis ipsorum factorum excommunicatum denuntiat hic Clemens V. omnēque cum eo sic manente societatem contrahentes ipso facto dicit excommunicatos, & eorum terras ecclesiastico supponendas interdico, esseque priuandos bonis, quæ obtinent ab Ecclesia. Colligunt Viuiam, in ration. lib. 5. pag. 329. Alagon. in compend. pag. 788.

EXTRA V. Quia nonnulli. IV. & vlt.

Idem.

Excommunicatos, qui audent impugnare litteras Papæ super quibuscunque negotiis ante eius coronationem factis. Colligunt Viuiam, in ration. lib. 5. pag. 33. Alagon. in compend. pag. 788.

Hanc eandem conclusionem ex hoc text. desumunt Rainer. in catalogo censurarum extra Bullam Cane. c. 9. excomm. 58. Iul. Lanor. de Indulgo. & Indulg. p. 2. cap. 13. num. 34. Soar. de censur. disp. 23. sect. 1. a. n. 1. Sayr. eod. tract. lib. 3. cap. 35. num. 19. Filiuc. tractat. 1. 4. cap. 5. q. 7. Alter. de censur. lib. 5. disp. 22. c. 8. ad fin. vers. ad hanc, Bonacin. de censuris in Bulla Cane. c. 9. disp. 1. q. 1. puncto 2. n. 13. & latius de censur. extra Bullam, disp. 2. q. 2. puncto 11. ego ipse de officio, & potestate Episcop. part. 3. alleg. 10. n. 238. secundum Lugdun. impressionem.

FINIS.

INDEX



INDEX

Rerum, & verborum, quę in Sexto Decretalium,
Clementinis item, & Extrauagantibus cū
Ioannis XXII. tum communibus
continentur.

*Primus numerus paginam, alter eiusdem pagine columnam indicat;
tertius, & sequentes sunt marginales.*

A



Vel *Ab* regulariter excludunt, & deno-
tant terminum à quo. 35.1.4

Abbas exemptus eligitur in Episcopum,
sed non potest sine licentia Papę, vel
Legati de latere. 61.1.1.1

Abbas Episcopalem iurisdictionem habens
non potest concedere litteras dimissorias
suis subditis. 79.2.1.4

Abbas an & quando suis subditis Regularibus minores Ordines
conferre possit, ostenditur. *ibid.* 15

Abbas adhibito, & sequens maioris partis Conuentus consilio
potest monachum recipere, ubi ex privilegio, consuetudine
sua regula id ad solum Abbatem non spectat. 118.2.3.4

Abbat exempti habet Ecclesiam pleno iure sibi subiectam.
124.2.2.

*Abbat*es iurisdictionem quasi Episcopalem habentes quando
possunt benedictionem populo impetiri, ostendunt. *ibid.* 3

*Abbat*es exempti habentes ius Baculum deferendi, & Mitram,
possunt minores Ordines subditis conferre. *ibid.* 4.5

*Abbat*es exempti habentes ius Baculum deferendi, & Mitram,
non possunt Tonsuram, & minores Ordines conferre aliis Re-
gularibus, vel secularibus, qui suorum Superiorum dimissio-
rias habuerint. *ibid.* 6

*Abbat*es exempti ubi promouent subditos suos Regulares ad Or-
dines minores, in interdictis cum illis dispensare possunt.
ibid. 7

*Abbat*es exempti possunt conferre suis subditis Regularibus mi-
noribus Ordines, siue ad lecturam inclusio. 285.1.10

*Abbat*es exempti benediciunt Calices, patenas, vestes sacerdoti-
ales, Crucis, & similia. *ibid.* 11

Abbas an possit benedicere ea in quibus interuenit sacra Vnctio,
remissio. *ibid.* 12

*Abbat*es habentes populum, & territorium, interesse possunt
Concilio Provinciali. 186.1.3

*Abbat*es, & Pręsidentes alicui administrationi quando possunt
auctoritate litterarum Apostolicarum, vel Legati conuenire
reos sibi subditos occasione beneficiorum. 186.2.1

Abbas non potest monacho beneficia Regularia, aut Ecclesię ad-
ministrationem perpetuam, hoc est, ad vitam eius, conferre.
197.1.1

*Abbat*es, & alij Superiores Regulares nequeunt ad beneficia
consecta regi per seculares presentare, aut providere Regula-
res. 197.2.14

*Abbat*is auctoritas regulariter non sufficit in alienandis rebus
Monasteriorum. 431.1.3

Abbas non habens Conuentum, aut Capitulum, debet adhibere
Pręlati Superioris consensum in alienatione rei Ecclesiasticę.
ibid. 4

Abbat exemptus habet quasi Episcopalem iurisdictionem, & est
Ordinarius, & potest omnia regulariter, quę Episcopus in sua
diocesi circa ea, quę sunt iurisdictionis. 431.2.9

*Abbat*es non possunt vnire Ecclesias etiam sibi pleno iure spe-
ctantes cū hoc sit Episcopale. 433.1.7

*Abbat*es, alique Pręlati Episcopo inferiores non possunt vnio-
nes facere, quantumcumque habeant Ecclesias pleno iure sub-
iectas, nisi hoc habeant ex privilegio. 443.1.9

Abbas qui constitit beneficium Regulari habens curam anima-
rum pleno iure monasterio subiectum, potest suo natu reco-
care. 444.1.12

*Abbat*is benedictio his diebus dari debet, quibus Ordines mi-
niores conferri valent. 445.1.8

*Abbat*es semel benedicti, si deinde ad aliam Abbatiam eligan-
tur, non sunt iterum benediciendi. *ibid.* 10

*Abbat*is in electione ex tripartito numero Monialium debent
concitare duę partes, nisi alia fuerit loci consuetudo, & si
faciunt discordes, potest Episcopus nominare vnā, quam
magis idoneam iudicauerit. 64.2.8

*Abbat*is, quę a maiori parte, non tamen à duabus electa im-
pugnaretur ne veniret confirmanda, iterum potest admini-
strare. 65.1.12

*Abbat*is electa per contemptum quando possit administrare si
pars Monialium se opponat, ostenditur. *ibid.* 17.18

*Abbat*is Principibus secularibus, ad fidelitatis Sacramentum
pręstandum adstricti si non possunt per procuratorem iurare,
personaliter exundo monasterium iurabunt absque dilatione
ad monasterium redituri. 33.2.13.15

*Abbat*is, quę sunt perpetuę, solummodo benedicti debent, & si
quę alie forsitan solite sunt benedicti. 446.1.3

*Abbat*is post electionem, confirmationem recipere debet. *ibid.* 4

*Abbat*is benedictio non est iteranda, nisi forte probaretur Co-
riam secare contrarium. *ibid.* 9

*Abbat*is eligi non potest corrupta. *ibid.* 2.11

*Abbat*is factus est certo modo beneficium, & ideo ubi lata est sen-
tentia contra Abbatissam, debet contra ipsam fieri sequestra-
tio secundum terminos huius text. 414.1.9

*Abbat*is non dicitur qui statim est reuersus. 157.1.5

*Abbat*is in iudicio haresim propter vehementem presumptionem
ipsum, si iteratē labitur, licet non fuisset probatum plene, te-
latus dicitur, scens si leuis erat presumptio. 157.2.1

*Abbat*is primo non simpliciter, aut generaliter, sed vnā tan-
tū haresim speciem, non habetur pro relapso si in diuersam
speciem haresis incidit. 258.1.8

*Abbat*is optare possunt. 33.1.4.1

*Abbat*is plures procuratores ad actum electionis dare possunt in
solidum, & non aliter, & in altero admittendo potest tres
gradus. 66.2.1.2

*Abbat*es non sunt vocandi nisi in casibus iure expressis. 116.
1.10

*Abbat*is pro euidenti Ecclesię utilitate, præcipue stante consue-
tudine, percipit distributiones quotidianas. 180.1.10

*Abbat*is non potest pars ab excommunicatione huius text. nisi
prius alteri parti integraliter expensis refectis, nec subinde
cautio sufficit. 104.2.12

*Abbat*is abque forma præstita in hoc text. valet. 416.1.4.1

*Abbat*is ab excommunicatione superueniens non realiter
rescripuitur.

Index rerum, & verborum.

- reſcriptum impetratum ab excommunicato. 81.1.6
 Abſolutio data reſcripto in foro poenitentiae proſicit ad remiſſionem peccati tantum. 115.1.6
 Abſolutio ad cautelam poſſet dari in quocunque caſu contingat excommunicationem impugnari ex capite ignorantiae. 301.1.3
 Abſolutionem ad cautelam petenti obſci poſſet de manifeſta offenſa. ibid.6. & 308.1.6
 Abſolutionis ad cautelam in conceſſione citari debet pars, cuius intereſt. ibid.4.7
 Abſolutio ab excommunicatione obtenta ab eo, qui poſteritatem habet abſolventis, valida eſt, etiam ſi iniuſta ſit, & inique praſtitata. ibid.14
 Abſolutio in ſacramento Poenitentiae an, & quando ſub conditione praſtari poſſit, & offendiſſet. 367.1.11
 Abſolutio ab excommunicatione de qua in hoc text. praſtitata ab inferiore valet in articulo mortis non praemiſſa reali ſatisfactione, & excuſante paupertate. 461.2.10
 Abſolutio ſuſpenſione, quam incurſant ſimoniaci ordinari, praſtari poterat ab Episcopis athena haec Extraſynodus poſt Sixti V. conſtitutionem. 515.2.15
 Abſolutio excommunicationis de qua in hoc textu, Episcopis reſervatur. 515.2.14
 Abſolutio propter mortis periculum, vel aliud impedimentum ab eo, a quo alius non poterat, ſi ceſſante impedimento ſe non praſentat cum commodò poſſet ei a quo alius abſolvi debet, reincident in eandem excommunicationem. 317.1.12
 Ad aliquid, privationem denotat. 486.1.1
 Abſolum ſemper eſt vitandum. 456.1.2
 Abſque quare vocatur conſumpſio rerum quae venio uſu conſumuntur, & offendiſſet. 493.2.9
 de variis Academiis, & ſtudiis agentes referuntur. 456.1.2
 Accedens ad Sedem Apoſt. pro ſtruendo negotio electionis per cap. ruperunt, cundo haec de cauſa, ſtando, & redeundo integre, praeter quotidianas diſtributiones, percipit fructus beneficiorum, quos percipere poſſit in ipſa Eccleſia reſidendo. 516.1.1
 Acceptatio perſonarum in iudiciis non eſt habenda. 341.1.1
 Acceptatio perſonarum tantummodo locum habet in his, quae quae ex debito datur debet, non ex gratia diſtribuit. 341.2.4
 Accuſatio non requirit naturam ſed principalem in actibus deſonorantibus tranſactionem domini. 357.1.9
 Accuſatorium quando eſt arduum, & non verosimiliter cogitatur a concedente, tunc illud non conſertur conceſſum conceſſo principali. ibid.10
 Accuſatorium quot modis accipitur, & qualiter intrinſecus poſſit in quacunque diſpoſitione. 357.1.11.13
 Accuſatorium ſequitur naturam ſui principalis. 356.1.1
 Accuſatorium quando venit in neceſſariam conſequentiam principalem, conceſſo principali conceditur conceſſum accuſatorium, & alia ſine quibus ſtat non poſſet. 356.1.4
 Accuſatorium ſequitur naturam ſui principalis etiam in poſſibilibus, & alia ſine quibus ſtat non poſſet. 356.1.4
 Accuſatorium ſequitur naturam ſui principalis etiam in poſſibilibus, & alia ſine quibus ſtat non poſſet. 356.1.4
 Accuſatorium quomodo ſit dignus ipſo principali, ſequitur ipſius naturam. 357.1.6
 Accuſatio non tutus quoad citationes debet liquidari & probari, & non ſufficit quod Officialis de eo atteſtetur. 300.2.4
 Accuſatio malitiae ſemel commiſſe in eſſe productum durare praſumitur donec probetur ſubſtanti. 357.1.7
 Accuſatio alterum de iniuria illius perſonae extraneae, aut etiam conſanguineae, ſit irregularis ſequuta mutilatione, vel morte, etiam ſi praemiſſe praſtationem. 278.1.3
 Accuſatio quando poſuit per clericum eorum iudice Eccleſiaſtico non eſt neceſſaria proſeſtatio, etiam ſi delictum enormiſſimum ſit. 278.2.10
 Accuſatio & indicatio de aliquo ex criminalibus mixti fori ex iudicio Eccleſiaſtico poſſit iterum accuſari, & puniri in ſeculari, & e conſeſſo, offendiſſet. 278.1.17.38.39
 Accuſationis productio non ſufficit niſi integre facta fuerit. 43.1.5
 Actum, ſeu remedium in alternativa electio creditoris eſt, qui perdidit actiones compenſet, & ſi ſcilicet quae voluerit expetiar, non vero debitoris reſcribitur. 379.1.18
 Acta per iudicem incompetentem nulliter facta etiam de partium conſenſu conſolidari non poſſunt. 416.2.45
 Acta eſſe poſſunt mutari, emendari, & corrigi ſicut placet vique ad litteras conſtitutum. 515.2.6
 Actus ſi contra reum ſuper pluribus quaſtionibus perſonalibus litteras impetrat ad diſtinctos iudices non valet litterae, nec proceſſus eorum, & reus condemnabitur in expenſis. 10.1.1
 Actore & reo cuius diſtincti exiſtentibus cauſa committi non debet extra illam, niſi cauſa eſt contra Episcopum, Capitulum, vel Vniuerſitatem. 20.1.37
 Actor contra reum diſtincte diſtincte debet impetrare delegatum, vel in diſtincti rei vel in alia non propria, nec ultra viam dictam diſtante. 21.1.17
 Actor poſſet deſiſtere ab reo libello alium formando. 53.2.7
 Actor agere de ſpolio poſſet conueniri a reo de alio ſpolio. 145.1.9
 Actor contumax condemnatur in expenſis; nec citatur ultraſus ad ſuſt petitionem reus, niſi caueat de veniendo, & comparando. 150.2.1.2
 Actor poſt citationem reus ſi non compareat in iudicio circumduci edictum citationis. 150.2.1.2
 Actoris non venientis contumacia maior eſt, quam rei. 150.2.1.2
 Actor contumax eſt puniendus in expenſis primae citationis. ibid.6
 Actor ubi petit plus debito, poterit reus licite totum negare, licet in eo concludatur aliquid, quod ipſe reus debebat. 150.2.1.2
 Actor ubi tuetur cauſam aliquam iure fauorabilem illi potius ſi uendat eſt quam reo. 341.1.4
 Actor non licet quod reo licitum non exiſtit. 341.1.4
 Actor indicatur ſecundum illud de quo magis participat. 341.1.4
 Actor tribuitur ordinanti, & non exequenti. 11.2.3
 Actor in dubio indicatur perpetuus, & non temporalis. 15.1.5
 Actor licet factus contra prohibitionem legis non teneat, puniatur tamen faciens. 51.1.6
 Actor annullatio eſt pena. ibid.8
 Actor quando ita conceditur ſibi libere valeat a concedente reuocari, ſeu donec voluntas, ſeu beneplacitum a concedente renouatur, tunc talis actor, ſeu conceſſio non extinguitur morte concedentis. 94.1.4
 Actor qui ſufficiens indicatur ad confirmandam, & inducendam conſuetudinem, offendiſſet. 135.1.11
 Actor ubi dicatur protogamus oportet in eo eandem interuenire formam, & qualitercumque habebatur, incipit ex nunc actor, alius magis dicatur nouus actor. 137.1.1
 Actor ad ſubſtantiam quod requiritur praſumitur praſtatur. 109.1.19
 Acta ab initio nullo exiſtente ſi ex poſſaſto tacite ſaltem ſuſperantur ea omnia ex quibus ille conſtituitur, non habito reſpectu ad id quod praecedat nulliter, incipit ex nunc actor, nouus, & validus. 345.1.5
 Actus legitimi conditionem non recipiunt, neque diem. 365.1.1
 Actus legitimi a legibus ſunt inſtituti & ſtatim ſuum effectum conſequuntur, ac proinde condicio ſuſpendens aduerſatur ipſorum ſubſtantiae. ibid.2
 Actus amittit, qui a noſtra voluntate procedunt, regulariter conditionem & diem recipiunt. 366.1.5
 Actus legitimi illi ſolum dicuntur quoad effectum huius rei, qui vel ex rei natura repugnant conditionem non recipiunt, vel aliqua ſpecialis legis prohibitio efficit ne condicio eis imponatur. ibid.1
 Actus legitimi recipiunt modum. 367.2.13
 Actus legitimi recipiunt conditionem, quae inſeſt ex natura rei, & actus de quo agitur. ibid.14
 Actus valet, & tenet licet fiat non ſeruata forma praerſcripta, quauis contraſtationes poſſit puniri quocumque ſimiliter, & ſine clauſula annullatio committitur habenti alia poſtulare illum faciendi. 448.1.9
 Adieſtium reſoluitur in reſtitutionem. 448.1.10
 Adimplendum ubi requiritur aliquid ſpecificum pro forma, non ſufficit ſi per aequipollens adimpletur. 446.1.13
 Adminiſtrationem Eccleſiae Cathedralis nemo date poſſit Papa. 63.2.3
 Adminiſtratori honor eſt exhibendus ſicut ipſi domino. 73.2.19
 Adminiſtratorum piorum locorum videns ſe conſtitutum ad reddendam rationem ſue adminiſtrationis ſi appellaret, licet admittatur appellatio, non propter hoc impeditur, aut ſuſpenditur exequutio. 446.1.9
 Adreſtationis triplex genus, latre, hyperdaltre, & dultre. 110.1.15
 Adreſtator non poſſet eſſe Adreſtor iudicis in cauſa clientuli. 21.2.87
 Adreſtor, vel promotor principalis cauſae, in cauſa appellationis reſtituatur non poſſet. Iuramentum autem perſumptione faciente pro appellante ſibi deſerri non debet, niſi iudici videatur. 156.1.1
 Adreſtor, qui fuerat in cauſa principali, non poſſet eſſe teſtis in cauſa appellationis. ibid.4
 Adreſtor in cauſa in qua patrocinatur, teſtimonium ferre non poſſet. ibid.5
 Adreſtor admittitur ad teſtificandum contra eum pro quo patrocinatur fuit. ibid.4
 Adreſtor, ſeu procurator non admittitur quando contra hanc teſtium proceditur. 273.1.14
 Adreſtor eſſe non poſſet in iudicio, qui fuerit excommunicationis. 309.1.4
 Adreſtor procurator, & tabellio petens ſalarium, & conueniens de eiſdem non ligatur excommunicatione, de qua in hoc textu. 515.1.18
 21.1.17
 53.2.7
 145.1.9
 11.2.3
 15.1.5
 150.2.1.2
 150.2.1.2
 341.1.4
 341.1.4
 341.1.4
 11.2.3
 15.1.5
 51.1.6
 ibid.8
 94.1.4
 135.1.11
 137.1.1
 109.1.19
 345.1.5
 365.1.1
 ibid.2
 366.1.5
 ibid.1
 367.2.13
 ibid.14
 448.1.9
 448.1.10
 446.1.13
 446.1.9
 63.2.3
 73.2.19
 21.2.87
 273.1.14
 309.1.4
 515.1.18
 21.1.17
 53.2.7
 145.1.9

Appellans secundo, & succumbens à peremptoria repulsa ex alio quam propter inopiam, non auditur super appellatione à diffinitiva. 424.1.2.3
Appellare volens extra iudicium infra decem dies (ex quo incit grauenam) appellare debet, & postea per remedium iuris communis audietur, sed non per appellationis remedium. 174.1.1
Appellare omittens aut, & quando videtur sententia acquiescere, remittitur. ibid.3
Appellari non potest à pena legis, à promissione tamē & declaratione ipsius bene potest appellari, si constat eum non incidisse, vel est dubium. 49.1.1.6
Appellari nequit à Vicario ad Episcopum. 93.1.13
Appellari debet à subdelegato, cui delegatas vices suas non in totum commisit, ad eundem delegatum, non verò primum delegatum. 96.1.6
Intellige vt. ibid.7.8
Ampla procedere non solum attento iure Canonico, sed etiam Ciuili inspecto. 97.1.11
Appellari potest à sententia arbitri electi ex forma, & necessitate iuris. 100.1.5
Appellari potest ab interlocutoria vt quis tormentis subiacitur, cum afferat damnum in diffinitum irreparabile. 459.1.13
Appellari prohibita est de Vicario Episcopi ad Episcopum non solum si iudicialiter, sed etiam si extrajudicialiter pronuncietur. 184.1.3
Appellatio impeditur de Vicario Capituli Sede vacante ad ipsum Capitulum. ibid.5
Appellatio per viam recursus à grauiam interponitur de Vicario Episcopi ad Episcopum. ibid.6
Appellatio à Vicario franco ad Episcopum non prohibetur. ibid.8
Declarata, vt. 57.1.9
Appellatio à Vicario in ciuitate tantummodo confititur ad Episcopum non prohibetur. ibid.10
Appellatio à Vicario ad Episcopum non prohibetur in iis, quæ ex Vicarij officio, nisi specialiter committantur, non competunt. ibid.1.1
Appellationis in causa procedi debet vbi post aduentum vnus partis ad Sedem Apostolicam, & appellantis contra electionem, &c. altera pars intra viginti dies non comparuerit. 36.1.7
Appellationi adherere quis debet intra tempora appellationis. 40.1.15
Appellatio iudicialis, vel extra, deuoluit causas electionum Episcoporum & Superiorum ad Papam, si fit in scriptis. 41.1.med.
Appellatio alternatiua quando valeat, ostenditur. 58.1.4
Appellatione pendente, quæ facta fuit in scriptis ex causa probabilis ad Papam ab electione Cathedralis, vel Regularis Ecclesie, confirmatio facta per Ordinarium non valet. 57.1.1.1
Appellatio ad Principem, seu Pontificem delegantem interposita ipso iure non valet, etiam nulla appositæ partis exceptione. 97.1.22
Appellatio alternatiua valet quando in appellante conuenit probabilis aliqua dubitatio iuris vel facti ad quem fit appellandum. 99.1.10
Appellatio vbi proponitur à subdelegato non in totum, quia non admittit exceptionem per quam denegatur etiam delegatum habere iurisdictionem, ad primum delegantem appellatur. 101.1.1.1
Appellationis in causa iurati debet de calumnia, & de veritate dicenda. 143.1.1.1
Appellationis locum est quoties aliquid committitur alicuius arbitrio. 153.1.7
Appellatio ab interlocutoria, vel à diffinitiva ex intervallo tempesti in scriptis proponenda est. 170.1.1
Appellationis causa quod nominatim exprimat pro forma, in appellatione requiritur. ibid.3
Appellatio de officiali Episcopi non ad Episcopum, sed Archiepiscopum interponi debet. 171.1.1.1
Appellatio ab Archidiacono interponenda est ad Episcopum ibid.5
Appellatio est interponenda infra legitima tempora appellationis faciendæ constituta, quæ decem præfiximus diebus ibid.7
Appellationem interponit probans debet etiam probare infra decem dies appellasse. ibid.8
Appellatio non datur in notoriis tam in ciuilibus, quam in criminalibus, in quibus non obstante appellatione iudex potest ad executionem sue sententiæ deuine. ibid.4
Appellatio vbi à iure prohibita est, nihilominus admittenda est si causa iusta expressa fuerit in appellatione. ibid.15
Appellatio interponitur ab Episcopis ab Archiepiscopum in causa in quibus iurisdictionem temporalem habent, nisi speciale ius aliud inducat. ibid.17
Appellatio friuola non est admittenda, & quæ talis dicatur ostenditur. 172.1.1
Appellatio friuola, & calumniosa potest regulariter à iudice re-

lici, & ea non obstante ad exteriora procedi absque vicio tentatorum. ibid.1.3
Appellationi deferens censetur à se omnem iurisdictionem abdicare. ibid.4
Appellatio in omni casu permittitur, nisi expresse repugnet prohibita. 173.1.4
Appellationis terminus currit à tempore scientiæ. 174.1.6
Appellatio valet in scriptis potest, licet coram iudice non legatur. 175.1.4
Appellatio quando in scriptis interponitur, necesse non est vt libellus appellatorius, seu scheda appellatoria coram iudice legatur. ibid.5
Appellatio est licita ab interlocutoria continente grauenam, quamuis à diffinitiva prohibetur appellari. 176.1.3
Appellatio licita est ab interlocutoria vbi grauenam repatri non potest in diffinitiva, aut postea, sed non ex toto, vel cum difficultate, & præiudicio partis. ibid.4
Appellatio non datur à sententia lata contra hæreticos, eorumque credentes, fautores, &c. sed limitatur aliquibus modis. 170.1.6
Appellatio interposita ad Metropolitanum vbi non esset legitima, ac prout admittenda non veniet absolutioem ad cautelam minime operatur. 108.1.8
Appellatio coram maiore parte plurium iudicum valet, sed appellatione, dilatio, & termini præfixi est inistanda. 423.1.1
Appellationi renuntiare perimitur, si qui appellauit, & non petit sibi de apostolis responderi infra terminum iuris, scilicet triginta dierum. ibid.3
Appellatio datur in crimine hæresis à deceto toretur. 459.1.1.1
Appellatio vbi fuit ad Papam propter oppositionem contra provisionem, electionem, vel postulationem factam ad personam, dignitatem, vel Canonicum, tunc appellans, & se descendens, & quorum interest, infra mensem à die objectionis ad Sedem Apostolicam iter arripere debent. 35.1.1
Approbare quis non potest quod semel reprobauit. 35.1.1.1
Approbare & improbare potest quis diuersis respectibus. ibid.3
Approbari ab omnibus debet quod omnes tangit. 35.1.1.1
Intellige in iis, quæ pertinent tanquam ad singulos, vel in speciali, secus in iis, quæ spectant tanquam ad vniuersos, vel in communi. ibid.1
Approbatio illorum de quorum præiudicio secundatio agitur, non est necessaria. 35.1.1.6
Approbare semel non potest amplius reprobare. 35.1.1.3
Ad quod, pro in accipitur. 184.1.9
Ab Arbitris iuris appellatur ad Papam. 100.1.1.1
Arbitri iuris illi sunt, qui ex necessitate iuxta formam iuris in casibus ab eodem iure expressè à partibus, vel ab alijs eliguntur. ibid.5
Arbitri iuris non habent iurisdictionem ordinariam, vel delegatam, vel mixtam ex vtraque, remittitur. ibid.4
Arbitri iuris tanquam veri iudices iurisdictionem habent, eorumque sententia vera sententia est. 100.1.6
Arbitri duo ex tribus quando concordant in summa, tamen illorum sententia, si omnes discordant, tenet sententia de minori summa. 115.1.1.1
Ratio prestatutur ibid.1.2
Ampla procedere etiam illi arbitri protestentur se in minori summa de per se consentire. ibid.4
Arbiter vnus ex tribus in solis examinando, vel diffinendo negotio interesse, duo procedere poterunt, ac si ille præsens esset, circa iudices autem antiqua iura seruantur. 135.1.1.1
Arbiter, vel iudex vnus aut pluribus datus si per verba pluralis numeri ferat sententiam alijs præsentibus, & mandantibus, tenet sententia, electio autem pronuntianda est per verba singularia. ibid.1
Arbiter potest de voluntate litigantium procedere simpliciter, de plano, & iuris ordine peritissimè. 169.1.9
Arbitrorum vel aduersarij culpa quando intra terminum præfixum non fuit terminata (supra), an iudex possit in negotio principali procedere remittitur. 170.1.3
Arbitri iuris recusari possunt. ibid.5
Arbiter si habeat potestatem terminandi causam de iure, potest pronuntiare secundum consuetudinem. 181.1.5
Arbitrium concessum in Ciuitate ex iusta causa ad subitua extenditur. 114.4.3
Arbiter frustrare eam non possunt, & si succiderit emphyteute poterit priuari. 107.1.17
Arbiter sylux cadere sunt eius qualitates, vt nisi excidentur centis annis adeo senescunt, vt renascantur nunquam. 108.1.15
Archidiaconus, vel Canonici visitant Ecclesias, iura, vel reditus sui Archidiaconatus, vel præbende, non amittunt distributiones quotidianas. 180.1.1
Archiepiscopi Toletani iurisdic-tio. 171.1.1
Archiepiscopus potest nominare eundem per totam prouinciam in casibus ad suam iurisdictionem pertinentibus. 61.1.3

Archiepiscopus

Index rerum, & verborum

*Atentata non dicitur, qm possessionem suam continet, & vi-
tus illa, quia antea verbat, 174.1.1. & 44.1.1.1.1*
Atentata non videtur continens 174.1.1. & 44.1.1.1.1
*Atentata pendente appellatione sunt crimino reuocanda per
ipsum iudicem ad quem fuerit provocatus, 171.1.9*
Atentatum remedium non datur contra tertium, 174.1.6
*Atentata appellatione pendente ante omnia sunt reuocanda per
iudicem ad quem fuerit provocatus, 173.1.2.2*
Intellige vt ibi
*Atentata post appellationem ab interlocutoria non reuocan-
tur nisi ea, quae facta sunt post inhibitionem superioris,
174.1.4*
*Atentata appellatione pendente sunt ipso iure nulla, parte
scilicet volente, & permitte, 174.1.5*
*Atentata post appellationem ab interlocutoria non sunt reuo-
canda donec probetur vera causa appellandi, 174.1.7*
*Atentata ante omnia non sunt reuocanda in casibus, in quibus
appellatio iure non est admittenda, 174.1.8*
*Atentata reuocari potest nisi probetur, videlicet fuisse
sententiam, appellatum, & attentatum, 174.1.9*
*Atentata pendente appellatione extrajudiciali, non sunt reuo-
canda, 174.1.13*
*Atentatum via si quis egerit, pro spolio sibi facto lite pen-
dente, non repellitur per exceptionem alterius spoli etiam
rei dicitur, quod non sit factum lite pendente, 145.1.8*
*Atentatum vt dicitur, necessarium est quod pendat lis inter
eandem partes, saltem per citationem factam cum effectu,
171.1.4*
*Atentatum reuocatur per solum iudicis officium, neque dato
libello, neque lite concessata, 412.1.9*
Atentatum committit qui alienat rem litigiosam, 174.1.10
*Atentatio cum aliquo impedimento pro obice ad gratiam ex par-
te permittentis adiuncta Confessione sacramentali, an suffi-
ciat ad remissionem culpae, ostenditur, 334.1.17.18*
Auacitas excusat homines, 199.1.7
*in Auacitate Apostolus praedicit, indicant iurisdictionem commis-
sit eis delegatum, 269.1.3.9*
Audax est qui contra ius facit, 191.1.5
*Audienda aliorum articuli, vel mera executio causae Apostolicae
potest committi cuiuslibet Clerico, 193.1.9*
Auditor Rotae sunt indices Ordinarii, 301.1.9
*Auditor in Romana Curia deputatus a Papa de beneficio, quod
pronunciabit aliqui de iure fore debitum, potest eadem, ab-
que commissione alia prouidere, 389.1.1*
Auditor Rotae sunt indices delegati, 174.1.4
de Auditoribus Rotae, & eorum institutione qui agunt, 174.1.5
Auditor Camerae Apostolicae est index Ordinarius, 391.1.14
Argumentum est eisdem naturae ac id, quod additum est, 171.1.4
Aula, & Palatium in quo differunt, ostenditur, 451.1.2
*Ad Aut, in hoc textu ponitur pro, &, & accipitur copulatio,
174.1.15*
*Ad Autem est aduersus ius in iure, & in facto, dum aliud ex dispo-
sitionis mente non colligitur, 171.1.15*
*Auaxium, & fauorem dololum praestant, vt Cardinalis offenda-
tur, ponitur eadem pena, qua ipse offendens, 397.1.12*
*Auxilium post delictum percutitur Cardinalis, vel Episcopi pre-
latus illum defendendo, & impediendo ne ad manus iudicis
veniat, ead. in pena ponitur, qui delinquens, 471.1.13*
*Auxilium praestatum baptismo per viam iudicariam, licitum est,
& non punibile, 174.1.13*

B

B *allus* vox vulgaris apud Gallos, qua iusticiarios, seu lo-
corum Redtores significant, 443.1.1. & 471.1.15
*Banitus, seu aliquem delinquentem conflaginatum receptum
ponitur non ordinaria pena, sed minor, 399.1.48*
*Baptismi copia vbi deest applicatio Passionis Christi in ordine
ad remissionem culpae originalis, quomodo sine Sacramento,
non tamen sine voto Sacramenti, fieri potest, 174.1.16*
*Baptisma in fontibus Ecclesiarum, & non in priuatis domibus
concedi debet, duos casus excipit, & transgressores punire
praecipit, 451.1.1*
*Baptismi etiam laicus in extremo necessitatis articulo contra-
hit cogitatione perfectam spiritaliter dirimentem subse-
quens matrimonium, 350.1.9*
*Baptismi non licet Patrocho sine excoisimo, & aliis solemnita-
tibus, 451.1.3*
Baro qui vocatur, 174.1.10
*Reguardum error damnatur no'tentiam assergere neque reue-
rentiam exhibere in elevatione Corporis Christi, 461.1.5*
*Reguardum statum molles, scilicet, & de nouo affluentes,
et Religiosi in hoc dantes consilium, vel fauorem ipso
facto sunt excommunicati, statum autem penitentialis per e*

hoc non interdicitur, 441.1.1. & 441.1.1.1.1
*Bel tempore possunt Moniales a monasterio exire, & sequi in lo-
cum tutum recipere, dum periculum est vt nisi egrediantur
gram tamen efficiantur, 331.1.6*
*Beneficio vbi & quando ab Episcopo impartienda fit populo,
remittit, 471.1.1*
*Beneficialibus, & spiritualibus causis maior 14. annorum, & mi-
nor 15. sine curatoris, aut patris consensu habet legitimam
personam standi in iudicio tam perse, quam per procurato-
rem, 139.1.1*
*Beneficialis causa tunc dicitur quando agitur de iuramento de col-
latione iam facta, vel facienda, & sic de titulo in re, vel ad
rem, tam in petitorio quam possessorio, 407.1.13*
*Beneficialibus in impetracione illata tunc sunt experimenta,
quae in iure expressa reperiuntur, 457.1.4*
*Beneficiarius plura beneficia possidens compelli potest per Or-
dinarium exhibere titulum suum, ac etiam per patronum,
111.1.6*
*Beneficiarius non potest cogi ad ostendendum titulum sui be-
neficij per impetrantem, vel alium, qui praetendat ius in eo,
174.1.7*
*Beneficiarius non habens administrationem potest ad libitum
dispendere de fructibus ex tali beneficio perceptis, 113.1.7*
*Beneficiarius dum vivit comparatur usufructuario, cum vero in-
cipit infirmari, comparatur viuario, 174.1.9*
*Beneficiarius mortuus non minus dicitur per cessum quam per
decessum, 171.1.4*
*Beneficiarius duo beneficia obitines non vocatur priuatus non
debet possessione primi, ac proinde si polietur est restitu-
endus, 201.1.4.1.6*
Respondetur contrariis, 174.1.10
*Beneficiarius non potest ad vitam locare res ex quibus benefi-
cium colligitur, 451.1.7*
*Beneficiarius potest se obligare obligatione personalia ad dan-
dam commoditatem & ius percipiendi fructus ad multos an-
nos, vel durante vita ipsius beneficiarij, 306.1.5*
*Beneficiarius succedens abotres, qui radices egerunt etiam
non fructifera, incurrunt excommunicationem, de qua in hoc
textu, 501.1.10*
*Beneficiarius curam animarum non habentibus an, & quando Or-
dinarius licentiam concedere valeat, vt ratione studij abesse
valeant, ostenditur, 51.1.9*
*Beneficiarius, contra quem super beneficio litigatur, si cedit, vel
decedit, & alius lite pendente cum superest fuerit electus,
non valet electio: si vero aliqui, quorum interit ad defen-
sionem litis vellent admitti, in eo statu, in quo erat causa, admi-
tuntur, 151.1.2*
Beneficium vacat per obitum, 111.1.5
*Beneficium vacans per obitum in Curia capit. claus. Sine alio
quouis modo, &c., 171.1.9*
*Beneficium quod vacat de futuro non capit alius, Sine alio
quouis modo, &c., 171.1.15*
*Beneficium sibi collatum ignorans licet in impetratione alterius
illius mentionem non fecerit, valet litterae, alterum ta-
men eligit si de iure simul teneri non possunt, 131.1.2*
*Beneficium impetrans non tenetur facere mentionem de be-
neficiis obtentis, quando ignorat habere alia beneficia, 174.1.5*
*Beneficia simplicia an hodie plura obtineri possint, ostenditur,
14.1.6*
*Beneficiorum appellatione regulariter Curata non veniunt
15.1.3*
*Beneficium Ecclesiasticum nullus ante 14. annum ineptum ob-
tinere potest, 161.1.8*
Beneficium datur propter officium, 171.1.2
*Beneficium vnum semel eligens non potest aliud eligere, nec in
electi priuilegium variare, 351.1.5*
*Beneficium Ecclesiasticum debet pure, & sine aliqua extrinseca
conditione conferri, 371.1.5*
*Beneficium conferre alicui cum onere legendi factam Scrip-
turam, vel docendi quando non sit simonia, ostenditur,
174.1.9*
*Beneficia habentia curam iurisdictionalem non comprehenduntur
sub dispositione huius textu, 451.1.2*
*Beneficium Curatum nemini concedi potest, qui non attigerit
15. aetatis suae annum, 174.1.10*
*Beneficia iurispatronatus non possunt dari in commendam sine
consensu patroni, 471.1.8*
*Beneficiorum sub generali dispositione qualificata beneficia saepe
non includuntur, 51.1.7*
*Beneficium non valet per mortem praesentari, qui non fuit in-
structus, sed per mortem primi, 14.1.3*
*Beneficium parochiale ipso iure vacat ex eo quod quis infra an-
num ad Sacerdotium non promouetur, 171.1.9*
*Beneficium primum, vt valet per affectionem alterius in-
compatibilis, requirit pacifica possessio de facto, & de iure,
59.1.13*

Beneficium

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Beneficium vacans per non promotionem ad Sacerdotium infra annum, licet possit per alium impetrari, poffessio tamen in conscientia non vacat quousque spoliatur.

Beneficio Curato priuatus eo quod terra annuam ad Sacerdotium non se promoueri fecit, non potest ea vice iterato id beneficium eidem conferri.

Beneficium parochiale obtinens ab ipso anno assumendi intra annum Sacerdotium, tenetur finibus restituere.

Beneficium Curatum recipiens annum, assumendi Sacerdotium infra annum, non tenetur finibus preceptis eo tempore quo sanas habuit mentes, restituere.

Beneficij ratione efficiuntur quos subiectus Episcopo diocesis, in qua illud habet, & potest ab eo ordinari.

Beneficium etiam exigitur, & quomodo residentiam non requiritur obtinens potest ordinari ab Episcopo diocesis in qua illud habet.

Amplia etiam beneficium spectat ad alterius Episcopi provisionem.

Beneficium etiam in commendam maxime perpetuam habens, potest ordinari ab Episcopo diocesis in qua illud obtinet.

Beneficia plura habens in diuersis diocesis ab uno illarum Antistite promoueri potest.

Beneficium conferre quomodo sit practicum, & necessarium, conferre tamen magis vni quam alteri est voluntarium.

Beneficium si collatum non sit, omnia, que ad reformationem exequendam per se fuerint, in quocunque statu reperiuntur, finis legationis officio exequantur.

Beneficium vacat ipso iure per non obtentionem tituli, seu dispensationis coram Ordinario postquam beneficium mortuus fuerit.

Beneficij Ecclesiastici causa quando agitatur ad contumaciam reuolui non fit missio in possessionem, sed ad sententiam lite non contrahat proceditur.

Beneficium appellatum venit hospitale.

Beneficij possessio titulo non viso nulli debet adiaceri.

Beneficium remanet iurisdictionis etiam per mortem beneficiarii.

Beneficium in fauorem alterius lite pendente cedi non potest.

Beneficium primum quando non vacat ipso iure, sed est possessio priuatus eo incompatibilium, vel ob non residentiam per sententiam iudicis, tunc possessor ipse potest resignare in fauorem alterius etiam cum reformatione personis.

Beneficium in caput est clericis coniugatis, etiam ex Episcopi dispensatione.

Beneficia vacantia in Curia alios quam Papa conferre non potest, & si fecus fiat, factum est irritum.

Beneficia ecclesiastica sunt impedita a iure positio.

Beneficia ecclesiastica inter bona Ecclesie computantur.

Beneficia regularia non veniunt in reformationem beneficiorum in Curia.

Beneficia ecclesia comprehenduntur sub reformatione huiusmodi.

Beneficium vacare in Curia, & apud Sedem ad differt.

Beneficium facit impertinenti prouideri de beneficio per seculares clericos vique ad participationem legitimam possessorum.

Beneficium Ecclesiasticum prescriptionem recipit.

Beneficij status vi prebendatur requiritur tempus quadraginta annorum.

Beneficium seculari, quod antea per clericos seculares administrabatur, si per 40 annos continuè, & pacifice ab uno, vel pluribus Monachis in eo institutus fuit gubernatum, in Regulare transformatur.

Beneficia Regularia dicuntur illa, que per 40. annos, consecuta fuerint per viros Regulares, & que per Regulares reguntur.

Beneficium Regulari obtentum per seculares spatio 40. annorum efficitur seculare.

Beneficium de iure natura naturale potest ex consuetudine officii perpetuum.

Beneficium Regulari non potest concedi clericis secularibus, nec e converso.

Beneficia omnia secularia in dubio presumuntur, nisi Regularia probentur.

Beneficiorum in Impetratione suspensus data, non prebendatur, vel recipiatur.

Beneficia plura etiam incompatibilia possunt ratione valens ab uno obtineri.

Beneficia Curata possunt conferri vigore facultatis data ad conferendum.

Beneficiorum appellatio regulariter beneficium Curata, & dignitates non veniunt.

Beneficij electi in litteris beneficibus mentio fieri debet beneficium huius qualiter sit.

Beneficium mihi collatum ante diffinitam mentem, alteri conferri non potest, nisi terminus mihi datus ad consentiendum.

esse elapsus, & tunc etiam post terminum, antequam alteri conferatur, potest conferri.

Beneficium ab alteri, & ignorantur conferri potest.

Beneficium vacante non dicitur per eam, cui facta in absentia collatio ante acceptationem.

Beneficium post terminum elapsum re integra potest acceptari.

Beneficij acceptatio fieri potest non tantum ab ipso, cui collatum fuerit beneficium, sed etiam ab alio eius nomine, modo ius habet speciale mandatum.

Beneficij collationi sibi ab alteri facta dissentiens potest re integra mutare voluntatem, permanente conferente in eadem voluntate.

Beneficium secundum Curatum qui vi, vel iniuste occupat, prius est primo, qui autem vi beneficium aliquod occupat est ipso iure priuatus iure, quod in illo, vel ad illud habebat.

Beneficij possessionem propria auctoritate, & vi occupans, eo ipso perdit ius, quod ad illud habebat, & vacat ipso facto, secus si se intrusus in possessione alicuius predij ipsius beneficii.

Beneficij sibi collati possessionem quis sua auctoritate ingredi non debet, sed auctoritate sui Superioris.

Beneficium secundum impetrans debet exprimere primum quod de facto tenet.

Beneficium prius reformatum, vel alteri collatum per Papam, si quis ignotus recipiat, & ubi primum hoc fecerit illud sine difficultate dimittit, & occupat prius beneficia propter illud dimissa, alius non.

Beneficij estimatio quando fit facienda ostenditur.

Beneficij etiam modici taciturnitas vixit dispensationem super pluralitate beneficiorum, que etiam legitime super duobus obtenta ad duo prima recepta referantur. Item prouiso alicui facta de beneficio, non obtinente quod aliud habet, dispensationem super viroque retinendo non inducit.

Beneficia dimissa, non autem resignata recuperat qui recipit beneficium prius reformatum, vel alteri collatum per Papam, & ubi primum hoc fecerit sine difficultate dimittit.

Beneficium permutans potest redire ad suum, altero sibi cuncto.

Beneficia duo curam animarum habentia vbi alicui retinendi possent data fuisse a Papa, non videntur ex hoc dispensationem in neutro residere, sed debet in altero tantum, vel in viroque alternatim vicibus residere.

Beneficij obtinenti licet modeste, taciturnitas obstat, nisi expressit provisionem factam proprio motu Papae, qui deum insinuat in hoc in litteris exprimat.

Beneficia qualitatibus annexa in nominationibus non veniunt.

Beneficium primum non vacat per ademptionem secundi Curati, cuius fructus alius ex causa percipit.

Beneficium non dicitur obtinere ille, qui ex eo fructus percipere nequit.

Beneficij primi vacatio vt indicatur per ademptionem secundi incompatibilis, requiritur pacifica possessio ne dum beneficii, & caræ, sed etiam bonorum & fructuum, seu maioris partis.

Beneficia priora vt vacent per ademptionem secundi incompatibilia, si tamen ad ipsos possessionem totius, vel maioris partis rerum temporarium.

Beneficio secundo Curato effectualiter adepto primum consumit eius Possessor itaque conferri non autem eius possessione dari potest.

Beneficij primi incompatibilis vt inducat vacatio per affectionem secundi, non sufficit collatio sola, & eius acceptatio.

Beneficij adepto possessionis secundi pacifica, vel quod per prouisum sit quominus eam adipiscatur.

Beneficium detinens etiam iniuste, non debet expelli non rixatus.

Beneficium pauperi clerico conferre potius dicitur iustitiam, quam gratia.

Beneficij pluribus collati priores, ubi non apparet, primo possessor, deinde minor prebendatur.

Beneficij in collatione vbi est dubium qui debeat preferri, tunc preferatur qui prius adeptus est possessionem, & in ea est.

Beneficium veniunt non causat incompatibilitatem.

Beneficij principalis capta possessione aliorum illi vacatur capta intelligitur.

Beneficia inuentionum etiam in loco vicino Curie Romanæ per duas diuitas legales vel sede ipsius vacante, ibi causam, domicilium, vel regionem non habentium, sed Curiam, & ibi causa Romana Curie morantium, vel transita Curia cum sequentium, & in itinere decedentium, vel in loco vnde recessit Curia, in quo remanentem inferni, conferri nequeunt per alium, quam per Papam.

Beneficia inuentionum etiam in loco vicino Curie Romanæ per duas diuitas legales vel sede ipsius vacante, ibi causam, domicilium, vel regionem non habentium, sed Curiam, & ibi causa Romana Curie morantium, vel transita Curia cum sequentium, & in itinere decedentium, vel in loco vnde recessit Curia, in quo remanentem inferni, conferri nequeunt per alium, quam per Papam.

Beneficia inuentionum etiam in loco vicino Curie Romanæ per duas diuitas legales vel sede ipsius vacante, ibi causam, domicilium, vel regionem non habentium, sed Curiam, & ibi causa Romana Curie morantium, vel transita Curia cum sequentium, & in itinere decedentium, vel in loco vnde recessit Curia, in quo remanentem inferni, conferri nequeunt per alium, quam per Papam.

Beneficia inuentionum etiam in loco vicino Curie Romanæ per duas diuitas legales vel sede ipsius vacante, ibi causam, domicilium, vel regionem non habentium, sed Curiam, & ibi causa Romana Curie morantium, vel transita Curia cum sequentium, & in itinere decedentium, vel in loco vnde recessit Curia, in quo remanentem inferni, conferri nequeunt per alium, quam per Papam.

Beneficia inuentionum etiam in loco vicino Curie Romanæ per duas diuitas legales vel sede ipsius vacante, ibi causam, domicilium, vel regionem non habentium, sed Curiam, & ibi causa Romana Curie morantium, vel transita Curia cum sequentium, & in itinere decedentium, vel in loco vnde recessit Curia, in quo remanentem inferni, conferri nequeunt per alium, quam per Papam.

Beneficia inuentionum etiam in loco vicino Curie Romanæ per duas diuitas legales vel sede ipsius vacante, ibi causam, domicilium, vel regionem non habentium, sed Curiam, & ibi causa Romana Curie morantium, vel transita Curia cum sequentium, & in itinere decedentium, vel in loco vnde recessit Curia, in quo remanentem inferni, conferri nequeunt per alium, quam per Papam.

Beneficia inuentionum etiam in loco vicino Curie Romanæ per duas diuitas legales vel sede ipsius vacante, ibi causam, domicilium, vel regionem non habentium, sed Curiam, & ibi causa Romana Curie morantium, vel transita Curia cum sequentium, & in itinere decedentium, vel in loco vnde recessit Curia, in quo remanentem inferni, conferri nequeunt per alium, quam per Papam.

Beneficia inuentionum etiam in loco vicino Curie Romanæ per duas diuitas legales vel sede ipsius vacante, ibi causam, domicilium, vel regionem non habentium, sed Curiam, & ibi causa Romana Curie morantium, vel transita Curia cum sequentium, & in itinere decedentium, vel in loco vnde recessit Curia, in quo remanentem inferni, conferri nequeunt per alium, quam per Papam.

Beneficia inuentionum etiam in loco vicino Curie Romanæ per duas diuitas legales vel sede ipsius vacante, ibi causam, domicilium, vel regionem non habentium, sed Curiam, & ibi causa Romana Curie morantium, vel transita Curia cum sequentium, & in itinere decedentium, vel in loco vnde recessit Curia, in quo remanentem inferni, conferri nequeunt per alium, quam per Papam.

Beneficia inuentionum etiam in loco vicino Curie Romanæ per duas diuitas legales vel sede ipsius vacante, ibi causam, domicilium, vel regionem non habentium, sed Curiam, & ibi causa Romana Curie morantium, vel transita Curia cum sequentium, & in itinere decedentium, vel in loco vnde recessit Curia, in quo remanentem inferni, conferri nequeunt per alium, quam per Papam.

Beneficia inuentionum etiam in loco vicino Curie Romanæ per duas diuitas legales vel sede ipsius vacante, ibi causam, domicilium, vel regionem non habentium, sed Curiam, & ibi causa Romana Curie morantium, vel transita Curia cum sequentium, & in itinere decedentium, vel in loco vnde recessit Curia, in quo remanentem inferni, conferri nequeunt per alium, quam per Papam.

Index rerum, & verborum

Beneficia resignata coram Papa in Curia sunt reservata referuntur. *ibid.*
Beneficium illud dicitur vacare apud Sedem, ut si reservatum, quod vacavit in locis vicinis ipsi Sedis Apostolice. & Rom. Curie. *ibid.*
Beneficia per vices mensium, vel alternis temporibus a pluribus conferri possunt. *209.1.4*
Beneficium non dicitur vacare per habentem solum ius ad eam. *ibid.*
Beneficiorum ad Episcopum spectantium collatio quare ad Capitulum non pertinet, ad institutio, & confirmatio sic, ostenditur. *210.2.4*
Beneficium non vacans collatio facta non valet. *211.1.2*
Beneficium aliquod si quis vi gratie Apostolicæ elegerit, siue acceptaverit, consummata est gratia, nec poterit, etiam hoc dimisso, aliud petere. *211.2.10*
Beneficiorum in collationibus, quæ communiter spectant ad Episcopum, & Capitulum, vno deficiente, ut inabili existente alter conferret. *214.1.5*
Beneficia solum ad provisionem, & collationem Episcopi spectantia non transferuntur in Capitulum Sede vacante, sed Episcopo refulcrantur. *214.1.10*
Beneficia omnia vacantia Sede Episcopali vacante referantur dispositibilibus Summi Pont. ex Confr. Pij V. & reg. Cancell. *ibid.*
Beneficia vacant renuntiacione facta ex causa permutationis. *217.1.4*
Beneficij appellatione largo sumpto vocabulo, ut in generali significacione omnia comprehenduntur beneficia tam maiora, quam minora, tam Curata, quam simplicia, &c. *217.1.10*
Beneficium in gradibus Religionem infra annum probationis (exceptis casibus hic expressis) non est alteri conferendum, inserit tamen debet per alium beneficio deservit, assignata eidem substituto congrua portione, unde vivere possit. *218.1.1*
Beneficij appellatione in presenti text. continentur quæcumque beneficia sunt maiora sunt, siue minora, ac etiam pensiones. *ibid.*
Beneficium vacat post emissam professionem. *227.1.1*
Beneficium non potest conferri constituto in probatione. *229.1.11*
Beneficium, accipitur largo sumpto vocabulo in materia heretice. *243.2.4*
Beneficium aliquod qui ad preces alienius heretice adeptus fuerit, privatur acquirendo, & illud scilicet recipit, si in debitor ad alia. *ibid.*
Beneficia alius vacat ipso iure. *276.4.17*
Beneficium manuale illud dicitur, quod non confertur in perpetuum, nisi ad unum conferentis. *283.1.7*
Beneficij & officis omnibus temporalibus, & spiritualibus priuatur offendentes Cardinales. *297.1.19*
Beneficij Ecclesiastici ipso iure priuatur offendentes Cardinales, & a possessione eorum illis minime vocatis amoueri possunt. *299.1.39*
Beneficium non potest conferri irregulari. *315.2.10*
Beneficium ecclesiasticum non potest licite sine institutione canonica obtineri. *324.2.1*
Beneficium ecclesiasticum qui sine canonica institutione obtinet an sit verus beneficij possessor, ostenditur. *ibid.*
Beneficium largo modo sumptum comprehendit dignitates, personatus, & Ecclesias omnes cum cura, & sine cura. *335.2.7*
Beneficium ecclesiasticum non prescribitur a principio canonice institutionem non habentes, quousque cum titulo colorata, & bona fide possident. *ibid.*
Beneficium restitutionis in integrum ad heredes transit. *336.2.11*
Beneficium concessum a Principe debet esse mansurum. *345.2.1*
Beneficium à iure indultum non est aliis ascendendum. *ibid.*
Intellige ubi beneficium assequitur ad iudicem, vel ab homine, qui non possunt legem solvere. *ibid.*
Beneficia si conceduntur à iure non simpliciter, sed in defectum provisionis hominis, tunc si homo providet, cessat beneficium legis. *345.2.4*
Beneficij collatio potest fieri sub conditione si vacet, quippe que intrinseca est, & à iure iuncta. *368.1.18*
Beneficium Regulari collatum à Prelato potest ab eo ad illius numerum, & libitum renocari. *383.2.10*
Beneficij appellatione largo sumpto vocabulo venit dignitas. *389.1.6*
Beneficium collatum, & debitum differunt. *ibid.*
Beneficij appellatione lato sumpto vocabulo venit Curatum, dignitas vel personatus. *389.1.4*
Beneficiorum sub reservationibus per regulas Cancellarie, vel Constitutiones Apostolicas non comprehenduntur beneficia postea instituta, & creata. *390.1.2*
Beneficia Regularia manualia sunt, atque ad numerum Abbatis nec vocabilia. *397.1.3*
Beneficium Regulari obtinens ad libitum Abbatis quandoque

que, & quomodoque amoveri potest. *ibid.*
Beneficia de mensa non dicuntur vacare, ac proinde in illis min datur negligencia in provisione. *397.1.3*
Beneficium manuale vacat per obitum, & renocacionem Superioris. *ibid.*
Beneficia manualia, siue secularia, siue Regularia non includuntur sub reservationibus. *401.1.7*
Beneficium simplex quando vitium non solet constitui Vicarius perpetuus, sed temporalis. *401.1.1*
Beneficia conferri debent magis incolis, quam extraneis. *401.1.7*
Beneficij collatio facta à latore quolibet citra Legatum Apostolicum valet non facta mentione de beneficio, quod primum debebat, nisi sit. *403.1.2*
Beneficij in causa delata etiam per appellationem ad Curiam utraque pars potest petitorum, & possessorum intentare, & ante causæ conclusionem potest possessor suspensio petitorio suo, vel adversarij, possessoris prosequi. *409.1.12*
Beneficij appellatione comprehenduntur maiora, & minora beneficia, ac prebende. *ibid.*
Beneficium esse collatum aliud est dicere, & aliud sibi debitum. *410.1.9*
Beneficium non dicitur vacare ex parte presentati ante institutionem. *ibid.*
Beneficium existens in paribus renocacionem per procuratorem in Curia non valet. *411.1.6*
Beneficium non valet per mortem promissum in forma Dignum ex causa resignationis antequam dignus reperitur, seu declaratur fuerit, sed per mortem sui ultimi possessoris. *ibid.*
Beneficia prius non dicuntur vacare, nisi post adeptam pacificam possessionem secundum. *ibid.*
Beneficij sequestratio per loci Ordinarium fieri debet si super illo contra ipsius possessorum, qui tenent non possidet, in petitorio, vel possessorio vna diffinitio fertur in Curia, etiam si nulla fore dicitur, quam sequestrationem impediens, vel sequestratos fructus occupans excommunicatur est, & si est de litigantibus cadit iure suo, & respicit pendencia. *413.2.1*
Beneficium Ecclesiasticum contra cuius possessorum indicere potest sequestrationem Ordinarius loci, sententia vna in Curia Romana contra talem possessorum promulgata, sufficit siue illud sit simplex, siue Curatum, siue dignitas, siue personatus, siue pensio, quæ in titulum conceditur ecclesiastici beneficii. *414.1.7*
Beneficium ipsum, eiusque fructus & possessio sequestrari possunt in causa huius text. *414.2.14*
Beneficium non valet in causa huius text, sed apud vnam tantum idem neam personam sequestrari. *ibid.*
Beneficij Ecclesiastici in sequestratione iuxta terminos huius text non tantum fructus, sed & ipsum beneficium in totum sequestratur. *415.1.22*
Beneficium vacat ipso iure per violationem sequestrari impossibili vigore sententia diffinitiva in Romana Curia prolata in causa beneficii. *415.2.28*
Beneficium, quod vacat per violationem sequestrari, an possit impetrari per quemcumque, & an comprehendatur sub clausula alio quousque modo censuatur. *416.2.6*
Beneficij appellatione continetur pensio cum lex vitur verbis generalibus. *416.2.6*
Beneficium Curatum non venit in expectatuarum litteris, nisi de cura expressa fiat mentio. *417.2.1*
Beneficium si est hospitale illius qualitas facienda est mentio. *418.2.6*
Beneficium si est iurispatriarum illius qualitas est exprimentenda. *ibid.*
Beneficium non sufficit probare aliquem acceptasse, nisi probetur infra mensem acceptasse. *420.2.2*
Beneficij in permutatione requiritur consensus illorum ad quos collatio, & electio, seu presentatio pertinet. *425.1.10*
Beneficij presentatio debet fieri personaliter coram Ordinario. *428.2.19*
Beneficium ecclesiasticum debet auctoritate Episcopi fundari. *331.1.4*
Beneficium ecclesiasticum dicitur quando in eo proceditur per electionem, quæ exigit confirmationem Superioris, secus si illa necessaria non esset. *447.1.16*
Beneficia Curata vniua mensis Abbatis, vel Abbatissæ, aut aliorum Prelatorum nunquam vacant. *468.1.3*
Beneficia de mensa Ecclesiastica ea dicuntur, quæ perpetuo vestita fuerunt Ecclesiæ. *ibid.*
Beneficij & officiis publicis obtinenda priuatur, non confertur qui priuatur antea habitis. *473.1.18*
Beneficium primum Curatum, seu dignitatem, &c. cuiusque possessionem si quis dimittit, realiter, ac cum effectu, & sine fraude, quitur penam huius text. *481.1.6*
Beneficia prius, quæ per ademptionem posteriorum vacant virtute cap. de multis, & prout non referuntur, sed solum posteriora, quæ propter indebitam retentionem priorum vacant virtute huius text. *483.2.10*
Beneficia

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Beneficia quæcumque vacant per affectionem quatuordecim
dignitatum, personarum, officiorum, Canoniarum, & alio-
rum beneficiorum per Papam collatorum, seu auctoritate
litterarum ipsius referuntur in *Extrauag. ad regimen de pra-*
hend. 485.1.11
Beneficia appellatione quæ comprehendantur, remittunt. 486.
1.4
Beneficia illa dicuntur curam animarum habere, quæ eam
habent actu non verò habitu. 486.1.11
Beneficium habens iurisdictionem visitandi, excommunicandi,
absolvendi, & alia faciendi ad morum correctionem perti-
nentia dicitur habere curam animarum. ibid. 16
Beneficiorum appellatione an, & quando veniant pensiones, re-
mittunt. 487.1.4
Beneficia quæcumque apud sedem Apostolicam vacantia Papa
sibi referuat. 491.1.11
Beneficia maiora, & minora vacantia, & vacatura Clemens. V.
sue dispositioni referunt. 491.1.11
Beneficia omnia secularia, & Regularia etiam Patriarchales,
 Archiepiscopales, & Episcopales Ecclesiarum apud Sedem quo-
modocumque vacantia, ac etiam per obitum S.R.E. Cardina-
lium, ac Officialium dictæ Sedis, eius dispositioni referun-
tur. 491.1.1
Beneficiorum vacantium apud Sedem reservatio vbi tractetur,
 ostenditur. ibid. 3
Beneficia Cardinalium S.R.E. dispositioni Sedis Apostolice referun-
tur. ibid. 4
Camerariorum. ibid. 9
Notariorum, seu Protonotariorum. ibid. 6
 Auditorum Apostolorum Palatii. 501.1.2
 Scripserunt litterarum Apostolicarum. ibid. 9
Commerciorum. ibid. 10
Beneficia quæcumque vacantia & vacatura per promotionem ad
 Patriarchatum, Archiepiscopatum, & Episcopatum, & mona-
stiorum regimina, sunt Sedis Apostolice reservata. ibid. 13
Beneficia vacantia per dispositionem, priuationem, translationem,
 aut per muneris consecrationis susceptionem, auctoritate
 Apostolicam, sunt Sedis Apostolice reservata. ibid. 14
Beneficia vacantia, seu vacatura per affectionem pacificam
 quorundamque Prioratum, dignitatum, personarum, Offi-
 ciorum, Canoniarum, præbendarum & aliorum benefi-
 ciorum, auctoritate Apostolica referuntur, sunt Sedis Apostolice re-
 servata. ibid. 15
Beneficium vacant per affectionem pacificam alterius incom-
 patibilis ab Ordinario collati, si vacaverit in mense Ordinarii
 illius prout spectabit Ordinarius. ibid. 16
Beneficia illa Papa referuntur de quibus in concordia, vel dif-
 cordia electi, vel postulati sunt, seu repulsi, aut emanati. ibid. 17
Beneficia quæcumque per dispositionem Apostolicam, reservata, ita per ta-
 lem reservationem sunt affecta, ut illorum collatio non te-
 neat si per alium à Romano Pontifice fuerit facta. 503.1.1
Beneficia semel reservata, & affecta semper remanent affecta.
 ibid. 2
Beneficium vbiunque affectum monachi appositione, eatenus durat re-
 servatio quatenus prout Papa consuevit. ibid. 6
Beneficium habere per simoniam ab eo, vel ab altero eo sciente
 commissum nullum ius ab initio acquisivit, & titulus nullus
 est ipso iure. 514.2.3
Beneficii nomine quod per hoc text. venit tantum ea,
 quæ proprie beneficia vacant. 515.1.9
Beneficiorum, & officiorum prius ipso iure imponitur danti-
 bus, aut recipientibus per gratia fuit iustitia obtinenda apud
 Sedem Apostolicam. 515.1.14
Beneficii ipso facto priuantur inferiores, qui Ecclesiarum cum ca-
 ra, & sine cura habentes beneficia & bona sine solennitate
 huius Extrauag. aliorum. 547.2.16
Beneficium nullum est omni privilegio clericali, & adscriptum fu-
 gati foras valeat conferri in contrarium, & prohibe-
 re sub anathemate non tunc deferat. 551.1.1
Beneficium omni clericorum privilegio cunctis exutus, tamen
 per charactere impressum, & indelebilem habitu semper
 remanet clericus. ibid. 2
Beneficium consuetudo beneficium ecclesiasticum resignari non po-
 test. ibid. 3
Beneficium ad beneficia ecclesiastica admittendus non est. 552.4
Bona relicta à Prelatis Cathedralium, vel Collegiarum Ec-
 clesiarum, seu obvenientia tempore vacationis ad futurum
 successorem pertinent. 621.1.3
Bona Ecclesiarum vacantis qui sibi ex privilegio, vel consuetudine
 competere pretendit, ac capere debet, quæ solutis expensis, &
 statim solvantur, atque oneribus superant. 113.1.3
Bona clericorum præbitorum per filios, vel hæredes, seu
 alios possidentes ipso iure non annorum. 144.1.4
Bona priuationem ipso iure, an possint ad eisdem præscribi,
 ostenditur. ibid. 5

Bona, quæ sunt apud hostes, propter recuperationis spem dona-
 ri, largiri possunt. 168.1.5
Bona vere hæreticorum, non autem de hæresi suspectorum, sunt
 publicanda. 179.1.16
Bona hæreticorum ipso iure sunt confiscata, sed apprehensio
 bonorum fieri non debet per modum secularium nisi prius
 pronuntiatur fuisse super crimine per iudicem ecclesiasti-
 cum. 179.1.1
Bona contrahentium, incestus nuptias fisco ipso iure à die con-
 trahendi adiunctantur. ibid. 2
Bona hæreticorum confiscantur ipso iure. ibid. 3
Bona offendens Cardinalis confiscantur. 187.1.15
Bona futura non comprehenduntur in confiscatione bonorum,
 sed à quo tempore computentur, ostenditur. 198.1.3, 133
34
Bona relicta à Prelatis Cathedralium, seu Collegiarum Ec-
 clesiarum, vel obvenientia tempore vacationis ad futurum
 successorem pertinent. 395.1.1
Bona clerici hæretici habentes beneficium ecclesiasticum appli-
 canda sunt Ecclesiarum, in qua illud obicit, vel stipendia acci-
 pit. 461.1.3
Bona clericorum patrimonialia propter hæresim, confiscata ap-
 plicantur fisco Ecclesiarum Episcopalis si ipse clericus non ha-
 beat stipendium ab aliqua Ecclesia. 461.1.4
Bona clericorum licet propter hæresim confiscentur, non tamen
 confiscantur bona Ecclesiarum etiam illi per clericum hæreti-
 cum acquisita, & inde fidei confiscantur incurre penam excom-
 municationis ipso iure. 461.1.5
Bona illa de mensa Ecclesiarum præsumuntur quorum dominium
 velle, & directum spectat ad ipsum. 468.1.1
Bona immobilia Ecclesiarum, vel mobilia pretio, quæ feruendo
 servari possunt, non valent aliquo solemnitate hypothecari
 506.1.6
Bona ecclesiastica non possunt lotari ultra triennium. ibid. 7
Bona Ecclesiarum in emphyteusim concedi possunt Romano Pon-
 tifici, inconsulto tribus concurrentibus conditionibus. 507.1.15
Bona ut in emphyteusim concedi solita dicuntur, sufficit vna
 concessio, & etiam elapsio 40 annos. ibid. 17
Bona, quæ feruendo servari non possunt sunt res mobiles, quæ
 non durant triennio, vel ipsa consumuntur & non fructificant
 ibid. 19
Bonifacius VIII. fuit natione Hibernicus, patria Anagninus, fuit
 milia Caletanus. 517
Bonifacius VIII. tempore per consecrationem anni Iubilæi vi-
 sitante tantum erant Basilicæ SS. Petri & Pauli, Clemens
 VI. addidit Ecclesiam S. Ioannis Lateranensem, Gregorius XI.
 predictis tribus adiunxit Ecclesiam S. Marie Maioris, 520.
1.5
Bononia habuit privilegia studij à Theodoro. 456.1.5
Bonum quis non presumit quando agitur de periculo ter-
 tij. 20.1.15
Bonum quilibet presumitur. 20.1.15
Bonum quilibet in dubio presumitur, & non malus. 337.1.1
Bonum viri tacet illud, quod probare non possunt. 462.1.16
C
Cadenaria pauperum solent habere licentia à iudice tradi
 sepultura. 474.1.5
Cæcus in absentia quotidianus percipit distributiones. 169.
1.10
Calumniam, mendaciam, vel falsitatem contra adversarium velulli
 licet in iudicio, quamvis iuste litigetur. 482.1.3
Cantuarii, & Penitenciariorum Officia durant eo mortuo, qui si
 deficiant poterit centus Cardinalium per tempore vacationis
 alios subrogare. 393.1.11
Campagna tempore interdictionis pulsari non debent. 320.1.11
Campagna magna, aut parva pulsari non licet tempore inter-
 dicti, exceptis festis ieiuniorum quibus publicè celebrare con-
 ducitur. ibid. 12
Campagna laicorum pulsari possunt, ac etiam clericorum tem-
 pore interdictionis, ut moneantur laici de hostibus, quibus ire solent.
 320.1.15
Cancellarius Academicus Pontificis auctoritate approbat potest
 esse delegatus Papæ. 19.1.15
Censum auctoritate deficiente si repertantur leges Civiles
 contrarie Sanctorum dictis, an sit standum potius legibus,
 aut sanctorum Imperii sententis ostenditur. 136.1.8
Censura secularis in Germania, & Flandria sunt multæ, quæ
 simul congregantur, & ad iussus Canonico Regularium
 videntur, ac Divinas laudes, & preces recitare, & cantare solent.
 431.1.5
Censuratum collatio habet vim electionis. 39.1.10
Canonici in Ecclesia Cathedrali an possint illegitime obte-
 nere ex dispensatione Episcopi, ostenditur. 82.1.7, 8
Canoniatum, vel præbendam habere in Ecclesia Cathedrali
 est magnus honor, & præeminencia. 135.1.5
Canonici

Canonicatus abque prebenda conferri potest. 187.1.8
 Canonicatus sub nomine venit etiam Canonicatus Regularis 407.1.15
 Canonicatus, & prebendam in vna Ecclesia habens, potest ibidem acceptare dignitatem. 429.2. mod.
 Canonicatus, & dignitas qualiter in eadem Ecclesia, & sub eodem testio obtineri possit, remittitur. ibid.1.
 Canonicus Ecclesie Cathedralis potest esse delegatus Papae. 19.7.14
 Canonicus minor Ecclesie Cathedralis dispensatur per Papam super aetate non potest esse delegatus Papae. ibid.15
 Canonicatus Regularis Ecclesie Cathedralis non potest esse delegatus Papae. ibid.16
 Canonicus Collegialis Ecclesie etiam Doctor peritissimus non potest esse delegatus Papae. ibid.17
 Canonicus, cui causa committitur per Sedem Apostolicam, si post acceptationem litterarum debeat esse Canonicus, potest in hiis omnia esse iudex in causa illa. 19.8.10
 Canonicus antiquior si differat operari intra legitimam tempus, poterit iunior sequens operari prebendam, quam ille operari debebat. 33.4.4
 Canonicus antiquiores possunt, si velint, meliores prebendas cum vacante suis relictis operari. 34.3.31
 Canonicus Cathedralis Ecclesie ipso iure, vel per sententiam, priusquam in causa negligenter, eligendi potestate priuatus, ad Papam sui decolatus eligendi, in inferioribus vero Ecclesiis tempus ad proximum superiorem. 50.1.1
 Canonicus aliqui si opponant se, & contradicunt electionem factam a Capitulo, & obligatur super hoc, ipsi oppositores suam oppositionem prosecutores tenentur, contribuere contra se ad expensas, que fiunt nomine Capituli. 16.2.2
 Canonicus impuberes ad electionem non vocatus non agit de consensu. 47.1.1.2
 Canonicus absente si simul fuerint deputati multis procuratores in solidum, & omnes concurrunt, in ad istud non est, qui primus nominatus est in instrumentum procuratorio. 46.2.4
 Canonicus Ecclesie Cathedralis potest esse delegatus, non vero Confessor. 104.1.15
 Canonicis, & Clericis tenentur in, cuius culpa cessatio indicta fuerit, ad id, quod eorum interesse est, eo quod omnino cessante a celebratione diuinorum officiorum quotidianam distributionem amittunt, aut sane non acquirunt. 109.1.5
 Canonicus cessante durante non recipit ab Ecclesia distributionem quotidianam. 110.1.5
 Canonicus Regularis proprie appellatur Canonicus. 110.1.6
 Canonicus Regularis Lateranensis, & S. Salvatore Bononiensis, & Crucis Combriciensis, seculares S. Gregorii in Alga, participant de privilegiis Mendicantium. 119.1.13, 1.4.15, 16
 Canonicus, qui modicam famit, aut sanguinem minuit, distributiones quotidianas percipit in absentia. 179.1.12
 Canonicus, qui sanatus causa balnea, aut alium locum peti, distributiones quotidianas in absentia percipit. ibid.13
 Canonicus veri (aut domini) quotidianarum distributionum, quos iure acquirunt. 180.1.12
 Canonicus absentes tunc conscientia distributiones prateritas retinere possunt, si eas ipsi exteri remittant. ibid.15
 Canonicorum consensus non potest facere vi qui non interfuit diuinis, habere distributiones quotidianas etiam si statuto cautum sit. ibid.17
 Canonicus, qui principaliter propter lucrum quotidianarum distributionum in Ecclesia conueniunt, peccant quidem, & firmitatem mentalem committunt. 180.1.18
 De clero, vt
 Canonicus Religiosus Ecclesie Cathedralis an possit ad Sede Apostolice delegatus. 187.2.3, 9, 12
 Canonicus non eligatur, sed recipiuntur. 195.1.1
 Canonicus si est in loco vnde vocari debet, & non vocatur, potest facere cessante electionem factam eo abente. ibid.9
 Canonicus si vtriusque consensu, & cum consensu Episcopi non potest habere Capitulum conferre non habito consensu Episcopi. 1.12.1.9
 Canonicus Ecclesie Cathedralis, qui est in probationis anno, ad electionem Episcopi vocandus non est. 259.1.13
 Canonicorum statum vii caritur, vt si qui in studio litterarum versantur, beneficii fructus non percipiant, vim, & robur non habet si Theologie student. 318.1.6
 Canonicus exemptus, aut Ecclesie, neque conuerti, val alij ecclesie censetur exemptus, non est. 389.2.11
 Canonicus Cathedralis propter maximam preeminentiam dignitatem habere censetur. 187.2.11
 Canonicus, qui non est Subdiaconus, non habet vocem in Capitulo. 398.2.4
 Canonicus etiam Subdiaconus, cuius Canonici auctores est Ordo superior, usque ad sub infra annum promouetur, si intra post annum amittit vocem in Capitulo. 398.2.5
 Canonicus in Sacris minime constituitur collegialis actus exercere potest, ac potius de omnia, que extra Capitulum sunt. 399.1.7

Canonicus in Sacris prebendam, & domum optare potest. ibid.9
 Canonicus in Sacris non constituitur si vellet percontari intra quatuor tempora proxima, non erit expectandus si immineat tempus electionis. ibid.11
 Capasus de tempore datur, seu presentationis in beneficiis tenditur. 36.1.7
 Capellaniam perpetuam auctoritate Apostolica, vel Ordinaria erue hinc beneficia Ecclesiastica. 483.1.5
 Capellaniam Papae beneficia sunt reuera Sedi Apostolice. 503.1.2
 Capitulum Sede vacante debet fructus quocumque modo promouentes in vtilitatem Ecclesie expendere, vel futuris succedere fideliter per cooptationem reuocari. 62.2.4
 Capitulum nolens non liceat extraneum procuratorem deputare ad electionem, etiam de Collegio nemo vellet assumere vice absentis. 67.1.16
 Capitulum Sede vacante potest dare licentiam alieno Episcopo Pontificali suo districto exercendi. 74.2.6
 Capitulum Sede vacante absolute litteras dimissorias ad Ordinarios ab alieno Episcopo suscipiendis olim dare poterat, & quid attenta noua dispositione Concilii Tridentini ostenditur. 79.1.18, 19
 Capitulum Sede vacante non potest infra annum concedere litteras dimissorias etiam ad primum Torunum. 80.1.10
 Capitulum sede vacante ad Ordines minores & beneficium simplex, sicut Episcopus, cum illegitimis dispensare potest. 81.2.3
 Capitulum, vel si ad quem administratio pertinet vacante Sede, eos absolute, quos absolute potest Episcopus si vacet, nisi a Sede Apostolica id fuerit interdictum. 114.1.1, 3
 Capitulum Sede vacante succedit in omni iurisdictione que Episcopo competebat. 114.1.4
 Capitulum a collatione appellatur ad Episcopus, si vt Canonicus interfuit, sicut si vt Prælatum. 126.1.1
 Capitulum non potest conferre beneficia vacancia in Curia Romana, que Papa intra mensem non constituit. 184.1.3
 Capitulum Sede vacante licet beneficia ad Episcopum collationem spectantia conferre non possit, tamen ad illa promouendos insistent potest. 210.1.1, 2
 Capitulum si manderet vt me recipiat in Canonicum, & prebendam conferat, cum id pertinet ad illud, dato excurrere ad promouendum per solam presentationem factam Capitulo infra terminum per quem statutum me recipere, & prebendam conferre non vocato Capitulo id exequi poterit. 212.1.1
 Capitulum mortuo Episcopo, vel a beneficiorum collatione suspensionis, potest conferre si ad ipsum, & Episcopum simul collatio spectabat. 214.1.3
 Capitulum Sede vacante auctoritatem prestat in beneficiorum permutationibus, quorum collatio ad ipsum, & Episcopum simul spectat. ibid.4
 Cap super seculari, prohibens audientiam Legum, vel Physice, non includit habentes Parochias Ecclesiarum, nisi sint Plebanis, que sunt per capellas habent, in quibus clerici perpetuo insistentur. 243.1.1
 Capitulum conuocare de consuetudine Ecclesie spectat ad Archidiaconum, etiam si non sit in Sacris. 399.2.15
 Capituli consensus requiritur in vnioue facienda per Episcopum. 412.1.3
 Capitulum Sede vacante potest permutationi auctoritatem prestat. 445.1.8
 Capitulum potest interponere auctoritatem in beneficiorum permutatione quando eorum collatio spectabat ad ipsam simul, & Episcopum. ibid.9
 Capitulum an possit aliquid ad Doctores, vel Magistros gradum promouere, sicut potest Episcopus, ostenditur. 416.2.6
 Capitulum Sede vacante succedit Episcopo in cognitione causarum hæreticarum. 458.1.9
 Capitulum mortuo Prælatum non succedit in his, que sunt voluntaria iurisdictionis. 459.1.10
 Caput ad pernam, vel peticulum mortis si relaxetur iuramento suo de reduendo ad carcerem certo die si mox erit, iuratis, & redire non tenetur. 461.2.5
 Carceris inuentio licet fuerit ad custodiam, tamen potest quis puniri pona carceris perpetuo, & ad tempus. 494.2.1.3
 Carcer est sepultura vitiorum, confummarum bonorum, consolatio inimicorum, & experientia amicorum. 494.2.3
 Carcer vitiorum, & malorum debet esse distinctus. ibid.5
 Carcer debet dari secundum personam, & delicti qualitatem. 498.2.14
 Carceris hæreticorum ipsorum clauis, custodes, & custodum ministri quomodo faciendi, ostenditur. 499.2.4.5
 Carceratus in illis distributionibus lucratur quotidianas. 180.1.19
 Carceris denotat latam sententiam. 102.2.3, & 35.1.1
 Carceri decernitur omni robore firmitatis, continet latam sententiam, & intelligitur ipso iure. 447.1.15
 Cardinales ad electionem Papæ secundum text. in præfati non debent citari, sed tantum intra decem dies expectari. 382.2.9
 Cardinalium officium est assistere Papæ. 492.2.6
 Card.

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Cardinales propter eorum prerogativas, & excellentias in generalis dispositione non comprehenduntur, nisi de eis specialiter fuerit mentio. 101.1.4
 Cardinali Legati de latere attestatio plenam probationem facit, dummodo ipse allectus se Legatum, 617.1.7
 Cardinales non comprehenduntur in nominatione nisi exprimentur. 274.2.4
 Cardinales offendens puniunt non solum a iudice ecclesiastico Canonici permittit, sed etiam legalibus a seculari. 298.1.16
 Cardinales offendens habetur pro bannito, & diffidato. 197.2.17
 Cardinales offendens se defendendo non incurrit aliquam penam si defenso fuit necessaria. 299.1.47
 Cardinalium curia Sede Apostoli vacante iurisdictionem Papalem non exercet, nisi in quantum permittit Concil. Lugdunum. 391.1.1.1
 Cardinales creare non potest Collegium Cardinalium Sede Apostoli vacante. ibid.5
 Cardinales eligere, & creare solius est Romani Pontificis. ibid.10
 Cardinales omnes si Romano Pont. non electo exierint simul de Concilio quid faciendum. 391.1.2.1
 Cardinales per exceptionem excommunicationis, suspensionis, vel interdicti ab electione Papae non repelluntur. 393.1.17
 Cardinales sic dicuntur quia Sedi Apostoli. quae axis est, & cardo altarium Ecclesiarum, seruantur, 486.1.2.4
 Cardinales possunt conferre, & iurisdictionem exercere ante captam possessionem, ostensionem litterarum. 496.1.5
 Cardinales attestantibus sibi a Sede Apostoli causam fuisse delegatam creditur. ibid.3
 Cardinales an subiciantur legibus, & penis contra alienos, tevidetur bona Ecclesiastica impositas, remissio. 507.2.5
 Carmelitani alii clerici, inter mendicantes numerantur. 118.1.10
 Casus qualiscumque non comprehenditur sub dispositione simplicis. 31.1.8
 Casus quot Episcopi refererentur, remissio. 300.1.4
 Casus omittis a Canone habetur pro omisso. 374.1.4
 Catechismi impedimentum mortis sublatum est per Concil. Trident. sess. 24. de reform. matrim. cap. 1. in fine. 210.1.3
 Cathedrali, Regulari, vel Collegiata Ecclesia vacante si singulare perone Capituli, vel Conuentus occupent bona a Praetore dimissa, vel vacationis tempore obuenientia donec planè restituant, ab officio, & quibuscumque beneficiis sunt suspensi, non obstantibus, &c. 61.1.1.1
 Cathedrali, vel Regulari, seu Collegiata Ecclesia Legati seruantur, vel conferre non possunt, idem in dignitatibus Ecclesiarum Cathedralium, quae sunt maiores post Episcopum, si ipsarum Praetori per electionem debent assensum, & contra hoc factum, est iuramentum. 107.1.1.2
 Cathedralibus viri matrimonium scienter cum haereticis contrahentes non incurrit penam amissionis bonorum. 265.1.6
 Causa una aliam non absorbet cum in vnum tempus concurrat ordinatum vna post aliam. 16.1.6
 Causae ab Apostolica Sede, vel eius Legato committi debent dignitate obtinentibus, vel Canonice in Cathedrali, nec traditi debent nisi in ciuitatibus, vel locis insignibus. 18.2.1.5.3
 Causam iustam fouens potest aduersarium decipere. 8.1.14
 Causae dubiae cognitio, seu examinatio fit per modum iudicii ad inuestigandum veritatem, seu iustitiam causae, de qua iudices dubitant. 87.2.1
 Causa rationabilis ob quam potest procurator etiam post litem contestationem renouari, cum non possit sub certa regula tradi, arbitrio iudicis relinquitur. 132.1.8
 Causa rationabilis, & iusta ad restitutionem petendam post quadriduam quae fit, relinquitur arbitrio iudicis. 131.1.2.7
 Causa debet exprimi in citatione, vt quis personaliter veniat. 756.2.2
 Causam qui tradit in iudicio, non potest in loco iudicii conueniri pro salutaris Aduocatorum, vel procuratorum. 360.1.9
 Causa possessoria etiam summarij fit expedienda, nihilominus admittuntur obiectiones, & eorum probatio contra testem. 755.1.4
 Causa si in libello fit generaliter expressa, tunc super iure promouente ex noua causa potest fieri sententia in eodem iudicio. 16.1.1.3
 Causa que dicatur parua, magna, vel levis, relinquitur arbitrio iudicis. 369.1.8
 Causa, & occasio differunt. 251.1.38
 Causa haereticis in Episcopo referuntur Sedi Apostoli. 262.3.3
 Causa finalis colligitur ex materia pecuniaria. 257.1.11
 in Causis matrimonialibus, & ubi questio successionis, & naturalium, in quo incidit causa matrimonialis in principali, competens quia. 407.2.10

in Causis vtiutrumquis fit verus, & competens index. ibid.1.2
 Causae omnes ad forum Ecclesiasticum spectantes totam Ordinariam locorum in prima instantia decidi, & infra biennium terminari debent. 499.1.1
 Causis, seu pignus non sufficit ubi requiritur satisfactio. 419.1.4
 Causio idonea dicitur cum pignora, vel fidei iussores dantur. 181.1.15
 Causiones idoneae appellatione non venit nota. 319.1.6
 Celebrans scienter in Ecclesia sanguinis, vel seminis effusione polluta irregularitatem non contrahit. 315.1.1.4
 Celebrans scienter coram interdicto, vel excommunicatione irregularitatem non incurrit. ibid.3
 Celebrans scienter coram excommunicato fit interdictus ab ingressu Ecclesiae, & si iterum celebrat fit irregularis. 315.1.5
 Celebrans scienter in loco interdicti in casibus non permittis irregularis, & ineligibilis est. ibid.7,8
 Cells non in nomine intelligitur tantum loca solitaria, & secreta ad hominum conuersionem separata ad Deo vacandum. 315.2.2
 Censuales contractus etiam si fiant per decem ad centum, & cum conditione vt venditor possit in totum, vel in partes redimere censum, non tamen possunt cogi ad redimendum, sunt liciti, non vfurarij. 108.1.1
 Censualis contractus natura est, vt possit quodcumque censum redimi, & extinguere. 109.1.6
 Censura ecclesiastica quando dicatur aggrauari, ostenditur. 89.2.1.1
 Censurae non nisi praecedente citatione, seu canonica monitione, ferri possunt. 309.1.1
 Censura quilibet principaliter ad correctionem instituta non aliter, quam praecedente contumacia, & ad eam conuincendum primum Canonica monitione ferri potest. 304.1.4
 Censura postea non sequitur, & committitur in quemque transfertur successorem. 442.1.3
 Censuram consignatui contractum approbavit, & sub certa forma seruati soluitur decreuit Martinus V. in presenti. 108.2.3
 Censuram emptio, & venditio an & quando, & cum quibus conditionibus sit licita, remissio. ibid.3
 Censuram redimi potest in totum, vel pro parte, contraria conuentione non obstante. 509.1.7
 Censuram tunc redimi dicitur quando per debitorem illius restituitur domino censuram libere recipienti pretium, quod in emptione, & acquisitionem fuerit exoptatum. ibid.8
 Censuram extinctio non sequitur, &que pretij restitutione. ibid.10
 Censuram redimibilem emere, vel vendere licitum est. ibid.10
 Censuram iure constitui potest ad vitem ementis, etiam si tanto tempore si superuixerit quod fructus excedant pretium solutum. 109.1.18
 Certas de beneficio quando de lucro simpliciter tractare videtur. 191.1.13
 Certiorari vltimis non oportet cum qui certus est. 351.1.1
 Cessante causa impulsio non cessat effectus. 48.3.16
 Cessatio a diuinis est suspensio organorum ecclesiasticorum, seu silentium ministrorum ecclesiasticorum. 109.2.3
 Cessationis a diuinis etiam generalis tempore licitum non est diuina celebrare cum moderationibus 5. Adiciuntur huius text. 310.2.16
 Cessatio a diuinis suspenditur, & diuina Officia celebrari possunt in ciuitatibus, quibus publicè & solemniter diuina Officia tempore interdicti celebrari possunt. 311.1.19
 Christina confici potest tempore interdicti in die Canz Domini. 316.1.3
 Christianis confectio permittitur tempore interdicti. 321.1.1
 Christiani ad Iudaismum transcentes, & redeuntes, haeretici reputantur. 164.1.1
 Christiani arma portantes ad infideles, Christianos impugnantes, ipso facto sunt excommunicati, &c. 316.1.10
 Chreosorum, & historiarum exemplum probat. 451.1.9
 Chronici in antiquis fides adhibetur. 456.1.4
 Circa, respicit locum, & accipitur pro Prop. 109.1.7
 Circulus sunt vitandi. 389.1.8
 Citando habetur pro citatio si facit, vt ad illum citatio non perueniat. 500.1.3
 Citari ubi notorie nullam habet iurisdictionem in citato, tunc licet non compareat, minime potest citari contra eum quando contra conuincendum proceditur. 171.1.1
 Citari impediens, vt habeatur pro citato necesse est, vt doctores impediatur. 411.1.8
 Citari nullus potest a iudice extra suum territorium. 422.2.6
 Citatio inuolida non perpetrat iurisdictionem. 98.1.4
 Citatio, quae fit ad congregandas vniuersitates, quomodo fieri debeat, remissio. 315.1.6
 Citatio debet fieri Capitulo capitulariter congregato. ibid.7
 Citatio

Index rerum, & verborum

Citatio partis non est necessaria, vt resdicatur non integra, sed
sufficit quatercumque capere iudex iurisdictionem vii. 261.
1.4
Citatio partis vt videat iurare testes non requiritur, nec illorum,
& actorum nomina publicantur in causis hereticis
quod an procedat solum si imminet gravis telum pericu-
losus ostenditur. 273.1.5,6
Citatio partis est facienda, & testium nomina sunt publicanda
non dato graui telum periculo, sed timore tantum aliquem
leui damni. 273.2.9
Citatio, & publicatio testium hodie iudicialiter denegatur in cri-
mine heretici. 274.1.11
Citatiois defectus non annullat abolitionem. 308.1.15
Citatio fieri potest ad domum habitacionis citati, etiam si non
sit eius propria, sed conducticia. 394.1.8
Citatio per edictum potest fieri contra eos, qui sunt in loco non
tuto. 406.1.4
Citatio quod quis veniat responsurus in loco notorie non tuto,
non archat citatum ad compendium. 411.1.4
Citatio cum iure proueniat naturali, à Principe tolli non po-
test. 412.1.10
Citatio non arctat etiam sine appellatione ad compendium in
loco notorie non tuto. ibid. 14
Citatio partis requiritur in declaratoria sententia pœne incur-
se ipso iure, 410.1.5
Citatio eius, de cuius praiudicio agitur, requiritur in sententia
declaratoria iuris. 471.1.18
Citacionem non tollit *claus. simpliciter*, & *de plano*, &c. 480.
1.6
Citatio ad sententiam est necessaria, & omisso illius induci
nihilatur ipso iure. ibid. 11
Citatio specialis requiritur ad audiendam sententiam definiti-
uam, nec sufficit generalis. 481.1.14
Citatio ad sententiam debet esse specifica ad sententiam, itant
non sufficiat appellationis verba. ibid. 2.8
Citatio ad sententiam debet esse pretemporia nisi in causis be-
neficialibus, & aliis summariis. ibid. 2.6
Citatio partis desideratur ad testium receptionem in summaris
causis. ibid. 31
Citaciones, qui impediunt ad eos peruenire possunt, vel quo-
rum domicilium debet adiri non potest, quomodo citandi sunt,
ostenditur. 500.1.1
de Citacione per edictum agentes referuntur. ibid. 2
Citatio est principium iudiciorum, & omnium actionum in-
tendum. 500.1.6
Citatus nulliter si compareat non potest censeri contumax. 11.
1.6
Citatus an teneatur ire priuilegium, vel defensionem allegare,
ostenditur. ibid. 44.5, & 66
Citatus sibi imputare debet si non potest tunc comparere in loco
non tuto ob inimicitias a se causatas. 451.1.5
Citatus vt incurrat pœnam ratione contumacie requiritur pra-
tice etiam mœrito. 471.1.12
Citium appellacione veniunt etiam incolæ iure communis sal-
tem lato fampno vocabulo. 502.4.8
Citium appellacione comprehenduntur etiam ciues ex priuile-
gio. 503.1.49
Citatus appellacione venit pœnas. 503.1.4
Citatus, qui offendit Cardinalis consilium, auxilium,
vel fauorem d. derant, puniuntur. 599.1.44
Citatus quomodolibet Cardinalis offendens remanet ipso iure
interdictus. ibid. 45
Citatus, Vaueritas, Collegium, seu Capitulum excommunicari
non potest, quamuis singuli de illis possint excommunicari.
206.1.20
Citatus interdictus intelligitur etiam interdictus suburbis, &
conuentibus ad ius. 374.2.2
Citatus interdictus singularis ex ea persone interdictus cen-
setur. 374.2.5
Citatus appellacione propriè non veniunt suburbia, sed di-
ligens quod mœritum ambigui terminatur. 375.1.4
Citatus aliqui committunt contra Episcopum suum incidit in
pœnam interdicti. 472.1.6
Citatus dicitur antequam ibi sit Sedes Episcopalis. 477.
1.1
Clauſula, *Quidam alii*, in rescripto delegatorio posita non intel-
ligitur vltra res, vel quætur, quos impetrans in actis, vel in
primo citatio debet omnes nominare, aliis citatio est nulla.
92.1.2
Intellige expressè specificando illorum quatuor nomina.
ibid. 3
Clauſ. Ad beneplacitum Sedis Apostolice, facit concessionem perpe-
tuam. 12.1.5
Clauſ. sine alio quouis modo, &c. inuenta est ad tollendas dubita-
tiones, quæ in hac materia oriri soleant. 71.1.7
Clauſ. sine quouis alio modo, &c. includit vacationem apud Se-
dem Apost. ibid. 8

Clauſ. Sine alio quouis modo, &c. capit vacationem per resignatio-
nem ea probata. ibid. 11
Clauſ. Sine alio quouis modo, &c. non se extendit ad personam
non expressam. ibid. 13
Clauſula, *Ex certa scientia*, namquam presumitur, maxime con-
tra ius nisi potest colligi ex verbis rescripti. 10.1.13
Clauſ. Omnia & singula, vis & effectus, remissus. 392.1.1
Clauſula, *Non obstantibus*, quousque priuilegia, vis, & effe-
ctus, remissus. 63.1.6
Clauſula, *In solidum*, vis & effectus, remissus. 66.1.1
Clauſula in commissione vacationis apponi solita, & ad omnia
alia etiam speciale exigant mandatum, quam vim habeat,
ostenditur. 91.1.8
Clauſula, *Quid si ambo*, &c. quam vim & effectum habeat remis-
sus. 91.1.2
Clauſ. Motu proprio, apposta à Legato in gratiis, & dispensatio-
nibus, supplet vitium subreptionis. 108.1.7
Clauſula, *In solidum*, quam vim, & effectum habeat, ostenditur.
115.1.9
Clauſ. Non obstant quousque prescriptio, non tollit prescrip-
tionem immemorabilem. 103.1.12
Clauſ. Non obstantibus statuti Ecclesie, non tollit statuta per Pa-
pam edita, seu confirmata. 183.1.4
Clauſula, *Quod duxerit acceptandum*, addita in mandato de pro-
uocando operatur, vt in primo beneficio vacante non sit
necessario prouisus faciendus, sed aliud beneficium expectabi-
lur. 189.1.6
Clauſula decreti irritantis ligat etiam ignorantes. 191.1.2
Clauſ. motus proprii, vis, & effectus, remissus. 198.1.2
Clauſ. Motu proprio adiecta in rescripto, eius tollit subreptionem,
licet de beneficio obsecuto nulla mentio reperitur. ibid. 8
Clauſ. Motu proprio, in gratia adiecta non induci dispensatio-
nem. 199.1.13
Clauſ. Motu proprio, alias subreptiones non tollit, quæ dispensa-
tione indigent. ibid. 14
Clauſula, *conuallidones*, &c. vis & effectus, remissus. 207.1.4
Clauſ. Anteferri, quam vim, & effectum habeat, remissus.
208.1.5
Clauſ. decreti irritantis ligat etiam ignorantes. ibid. 5, & 11
15
Clauſ. decreti irritantis annullat actum contra factum ipso iure.
ibid. 5
Clauſula, *Simpliciter*, & *de plano*, &c. in crimine heretici non tol-
lit solemnitates iurisdictionis, vel diuini, nec per ilium sublati
sunt substantia, & necessaria cause. 271.1.4
Clauſ. Simpliciter, & *de plano*, &c. quam vim, & effectum habeat
remissus. 274.1.13, & 407.1.8
Clauſ. simpliciter, & *de plano*, &c. operatur vt odo iudicium sit
sublatum. ibid. 4
Clauſula, *simpliciter*, & *de plano*, &c. non possunt vti inferiores
à iura. 275.1.5
Clauſula, *si persona sit idonea*, &c. in mentionem non in condi-
tione. 401.1.6
Clauſula inserta litteris gratiosis super dignitate concessis, per
quam prouidetur mandatum ex animarum cura, si dignitati im-
minet, negligatur, vel per quam inhibetur electionem fieri di-
gnitatis, non facit extendi gratiam ad dignitatem Curatam,
vel ad quam quis per electionem assumitur. 427.1.1
Clauſula executio non amputat, nec alterat, aut mutat
principalem dispositionem. 427.1.3
Clauſ. Motu proprio, in litteris Papæ, vel Principis apposta sup-
plet vitium subreptionis, & obreptionis. 429.1.3
Clauſ. Motu proprio, non facit perzonem inhabilem. ibid. 4
Clauſ. Motu proprio, incompatibiliter beneficiorum non au-
ferit. ibid. 5
Clauſ. Motu proprio, defectum intentionis non tollit. ibid. 6
Clauſ. si consisterit, importat conditionem iudicalem eum citati-
ni in partem. 410.1.6
Clauſula, *Conscientiam suam operanti*, &c. quam vim, & effectum
habeat, remissus. 418.1.3
Clauſula, *simpliciter*, & *de plano*, &c. si figura indicit,
quam vim & effectum habeat, ostenditur. 420.1.1
Clauſ. simpliciter, & *de plano*, &c. operatur vt libellus non requi-
ratur, sed solum quædam simplex petio facti narrationem
continent. 420.1.5
Clauſ. simpliciter, & *de plano*, &c. operatur vt litis contestatio
non sit necessaria. ibid. 3
Clauſ. simpliciter, & *de plano*, &c. tollit dilationes, & exceptiones,
scilicet, quæ processum retardare consueverunt. ibid. 4
Clauſ. simpliciter, & *de plano*, &c. operatur vt non sit necesse quod
iudex sedens proferat sententiam, dummodo ferat in scriptis.
481.1.11
Clauſ. simpliciter, & *de plano*, &c. operatur vt iudex etiam ad in-
sententiam partis possit interrogare principalem, & testes post
conclusionem in causa. 482.1.1
Clauſ. De plenitudine potestatis, quam vim, & effectum habeat,
remissus. 482.1.3
Clementinarius

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrav.

Clementinarum libros quis ediderit, & Glossis illustraverit, ostenditur. 185.1.1
Clericus non probatur ex eo quod quis incedat in habitu, & tonsura, nisi doceat de titulo. 311.1.7
Clericus probatur per famam, vel communem existimationem. ibid.9
Clericus qualitas non praesumitur, & propter qui dicitur clericus probare debet. ibid.10
Clericus probatur per litteras Episcopi attestantis se concessisse Ordines illi, qui se clericum asserit. ibid.11
Clericus potest per testes probari deficiente, seu deperdito Ordinationis instrumento. ibid.12
Clerici ob concumaciam suspensio, aut deposito nihil praesumunt dum est pro alimentis. 621.1.8
Clerici an dicantur esse de districtu dominorum temporalium, remissio. 103.1.12
Clerici sine rationabili causa a Diuinis cessare non debent. 109.1.9
Clerici quibus ex causis a diuinis cessare possunt. remissio. 110.1.19
Clerici Theoloni, Minores de Sommachia, ministrantes infirmis pauperum Matris Dei, participant de privilegiis Mendicantium. 110.1.35.16.37.38.39
Clericus homicida potest renouare beneficium etiam iniquitatis, seu accusatione pendente. 111.1.7
Clerici qui se faciunt ioculares, goliardos, seu buffones, si per annum hoc exerceant, sunt ipso iure omni privilegio clericali priuati, si minus anno ter admonentur ab Ordinario, & si non desistant, priuantur per sententiam omni privilegio clericali. 112.1.15
Clerici in artibus sordidis & minime honestis versari prohibentur. 117.1.1
Clericus coniugatus cum uirga, & virgine si ferat habitum, & tonsuram, clericali privilegio, gaudet, alias non. ibid.1.1
Quid ultra decessit a Concilio Tridentino ostenditur. ibid.1.3
Clerici coniugati si sine habitu, & tonsura incedentes delictum committant, & habitum ac tonsuram postea reassumant, an privilegium teneant clericale remissio. ibid.4
Clerici coniugati gaudent privilegio fori tantum in criminalibus, non vero in civilibus. 177.1.8.9
Clericus coniugatus pro debito civilis capi, & detineri potest per iudicem laicum. 178.1.10
Clericus coniugatus non est exemptus a tributis. ibid.11
Clerici seculari Prioratum imperant simpliciter non praesident de consuetu per Religiosos gubernant. 181.1.12
Clericus, cui mandatur praesidere de praebenda primo vacante, si negligit petere praebendam sibi debitam extincta est gratia, si autem ibi collatus fuerit Canonicatus, tunc habebit praebendam cum nullis est expeditio auctoritate Apostolica. 189.1.1
Clericus post sacrum Ordinem matrimonium contrahens ipso iure suspensioem incurrit. 189.1.6
Clerici non possunt etiam volentes, & sponte gabellas, & collectas, seu alia onera solvere sine licentia papae. 188.1.4
Clerici immunes sunt a tributis, & gabellis. 188.1.3
Clerici res suas negotiationis causa defcentes immunes sunt a solutione gabellarum. 189.1.4
Clerici quando dicantur negotiationis causa res deferre, vel emere, ostenditur. ibid.5
Clerici quando deferunt, vel vendunt fructus, & redditus pontificum beneficiorum non dicuntur negotiari, ac proinde gabellam solvere non tenentur. ibid.6
Clericus in loco temporalis iurisdictionis suae super delicto ibi commissio delegatus, vel veritate inquisita iustitiam exequatur, irregularis non efficitur. licet pena sanguinis inferatur. 146.1.1.2
Clericum in quibusque sacris Ordinibus constitutum propter crimen haereticis solus eius Episcopus degradare potest. 151.1.1
Decretum Concilii Tridentini hac de re agens refertur. ibid.1
Clericus quomvis indodus si de rebus fidei disponit, licet peccet mortaliter, nullam tamen incurrit excommunicationem. 153.1.1.5
Clerici influentes haereticos ne Inquisitores veritatem inestigent puniri possunt per eos, & Religiosi grauius puniuntur. 160.1.3.14
Clerici sine irregularitatis incursum de suis malefactoribus coram iudice seculari conueniri possunt etiam de criminibus ex quibus debetur pena sanguinis, expressis protestando quodam penam sanguinis non intendunt. 177.1.1.8
Clericus abique irregularitatis incursum potest accusare, detinere, & iudici tradere iniunctum damificationem bonorum suae Ecclesiae. 178.1.4
Clericus indicans furem, qui fuit comprehensus, & furra suspensus, an & quando incurrat irregularitatem, ostenditur. ibid.5

Clericus accusando aliquem per delictum, quo pena sanguinis non imponitur permissa protestatione circa vindictam sanguinis, si iudex penam sanguinis impulerit contra iustitiam ab irregularitate excusatur. 179.1.12
Clericus paxens quando degradatur, quae excoemones, & solennitate hodie vtendum fit, remissio. 193.1.2
Clerici degradandi exai debent vestibus sacris, & austeri ab eis omnia per Episcopum, qui in eorum ordinatione collata sunt. 194.1.7
Clericus actualiter degradatur verumque privilegium Canonici, & fori, & omne alius ecclesiasticum amittit. ibid.8
Clericus verbaliter degradatus fruatur privilegio cas. 6 quis fundente. ibid.9
Clericum insequens, & vibrans, non tamen percussus, non est excommunicatus. 199.1.10
Clericus excommunicatus, interdicitur, aut suspensus ecclesiam, est irregularis. 101.1.9
Clericus excommunicatus si post appellationem exeat bona fide suam appellationem tenere, & ea aduice ductus celebret, non efficitur irregularis, licet postea apparuerit, & iudicium fuerit appellationem non fuisse legitimam. 301.1.11
Clerici si orgines fuerint in Diuinis Officiis dicendis, poterit iudex dicere, Excommunico omnes, qui non interueniunt horis Canonicis. 106.1.14
Clericus an quis sit primus Tonsura, vel minorum Ordinum, de seruatione habitum, & ceteras qualitates obsecut necessarias, spectat ad iudicem ecclesiasticum, & non ad secularem. 311.1.13
Reprobantur contrarium tenentes, nisi accedat Papae privilegium. ibid.
Clericum quando notorie constet per iudicem secularem deprehensum esse beneficium, seu in Sacris Ordinibus constitutum, statim remitti debet ad iudicem ecclesiasticum abique alia cognitione. 311.1.4
Clericus coniugatus, ut privilegio fori fruatur, necessarium est vestes omnes induere clericales, & honestas. 311.1.6
Clericus carceratus, ubi agitur de pena corporis libi, non est fidelis iussoribus relaxandus. 314.1.1
Clericum percussu mandans si ante percussorem reuocat mandatum, licet reuocatio ad mandatarium non perueniat, non incidit in excommunicationem in foro animae, bene tamen quoad forum exterius. 318.1.6
Clerici percussorem solo corde ratam habentes ligantur eorum deum, nisi non quoad Ecclesiam. ibid.7
Clerici, & reliqui omnes privilegiati tempore interdicti Missam audire tenentur sub peccato mortali. 320.1.9
Clerici omnes quomvis primae tonsurae etiam extranei admiittendi sunt ad diuina tempore interdicti locali generalis. ibid.10
Clericus possessor beneficii tenetur titulum suae possessionis ostendere si requiritur ab ordinario Superiore. 315.1.10
Clerici coniugati puniuntur, & alij personaliter, & publicis canonicis, & tabernaculorum officii exercentes, qui per decem annos nominati, & tertio muniti illud officium non dimittunt, vel dimissum reassumunt, & ecclesiarum discreti contra illos clericos qui seculares alios exercent. 415.1.4
Clericus exerens macellum, seu tabernam deponitur, & clericale privilegium amittit. ibid.4
Clericus coniugatus cum uirga, & virgine, reassumendo vestes clericales, quas deposuerat, privilegia clericalia recuperat. ibid.3
Clericus incedens sine habitu, & tonsura non perdit privilegium fori nisi praecedat trina monitio specialis, nominatiui, & in persona facta. ibid.11
Clericus exerens macellum, seu tabernam incurrit penam huiusmodi si per se, & personaliter exerceat, secus si per alium. ibid.16
Clerici negotiatores tenentur in concementibus negotiationibus gabellas solvere. 460.1.8
Clerici etiam Religiosi domestici commensales Cardinalium, ut quocumque Pontificum gratiam, & communionem Sedis Apostolicae habentium, possunt se cum ipsis in diuinis officiis accommodare. 513.1.1
Clericus haereticus, cuius bona confiscantur, si habeat dispensationem a pluribus Ecclesiis ipsius bona inter illas diuidenda. 461.1.14
Clerici seculares non tenentur interdictum, quod nullum est, feruare, etiam si Matris Ecclesiae illud feruet. 475.1.4
Clerici aliquos Ecclesiarum interdicti non propter hoc intelliguntur Ecclesiae interdicti. 314.1.7
Clericus sub interdicto generali populi non comprehenditur. ibid.8
Coadiutor, aut coadiutor an possit optare? 331.1.10
Coadiutorum Episcoporum, & suorum Superiorum ratio est de maioribus causis, & spectant ad solum Papam, potest tamen Episcopus senior, vel infirmatus, perpetua impeditur de consecrationis patris sui Capituli ibi auctoritate Apostolicum, vel

vel duo coadiutores assignare, nisi de mens fuerit, Capitulum,
aut duo partes ipsius hoc facient, 109A.1
Coadiutor unus Episcopus, vel alteri collatori infirmo, vel alii

de possunt esse delegati Papae
Collegiaria quibus signis cognoscatur.
Collegium Cardinalium Sede Apostolica

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

modo occupantes bona Ecclesiastica, vel ea usurpantes. 507.
Condemnandi, & absolventi facultas vel a lege alicui est tributa, & deinde ei auferret facultas condemnandi, non tamen tabula censetur potestas absolventi. 458.2.16
Conditio persone mutata, & bonorum conditio mutata videtur. 353.2.6
Conditio de futuro si sit impossibilis, aut turpis, taliter ut non sit contra matrimonij substantiam, oritur statim publice honestatis impedimentum. 347.2.14
Conditio impossibilis, quæ vel à natura, vel absolute talis est, tam ab iuribus voluntariis, quam à matrimonio reuocatur. 353.2.5 & declaratur. 347.2.14
Conditiones difficiles ab iuribus voluntariis, & matrimonio an & quando reiciantur, ostenditur. 347.2.4
Conditio est qualitas dispositionis adiecta, vel inhærens eadem dispositionem in dubium summi euentum suspendens. 347.2.3
Conditio expressa actum suspendit, tacita vero potius suspendit executionem & effectum obligationis, quam obligationem ipsam. 347.2.4
Conditionis tacite in futurum conceptæ duplex species assignatur. 347.2.19
Conditio resolutiva non repugnat actui legitimo. 347.2.20
Conditio quo minus impletur cum non sit per eum, ad quem pertinet, haberi debet perinde ac si impleta fuisset. 374.2.3
*Conditio*bus dysfunctioni modo comprehensis sufficit altera tantum pars adimpleri. 374.2.3
Conspicui approbatio quando, & quibus danda sit. 457.2.6
Conspicui Episcopi an, & quando prædicent Ecclesiæ transiunt. 314.2.2
Constitutio etiam iuramento firmata si falsè per imprudentem ab Ecclesiâ facta fuerit, potest non obstante iuramento per reformationem in integrum reuocari. 333.2.3
Constitutio falsa quando ab hisque doli minoris, seu Ecclesiæ per errorem, siue ignorantia emissa fuerit, reuocari potest. 334.2.12
Constitutio extra iudicialis plures fuit effectus, tam in civilibus, quam in criminalibus. 334.2.14
Constitutio in prima instantia emissa potest reuocari in causa appellationis. 334.2.17
Constitutio præterea erroris an hincum sit reuocare post conclusionem in causa ostenditur. 334.2.18
Constitutio appellationis contractus continetur. 334.2.16
Constitutio sponte facta ab hisque tormentis, vel tormentorum modis etiam malis indicis pæcedendum, vel non data indicatione copia probatur. 334.2.3
Constitutio concessio generalis non tangit Episcopum specialiter tractatam, nec obtemperatam potest, quæ sibi eligere. 334.2.3
Constitutio debent purgare conscientiam, consensum in solutione decernunt. 473.2.3
Constitutio iuramentum etiam testibus constitutis non sit nec in civilibus, nec in criminalibus, regulariter ad appellandum admittitur. 374.2.13
Constitutio postquam aliquis est certa scientia coram iudice inquirente, non potest se excusare, dicendo, quod non fuit diffusum in illis, vel quod iudex non tradidit capitula, super quibus erat inquirendum, sed condemnanda est. 374.2.1
Constitutio ubi ex officio inquirat de electio, teneat ipse electus probare habilitatem suam non solum de aetate, litteratura, & legitimitate, verum etiam de vita & moribus. 374.2.8
Constitutio videtur actum facere, & aliusque confirmantem tribuunt. 374.2.3
Constitutio debent in ipso actu petite confirmationis electionis potest ex officio inquirent etiam oppositorum deficientem, vel renunciantem. 374.2.3
Constitutio callata ob defectum auctoritatis, & non intelligitur callata electio. 374.2.1
Constitutio, & institutio facta ad electionem, seu presentationem alterius, non potest fieri pendente termino ad appellandum, nec appellacione pendente, aliis omnia erunt attentata, & nullas. 374.2.1
Constitutio facta sine causa cognitione, & non vocatis vocandis, vim habet interlocutoria. 374.2.1
Constitutio ex certa scientia facta dicitur si Principem coram, quantumvis homo possent mouere, etiam extra iudicialiter iustitiam fuisse constitutis. 374.2.1
Constitutio fronte inducit fidei iuramentum cognitionem sicut Baptismum. 374.2.1
Constitutio non vocatis vocandis, & sine causa cognitione si administrat, an incipiat in penam. 374.2.14
Constitutio etiam sententiarum ut appareat, non requiritur quod prima expressè confirmetur secundam, secunda tertiam, sed quod in substantia idem contineat. 374.2.14
Constitutio Societatis Iesu cessit iuri proponenti ex concessione Concilii Tridentini, c. 15 de Regulari, c. 1, quod habenda bona immobilia in communem in domibus professorum, vel coram Ecclesiâ. 374.2.15

Coniugatus Coniugum conferens suspenditur per annum ab eius collatione, si huiusmodi coniugatus non ingrediatur Religionem. 80.2.5
Coniugatus ad primam Coniugum promoueri non potest. 80.2.5
Coniugatus si etiam nondum consummato matrimonio ad Ordinem sacrum abique vxo-licentia transcat, neque constanter matrimonio, aut eo soluto in suscepio Ordine ministrare, aut ad superiorum prout, nec potest ad officium aliquod, aut beneficium promoueri. 458.2.6
Coniugatus si ad Ordinem sacrum etiam non consummato matrimonio abique vxo-licentia transcat, non potest promoueri ad quantumvis medicum beneficium, aut officium Ecclesiæ, etiam minoribus Ordinibus deputatum. 458.2.6
Coniugatus si post matrimonium ratum incipit Sacris, non incurrit suspensionem viliam si statim interet & proficiatur Religionem. 458.2.8
Coniugatus abique licentia expressa ac spontanea vxo-licentia matrimonio nondum consummato ad Ordines sacros promoueri, non tenetur ingredi Religionem. 458.2.9
Coniugatus ut de licentia vxo-licentia ad Ordines promouetur, an delectetur ingressus vxo-licentia in Religionem, vel sufficit ut catharticus vocat in seculo ostenditur. 458.2.10, 11
Coniugatus Sacris incipiens abique vxo-licentia si non ipsa reuocatur ad consensum coniugale, non potest valide transire ad alios nuptias ac defuncta. 458.2.11
Coniugatus & Sacris incipiens abique vxo-licentia ab ipso reuocatur, obligatur ad absolendum à petitione dictorum, quantum lex matrimonij permittit. 458.2.11
Coniugatus habentur pro vxo. 458.2.17
Coniugatus vocatur qui fide sanguine coniungitur. 458.2.6
Coniugatus clericus offendens quod puniatur ac si ipsum clericum offendisset. 458.2.6
Coniugatus clericorum grauiores in personis, vel in rebus excommunicationem incurrit. 458.2.6
Coniugatus & prædicant aliusque quoslibet aliquid committunt, eius dicto fides adhibetur, & tunc non potest moueri, quæstio quod male egerit, nec requiritur citatio, aut aliquis probatio. 458.2.8
Coniugatus Episcopi ubi aliquid remittitur an debeat appellari à promouatione Episcopi ostenditur. 458.2.11
Coniugatus tacitus partis non firmat actum aut iure iure. 458.2.11
Coniugatus expressus partium requiritur ad prorogationem inducendam de loco ad locum. 458.2.11
Coniugatus expressum vxo-licentia, vel statum exigit nuncupationem, non sufficit tacitus. 458.2.8
Coniugatus voce, & non scripto est expiendus. 458.2.7
Coniugatus à patre, præstantibus, ut filius pro se in iudicio stare possit, iurum debeat præcedere, & esse expressus, & an per procuratorem præstiti possit, remittitur. 458.2.8
Coniugatus patris filio præstantibus ad standum in iudicio, an debeat esse expressus remittitur. 458.2.8
Coniugatus non solum est habendus, sed etiam sequendus, alias actus eius nullus. 458.2.14
Coniugatus, auctoritas, decretum & licentia differunt. 458.2.14
Coniugatus Prelati in alienatione rei Ecclesiasticæ expressus esse debet. 458.2.15
Coniugatus illorum ad quos collatio, electio, seu presentationem pertinet, in permutatione requiritur. 458.2.11
Coniugatus defunctus quod sunt iura iuxta sponsalia, debet esse ex-ternus, qualis est in iuribus & infante. 458.2.16
Coniugatus per rati habentem transire non potest in actum omnino alienum, qui nullam habet eligentem, vel symbolum actus mei iuxta ad actum ille meus efficitur. 458.2.9
Coniugatus ferri non potest in illud, quod est omnino ignotum. 458.2.12
Coniugatus expressus dicitur, qui verbis exprimitur, tacitus vero qui ex factis refertur. 458.2.8
Coniugatus tacitus nuncupationem extenditur ultra actum in quo interuenit, bene tamen expressus. 458.2.10
Coniugatus ut beneficium suum alteri conferatur, videtur illud remittere. 458.2.14
Coniugatus tacite, vel expressè in aliquibus actibus contrariis, in aliis vero diuersimode sibi prædicant. 458.2.9
Coniugatus in vxo acta iudicij non sentitur consensu in re. 458.2.11
Coniugatus, & executor gratiam beneficium, quæ expiuntur in Romana Curia, potest esse Vicarius generalis Episcopi. 458.2.11
Coniugatus manifestis defendit iuribus, & iudicialiter indagantem non exerceat. 458.2.1
Coniugatus sic dicitur, quia eis incumbit consensu priuilegia vniuersitatis, scholasticis, & aliis concessa. 458.2.1
Coniugatus definitur, vti iudex delegatus ad tunc aliquem contra manifestas iniurias, seu violentias iudiciali non vrens indagare. 458.2.11
Coniugatus non possunt procedere aduersus debitores ex causa

Index rerum, & verborum

capa ciuili, eoque ad soluendum compellere. ibid.8
Conseruatores ad tuendum aliquos contra manifestas iniurias.
habent iurisdictionem contra personas ecclesiasticas, & seculares. ibid.9
Conseruator debet ante omnia summarie examinare an violentia, seu iniuria, de qua agitur, notaria fuerit. ibid.11
Conseruator regulari potest fieri causa de qua agitur talis sit, in qua ipse valeat reum grauari. 87.1.13
Conseruator an & quando innocens possit auxilium brachij secularis ostenditur. ibid.14
Conseruatoribus concessa est potestas non solum aduersus illas iniurias, seu violentias manifestas, sed etiam inferendas. ibid.15
Conseruatores qualiter contra Episcopos procedere debeant, ostenditur. 88.1.5
Conseruatores qui possint esse ponitur hic, & ubi cognoscere valeant, & an, & quibus possit delegare, quantum dret eorum potestas, & de talium expensis. 101.1.1
Conseruatores Societatis Iesuanon comprehenduntur sub dispositione huius text. ibid.3
Conseruatores in forma de qua hic a solo Romano Pont. concedi possunt. ibid.3
Conseruatores qui possint esse referuntur. ibid.4
Conseruatoris dno existentis sub iurisdictione, vel dominio patetis, est nullo ipso iure. 101.1.9
Conseruatoribus extra ciuitates, siue dioceses in quibus fuerint deputati, procedere non possunt, nec reos ad suum iudicium trahere ultra viam dictam a fine diocesis eorumdem. 103.1.13.15
Nisi aliud in tenore Bullae Conseruatorie fuerit concessum. ibid.14
Conseruatores plures habenti, an licitum sit partes citare ad remotiorem stante propinquiori, remissum. ibid.15
Conseruatores in totum subdelegare non possunt, nisi quas citationes, sententiarum promulgationes, vel ubi ex beneficio litterarum id eisdem fuerit concessum. ibid.16
Conseruatorum sibi datum incitantes, vt intrinsecat se in iis, que non continent agram violentiam, vel iniuriam, & exigunt alioquin indaginem, incurant ex communicatione pape referatam. 104.1.10
Conseruatoribus non possunt procedere extra ciuitatem, seu diocesim in qua fuerint deputati etiam stante partium consensu, nec reos ad suum iudicium trahere extra viam dictam a fine diocesis eorumdem. 105.1.16
Conseruatoria littere conceduntur hodie sub ampliori forma quam sit ea, quae datur in hac text. 86.1.4
Conseruatoria in Bulla quibus ampliori forma, quam sit huius text. a Summo Pont. fuerit concessa, tunc illa inspicienda erit. 87.1.10
Conseruator sequi non tenetur obligari ad illud petendum, nisi ab alio aliquoquam colliga, & participet officij petendum sit. 128.2.4.5
Conseruam Conseruatus sui, quod Prelatus requirere debet ad concedendam licentiam Religiofo accedendi ad studia, non sufficit si audiat, sed debet a Prelato requiri. 145.1.12
Conseruati putare quis non potest in alterius detrimentum. 33.1.1
Intellige ubi est consilio alicuius ius questum est. ibid.3
Conseruam morare in melius sapienter est ubi iuri tertij questio non prauidetur. ibid.3
Conseruam p. zellans delinquenti post delictum non tenetur eadem pena. 471.1.11
Conseruam maior est in viro, quam in femina. 65.1.14
Conseruam de donatione vbi tractatur, remissum. 49.1.4
Conseruam penales loquentes de masculino comprehendunt femininum. 36.1.5
Conseruam penales ex identitate rationis sunt extendenda fauore p. zellans. 44.1.10
Conseruam penalis extenditur ad casum eximente ipsum, licet non ex verbis in ea comprehenditur. 57.1.4
Conseruam huius text. non est seruanda in prepositionibus, quae sunt in Romana Curia. 68.1.4
Conseruam de clausula, & reformatione Monialium cuiusque Ordinis fecit Pius V. 130.1.3
Conseruam aliam edidit Pius V. contra Moniales excentes a clausura nisi in quibusdam casibus, & quae comitantes, & receptantes, &c. ibid.4
Conseruam penalis saepe extenditur ex eadem ratione. 136.1.1
Conseruam Summorum Pontificum per Collegium Cardinalem Sede vacante corrigi, immutari, vel moderari non possunt. 191.1.4
Conseruam quando requirit expressionem per verba geminata, tunc non sufficit expressio in genere. 134.1.1
Conseruam Bonificij rescriptum ad eos, qui impediunt de ad illos potest citari peruenire, vel quorum domicilium tunc non potest adiri. 405.1.1
Conseruam quatuorvis generalis non tollit pacta, aut concordia confirmatas per Sedem Apostolicam, nisi de eis faciat expressam mentionem.

Conseruam penales Religiofo frandantem decimas alicuius Ecclesie non extenditur ad clericos seculares eadem facientes. 440.1.1
Conseruam humana punire potest crimen omnino occultum. 460.1.1
Conseruam in qua adest dictio, ex tunc, statim ligat a tempore promulgationis ipsius. 461.1.11
Conseruam quocies exprimit a quo tempore debeat obligare, asseruantes quoad nullitatem actus, licet non aliquid quoad alias potestas. ibid.12
Conseruam super forma creandi census a Pio V. edita in Hispania, & apud Germanos, ac Belgas non fuit recepta. 101.1.5
Conseruam generalis tollit legem praecedentem, secus si faciat specialis. 41.1.5
Conseruam locorum speciales non censetur sublati per legem generalem a Principe statutam. ibid.6
Conseruam est quid facti, & probari debet. ibid.7
Conseruam immemorialis nunquam intelligitur derogata, nisi expresse de ea fiat mentio. 41.1.11
Conseruam praeterea damnata, censetur quoque futura damnata. ibid.12
Conseruam vtrum sit rationalis, relinquendum est iudici, remissum. 41.1.14
Conseruam vigore possunt redditis beneficiis ab abdicantibus percipi. 141.1.7
Conseruam etiam iurata, vel quocumque tempore obseruata praeterea non potest quis nisi vnicuique personatum, dignitatem, vel alias perpetuum officium simul cum Canonis & praebenda in aliqua Ecclesia aliquid dispensatione Solis Apost. obtinere, vel iam obtenta tenere. 47.1.1
Conseruam immemorialis, que est irrationabilis, minime excusat a peccato, & ideo non est obseruanda. ibid.3
Conseruam non valet quod ab Officiali Episcopi ad Episcopum appellatur. 16.1.1
Ratio praestat. ibid.1.11
Conseruam induci non potest vt alicuius actus sui lancea mutetur. 17.1.15
Conseruam praescripta, quod Episcopus in inquirendo, puniendo, & corrigendo subditorum excessus sui Capituli consilium requirere tenetur, valida est. 35.1.1
Conseruam legitime praescripta que dicatur, remissum. ibid.4
Conseruam operandi alij prater ius, & rationabilis, ac prouide induci potest spatio decem annorum. 34.1.13
Conseruam, que prater ius est, inducitur spatio decem annorum. ibid.14
Conseruam operandi in iure auctoritate Canonica. 141.1.10
Conseruam contra ius requirit tempus 40. annorum non solum quando est contra Canones, sed etiam quando est contra rationem. 111.1.4
Conseruam dat iurisdictionem. 161.1.1
Conseruam tribuit iurisdictionem etiam priuato nullam penitus iurisdictionem habenti. 171.1.4
Conseruam induci non potest vt distributiones quotidianae ab illis, qui diuinis Officiis personaliter non intersunt, percipiantur. 179.1.5
Conseruam etiam immemorialis non excusat a relictis in Cathedralibus & Collegiis insignibus. ibid.4
Conseruam inualida est, qua introducum dicitur quod si, qui habet Canonatus in diuersis Ecclesiis percipiat distribuitones in vtraque. ibid.5
Conseruam inualida est quod mortuo beneficiario distributiones prius anni demur eius heredibus. ibid.6
Conseruam inualida est vt Canonici, qui vna hebdomada intersunt diuinis Officiis potest lucrari distributiones sequentes etiam hebdomada, quamuis illis non intersint. ibid.7
Conseruam introduci potest quod quis habeat dignitatem & canonatum in eadem Ecclesia. 108.1.1
Conseruam, seu statum cauens, ne certa bona immobilia a laicis possessa in Ecclesias alienentur, aut ab eisdem retineantur, remissum. 141.1.3
Conseruam in iure, & peccati nutritio inter laicos, & in foro Ciuili ex Pontificum auctoritate per Canones abrogatur. 137.1.10
Conseruam venit appellatione iuris. 101.1.14
Conseruam de relictis, vel obsequiis tempore vacationis non referendus futuro successori, est specialiter reprobacha quando vacat Cathedralis, Collegiata, vel Regularis Ecclesia, secus in alijs. 39.1.5
Conseruam quocumque reprobacha, censetur reuocata & sublatam etiam immemorabilis. 408.1.11
Conseruam sublatam censetur etiam sublatam immemorabilis quando additur dictio vniuersalis. 411.1.8
Conseruam valet vt mortuus, licet eius haeredibus deparat fructus beneficiales primi anni. 481.1.1
Conseruam

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Confectio impediens Legati Sedis Apost. recipiunt, non
valer. 495.1.1
Confectio est valida et fructus piumi, fecundi, & sequentium
annorum Fructus defuncti, vel eius heredes applicentur,
etiam non constentur in ipsa opera ad liberandam animam
defuncti in purgatorio. 104.1.3.1
Confectio non valet in Episcopo, siue alij Prælati à subditis suis
posse exigere, & à volensbus recipere. charitativum subdi-
cium ytra taxam positam in hac Extraversione. 111.7.3
Confessus delictum punitur eadem pena, qua ipse delinquit.
471.2.2
Contemptus in quacunque præcepti materia mortalem culpam
inducit. 101.1.10
Contestatio litis non fit per exceptionem peremptoriam. 141.2.1
Contestatio litis quando, & quibus modis fieri dicatur, remittit.
143.1.3
Contra ius que sunt, vtique pro infectis haberi debent. 374.
1.med.
Contractus factus contra legem, licet non valeat quantum ad
commodum contrahentium, valet tamen quantum ad eorum
incommodum & in utilitatem terri. 511.2
Contractus quilibet quantumvis inualidus iuramento firmatur.
117.1.2
Contractus in Ecclesia celebrati valent. 242.2.8
Contractum, vel delictum ratum habens non in loco ratifica-
tionis, sed in loco actus gesti iuramento fortior. 340.1.11
Contractus ex conventionione legem accipere dignoscuntur. 389.
1.med.
Contractus erit illicitus si census, seu redditus anni redemptio
confertur in voluntatem venditoris, hac tamen lege vt ma-
iori pretio redditus redimendus sit, quam constitutus fuerat.
109.1.13
Contractus emptionis & venditionis anni census declaratus
hic non esse ritum si fiat cum statim receptum esse, non
potest illi remittere in loco contractus. 340.2.10
Contractus sine solemnitatibus à iure requisitis, est in dolo præ-
terito, & mala fide. 333.1.fin.
Contractus iudi ubi videtur, ubi solutionem destinavit. 140.
2.1
Contractus allepian non est audendus. 101.1.5
Contractus sine Confessione sacramentali saltem in voto non ius-
ficiat ad consequendum veniam, seu remissionem culpæ. 334.
1.1
Contractus manifesta dicitur cum citatus facit in iudicio se
contumacem, vel cum con- citatus respondisse nolle ad iudi-
cium nec ad iudicem accedere. 301.2.9
Contractus antequam expensis recipiat exaudiri non debet in
quacunque causa. 110.2.4
Contumacia in vno actu non sibi præiudicat in sequenti. 351.
1.5
Contumacia non respondendo positionibus, vt habeatur pro
confesso, non sufficit procuratore monitum esse de respon-
dendo, sed requiritur personaliter citatus, & monitus ipse
principalis. 154.1.14
Contumacia in excommunicatione per apum inordinatam su-
spectus habetur de heresi, beneficiisque priuatur, ubi esset ex-
communicationis pro crimine. 112.1.6
Contumacia iudicio Ecclesie habetur tamquam obsequiis, & vere
peritiam velut hereticus. 110.2.9
Contumacia fictus, qui fuit ad domum citatus, non in personam,
autem appellando. 410.1.2
Contumacia verus dicitur, qui fuit citatus personaliter. 110.2.3
Contumacia ad malum facere per iura prohibendum est. 419.2.1
Contumacia ex causa cuius non potest repellere agentem præsti-
tuta exceptione si solutio fiat à verito, tamen accusatoris cri-
minatur vtique talis exceptio potest suam accusatorum
repellere. 419.2.10
Contumacia manifeste vacante eorum non recipit Monachum
si de consuetudine, vel privilegio id præstat ad solum Abba-
tem, aliis poterit si spectat ipsius ad vtique. 218.1.1
Contumacia totum ad consilium petendum pro concedenda li-
centia Religioso accedendi ad studia non est opus cogere, sed
fatis est maior eius pars. 345.1.13
Contra defunctorum exheredantes, & ea immunitate decoque-
re, vt ossa à cæribus separata ferant sepelenda in vetum
suam ipso facto sunt excommunicati. 509.1.1
Conuersio, seu penitentia duplex est, altera formata & perfecta,
que appellatur conuersio, altera informis, & imperfecta, que
dicitur attritio. 333.1.13
Conuersio, seu penitentia quando charitate perficiatur, & ita
quando fit contritio, & quando sine charitate fit, ac promit-
te attritio, ostendit. 114.14
Conuersus, & receptatoris hereticorum qui dicantur, remittit.
253.1.3
Conuersus, quibus ad securitatem debiti res pignori traditur, mi-
nime possident, sed potius debitor qui tradit. 318.1.11
Barth. Celsi. Tom. IV.

vt Crudo, licet in teste non affirmet, existit tamen et expressi-
um in responso positonum. 113.2.5
Crimine, que mineret veralem degradationem, seu depostio-
nem quot? remittit. 294.1.5
Crimina que mineret actuale degradationem quot? re-
feruntur. 113.2.5
Crimen læsæ maiestatis committitur in confederatione, seu li-
ga facta cum hostibus Principis. 411.1.13
Crimen læsæ maiestatis non committitur nisi per subditum.
411.2.8
Crux an habuerit quatuor genera lignorum remittit. 184.1.6
Cuiusque dignitas, comprehendit personas, que aliis
minime comprehenduntur. 111.1.3
Cuiusque sunt status dignitates, &c. quam vim & effectum
habeant. 406.1.7
Cuiusque Ordinis, & conditionis, comprehendit tam lai-
cos quam clericos. 471.1.3
Culpa ubi agendo, vel excipiendo alicui obicitur, vtigandum
non est, sed extra culpam delicti agere debet. 39.1.4
Culpe venia, seu remissio non datur sine infusione gratie gra-
tum facientis in qua posita iustitia non consistit. 113.2.12
Culpe obnoxius est qui re, que ad eum non pertinet, & remitti-
let. 344.1.1
Culpabilis in vno articulo hæresis generaliter postea ad alium
relapsus dicitur si committit etiam in alium articulo sepa-
ratum. 111.1.6.9
Cum peruenit ad 15. annum, ex proprietate non verificatur
in 15. anno corporis. 400.1.9
Cura liberum exercitium habens, & omnium bonorum, fru-
ctuum, & proventuum possessionem, licet in fine adeque
possessionis huiusmodi mora sit fuerit per aliquem in petitorio,
tenetur se promoueri facere intra annum litem pendente. 60.1.1
Cura annexa non est faciendum mentio. 117.1.1
Curam Parochialis Ecclesie si dicitur habere, qui ex necessitate
officii adtingit potest ad administrationem Sacramentorum,
& cogere ad se venire parochianos. 438.2.11
Curator Principis potest liberalitates exercere, & donationes
facere. 74.1.15
Curia Romana, seu Papa ubi dicitur esse ubi est Papa, & non ubi
est audientia, seu Concilium Papæ. 184.1.17 & 486.1.6
Curia Romana habet iudicium generale, & eius privilegia. 113.2.4
Curia Romana ubi est, ubi est causatum, & litterarum Apostoli
audientia, quantum ibi non fit Papa. 332.2.7
Curiales Romæ habitantes debent Basilicas SS. Petri & Pauli per
triginta dies visitare, illi vero qui vniuersam Romam, potius
in quinque diebus Iubilium lustrant. 110.2.6

Damatus innotare, & eos consilium etiam sine adoratione &
exhibitione honoris, est hæretice obsequium. 149.2.2
Damatus ad mortem hoc petentibus penitentia concedi debet,
nec valet contraria consuetudo. 474.1.12
Damatus ad mortem mittendum est Sacramentum, & Eucharis-
tia. 110.2.3
Damatus quod quis sua culpa sentit, sibi debet, non alii imputa-
re. 110.2.3
Dantes & recipientes aliquid pro sustentatione ingredientis
Religionem ob necessitatem, an incident in excommunica-
tionem huius text. ostendit. 513.1.3
Dantes, vel recipientes aliquid tempore receptionis ad habi-
tum non incursant excommunicationem, nisi professo emittantur.
110.2.3
Dantes, aut recipientes pro obtinenda gratia, vel iustitia apud
Sedem Apostolicam vbique existant, & non solum prius in
Ire, & occidit ab eadem etiam inhabitates cum, & reliquam
Arabiam, Hispaniam, Galliam, & quous alia Regna, includun-
tur (sub hoc text. 124.1.7)
Dantes, aut recipientes etiam quid minimum pro obtinenda gra-
tia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam sunt excommuni-
cati. 114.2.9
Dantes, aut recipientes, siue palam, siue occulte sunt excommuni-
cati, vel iustitia apud Sedem Apostolicam sunt excommuni-
cati. 114.2.9
Dantes, aut recipientes pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Se-
dem Apostolicam sunt excommunicati, non solum si de qua
recipiant pecuniam, sed etiam omnem aliam rem, seu vilitia-
tem. 114.2.9
Dantes, vel recipientes pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Se-
dem Apostolicam non solum in scriptis, sed etiam per litteras
Apostolicas, sed etiam alias quomodocumque sunt excommuni-
cati. 114.2.9
Dantes, aut recipientes aliquid post obtinendam gratiam, vel iustitiam
non est improbatum. 114.2.9
Data scriptis inspicitur in litteris ad beneficia imperariis, &
ideo per illa beneficium curatum obtinere non poterit, qui
licet nunc sit maior, illo tempore minor erat. 114.2.9
Z z z Dantes

Index rerum, & verborum

Datæ tempus, non verò presentationis in litteris Apost. incipit, si gratia sit perfecta. 187.5.4
De Debet, plerumque ex natura sua necessitates imponit. 445.1.2
Debitis in crucibus, seu tibi, qui ad Ecclesiam se conferre non possit, quotidianas percipit distributiones in absentia. 179.2.9
Debitis minoris summi, consensu pro maiori, non teneatur fieri minor, sed simpliciter potest totam negare quasi non teneatur quæ dividere positionem. 154.1.17
 Sed contrarium. 179.1.9
Debitum liberatio facta pro sorte extenditur ad omnia accessoria. 181.1.9
Debitum eius, qui Cardinalem offenderit, non teneatur illi solvere. 197.1.44
Debitum electio in alternariis. 376.1.1
Debitum alternatio non solum in soluendo, sed etiam in repetendo competit electio. 177.1.7
Debitum in alternariis ita electio competit ut etiam facta electione licetum ei sit variare quoties voluerit. 177.1.9
 Declara ut. 177.1.1
Debitum confessionem per episcopum missam quomodo quis exquirere possit, ostendit. 404.1.5
Decernimus ad appellandum currit de momento ad momentum. 174.1.4
De decernimus, inducit ius novum, & non declarat antiquum. 400.1.4 & 418.1.5
Decima an debeatur de iure diuino, remissum. 111.1.3
Decimatum in solutione consideratur confectum. 174.1.4
Decima per laicos ante Lateranensem Concilium in feudum recepta à Religiosis per eos recognoscitur in feudum, non possunt ipsi Religiosis concedi sine discreta consensu. 111.1.9
Decima postquam in laicos licite fuerant alienata, efficiuntur de ipsorum patrimonio. 174.1.11
Decima si ante Lateranensem Concilium laici fuerint in feudum, vel emphyteusim concessit, & finita generatione ad Ecclesiam revertantur, an possit Prelatus eas iterum laicis dare in feudum, vel emphyteusim ostendit. 111.1.14
Decimas habentes ex donatione laicorum antiquas novales fu- peruenientes in eodem loco non percipiunt. 174.1.16
Decimatum in causis proceditur summariè, præcipue quando est inter clericos, quibus de iure debentur decimæ, vel quando questio inter duas Ecclesias super iure percipiendi decimas. 406.1.1.3
Decimarum controversia ubi questio iuris est etiam incidens, spectat ad iudicem Ecclesiasticum. 174.1.4
Decimas non solvens potest, & debet excommunicari. 174.1.5
Decima Papalis exactio, vel solutio quando in iudicium deducitur, an causa summi deduci possit. 407.1.15
De Decimis debitis ex pacto, vel pollicitatione ubi questio fuerit, tunc causa non est summaria. 174.1.16
Decimas non solvens excommunicari potest præmissa monitio ne. 174.1.17
 In Decimarum solutione innocenti potest brachium seculare contra conuincere. 174.1.18
Decima beneficiorum alicui concessa si debetur secundum taxationem, & de moneta teneant, nec possunt collectores propter hoc distrabere, vel occupare ornamenta diuinis officiis deputata. 44.1.1
Decimarum omnis grauat proprietarium, non conductorem. 174.1.3
Decima Papalis non soluitur ex distributionibus quotidianis. 483.1.14
De decimis, ut circa, habet locum quando appellatur extra iudicium. 61.1.1
Decimas irritas annullata contra factum ipso iure. 10.1.2
Decreti irritantis vis, & effectus, remissum. 66.1.1
Decretum irritans contra providentes beneficia litigioso, inficit quoque possessionem. 151.1.5
Decreti irritantis vis, atque effectus, remissum. 430.1.3
Decretum irritans regulatur secundum naturam dispositionis, super qua interpretatur. 430.1.6
Decretum irritans nihil operatur, nisi sit pro quo fuit appositum, acceptum, & eo vi vel. 174.1.7
Defectus scientie, vel personæ euidens si obliuiscitur inter reliqua, quæ obliuiscitur promouendo ad dignitatem, illa ante omnia examinari debet, & si falsus reperiatur, opponens à perfectione negotii repellitur & ponitur periode ac si defecisset in probatione omnium obiectorum. 45.1.1
Defectum notorium opponens in personam, vel sententiam electi, non potest ab eo differre, nisi non probauerit, & debet omnino à causa processione excludi. 56.1.1
Defensio quis potest bona propria etiam vique ad occasionem iniuriæ aggressoris, quando alter litis defensione expediti non potuerit. 307.1.4
 Defendere proximam tenetur quis ab offensa, & iniuria. 174.1.9

Defensio pluribus nullus vel prohibetur. 146.1.1
Degradatio actualis non impeditur clerico pro crimine laici. 146.1.1
 Maiestas. 276.1.14
Degradatio qualiter facienda. 276.1.14
Degradatio verbalis à dispositione sunt integra. 276.1.14
Delegata potestas mortuo delegante integra non expirat ipso iure, sed ope exceptionis. 101.1.3
Delegata potestas expirat mortuo delegante re integra, secus quoad negotia iam copra. 104.1.13
Delegata magis quam ordinari videri concessa iurisdictione quando conitit ex verbis quod non auctoritate officij, sed auctoritate concedentis quis cognoscit. 100.1.3
Delegata magis, quam Ordinaria videri concessa iurisdictione quando conitit ex verbis quod non auctoritate officij, sed auctoritate concedentis quis cognoscit. 197.1.4
Delegatam fuisse sibi causam à Sede Apost. non creditur alicui nisi in citatorio infesti faciat recepti, seu commissarius teneat. 496.1.7
Delegatus causa absentie delegantis statim expirat reuocato delegante, nisi delegatus statim sit abstinens. 76.1.1
Delegatus Apost. non potest subdelegare causas litterarum Sedis Apost. vel Legatorum eiusdem nisi personis in dignitate constitutis. 18.1.4
Delegatus extra locum commissarius nihil agere potest nisi de consensu patrum, nec vices suas committere valet nisi personis delegatis. 11.1.40
Delegatus non potest causas auctoritate litterarum Sedis Apost. sibi commissis personis non constitutis in dignitate subdelegare. 11.1.62
Delegatus Apostol. nihil debet à patribus recipere nisi scilicet, & poculentum libere oblatum, quod pauci possit consumi diebus, moderatas expensas. 11.1.69
Delegatus ubi erit domum consequitur sumptus. 174.1.7
Delegatus ad vniuersitatem causarum non est Ordinarius, sed Ordinarius similis. 12.1.10
Delegatus non assumit Assessorum, seu consiliarum, nisi in consensu indiget, qui necum parti sit suspectus, & tunc patet solent moderatum salarium. 174.1.4
Delegatus limitare debet à sum Notarium in sua causa, non participando tamen in lucro cum ipis, vel Assessoribus. 23.1.8
Delegatus non debet vocare testes nisi quando situs cause requiritur, & tunc potest solvere iure iurati testibus competentes expensas pro discursu, & accessu. 174.1.32
Delegato procedente cum duobus subdelegatis non in totum, ad Papam, non ad condelegatos appellari debet. 90.1.18
 Amplia ut. 90.1.18
Delegatus ante reculationem eidem propositam potest causam sibi commissam subdelegare. 94.1.3
Delegatus non potest post reculationem simpliciter eadem propositam vices suas alteri committere abque assensu reculatoris. 174.1.4
Delegatus subdelegans etiam in totum re integra causam reassumere potest. 95.1.12
 Secus re integra existente, ut. 174.1.12
 Amplia procedente etiam sententia iure Decretali. 174.1.12
 Simil etiam ut procedat non solum si ipse delegatus exco- munitur, & sibi iurisdictionem reassumpserit, sed etiam si tacite hoc fecerit. 174.1.12
Delegatus ubi re integra, & Ordinarius quandoque iurisdictionem à se commissam reuocauerit, si nihilominus sic reuocati procedant, corruunt omnino processus ab eis postea facti. 174.1.12
Delegatus quando vices suas non in totum committit, tunc etiam re non integra existente poterit per eundem à subdelegato commisso reuocari. 95.1.6
Delegatus ad vniuersitatem causarum potest subdelegatum à se in totum ad vnam causam datum etiam re non integra reuocare. 174.1.7
Delegatus si subdelegauit quoties abesse, vel donec reuocaret, & mortuus sit re non integra, subdelegatus procedit, & semper de subdelegato ad delegantem, qui sibi aliquid iurisdictionis reuocauerit, appellari debet etiam post sententiam. 96.1.1
Delegatus subdelegando totam causam an possit solam executionem sententia sibi reuocare, ostendit. 174.1.16
Delegatus quoties aliquis de medijs causis sibi reuocatur, ad ipsum est appellandum, dummodo tamen appellatur antequam adus illi per subdelegatum sine expensis, secus si postea. 174.1.17
Delegatorum plurimum in solidum quilibet cognoscit, & vno cognoscente, alij, nisi ex causa, se non intromittant, & perpetuatur vnius perpetuus quoad omnia. 98.1.1
Delegatus ex pluribus datus cum clausula, *Quid si non omnes*, &c. vel simili, quilibet, id est, qui præcurret, potest per se solum fieri alius in causa procedente. 174.1.1
Delegatus subdelegans, aut alius immediatus superior quando excommunicatus proponitur, tunc non ad illum, sed ad

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

primum delegantem, seu alium legitimum superiorem erit
propinquum. 99.1.4
Idem dicendum si delegatus subdelegatus esse mortuus, vel
suspensus aut hereticus. ibid. 1.6
Vel absens sit nobilibus distantia. ibid. 7
Delegatus cui aliquod certo loco expedire debet, non
ex ista causa potest illud expedire extra locum. 101.1.1
Delegatus inferiori si Principi licet non possit subdelegare, po-
terit tamen si ad hoc habet speciale mandatum. 108.1.4
Delegatus Principi potest subdelegare, siue vniuersaliter, siue
generaliter cause delegentur. 112.1.6
Delegatus potestas expirat ipso iure mortuo delegante re inte-
gra. 107.1.6
Delegatus Papae an absoluit ad cautelam ex generali causa
commisionis, ostenditur. 302.1.3
Vide Index.
Delictum nouum est eiusdem criminis ex intervallo iteratio.
167.1.3
Delicti satisfactio non inducit ex receptatione delinquentis,
et auxilio prelatione, quando delictum non est gelum no-
mine reneptationis, & prestant auxilium. 118.1.8
Delictum personae non debet in detrimentum Ecclesiae relanda-
re. 382.1. med.
Delicti ratione fortitur quis forum eo loci, quo deliquit.
41.1.7
Delicti satisfactio vel obligat ad penam requiritur delictum
fuisse commissum nomine proprio. 473.1.8
Delinquentis non ad locum delicti remittendus quamuis detentus
sit a iudice originis, vel domicili. 411.1.16
Denominatio prior arguit ordinem charitatis, & maiorem dilec-
tionem. 66.2.6
Denunciatio simplex non sufficit, sed fieri debet cum protesta-
tione, & requisitione venditori parum, si sit mortuus. 118.1.8
194.1.12
Depositionis penam statim incurrit delinquens in crimine affa-
liis. 176.1.13
Deum nemini est gratia debitor, sed ipse benignissimus, ac diues
in misericordia singulis volentibus vna das ipse gratiam
affertur. 341.1.4
Dicatur semel Deo non est ad vsum humanum vltius transac-
tum. 368.1.8
Dilectio de Fratribus Minoribus non extenditur ad alios Men-
dicantes. 119.1.10
Dies vna pro quiete in quolibet septimana dari debet. 48.1.17
Dies festi, quibus ter confecti non licet, & praestitum tempore ad
eum conueniendum sunt subducendi. ibid. 18
Dies termini non computantur in termino. 145.1.14
Dies triginta, intra quos iudex tenetur tradere apostolos, cur-
runt a die interpolatae appellationis. 172.1.4
Dies termini non computantur in termino si lex ipsa tempus fla-
tuens declarat non computari. 144.1.15
Dies termini non computantur in termino quando adiungitur
numero dierum, vel mensium cum dicta, vel Ab. ibid. 14
Dies ecclesiasticas quatuor ad indulgentias, & cetera privilegia
conferuntur a vespere in vespere inclusiue. 311.1.15
Dies ecclesiasticas quatuor ad indulgentias, & cetera privilegia
conferuntur a vespere in vespere inclusiue. 412.1.5
29. Diffinitio, est iuris uoti inducendum. 413.1.4
Dignitas terminalis & Canoniarum potest quis hodie de con-
suetudine in vna eademque Ecclesia habere. 16.1.5
Dignitatem, seu nobilitatem in iudicio est defendendum circa penas,
coactiones, & modum procedendi. 88.1.4
Limita quando nimia exierit eorumdem contumacia, vt
89.1.4
Dignitas aliquando est sine cura, & administratione spiri-
tualium. 187.1.13
Dignitatem, vel beneficium Curam expectans si antequam
gratia habeat effectum, obitus pacifice aliud beneficium
incompatibile cum praesentio, non potest amplius expectari
vix gratia, etiam si renouauerit beneficio obtento. 389.
1.1.3
Dignitatem, personarum, Officium vel praebendam obtinere,
qui certus Ordo annexus est, nisi infra annum ad illum impe-
dimento cessante promouetur, in Capitulo vocem non habet,
et diuini perdit distributionum partem. 198.1.3
Dignitates plures obtinens, si aliam similem, vel beneficium cu-
ratum, siue legitima dispensatione acceptet post pacificam
possessionem vltima, vacant omnes praecedentes ipso iure.
418.1.1
Dignitas, & potentius trahit ad se naturam minus digni, seu mi-
nus potentius. 140.1.2
Dilaciones a iure concessae non possunt per iudicem sufferi
341.1.5
Dilatio vni parti concessa alteri est communis, quamuis sit
concessa minori iure speciali per restitutionem in integrum.
414.1.4
Dilectio primi beneficii, quae hic iubetur fieri coram Ordinario

Barbo Collect. Tom. 71.

facienda est intra mensem, sed quod statim, & incontinenti
fieri debeat. 481.1.5.9
Dilectio compellunt Religiosos exemptos soluere decimas Pa-
rochialibus Ecclesiis si non agatur de rebus exemptis. 111.
1.15
Dilectio dicitur illi, qui in loco habet Episcopalem iurisdic-
tionem, vel quasi. 408.1.10
Dilectio appellacione non veniunt Ordinarii, qui in loco
iurisdictionis habent. 411.1.4
Dilectio congrua portione assignare debet si ex iura
terminum competentem non assignat praesentibus ad Ec-
clesias per patronos Ecclesiasticos, in quibus ipsi non con-
fessionem omnia onera supportare, nisi onera sine per patronos
supportanda. 447.1.1.2
Dilectionum appellacione non veniunt inferiores Praelati.
448.1.4
Dilectio (in quibus hoc constat) illos, qui exigendo a clericis
pedagia, vel guidagia excommunicati sunt, vel interdicti
publicare debent. 450.1.1
Dilectio appellacione regulariter venit ciuitas quando profes-
tur a lego. 117.1.9
Dilectio nutriendi in electione Abbatissae Monialium fun-
damentum. 67.1.10
Dispensandi in residentia facultas conceditur Episcopis, & aliis
Episcopo superioribus. 38.1.6
Dispensandi potestas est late interpretanda quando ea concedi-
tur ad dispensandum cum personis non expressis, ac stricte in-
telligitur ubi exprimentur personae cum quibus est dispen-
sandum. 107.1.5
Dispensare possunt Episcopi, & etiam Superiores cum habentibus
parochiales Ecclesias subiectis quod vique ad septennium
suscipiendo accepto Subdiaconatus Ordine infra annum, non
teneantur ad Sacerdotium promoueri, quo durante septennio
debet in illis Ecclesiis idoneus poni Vicarius de fructibus
Ecclesiae sustentandis; elapso vero septennio teneantur infra
annum in Presbyteros promoueri. 58.1.14
Dispensare non possunt Episcopi super aetate ad Ordines, vel be-
neficia per Concil. Trid. statuta. 81.1.3
Dispensare possunt Episcopi cum illegitimis natis in minoribus
Ordinibus, & beneficio sine cura, dummodo sit tale, id quo
alia dispensare possint, in aliis vero dispensatio Papae requi-
ritur. ibid. 14
Dispensatio a Papa obtenta super pluralitate non valet, si dis-
pensatus taceat defectum originis super quo ad eum annum
beneficium cum illo iam fuit dispensatum. 82.1.1
Dispensatio noua quoties prius additur, vt posterior valeat, ne-
cessarium est quod sit mentio prioris. ibid. 1
Dispensatio non extenditur etiam ad casum maioris & ha-
bentem in se maiorem rationem, quam habet casus con-
fatus. 82.1.4
Dispensatio est odiosa, ac proinde stricte interpretanda. 82.1.13
& 111.1.12
Dispensatio cum illegitimo ad Ordines intelligitur de solis mi-
noribus. 81.1.8
Dispensatio ad duo beneficia intelligitur de duobus primis tan-
tum. 111.1.10
Dispensatio quamuis odiosa sit ac stricte intelligenda, attamen
potestas dispensandi commissa alicui est late interpretanda.
191.1.14
Dispensatio ad beneficia intelligitur de duobus tantum. 187.1.1
Dispensatio motu proprio concessa est late interpretanda. 191.1.1
Dispensatio non corrumpit quando causa, quae a principio fuit ve-
ra, erat impulsus, licet postea cesseret. 146.1.1
Dispensatio ad Sacerdotium extenditur ad omnes Ordines in-
feriores. 370.1.15
Dispensatio dicitur esse iuris rigorose relaxatio. 146.1.16
Dispensatio super retentione plurium beneficiorum a quo ob-
tinetur possit, remissum. ibid. 17
Dispensatio ab Episcopo, & promouens ad minores Ordines, &
simplex beneficium, si postmodum ratio defectu impetret
dispensationem super pluralitate talium beneficiorum, dis-
pensatio est nulla. 81.1.6
Dispensatio a Papa est in minori aetate fide Subdiaconus, ius ta-
lis fide factus habet vocem in Capitulo. 199.1.6
Dispensatio ad plura etiam non candido non incurrit penam
huius textus. 481.1.5
Displicere amplius non potest quod semel placuit. 147.1.1
Displicere censetur odiosa, aut fauorabilis ex principali inten-
tione disponentium. ibid. 1.3 & 412.1.8
Dispositio capituli canon. sup. hoc est fauorabilis. 511.1.3
Dispositio huius textus cum agit de vitando periculo, obserua-
da est in iudiciis, & tribunalibus imperij, & Regum. 117.
1.19
Dispositio fauorabilis, & odiosa attenditur ex primario fine.
111.1.7
Dispositio an censetur fauorabilis, vel odiosa colligitur ex prin-
cipali intentione disponentium. 144.1.4

Z z 3

Dispositio

Index rerum, & verborum

Dispositio erebium dicitur quæ non in totum, sed in aliquo
 351.1.1
Dispositio dicitur quæ sibi adferantur, debent ad eon-
 ditionem, sed, falsa quoad fieri potest virtute natura, & ver-
 borum proprietate. 353.1.5
 Limita regulam in specie subiectus generi, & aliis modis.
 ibid. 4
Dispositio concepta per summa, vel quantitate maiori, verifi-
 cat et iam in minori per se. 354.1.4
 Declara. ibid. 6
Dispositio non verificatur nisi secundum verba, vel mentem di-
 ponentis. ibid. 5
Dispositio concedens aliquid principale, censetur etiam conce-
 dere id, quod accessorie venit ad illud principale. 356.2.5
Dispositio ex ratione expressa in lege, vel alia Constitutione ex-
 tenditur in correctioribus, & exorbitantibus. 359.1.4
Dispositio, latissimum habet significationem, & omnem mo-
 dum includit providendi. 357.1.10
Dispositio huius text. cessat contra illum, qui iam per terminum
 beneficij pacificum habere possideamus. 414.2.19
Disputare in scholis ad secunda ingenia, bene possunt laici abs-
 que incuria excommunicationis. 354.1.16
Distributiones quondam interdum manualia beneficia dicuntur.
 351.1.6
 Nonnunquam vidualia nuncupantur, vt
 ibid. 2.7
Distributiones quotidianæ solum presentibus, qui interfunt Di-
 vinitis, dari debent, consecuturiam non obstant, & qui aliter il-
 las recipiunt, non faciunt eas suas, & idem de distributioni-
 bus, quæ dantur pro anniversariis defunctorum. 178.1.1
Distributiones quotidianæ curia appellantur, ostenditur. 179.
 1.3
Distributiones pro anniversariis defunctorum absentes iuste
 percipiunt. 180.1.13
Distributiones quotidianas non percipit absens causa studiij. 184.
 2.4
Distribuit quid sit, & an differat à territorio, seu iurisdictione,
 remissio. 103.1.11
Distribuit à ciuitate distinguitur. 129.1.16
Distributiones quæ, & quot ius eius species, remissio. 159.1.10
Distribuit an possit dici Principes, in ei qui habeat locum dispo-
 sitio huius text. remissio. 411.1.5
Doctores, siue Magistri docentes quævis non renitent in suis
 scholis Religiosos incurant excommunicationem, de qua
 in hoc textu, & contra si renitent quævis non doceant.
 245.1.16
Doctores, seu Magistri non incurant excommunicationem, de
 qua in hoc textu. si Religiosos habitu teneo Medicinam, vel
 Leges audiat. 245.1.19
Delus vbi in renuntiatione à filia facta patris interuenit, potest
 ipsa renuntiatione etiam per filiam infringi. 117.1.17
 Dolam qui allegat, probare debet cum non presumatur. 133.
 1.25
 Dolus in dubio non presumitur, & ideo per allegantem probari
 debet. 136.2.8
 Dolo facit qui petit quod restituere oportet eundem. 373.1.10
 103.1.1
Domicilium multa si habet citandus, inspicendum est illud, quod
 frequentius habitare consuevit. 10.2.43
 Domicilij vbi fit mentio in dubio intelligitur de domicilio ha-
 bitationis, & non originis. 21.1.55
 Domicilium in pluribus locis potest quis habere. 80.1.21
 Domicilium in duobus diuersis locis quis habere potest. 110.2.2
 Domicilium quando quis in aliquo oppido tenet, & aliud petit
 ad proprium domicilium breuiter redire, dicitur illius Pa-
 rochialis, & non alterius ad quod accedit. 110.2.1
 Domicilium licet quis mouet, & illud transferat in aliud Re-
 gnum, tamen ratione originis semper remanet subditus primo
 Regi. 411.2.9
 Domicilium quando quis dicitur in aliquo loco habere, osten-
 ditur. 79.1.11
 Domicilij vbi fit mentio in dubio intelligitur de domicilio ha-
 bitationis, & non originis. 79.1.11
Dominium pecuniarium, quæ Transfinitis in elemosinas dan-
 tur, remanet apud donantem, aliorum verò omnium apud Pa-
 pam. 111.2.6
 Dominij seu iuris acquisitio semel ex certo titulo perfecta
 non potest ex alio fieri, seuus quoad conseruationem iuris iam
 acquisiti. 346.2.3
 Dominium nūquam transferatur à procuratore, cuius manda-
 tum reuocatum est, etiamsi ipse bona fide rem tradiderit mi-
 nistræ certæ de reuocatione. 396.2.73
 Dominium presumitur ex possessione beneficij, modò titulus in-
 cidenter educatur. 411.1.19
 Dominium vile transferatur per locationem longi temporis,
 411.1.18
 Dominium reum Frarium Minorum licet Ioannes XXI. I. I. ab-
 dicauerit à se, & à Sede Apostoli. postea Alex. V. I. alij Sum-

mi Pont. dominium receperunt. 493.4.6
Dominus dans procuratorem quod contingit cum abbatibus, cau-
 sam tractando procuratorem non intelligitur renocare, sicut
 si simpliciter, nisi expresse profertur quod ipsum renocare
 non intendit, vel alius hoc appareat ex probabilibus conie-
 cturis. 125.1.7
Dominus temporalis si ipsius mentem compellat iudicem, vt ab-
 soluat denunciatio de interdicto, aut vt relaxet interdictum
 loci, incurrit excommunicationem Papa relaxante. 127.1.3
Dominus si sciat, & patiatur procuratorem male celebrare in
 iudicio, ex quo venit pena inferenda, ipsum male gelum à
 procuratore reddidit validum. 127.2.4
Dominus temporales, qui cogunt alios in loco interdicto celebra-
 re diuina, vel qui per praxones faciunt tunc ad illa audienda
 populum euocari, vel prohibent ne publice excommunicati,
 vel interdicti super hoc per illos, qui Misas celebrant, moniti
 Ecclesias exeat, & ipsi nominati moniti qui non exeat,
 excommunicati sunt, & per Papam ab iocundi. 473.1.1
Donus canonicalis potest optari. 34.1.5
 Donos locare vitaris an licitum sit, ostenditur. 120.2.5
 Donus aduentus Cardinalis dicitur, & deusatur. 127.2.19
 Quid fit communis cum aliis, remissio. 101.2.10
 Quid fit alius maioratus. ibid. 1
 Donus heretici dogmatizantis quare diuini iubeatur, & sale
 conspergi, remissio. ibid. 11
 & an illam sic destruat licet tendat. ibid. 11
Donati pecunias in vsum Frarium Minorum integrum citi illas
 liberè, & absque vlla causa sibi reuocare antequam alienent in
 alium sunt. 113.1.7
Donare prohibetur ultra quantitatem præscriptam à lege vique
 ad eam donare potest. 473.2.3
Donatio facta pro Ecclesia construenda non valet, cum non adfic
 persona, quæ accipere illam. 168.1.6
 Donatio facta nomine Regni, vel Regie dignitatis obligat suc-
 cessorem in Regno. ibid. 7
 Donationem causa mortis facere non potest usufructus manue-
 flus. 120.2.9
 Donatio iurispersonarum laici facta loco ecclesiastico etiam sine
 consensu Episcopi tenet, non tamen præiudicat iuri Episcopi.
 115.1.1.8
 Donatio Constantini facta Ecclesie Romanæ vbi discutitur,
 ostenditur. 419.2.14
Donor, vis, & effectus, remissio. 399.2.18
Donum si aliquem mulier, aut occidat, irregularitatem non
 incurrit. 464.1.8
Dotis vrorum innocentium non consensunt propter huius
 maritum. 265.1.14
 Dotis ob heresim vrorum confiscari possunt. 265.1.14
Dotummodo, non habet vim conditionis, sed potius admonitio-
 nis. 197.1.8
Dotumtaxat, taxationem, & limitationem denotat. 483.1.8
Dotus simul cum literis Apostoli, concurrentibus in præsen-
 tatione, præfertur ite qui eiecit est per illum, seu illos ad
 quos Canonicoz receptio, & collatio præbendam specta-
 uit. 142.2.2
 Duo quando equali electorum numero ad beneficium electi
 sunt, superiot est aduendus, vt terminum electoribus præscri-
 bitur. 113.1.9
 Duo si inueniantur æquiparati in diuersa materia, & causa, tunc
 lex disponens in vno, non censetur idem disponere in alio.
 216.1.7
 Duo si inueniantur æquiparati in diuersa materia, & causa, tunc
 lex exorbitans disponens in vno, non censetur idem dispo-
 nere in causa æquiparato in diuersa materia, non autem in ea
 qua ipsa disponit. 243.1.4
 Dux qui dicitur, & de eius origine, remissio. 490.8
 Dux Regales, non verò Veneriam, & latumissimum com-
 prehendantur sub dispositione huius text. 451.2.4

E

Ebrus si aliquem mulier, aut occidat, an irregularitatem
 contrahat, ostenditur. 464.2.9, 10
Eclipsis dicitur propter paupertatem vniuntur. 11.2.8
 Ecclesia Parochialis semini confertur, qui non fit indies
 scientia, moribus, & ætate, & si confertur non attingenti 21.
 annum non valet collatio, ille autem, cui talis Ecclesia collata
 fuerit, tenetur personaliter, infra annum Sacerdos fieri, si in-
 tem promotus non fuerit elapso anno priuatus est ipso iure.
 41.1.1
 Ecclesie Parochialis habent tantum, & non solum Parochianos ha-
 bent qui præfunt, non tenentur infra anni spatium Presbyteri
 fieri. 46.1.16
 Ecclesie Parochiales accessorie vniue non obligant ad residen-
 tiam, nec ad Sacerdotium. 46.1.18
 Ecclesia Parochialis commendari non debet, nisi constituta
 in statu legitima, & sacerdotio, & cum euidens Ecclesie
 utilitas

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

utilitate, & una salum, & per se mensuram, quod contra
practica factum fuerit, irritum ipso iure. 46.1.1
Ecclesia finio vno semetipso, si adhuc eadem necessitas, vel
utilitas, poterit per aliud fieri commendari. 47.1.9
Ecclesiarum episcoporum prouisionem summas Pont. sibi refer-
uauit, ut tollerent discordias, que quotidie oriebantur in
electionibus Episcoporum à Capitulo, & Canonici faciendis.
ibid. 1.3
Ecclesiarum diocesis dispositio pertinebat ad Episcopum ex di-
spotione antiqua. 50.1.4
Ecclesia si auctoritate superioris destructa sit, non comprehendit
nominis Ecclesie. 51.1.4
Ecclesia indiget literarum vitis. 52.1.14
Ecclesiam parochialem adopus si infra annum ad Sacerdotem
se promoueri non faciat, iura Conscientie potest suo cedere be-
neficio ultimo die anni. 53.1.3
Ecclesia Cathedralis plenam administrationem à Sede Apoit.
habens potest omnia, que sunt iurisdictionis, excepta aliena-
tione bonorum immobilium, & non potest que sunt Ordinis,
nisi fuerit Episcopus. 63.1.1
Ecclesia Cathedrali vacanti dicitur à Papa quandoque Procura-
tor cum libera potestate administrandi in spiritualibus, & tem-
poralibus, & dicitur Visitator. ibid. 5
Ecclesia Cathedrali vacante nisi Papa visitatorem deputat nisi
Archiepiscopus propter negligentiam, vel dolam Capituli
administrationem cum causa cognitione deputat. 74.1.1.
1.1.4
Ecclesia post quadriennium non admittitur ad petendum restitu-
tionem contra sententiam, vel contractum, nisi rationabilis
aliqua causa fudeat. 118.1.1
Ecclesia competit remedium restitutionis in integrum.
ibid. 1
Ecclesia appellations in proposito veniunt generaliter omnes
etiam inferiores, & non Cathedralis. ibid. 3
Ecclesia potest in integrum restituere aduersus sententiam qual-
cunque tam diffinitam quam interlocutoriam contra se latas.
118.1.6
Ecclesia, seu maior potest restituere aduersus sententiam latam in
possessorio iudicio. ibid. 7
Ecclesia restituitur etiam contra sententiam, que aduersus
Prælatum in causa, vel nomine ipsius Ecclesie lata fuerit.
119.1.8
Ecclesia fugiatur iure minoris. 131.1.30
Ecclesia competit restitutio in integrum iure minoris aduersus
prescriptionem longissimi temporis. 131.1.31
Ecclesia competit restitutio aduersus contractus, licet in illis
Prælati iuramentum interueniat de non contrahendo, &
quod in minore. ibid. 33
Ecclesia est audienda omni tempore aduersus sententiam nullam.
ibid. 34
Ecclesia restituitur omni casu in quo lesa fuerit. 132.1.38
Ecclesia contra confessionem, qua lesa fuit, admittit infra qua-
dringennium per beneficium restitutionis in integrum, postea
non nisi per viam iuris communis. 133.1.1
Ecclesia aduersus confessionem restitutio in integrum est conce-
denda. ibid. 1.1
Ecclesia, aut minori ad restitutionem implostrandam non sufficit
de esse tales, sed necessarii requirunt infirmos laicos propo-
nentes. 134.1.5
Ecclesia, vel minor probato iusto errore possunt confessionem
suam reuocare. ibid. 6
Ecclesia, seu minor quando veritatem falsi sunt, restitutio ex de-
fectu lationis danda non est. 134.1.9
Nisi in illis casibus in quibus veritatem facere non teneban-
tur. ibid. 10
Ecclesia res publicas non censetur. 146.1.10
Ecclesia, que petit restitutionem delataram, quas se dicit infra
parochiam alterius possidere, non auditur nisi probet posses-
sionem legitimam. 147.1.13
Ecclesia bona cursu temporis immemorabili præstribuntur, que
alioquin alio temporis lapsu præstribi non possunt sine titu-
lo, & bona fide. 166.1.10
Ecclesia Cathedralis non continetur in mandato de providendo
in aliquo Ecclesiarum diocesis, vel iurisdictionis. 185.1.4
Ecclesia Cathedralis continetur in mandato de providendo in
aliqua Ecclesiarum provincia. 185.1.7
Ecclesia prima vacat per translationem Prælati ad aliam. 205.
1.12
Ecclesia dimissa non debetur canonica portio, sed parochialis, &
pluribus si sint plures. 210.1.1
Ecclesia polluta polluat et extrameterium illi coniugum, sed
non remanet. Pollutio commeteri Ecclesiam non polluit, licet
conjuges existeret. Pollutio vno commeteri alii illi coniugum
polluat non est, licet per portam de vno in aliud detur in-
gressus. 240.1.1
Ecclesia polluitur, & violatur sanguinis humani effusione.
ibid. 1.2

Ecclesia polluitur propter voluntariam humani seminis effusa-
nem intra illam contingentem. ibid. 5
Ecclesia vel polluitur per sanguinis effusionem requiritur quod
effusio sanguinis publica sit. 240.1.6
Ecclesia non polluitur ex effusione sanguinis, aut seminis supra
tectum contingentem. 241.1.10
Ecclesia polluitur ex martyrio alicuius Sancti. ibid. 11
Ecclesia polluitur si quis iuxta mentis compos ex inuol. despera-
tione intra illam se occidat, vel iniuriis percutat. ibid. 12
Ecclesia polluitur per coitum coniugalem factum in Ecclesia.
ibid. 13
Ecclesia dato humili ingressu debet orationibus insitit exclusio
claustrorum, & seditionibus, consiliis vniuersitatis laicorum, &
eorum publicis parlamentariis colloquiis, negotiationibus,
& mundanis. 243.1.1.2
Ecclesia dicuntur ad aliquem pleno iure pertinere quando in
spiritualibus, & temporalibus eadem subiectæ sunt. 285.1.8
Ecclesia exempta, temporis quoque censetur Vicarius perpetuus,
Prælati, Canonici, & Clerici Ecclesie. 289.1.1
Ecclesia interdicha intelligitur interdicha capelle, & comen-
saria congrua Ecclesie. 313.1.3
Ecclesia ingressus cui est interdichus potest extra Ecclesiam ce-
lebrare diuina Officia. 316.1.4
Ecclesia, ciuitas, castrum, collegium, aliæ loca retinent sua iura,
privilegia, & exemptiones si Superioris auctoritate in alium
locum transferantur. 336.1.10
Ecclesia Parochialis si vniuersi accesserit beneficio simplici em-
mendam naturam, & conditionem beneficii simplici assument
337.1.7
Ecclesia Cathedrali quæ clero caret, & populo Christiano sibi
subiecto nullas sine speciali licentia Papæ provideat postea de
Pastore. 394.1.1.2
in Ecclesiis Cathedralibus omnes Canonici, ac portiones ha-
bere debent anteaquam Ordinem Presbyterij, Diaconatus, & Sub-
diaconatus. 398.1.3
Ecclesia probant se lesam per lapsum temporis, ad illud tempus
tamen restituitur, & infra quadriennium à tempore lationis.
405.1.1
Ecclesia licet restitui velit aduersus lapsum temporis, quod mi-
nus fuerit quadriennio, adhuc tamen ad restitutionem implo-
randam integrum quadriennium habebit. 405.1.6
Ecclesia, & hospitalia participantur. 407.1.10
Ecclesia Prælati donare aliquid non potest de rebus Ecclesie.
431.1.2
Ecclesia vacans nullo ipsi dato defensore potest alteri Ecclesie
in totum vni, dummodo defensoris Episcopi, & consensu
Capituli interueniat. 433.1.9
Ecclesia bona, & fructus, nisi immunia sint ab omni collectione, ad-
dem immanitate non fruuntur conductores, & emptores eo-
rum. 450.1.1
Ecclesia ut non vacare dicatur, & Episcopus possit administrare,
litteræ debent esse expeditæ. 458.1.19
Ecclesia militans exemplata est diuinitus à triumphante. 463.
1.8
Ecclesia Fratrum Minorum non potest valide hæres institui.
478.1.14
Ecclesia multipliciter sumitur. 482.1.3
Ecclesia Tholosana erigitur in nouam metropolim. 501.1.2
Ecclesie res in quibus casibus in consilio Romano Pontifici
alienari possunt, remissio. 507.1.14
Ecclesiastica, & secularis vi simul cognoscunt, appellatio de
iure ad ecclesiasticum desolatur. 511.1.4
Ecclesiastica personarum compelluntur ad pedagiam, & sine per
sine per alium exigentes incurunt excommunicationem nulli
reservatam. 539.1.7.9
Edictum facta electione de beneficio est pondum. 68.1.8
Edicta in publico proponi debent, & de hac prohibitionem non fla-
rum simplici assertioni notarij sine testibus. 68.2.15
Edictum debet affigi, & constare quod fuerit lectum, atque ibi
dimissum per congruum temporis spatium. ibid. 16
Edicti appositio non est necessaria in beneficiis simplicibus co-
latis. ibid. 17
Electio eorum, qui semel elegerunt, consumpta est, nec ulla electi
præiudicium variare possunt. 215.1.8
Electio cum aliqui datur intra certum aliquod tempus facienda,
si id non faciat, transit electio ad alium siue detur à iure, siue
à statuto. 34.1.12
Electio nulla est si quis eligat postulando, vel postulandum,
vel postulat eligendo, vel eligendum, aut in eligendo. 35.1.1.4
Electio incerta est nullius momenti, etiam si alio clausula, omni
miliari modo. ibid. 3
Electio facta sub conditione, si vacat, vel similis, non valet. 37.
1.10
Electio Papæ quomodo fieri debeat quando moritur in ciuitate
in qua cū sua curia residebat. 38.1. post init.
Electio Papæ si fiat communi Cardinalium omnium præsenti-
um, vel duarum partium eorum consensu, aliis non expecta-
tione.

vis intra decem dierum tempus adfentibus an valida fit, remittit. 38. 1. 10
Electio impugnatio competit cuilibet de populo. 39. 2. 12
Electio intimidata est electio antequam ad superiorem deferatur, vel appareat an confiteatur, vel repudiare velit. 41. 1. 12
Electio concolor non dicitur nisi cum omnes consensum nemine differant. 49. 1. 12
Electio ubi à pluribus committitur, & certum sit vnum ex illis commissum illud, nec tamen consensu quis eorum fuerit, quis puniendus, remittit. 49. 1. 12
Electio quando fit per scrutinium, vel per compromissum, vnum nomine omnium dicere debet, Igo eligo talem, licet aliqui discrepent. alius electio non valet. 51. 1. 1. 2
Electio si effectum non habuit, elector poterit iterum eligere. 54. 1. 4
Electio quando est data alicui ab homine si semel elegerit, etiam qualitercumque, variare non licet. 61. 1. 9
Electio omnium Abbatum, & ceterarumque Monialium inspectum de iure communi ad Consuetum spectat. 64. 1. 2
Electio abbatibus per secratiam quomodo facienda, ostenditur. ibid. 6. 7
Electio de se facta consensum renuens potest mutata voluntate eandem acceptare electoribus in priori voluntate persisten- tibus. 125. 1. 3
Electio cum alicui datur intra certum aliquod tempus facien- da si id non faciat, tenetur electio ad alium. 159. 1. 4
Electio in alternantibus debitori competit etiam precepta alia se- cundum alternantem debitor, itaque vel superius, vel peremptor ad- mario ab eodem prefari possit. 177. 1. 8
Electio Papae spectabit ad vnum Cardinalem si ille tantum re- manserit in Concilio. 393. 1. 26
Electio in substitutionibus, seu pmissioibus causa per applicationem ad Sedem Apostolicam, causa non intelligitur ad illam deoluta nisi infra mensem, vel post mensem, quam citò com- mode fieri poterit ab interpolatione ipsius legitime intimata. ibid. 2
Electio sine confirmatione non tribuit ius in re, sed ad rem. 410. 1. 8
Electio modis non includitur in beneficii provisione si alij modi providendi exprimentur. 491. 1. 6
Electio non potest sub conditione, vel alternatim eligere. 17. 1. 12
Electores, qui electionem non praesentant electo, & eius consen- sum petunt intra octo dies, quam penam incurant, ostendi- tur. 48. 1. 10
Electores non sunt privati eligendi potestate, immò libere ad eandem reuertitur quando ipsi compromitterent absolute in aliquem, qui elegit indignum, siue scierit, siue ignoraret. 61. 1. 1
Electores imperij sunt Archiepiscopus Moguntin. Colonien. Treueren. & quatuor Isaci, scilicet Palatinus, Comes Rheni, Dux Saxoniae & Marchio Brandenburg. 167. 1. 9
Electus & confirmatus ante consecrationem dicitur Episcopus, & Abbas electus dicitur Abbas ante benedictionem. 5. 1. 11
Electo vno beneficio ex pluribus simplicibus re integrata ele- ctione potest potest, & aliud eligere, remittit. 144. 1. 9
Electus ante confirmationem administrare non debet per se, vel per alium in totum, vel ad partem sub quocunque colore, qui contrafecerit, ipso facto privati sunt iure ex electione qua- sita. 40. 1. 1. 1
Non habet locum in provisionibus Apostoli, in quibus non pro- cedunt per viam confirmationis. ibid. 3
Electus, vel praesentatus ante consecrationem administrare non debet. 40. 1. 1. 1
Electus, qui solemnitatem benedixit populo, non incurrit penam excommunicatus, de electo in 6.
Electus si intra mensem a tempore electionis ei praesentatur, vel a tempore ipsi praesentato non consensit electioni, vacat pre- latura. 4. 1. 1. 3
Electus in Episcopum debet petere confirmationem infra tres menses post consensum electioni praesentatum. ibid. 1. 4
Electus si intra tres menses post consensum electioni praesentatum non petierit confirmationem, non poterit priuare iure per ele- ctorem quassio. ibid. 5
Electi amici si etiam nomine confirmationem petant sine manda- toria est, modo electus ratum habeat infra illos tres menses. 41. 1. 12
contra Electum à populo maiori parte, vel electores ipsius, vel à reliqua parte populi opponi, quod votum extenuet, sed id bene opponitur, quod votum annullat. 43. 1. 1
Electio opponens tenetur probare inhabilitatem per ipsum obie- ctam. 43. 1. 9
Electus non potest duas electiones persequi petendo confirma- tionem ex illis, etiam si processerit consensum altera per quam consensum possit facere iurisdictionis effectum, & si vnam eli- gat, non potest ad alteram redire. 53. 1. 2

Electus si non consensit, vel post consensum renunciat, aut mori- tur, seu propter occultum vel vitium electionis callatur, eligens ad eligendum ex tunc iterum tempus habebit, nisi circa id egerint fraudulenter. 41. 1. 12
Electus an post consensum fide superioris auctoritate possit re- nunciare electioni de se facta, ostenditur. 155. 1. 7
Electus à compromissario quando electi per illum de se facta consensit recusat, tunc non ad ipsum compromissarium, sed ad compromittentes reuertitur electio. 61. 1. 6
Electus, quando ad iudicem competit, vel oppositorum, non confir- matur, nisi fiat publice edita. 68. 1. 12
Electus vni ex duobus linguis electis si decedat, annunciet, vel à prosecutione causae excludatur, si lite pendente cum re- liquo fuerit alia electio facta, non tenet. 351. 1. 1
Electus post sacramentum promissum, vel respondens contraria de- recte nisi rationabiliter extiterit, vel peritus ad confirma- tionem repellitur. Item si hoc fecerit pro quousque ipso mandan- te, vel ratum habente, vel non recipiente. 351. 1. 1
Electis duobus in discordia utique administrata quando sunt suffragii virique pares. 419. 2. 10
Electus, & confirmatus nondum consecratus non dicitur Confe- sex. 451. 1. 2
Electus in relictis quando non fuit declaratum inter quos pau- peres diuidenda esset, diuidi debet inter pauperes illius loci in quo testator habitabat, & domicilium habebat. 218. 1. 10
Electio in moderata censetur quando Reliquos ex legitima superioris licentia studens ante elargitur, quam alij scholares, aut peregrini honesti eundem conditionis solent erogare. 416. 1. 9
Electus facultas in alternantibus non solum debitori competit, sed etiam ad ipsius heredes transit. 416. 1. 9
Eligendi ad emphyteusim nominationes alternantibus si expressa facultas concessa sit, puta in vita, vel in morte, facta semel no- minatione per actum inuocabilem an variatio licita sit remittit. 37. 1. 1. 13
Eligentes, quum citò eorum odis possunt, electionem electo pre- sentent, electus infra mensem consensum alius priuatus est iure quousque nisi conditio personae ipsius exacer: post consensum confirmationem petat infra tres menses, alius electio vitibus vacatur. 41. 1. 1
Eligens, vel electionis consensum contra electum (nisi ex noua causa, vel nouitate ei pandita) se nequit opposere, vel renun- ciare. 42. 1. 1. 1
Eligentes per se, vel per alios, tenentur sub mortali habere nomi- nationem morum illius in quousque suffragium ferre voluit. ibid. 3
Eligens indignum ipso scrutinio si electio non habet effectum, licet peccet, non tamen priuatur potestate eligendi. ibid. 1. 1
Indignus si dicitur, qui habet defectus personae expressos. ibid.
Eligens si scierit indignum priuatur ipso iure electione, & ius eligendi amittunt. 50. 1. 3
Secus si ignoraret, ut ibid. 3
Eligens indignum vel ipso ex vice potestate eligendi priuatur, & ad superiorem denotatur potestas excommunicatus. 61. 1. 3
Eligens iure proprio si eligeret iustitiam, potest denique eligere, nisi scierit indignum eligat. ibid. 1
Eligere aliud est, & aliud promittere de eligendo, promittere re- nunciare aliud est, & aliud renunciare facto. 67. 1. 9
Emancipatio filiorum, quorum parentes deteguntur fuisse hereti- ci ante emancipationem, est nulla. 214. 1. 28
Emphyteusis ecclesiastica, quae nequit ad heredes extraneos tran- sisse, non transferitur in filium, eo emphyteutae delictum, sed cum fructibus redit ad Ecclesiam habentem directum illius domini. 187. 1. 38
Emphyteuta compellitur à domino directo ad ostendendum ti- tulum. 316. 1. 13
Emphyteuta punitur propter inactionem lignorum, quod breui tempore non renouatur. 508. 1. 32
Emphyteuta ius suum cadere potest. ibid. 1. 1
Emphyteutice sunt Ecclesie solite emphyteutici si ad Eccle- siam reuertantur possunt iterum emphyteutici abique solem- nitate requisita in alienationem reuocari Ecclesiastica. 107. 1. 18
Emptor secundus si mala fide eandem rem emerit, licet dicitur tradita sit, nihilominus per primum emptorem tunc ab eo re- uocabitur, & quiescat. 194. 1. 15
Enunciatio Papae etiam in facto alieno in antiquis plene probat. 417. 1. 2
En ipso, latam sententiam denotat. 12. 1. 6 & 41. 1. 10
Episcopatus dignitas est, Episcopusque nomen est dignitatis, & potestatis. 58. 1. 1
Episcopatus, & Abbatibus non comprehenduntur sub vacatione re- lationis in Curia. 143. 1. 9
Episcopatus, & omnia beneficia simplicia, & Curata per procura- tionem resignari possunt. 390. 1. 1
Episcopus potest facere statuta. 52. 1. 15
Episcopus inuino patrono restituere non potest Presbyterum per se depositum. 15. 1. 8

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Episcopus non potest cuiquam indulgere, vt ante 24. annum in-
ceptum beneficium simplex obtinere valeat. 16. 1. 9
Episcopus an statueret possit quod fructus beneficiorum vacan-
tiarum debeantur fabricæ, remissio. 16. 2. 3
Episcopus dispensare potest, vt quis habeat in vna eademque
Ecclesia dignitatem, siue personatum, & Canonatum cum
præbenda. 26. 1. 4
Episcopus de nullitate sententia sui Vicarii cognoscere potest.
 26. 2. 7
Episcopi & Vicarii idem auditorium sive quas seculariorem,
 28. 2. 15
Episcopus etiam ignorans morem potest conferre beneficia sub
condicione, si vacant. 37. 1. 8
Episcopi cum iurante non tangunt scripturas. 40. 2. 17
Episcopus qui ad sex menses parochialem commendauit, non
potest ante semelre tempus nara sua commendationem re-
uocare. 47. 1. 5
Episcopus non potest absolute suspendere lata in personam
alicuius delicti etiam à iure, siue temporali, siue perpetua sit.
 49. 1. 2. 9
Episcopus iure ordinario collator est omnium beneficiorum, quæ
sunt propriæ diocesis. 50. 2. 5
Episcopus Ecclesiæ Cathedralis Regularis, exceptis iis, quæ con-
cernunt instituta Regularia, habet omnimodam iurisdictionem
in monachis Cathedralis Regularis. 55. 2. 5
Episcopus, qui dispensant cum parochia causa studij in sepe-
rio, ante illas tempus finem dispensationem reuocare non
potest. 58. 2. 7
Episcopus per collationem Vicarii indigno factam non est pri-
uatus potestate conferendi. 61. 1. 4
Episcopi in nullam suspensionis sententiam incidunt nisi in eo
expressè nominentur. ibid. 8
Episcopus non potest dispensare in ætate requisita à Concil. Trid.
in eligenda in Abbatium. 64. 1. 5
Episcopus an possit exercere causæ iure iurisdictionis ante in-
ductionem in possessionem, remissio. 65. 1. 16
Episcopo à pagani, vel à schismaticis capto, non Archiepisco-
pato, sed Capitulum administrat, nisi Papa quam citò hoc fi-
ci poterit super hoc Capitulum constituenda aliter ordinare.
 74. 1. 1
Episcopus à pagani, vel schismaticis bello captus sit feruus ca-
pitiu. ibid. 2
Episcopus Italice Vitramontanum non ordinat nisi de speciali
licentia Papæ, vel per patentes litteras Episcopi sui continen-
tium iustam causam quare noluit, vel non possit illum ordinare,
si locus sit datus fuerit, ordinans punietur pena condigna, &
ordinatus manebit suspensus, ita quod etiam à Penitentiaris
Papæ sine ipsius speciali licentia absolutus non possit. 76. 1. 1. 2
Episcopus quando non potest licite absolutus ordinare, ab eo dari
debet litteræ dimissionis continentes excusationes ob quas
ipse Ordines conferre non potest. 76. 2. 5
Episcopus non potest ordinare alienos subditos absque superio-
ris ordinandorum licentia. 77. 1. 3
Episcopus propius vbi esset longo tempore suspensus ob eam
causam quod alienos ordinauit, licet subditis confagere ad
viciniorum Episcopum. ibid. 5
Episcopus alienus primam Tonsuram confert sine proprijs Epi-
scopi licentia suspensionis penam incurrit. ibid. 10
Episcopus originis, domicilij, vel Ecclesiasticis beneficijs commen-
datis ad Ordines dare potest, inferiores Prælati non nisi ex
privilegio, nec officiales Episcoporum, sed hi, qui habent ad-
ministratiorem spirituum illas bene concedunt. 78. 1. 1
Episcopus ad quem spectat ordinem, vel litteras dimissionis con-
ferre, vel est originis, vel beneficijs, domicilij. 78. 1. 7
Episcopus quando dicitur in remotis agere, remissio. 78. 1. 18
Episcopus, seu alius inferior primam Tonsuram infanti conferre
nisi à legationem iure, nec illiterato, nec homini alienus dioc-
esis absque sui Prælati licentia, nec etiam coniugato nisi Re-
ligionem intret, aut Sacris promoueat legitime, si secus
facit, Episcopus est suspensus per annum à collatione Tonsuræ.
 80. 1. 1
Episcopus suspenditur per annum à collatione clericali Tonsu-
re si illam infanti confert. ibid. 2
Episcopus illiterato Tonsuram confertens ab eius collatione per
annum suspenditur. ibid. 3
Episcopus si conferre præsumat Tonsuram homini alienæ dioc-
esis sine licentia sui superioris ab eius collatione per annu
suspenditur. ibid. 4
Episcopus dispensat cum maiore xlii. annis in dignitatibus, &
personatibus non Curæ, si alius non obdit. 81. 1. 1
Episcopi possunt ad Ordines minores, & beneficia simplicia dis-
pensare cum illegitimis quibuscunque, & ex quouis prohibi-
to eorum procreatis. 81. 1. 6
Episcopus non potest dispensare cum illegitimis ad personatum,
vel dignitatem etiam sine cura. ibid. 9
Episcopi dispensare non possunt cum illegitimis ad obtinenda
simplicia beneficia, quæ pater habuit. ibid. 10

Episcopus potest committere Vicario potestatem conferendi
omnia beneficia, quorum conferendorum ius ad ipsum Epi-
scopum pertinet, dummodo non concedat, aut promittat be-
neficium vacaturum, huic, vel illi clerico. 86. 1. 1
Episcopi multoties Pontifices anuenerunt. 88. 1. 2
Episcopi appellatione non venit electus, & canonice confirma-
tus, nondum tamen consecratus in spectantibus ad Ordinem
Episcopalem, secus tamen in spectantibus ad iurisdictionem.
 88. 1. 6
Episcopus ab officio simpliciter suspensus, manet etiam suspen-
sus à Pontificalibus, quibus exercitio officij sui vi potest.
 89. 1. 11
Episcopus à Pontificalibus suspensus nequaquam prohibetur ce-
lebrare Missam priuatam. 90. 1. 17
Episcopus debet cognoscere de suspitione proposita contra ipsius
delegatum, vel Vicarium generalem, nec ad arbitros est ad-
uendum. 91. 2. 5
Episcopus à delegato suo, vel Vicario generali potest causam
reuocare. ibid. 6
Episcopus si in remotis existat de suspitione obiecta eius dele-
gato cognoscit illius Vicarius generalis. 92. 1. 8
Episcopo suspecto an ipsius Vicarius generalis ex eo solum abs-
que alia causa suspectus reddi valeat ostenditur. 93. 1. 1
Episcopus suspectus non redditur ex eo solum quod ipsius Vica-
rius suspectus sit. ibid. 1. 2
Episcopus, seu alius iudex ordinarius si cum esset suspectus recu-
sari causam principalem delegauit, & contigit ab huiusmo-
di delegato appellari, tunc non ad ipsum Episcopum, sed ad Odi-
narium delegatum, sed ad Archiepiscopum, vel alium super-
iorem immediatum erit prouocandum. 93. 1. 8
Episcopi suspensionem non incurrant nisi de illis expressè men-
tio fiat. 104. 1. 17
Episcopus non potest potestatem conferendi beneficia committe-
re alteri quam eius Vicario generali. 107. 1. 7
Episcopus vbi licet visitare per alium, visitari prouidebant de vi-
tualibus tantum visitanti, & Episcopus de reliquis necessarijs
 112. 1. 1
Episcopus in quolibet loco suæ diocesis non exempto potest per
se, vel per alium sedere pro tribunali, & libere exequi quod ad
ipsius spectant officium. ibid. 1. 2
Episcopus regulariter competit in tota sua diocesi iurisdictionem
non ecclesiasticam tam voluntariam quam contentiosam ex-
ercere, exceptis illis, quæ maiori potestati referuntur. ibid. 3
Episcopus potest erigere tribunal in quolibet parte suæ diocesis,
& tunc ibi dicere partibus. 112. 2. 5
Episcopus pro Tribunali sedere non potest in loco exempto.
 ibid. 7
Episcopus permittit ut per se, vel per alios iurisdictionem clerica-
lem, vel criminalem exerceat. ibid. 9
Episcopus potest clericos, qui dubio procul sunt ecclesiasticæ iur-
isdictionis, capere, & in carcerem mitti, etiam si non ha-
beat in loco temporalem iurisdictionem. ibid. 10
Episcopo præscribenti decimas in aliena diocesi, necessarium
est allegare, & probare præscriptiois titulum. 162. 1. 2
Episcopus, qui est Canonici in aliqua Ecclesia, debet in ea sede-
re ut Canonici, non vt Episcopus. 176. 1. 4
Episcopus, aut Capitulum non potest donare, seu remittere amif-
tionem distributionum ob non residentiam. 180. 1. 2. 6
Episcopus potest repræsentantur reuocare. 181. 1. 2
Intellige, vt ibi.
Episcopus extra suam diocesim existens potest beneficia vacan-
tia in sua diocesi conferre. 184. 2. 6
Episcopus non potest potestatem conferendi beneficia committi-
re alteri, quam eius Vicario generali. ibid. 7
Episcopus non potest variare re iacta, aut equum absque benefi-
cium acceptis. 194. 1. 8
Episcopus valet terminis perfixisse intra quem abens accipere
beneficium, & eo clauso potest Episcopus alij prouidere. 199. 9
Episcopus si alicui concesserit facultatem intrandi in monasterium
Monialium, intelligitur de prima vice. 197. 1. 3
Episcopus vbi assistit in Capitulo tanquam Canonici, habet in
eo vocem, & suffragium vnum. 201. 1. 2
Episcopus, qui ex licentia circa incertos concessa absque titulo
ad sacros Ordines clericos promouet, eis tenetur prouidere, si
verò dedit licentiam suis vt à quocunque ordinentur, teneat
ille, qui dedit licentiam. 207. 1. 1
Episcopo senio confecto ita licet coadiutorem sibi assumere,
quemadmodum & ægroto. 209. 2. 6
Episcopus depositus à Papa in Conscriptorio non potest conferre be-
neficia à die depositionis, quousque illam ignoret, & habentur
pro vero Episcopo. 211. 2. 6
Episcopus etiam de consensu Capituli sui non potest pater decimarum
vacantis Ecclesiæ vel alie vniuersi dignitati, aut præ-
bendæ non dato defensore ipsi Ecclesiæ vacanti. 215. 1. 3
Episcopi auctoritas alioquin vocatur licentia. 216. 1. 5
Episcopus, aut eius Vicarius generalis speciale mandatum ha-
bens potest in monasterijs sibi subiectis auctoritate ordinaria
 facultate

Index rerum, & verborum

Facultatem ingrediendi monasteria Monialium concedere, auctoritate vero delegata in monasteriis Summo Pontifici subiectis. 33. 1. 2.

Episcopus potest & debet videre an clausura servetur non solum in monasteriis sub iurisdictione sed etiam in monasteriis Monialium quae Regularibus subiacent, non potest à Regularibus impedi, contra citatos. ibid. 42.

Episcopus habet iurisdictionem in Moniales quae privilegio, vel indulto Papae sunt immunes, nisi quae ad clausuram, & spirituales curam pertinent. ibid. 44.

Episcopus, si opus fuisset, per censuras dominos temporales, ut in suis tribuslibus, & Curia causa Monialium tractetur per procuratores speciales. 233. 1. 37.

Episcopus nomine ubi non excluditur Vicarius, & est res, quae conuenit Vicario ex officio, intelligitur etiam eius Vicarius generalis. 254. 1. 5.

Episcopus dum visitat debet semper pacem gregem suum praedicationibus, & sermonibus. 257. 1. 15.

Episcopi in visitatione quod mores inquirere, & interrogare debent singulis singulis clericis, ut quisque deponat circa vitam alientis etiam cum iuramento. ibid. 16.

Episcopo visitanti clericum ciuitatis vbi sit cathedra, nulla debetur praesentatio. 258. 1. 4.

Episcopus si yna die duas parochias visitaret, vnam tantum portionem habere debet. ibid. 1. 5.

Episcopus Regularis omittens habitum, & assumens illius alius, & candidam vestim, quae ab Episcopo excois defertur, incurrit excommunicationem latam in hoc text. 244. 1. 15. Sed contrarium verius. ibid. 4.

Episcopi diocedem si degradabatur Episcopus, sex si Presbyter, tres si Diaconus, vel Subdiaconus olim in degradationibus à Canonibus requiruntur. 252. 1. 3.

Episcopus proprius hodie solus per se ipsum potest ad actuales clericos in Sacris degradationem procedere. ibid. 4.

Episcopus electus, & confirmatus ante consecrationem non potest clericum actualiter degradare. ibid. 5.

Episcopi etiam potestatem contra haereticos non habent necesse conuocare praesentibus Religiosis ad examinationem testium. 262. 1. 7.

Episcopus potest conferre scelerate beneficium haeretico, aut haereticonum fauoribus. 263. 1. 11.

Episcopi electi, & confirmati quamuis nondum consecrati, causa haeretic referatur Scdi Apost. 267. 1. 4.

Episcopi, & alij Praelati inferiores debent iurare Papae haereticos, & haereticos qui sunt in territoriis suis. 268. 1. 7.

Episcopi qualitercumque procedant in causa haeretic debent feruare modum Inquisitionis ipsius. 268. 1. 12.

Episcopi, & Inquisitores haereticos non resiliunt, sed omnino patriae domini temporales, & de eo crimine non cognoscunt, alius puniuntur. 270. 1. 1.

Episcopi loci auctoritas vltra Papae licentiam requiritur in eligendis Regularium Monasteriis. 282. 1. 3.

Episcopi conuocant an, & quando requiruntur sit in Ecclesiis, & Monasteriis visitatione, remittit. 285. 1.

Episcopi cum Alani vaticano celebrare possunt, & sibi facere celebrari, tamen quod non violenter interdictum. 291. 1. 2.

Episcopi debent singulis diebus dicere, vel audire Missam. ibid. 3.

Episcopi in sua diocesi ante Concilium Trident. concedere poterat ut extra locum sacrum in Altari portatili quis pollet celebrare, & an sit hoc illi licitum post Conc. Trid. ibid. 4. 5. 6.

Episcopum offendens non tenetur pona huius text. 299. 1. 46.

Episcopo tantum, & non simpliciter sacerdoti competit abolere excommunicationis maiori excommunicatione. 300. 1. 9.

Episcopus potest prohibere Confessario ne absque consilio suo absolvere nisi bona incerta non dunt restituit, atque eorum absolutioem ibi referatur. ibid. 6.

Episcopi nullam interdicti, vel suspensionis incurunt sententiam, nisi in sententia sint preli. 303. 1. 1. 3.

Episcopi appellantur etiam in materia stricta, & penali veniunt regulatiter Patriarcha, & Archiepiscopi. ibid. 3.

Episcopus tanquam pater extradiocedem procedendo potest vii gladio spirituali non solum quando agit ad defensionem bonorum, & iurium Ecclesiae, sed etiam si agit pro defensione iurium, & bonorum patrimonialium ipsius Praelati. 307. 1. 3.

Episcopus pro tuitioe suorum iurium potest vii gladio spirituali extradiocedem procedendo. ibid. 8.

Episcopus pro defensione etiam tunc incorporealem potest vii gladio spirituali tanquam pater extradiocedem procedendo. 308. 1. 1.

Episcopi an interdictum suspendere possint ad tempus vel ad certum effectum remittit. 310. 2. 4.

Episcopus non praesumitur ignorare vacationem beneficii in sua diocesi. 343. 2. 9.

Episcopus non praesumitur ignorare vacationem beneficii cuius. 344. 1. 7.

Episcopus praesumitur scire dissolutionem beneficii iurisdictionis cum quolibet anno Ecclesiam visitare teneatur. ibid. 9.

Episcopus potest conferre beneficia Regularia, quae spectant ad collationem Praelatorum Regularium si Praelatus Regularis infra iurisdictionem non possidet. 337. 1. 4.

Episcopi ita debent diligendo corrigere scandalosos clericos, & excessus, ut ipsi clerici metu paeu atque ab insolentibus, & alij eorum eorum timeant similia persequi. 401. 1. 2.

Episcopi & Ordinarii intelliguntur praesidere Ecclesiae Monialium. 401. 1. 4.

Episcopi per mortem censetur reuocata iurisdictione ordinaria in persona Vicarij etiam quoad negotia iura corpora. 404. 2. 4.

Episcopus gaudet alternatiua si non potest ingredi nec redire in sua diocesi ob proteritum, & crudelitatem impiorum, qui illam occupant habent. 408. 1. 2.

Episcopalis Sedes dicitur vacare vique ad confirmationem electionis ubi per electionem processum fuit. 410. 1. 1.

Episcopus vniue potest Ecclesiam alteri, vel loco religioso donare etiam non votato Rectore, vel defensore. 412. 1. 1.

Episcopus potest beneficii renunciationem acceptare licet eius collatio sit Pontifici. 414. 1. 5.

Episcopi possunt admittitue resignationes in fauorem ex causa permutationis. 415. 1. 6.

Episcopus tanquam Sedis Apostolicae delegatus habet auctoritatem coarctandi, & puniendi quoscumque exemptos sui iurisdictionem Regularium, qui in alienis Ecclesiis, quae suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia, & in Ecclesiis suis, aut suorum Ordinum non petita illius benedictione, aut ipso contradicente praedictum praesumpserint. 417. 1. 5.

Episcopus habet iurisdictionem super hospitalibus, & potest in illis exercere iura Episcopalia si auctoritate illius sint creta. 446. 1. 4.

Episcopus animaduertente potest in Rectores hospitalium, leprosariorum, elemosinarum aut xenodochiorum, qui negligunt, seu non versantur, ut oportet, in administratione, non obstante quocumque exemptione. 446. 1. 6.

Episcopi ad monasteria Cisterciensium venientes hospitalitatis causa, gratiose visitantia recipiunt, causa vero visitationis praedictarum debitas de iure, vel consensu illius accipiunt, & si velint, possunt concedere carpes extra septa monasterij. 449. 1. 1.

Episcopus si in darum carcerem ponere, torqueri aut condemnare voluerit, haeretico, debet requirere Inquisitionem, & e contra Inquisitionem Episcopum, ut intra octo dies infamem conueniant ad praesentia reuolenda. 458. 1. 6.

Episcopi si requirunt ab Inquisitoribus, & Inquisitor ab Episcopo soluerit, vel non poterit infamem conuenire, poterit vniuersitati suas vices delegare, vel per litteras suum consilium, & consensum significare. 458. 1. 8.

Episcopi, & haeretici praesentibus Inquisitoribus possunt in causis haeretic committere vices suas. 458. 1. 11.

Episcopi, Inquisitores, & eorum praesentibus, qui faciendovi omittendo delinquant in officio, quomodo puniantur, ostenditur. 459. 2. 33. 34.

Episcopus non potest absolueret à suspensione temporaria intra tempus. 460. 1. 39.

Episcopus, vel Inquisitor si omittit procedere non obdignitatem, auctoritate, vel sacri causa, sed propter timorem, vel propter vitandam scandalum, non incurrit penas in hoc 5. comminatas. 460. 1. 40.

Episcopi non includuntur nomine Inquisitionis. 461. 1. 16.

Episcopi, & alij Praelati Superiores, Abates, & ceteri monasteriorum regimina exercentes à Sede Apostoli. prout ab Episcopo, aut à commissariis Ecclesiae, & monasteria accipere, vel bonorum Ecclesiasticorum administrationem accipere non debent. 466. 1. 1.

Limita vi non procedit quoad penas in foro Conscientiae. ibid. 3.

Episcopus non potest pro tribunali sedetere loco exempto iuxta diocesim. 471. 1. 4.

Episcopus in aliena diocesi potest sacra Missam solemni in Pontificalibus celebrare. ibid. 4.

Episcopus percussus, capiens, & hunc, vel hoc mandatum vel carcerem, focus, cois latus, famos, & defensor cum suis personis, ciuitas in hoc delinquent, & eius officialis, pennis variis per Concilium puniuntur. 471. 1. 2.

Episcopum perentientes iniuriis sunt excommunicationis excommunicatione Papae reclusa. ibid. 4.

Episcopum, vel Cardinalem offendens causa sua propria defensionis non incidit in penam huius textus. 471. 1. 7.

Episcopus non potest licite communicare cum excommunicato etiam si se ante formalem absolutionem ab excommunicatione. 475. 1. 5.

Episcopi, alique Praelati sciunt administrationem suorum Ecclesiarum non praesilio solio fidelitatis, & obedientiae iuramento, seu à Curia decedentes non accepto Pallio Incipiendo in pennis in hoc text. comminatus. 476. 1. 6.

Episcopus quando visitat monasterium Regularium in visitationis actibus, & vel ante personis clericali characteris insignis, quantum

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

quarum una ad minus fit Religio illius Ordinis, & vnum
notum clericum secum habeat, & non plures. 497. 1. 1
Episcopi, & superiores Prelati sine causa rationabili extra sua
diocesim mutari habita non discuntur indifferet. 498. 1. 1
Epi corpus non potest cogere populum multis & peris etiam in
caus nobilibus negligenter iure ad audiendam Missam in Pa-
rochia sua. 499. 1. 8
Episcopus Caracensis perpetuae depositionis sententiam incurrit
i. 18. 1. fin.
Episcopos etiam comprehendit hic text. 515. 1. 1. 6
Error in iure praesumitur in dolo, ubi vis contrahitur, vel actus
restitut. 515. 1. 1. 1
Error facti siue alieni, siue proprii qualis sufficiat ad reuocan-
dam confessionem i. remissus. 516. 1. 1. 7
Excommunicatio cum sine lege loquimur. 70. 1. 1
Excommunicatio & poenitentia recipere licet delegato in modica quan-
titate. 82. 1. 7
Excomunicatio & poenitentia delegato acceptari non licet, nisi ea, quae
paucis diebus consumi possunt. ibid. 73
Excommunicatio, denotat nullitatem ipso iure. 462. 1. 1
Excommunicatio, ea, quae de sui natura diuersa sunt. 460. 1. 1. 5
& 483. 1. 13
Excomunicatio, & allusio in quo differant. 50. 1. 1. 7
Excommunicatio, sine dicta ipso, non indicat ipso iure, nec denotat
laram sententiam. 57. 1. 3
Excomunicatio, talia est necessaria in iuramento. 459. 1. 1. 8
Excomunicatio, in iuramento prohibet Religiosis de iure non so-
lum quando confertur laici, sed etiam quando datur vel vti-
mum moribundis. 469. 1. 4
Excomunicatio, quando fit super idoneitate nominati, vel alterius,
illa fieri potest absente eo, cuius interest. 401. 1. 8
Ex certa scientia Principis aliquid de factum probatur, quando
ipso fatetur se id fecisse, & ex certa scientia. 50. 1. 1. 3
Ex certa scientia tunc dicitur aliquid fieri, quando non fit per
ignorantiam, vel errorem. 406. 1. 9
Excomunicatio iurisdictionis non requiritur pro processum ad vicerio-
ra, sed requiritur pronuntiatio capta sua, & exceptio iurisdictionis.
10. 1. 1. 5
Excomunicatio defectus iurisdictionis quando fuit opposita non cen-
setur declinatoria reiecta cum requiritur expressa pronun-
tatio. 50. 1. 8
Excomunicatio peremptoria vis, & effectus, remissus. 145. 1. 1. 3
Excomunicatio rei iudicatur impedit litis ingressum. ibid. 3
Excomunicatio rei iudicatur vel potest impedire cursum causae, etiam in
ea conquirere debent, nempe identitas rei, identitas personarum,
& identitas causae agendae. ibid. 4
Excomunicatio transiitio impedit litis ingressum, & ac proinde op-
poni potest ante litis contestationem. ibid. 5
Excomunicatio litis iudicatur peremptoria, & effectus, remissus. ibid. 7
Excomunicatio pro latius praedictum rerum non obstat appeli, super
reus ecclesiasticis, & civilibus. 146. 1. 1. 3
Excomunicatio donec probetur pro reus iuris praesumitur. 149. 1. 1. 7
Excomunicatio, qui proposita vel probata non est, propter elapsum ter-
minum a iudice assignatum admitti debet. 159. 1. 1. 1
Excomunicatio dilatoria, si de nono queratur etiam post testem in-
iudice statutum, atque etiam post contestationem, admitti-
tur. ibid. 12
Excomunicatio rei iudicatur per Ecclesiasticum iudicem admitti debet
in foro seculari, & conuocari. 160. 1. 1. 1
Excomunicatio rei iudicatur vel obstat iura requiruntur, identitas scilicet
causae, personarum, & rerum. 161. 1. 1. 1
Excomunicatio excoommunicatio maioris non tantum in foro ec-
clesiastico, sed etiam in seculari auctoritate ad iudicio excludit.
309. 1. 1. 1
Excomunicatio obiciens non videtur consisti de intentione ad
uersarij. 374. 1. 1. 1
Excomunicatio defectus licetiae post litem contestatam opponi po-
test. 464. 1. 1
Excomunicatio ratione incompetenceis propositi potest etiam
post sententiam, & impeditur eius executionem. 416. 1. 1. 4
Excomunicatio a regula cum dictione caritatis ad similia trahitur.
477. 1. 1
Excomunicatio tenetur probare suam exceptionem intra spatium
quindecim dierum, alias in expensis actoris condemnabitur.
141. 1. 1. 5
Excomunicatio de spoliatio facta a tertio infra certum tempus a
iudice statumque, debet restitutionem petere, alias accusa-
bitur ex parte non obtinere. 146. 1. 1. 5
Excomunicatio, qui furati sunt, thesaurum Ecclesiae. 517
1. 1. 1
Excomunicatio, qui procedit ex dolo, & indultus excoommunica-
tionis non impedit recipiunt impetrari. 8. 1. 1. 1
Excomunicatio nemini relaxatum incurrit viuentes
scripturae, vel nuncios alicui Cardinali in conclauis exco-
municatio electionem Romani Pontificis vel cum eo fecerit lo-
quentes, & Officiales, qui non semant contenta in hoc text.
37. 1. 1

Excomunicatio in persona iudicis nedum iurisdictionem
ipsum suspendit, sed etiam Vicarij & omnium, qui ab eo iuri-
dictionem recipiunt. 84. 1. 4
Excomunicatio, suspensionis, vel interdicti absolutio, vel re-
uocatio per vim exorta non tenet, & excoommunicatio exco-
municatus est ipso iure. 116. 1. 1. 1
Excomunicatio, Papa reservatum interdictum ille, qui fingit
casum, vel fraudem aliquam facit, quo iudex ipse valeat ad ac-
cipiendum testimonium alicuius scilicet. 138. 1. 1
Excomunicatio incurrit sepe iudex tenet hereticos, vel
eorum receptores, defensores, vel fautores, nec absolutio
nisi ex huius eorum corpora, locus vero priuatus separat. 153. 1. 1
Excomunicatio, exceptio potest opponi in quacunque parte
iudicij. 159. 1. 5
Excomunicatio, exceptio an fit dilatoria. ibid. 6
Excomunicatio, exceptio, exceptio, obiciens contra aliquem ten-
etur exprime, speciem excoommunicatio an fit maior, vel
minor, & etiam nomen excoommunicatio. ibid. 7
Excomunicatio, de nouo emergere, vel de occasione proba-
tionem eius, quae antea praefecerat, & parti procedit. 159
1. 1. 3
Excomunicatio potest opponi non solum in foro ecclesiasti-
co, sed etiam in seculari. 160. 1. 1. 5
Excomunicatio lata ante appellationem valet, & non reuocatur
attentum remedium, etiam si lata fit intra terminum datum
ad appellandum. 173. 1. 6
Excomunicatio, sententia licet prohibeat professi in
vniuersitatibus, vel Collegiis, & tamen lata fortis, tenet.
106. 1. 1. 5
Excomunicatio, de iudiciis temporales prohibentes suis subditis
ne cum personis ecclesiasticis contrahant, vel communis ob-
sequia exhibeant. 145. 1. 1. 1
Excomunicatio, sententia, si non uenerit subiacere, inducunt
Canonem laze fruentis. 151. 1. 7
Excomunicatio, quam incurrit laici dispartes de Fide Ca-
tholica non imponitur ipso iure, sed opus est citatione, moni-
tione, & sententia. 174. 1. 1
Excomunicatio, incurrit illi, qui pro assensu interre-
tibus aliquem Christianum, aut mandant interre, quon-
iam non sequatur mors, aut illos receperit, defenderit, &c.
176. 1. 1. 1
Excomunicatio, incurrit clericis, qui permittunt veni-
lari in terris suis excoommunicatos publicos alienigenas, vel qui
non expellunt eos intra tres menses, & qui locant illis, vel
alio preterito concedunt domos ad famas excoommunicatos. 181. 1. 1. 7
Excomunicatio, sententiam ipso iure incurrit omnes Prin-
cipes, & alij domini, & iudices, pecuniarum, vel hostiis in
sequentes aliquem cardinalem. 193. 1. 1. 3
Excomunicatio, sententia, si non est non mortalis. 390. 1. 1. 1
Excomunicatio, sententia fieri debet in scriptis. 300. 1. 1. 3
Excomunicatio, causa, exprimentis est in sententia. 301. 1. 1. 4
Excomunicatio, copia si petita fuerit per parte excoommunica-
tus, dari debet petenti. 301. 1. 1. 6
Excomunicatio, iurata etiam si falsa sit causa. 301. 1. 1. 1
Excomunicatio, in fuisse nullam allegans, & petens absolu-
tionem, absolvens est non simpliciter, sed ad cautelam.
301. 1. 1. 1
Excomunicatio, pro manifestis officia expedit ad impedi-
endum abolitionem ad cautelam, debet talis exceptio
infra terminum dicto dierum probare, quae lapso, & officia
manifesta non probant abolitionem huiusmodi datur, & obiciens
condemnatur in expensis. ibid. 7
Excomunicatio, laici in participantem cum excoommunicato
loquutione, & similibus, canonica monitio non permittit,
non tenet. 101. 1. 1
Excomunicatio, maioris pena coarctari non potest ille, qui
cum excoommunicato participat in humanis fuerit ter ad-
monitus. ibid. 3
Excomunicatio, laici in participantem cum excoommunicato in
loquutione, & similibus, abque canonica moni-
tione nulla est ipso iure. ibid. 4
Excomunicatio, sententia non est pro futuris culpis, nec etiam
sub eo litione possessionis, si tale quid fecerit. 304. 1. 1. 5
sed obicitur. ibid. 1
Excomunicatio tripliciter potest contingere, primo pro praeteritis
omnino culpis, secundum pro culpis praeteritis habitis
relictis in tempus futurum, tertio pro culpa futura omnino.
304. 1. 1. 6
Excomunicatio, laici pro praeteritis omnino culpis non solum
in iura, sed in iura omnino censeri debet, etiam culpa non
totum finit. ibid. 7
Excomunicatio, fieri potest pro culpis praeteritis habitis re-
lictis in tempus futurum, dummodo ex parte subditi de-
bitur.

Index rerum, & verborum

more, seu negligentia non satisfaciendo. 305.1.9
 Excommunicatio pro culpa futuris omnino licet inuita eo
 quod deficiat tunc monito, valde etiam est cum deus saltem
 ea monito, quæ post prædicta inuoluitur. ibid. 12
 Excommunicationes lætæ pro culpa præteritis vbi præteritis
 Pontificibus approbatæ, debent intelligi de culpa præteritis
 modo aliquo pendens in futurum. 305.1.14
 Excommunicatio sententia ab homine non potest ferri pro
 futuris culpis. 306.1.13
 Excommunicatio à prælogo ferri potest in aliquem abque ca-
 nonica monitione quoties ea pronuntiatur ad defensionem
 proprii iuris. 307.1.6
 Excommunicatio lata post sententiam intra tempus datum ad
 appellandum, valet mero iure, & ligat. 308.1.11
 Excommunicatio lata post appellationem interpositam ex cau-
 sa probabilis nullam pronuntiat nulla, sed fieri potest
 relaxatio ad cautelam etiam antequam incipiat de veris
 causis cognoscere. ibid. 12.13
 Excommunicatio lata in participantem non valet nisi fuerit
 moniti nominatim. 310.1.1
 Excommunicationem minorem incurrit quis mittendo nun-
 tiam, vel literam excommunicatio. ibid. 7
 Excommunicatio non potest suspensio nisi in totum relaxetur. 310.1.3
 Excommunicationis sententia in quibus casibus dicitur ipso iure
 nulla, remittit. ibid. 5
 Excommunicatio nulla est quando lata fuit post interpositam
 appellationem legitimam. ibid. 6
 Excommunicatio est nulla quando in sententia expellitur est er-
 ror intolerabilis. 311.1.7
 Excommunicatio sententia est nulla quando eam ferens est
 excommunicatus denunciatus. ibid. 8
 Excommunicatio nulla est, quæ fertur à suo iudice, sed interlo-
 cutor. ibid. 9
 Excommunicatio nulla est quando index excommunicat exem-
 ptum, aut habentem privilegium in contrarium. ibid. 10
 Excommunicatio post appellationem latam non consuevit per
 negligentiam non prosequentem illam debito tempore, sed eo
 elapso est publicè denuncianda, & vitanda. 311.1.1
 Contra conclusionem ex text. desumptam opponitur. ibid. 4
 Respondetur obiectis. 313.1.4
 Excommunicationis sententia non suspenditur per appellatio-
 nem. 316.1.9
 Excommunicationem incurrit si percellionem in clericum, sine
 meo mandato, in omni meo factam, taram habeam, & cu-
 jus si non hominem non sit facta. 318.1.2
 Excommunicationis sententia, seu quavis alia celsura non est
 propriè & vere actus legitimus. 319.1.12
 Excommunicationis sententiam ipso facto incurrent percellio-
 nem in ipso facto incurrentem factam per loci ordinari-
 um de beneficio ecclesiastico per vitium pacis non
 possessio lata in Curia Romana vna sententia distincta in
 possessio, vel peritio contra ipsius possessorem. 319.1.15
 Excommunicationis exceptio potest semper opposi etiam post-
 quam illi fuerit concessa & index præterit terminum
 premissum ad probandas exceptiones dilatorias, & de-
 claratorias, & tempus fuerit transactum. 319.1.1
 Amplia, vt ibid. 1
 Excommunicationis sententiam ipso facto incurrunt Monachi,
 aut Canonici Regulares administrationem non habentes, qui
 petunt Curiam Principum animo occidendi suis Prelatis, & mo-
 nasteriis, item & Monachi, qui sine licentia Abbatis suorum
 tenent arma intra sepa monasterii. 319.1.1
 Excommunicationem de qua in hoc text. non incurrunt illi, qui
 nuptias hic prohibitas ignorant contraxerunt. 319.1.1
 Excommunicationis in hoc text. comminatio non incurrunt
 illi, qui non solum matrimonium contraxerunt factum igno-
 rantes, sed etiam qui facti tenentes, tamen ipsorum. ibid. 9
 Excommunicatio de qua in hoc text. non incurrunt si mari-
 monium incurrunt, cum insideli, cognata legali, vel spirituali,
 vel cum impedimento publicè honestatis. ibid. 11
 Excommunicationis sententiam ipso iure incurrunt Inquisi-
 tores, & vel ipsorum, Episcoporum, aut Capitulum Sede va-
 cante commissarii deputati in causis Fidei, qui, præter se sui
 Officii Inquisitori illicite sumunt pecuniam aliquam, & qui
 sciens conficiant bona Ecclesiastica iura applicanda sileo
 Ecclesie. 319.1.1
 Excommunicationis sententia subiacens, denotat, ipso iure.
 ibid. 7
 Excommunicatio de qua in hoc text. contra Sacerdotes Regu-
 lares matrimonium solum inueniunt non sit exco. cap. 1. osten-
 ditur. 319.1.6
 Excommunicationem an si quis faciendo, incurrat percellio-
 nem coniugum clerici causa eiusdem clerici. 319.1.7
 Excommunicationis poenam ipso iure incurrunt assementes so-
 cietatem Fratrum, seu Fratrum de pauperum vita,

Brazchorum, seu Beguinarum. 319.1.7
 Excommunicationem incurrunt alienantes, vel locantes res, seu
 bona Ecclesiastica extra casus à iure permisso in plures quam
 tres annos. 319.1.1
 Excommunicationem ipso facto incurrunt assementes B. V. in
 peccato mortali fuisse conceptum, qui etiam dicunt, quod
 festum Conceptionis eius celebrantes, grauius peccant. 311.
 1.10
 Excommunicationem Papæ refulsam incurrunt committentes
 simoniam in Ordine, vel beneficio, &c. 312.1.6
 Excommunicatione huius text. non afficitur ille, qui tradidit
 pecuniam pro consecratione Ordinis, vel beneficii, aut regum
 Ordo, vel beneficium consecratur. 315.1.10
 Excommunicationem Papæ refulsam ministrant abiolentes
 à casibus Bullæ in Cæna Dom vel Papalibus preterea prin-
 cipaliorum. 315.1.3
 Excommunicationem maiorem incurrunt dantes, non recipien-
 tes pro obsequio gratia, vel iustitia apud Sedem Apostoli-
 cam. 314.1.4
 Excommunicatio dicitur ab anathemat. ibid. 5
 Excommunicatio imposta propter a. ditionem, seu receptionem
 pecunie pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apo-
 stolicam non habet locum, quando non intencit realit d. d. d.
 tio, promissio, passum, aut aliquod verbum, quia iura cogi-
 tatio, & mentalis resolutio non sufficit. 314.1.8
 Excommunicationis appellatio venit maior. 314.1.3
 Excommunicatio de qua in hoc text. incurrat etiam qui
 contrahit matrimonium cum consanguinea in gradu lege
 diuina, ac naturalis prohibito. 315.1.19
 Excommunicatus non potest presentare refectum ante excom-
 municationem imperatam. 315.1.15
 Excommunicatus non potest concedere de iustice, nec conueni-
 re quod causa pro ipso, vel contra ipsum committatur alicui.
 ibid. 18
 Excommunicatus in illis casibus, in quibus potest esse in iudi-
 cio, in eisdem potest impetrare rescipiam. 315.1.11
 Excommunicatus potest impetrare rescipiam, per quod im-
 petrat vt causa committatur in Rota respectu procedendi, & que
 ad sententiam. ibid. 13
 Excommunicatus potest impetrare rescipiam super excom-
 municationis causis principalis. ibid. 14
 Excommunicatus pendente articulo appellacionis potest im-
 petrare rescipiam, licet interim non possit alio vii tanquam
 actor. ibid. 15
 Excommunicatus excommunicatione minori potest rescipiam
 impetrare. ibid. 16
 Excommunicatus sub conditione pendente illa potest valde im-
 petrare rescipiam. ibid. 17
 Excommunicatus potest impetrare rescipiam super gratis con-
 cessis ab Ordinario. ibid. 8
 Excommunicatus potest optare temporalitatem abique titulo.
 315.1.1
 Excommunicatus est non solum percellens clericum, sed con-
 sangum clericum. 315.1.5
 Excommunicatus non potest gratulari ad beneficium. 315.1.11
 Excommunicatus si tenent possit esse in iudicio, artem vt com-
 paruit, & nihil ab aduersario fuit oppositum, valet iudicium
 cum eo tractatum. 319.1.10
 Excommunicatus non potest petere quod exquirat sententiam
 ad eius fauorem lata ante excommunicationem, etiam si illa
 transiisset in iudicium. 319.1.14
 Excommunicatus nec etiam coram exequatore comparere va-
 let. 319.1.1
 Excommunicatus denunciatus, aut notorius Clerici percellit,
 non potest solus, vel cum aliis electoribus eligere. 312.1.6
 Excommunicati sunt, qui impediunt super causis, quod ad forum
 ecclesiasticum de iure, vel de consuetudine pertinet, litteras
 à Sede Apost. impetrant, vel super ipso coram Ordinariis, vel
 delegatis ecclesiasticis litigant. 313.1.12
 Excommunicatus est ipso facto Religiosus professus habitum
 etiamque dimittens, vel ad quæcunque studia accedens non
 obtenta licentia Prelati, & Conuentus. Item similiter ex-
 communicationem incurrunt Doctores sciens doctores, vel
 in scholis retinentes ad Leger, vel Physicam tales Religio-
 sos. 314.1.1
 Excommunicati participes, & socij criminis admittuntur in ec-
 clesiis contra hereticos si sunt verisimiliter veritatem appo-
 nente. 315.1.1
 Excommunicatus productus valet in testem aduersus hæreticum,
 qui alius non est idoneus testis. ibid. 5
 Excommunicatus propter contumaciam non respondendi super
 hæresi, de qua erat suspectus, post annum damnatur vt hære-
 ticus. 316.1.1
 Excommunicati sunt illi, qui concedunt repessalias contra per-
 sonas ecclesiasticas, vel eorum bona, vel intra mensem à con-
 cessione, vel extensione abstinere, & reuocantur. 319.1.4
 Excommunicati ipso facto sunt offenders Cardinales. 319.1.10
 Excom

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Excommunicatus potest facere, & celebrare contractus, & ab eo facti, & celebrari valent. ibid. 31
Excommunicatus à subditis Suffraganeorum Archiepiscopi non possunt absolueri, sed excommunicatus à Suffraganeis, vel officialibus beneficii ad eos appellatum fuit. 308.1.1
Excommunicatus si de iure appellatum, vel eam sequuta fuerit si dubitet, præsumendum est in dubio ipsam excommunicationem precessisse. 309.1.17
Excommunicatus maior excommunicatione testificari non potest. ibid. 1.6
Excommunicatus potest facere testamentum. ibid. 7
Excommunicatus sepultura Ecclesiastica carere debet. 436.1.3
Excommunicatus nominari quis dicitur. ibid. 5
Excommunicatus semel & denunciatus debet ab omnibus viri in foro exteriori donec probet duobus saltem testibus se esse absolutum, ut in foro Conscientie sufficit ut ipsemet dicat se iam esse absolutum. 459.2.11
Excommunicatum quando dicitur commode ire potuisse Romam ut impetretur absolutio, iudicis arbitrio relinquitur. 473.1.16
Excommunicati sunt qui pactis, aut promissionibus iustitiam, vel gratiam à Sede Apostolica obtinent, & qui tales non teneant, nec illis absolutio facile conceditur. 513.1.1, 3.3
Excommunicati ob datum, vel receptum pro obtinenda gratia vel iustitia apud Sedem Apostolicam non possunt absolui nisi à Papa, vel ab alio ad id speciale mandatum habente præterquam in mortis articulo. 515.1.20
Excommunicatus ob datum, vel receptum pro obtinenda gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam absolui non potest, nisi prius quantum dedit, vel recepit integraliter pauperibus largiatur. ibid.
Excommunicati sunt, qui litteras à Papa ante suam cōnationem concessas impugnant. 516.2.51a
Executio sententie fieri non debet durante tempore ad appellandum. 573.1.10
Executores habent iurisdictionem delegatam. 23.2.3
Executor super gratia facta datus à Papa, à mortuo Papa etiam te integra gratiam exequitur. 98.1.1.2
Executor gratie Apostoli, licet largo modo dicatur delegatus, tamen secus est in materia stricta, in qua delegati appellatio non venit executor. ibid. 4
Executor datus à Papa, vel proinde per personam, subdelegat, si de iure vel proinde Ecclesie, non expressa persona, non subdelegat, nisi habeat speciale mandatum, & causam reddit. 101.1.1
Executores gratiarum possunt alii committere vires suas. ibid. 2
Executor vias sine altero ligare potest in iudicio ad plias causas si interuenit auctoritas iudicis. 124.1.2
Executor super propositioe alicuius de vacante, non potest per generales litteras insubire ordinarius generaliter se procedunt ad collationem beneficiorum. 212.1.2 med.
Executores plures datus uno mortuo, vel in remotis existentem, vel exequi nolente, alius potest libere exequi testamentum, nisi testator expresserit. 219.1.13, 14
Executores testamentarius non potest officium suum alteri committere, nisi in legatis ad plias causas. ibid. 15
Executores testamenti quando quis reliquerit amicum suum sub nomine dignitatis, videtur non dignitatem, sed amicitiam considerasse. 210.1.16
Executores testamentorum esse nequeunt Fratres Minores de Obsequentia etiam obtema suorum Superiorum licentia. 479.1.23
Exemptio clericorum quoad forum est iuris Diuini. 258.1.2
Exemptionis in quasi possessione constitutum non dicitur subditus ex eo quod non appareat superiorem in illum exercuisse iurisdictionem, nisi probetur quod venerit causam exercendi. 287.1.14
Exemptio, aut libertas non probatur quando privilegium, sententia, aut scriptura non sunt principaliter super exemptionem, seu libertate, sed incidenter propter aliud. 289.2.2
Exemptio à potestate Ordinariorum probatur si in privilegio continetur, vel Ecclesia existat iuris B. Petri, vel sit libera, seu quod possit libertate Ecclesie Romanæ, aut quod eius specialis prerogativa gaudeat. ibid. 3.4
Exemptio à potestate Ordinariorum am, & quando probetur ex solutione facta Sedi Apostoli. ibid. 5.7
Exemptio à potestate Ordinariorum probatur si Papa Ecclesiam privilegio eximat ab Ordinarij potestate, vel si Papa dicat in privilegio ne Episcopus audeat Cathedram suam collocare, etc. 190.1.6.7
Vel si aliquis recipiat in propriis, & speciales subditos. ibid. 8
Exemptiones, seu privilegia loco, aut rei concessa destructo loco, vel perempta re amittuntur. 336.1.7
Exemptus à iurisdictione cuiuslibet Ordinarij non censetur exemptus à Legato Papæ. 61.1.3
Exemptus si extra locum exemptionis delinquit, contrahit, aut alibi res fita fit, potest coram locorum Ordinariis conveniri

ratione delicti, contractus, aut rei sitæ. 181.1.2
Declarat, ut ibid. 3
Exemptus non licet edificare Ecclesias in diocesi Episcopi sine eius licentia, alioquin cedentur dominio, & iurisdictioni Episcopi. 285.2.3
Exempti omnes qui aliis cessante exemptione Synodo interesse debent, nec Capituli generalibus subdantur, ad Synodum diocesanam accedere tenentur. 286.1.4
Exemptus si alleget privilegium, & possessionem, proculdubio erit manentibus contra Episcopum nitentem iura solius communis dispositione. 287.2.15
Exempti Clerici alicuius Ecclesie tam Canonici, quam aliter cuiusvis Ordinis licet expropi quoque censentur. 289.1.3
Exempti subiecti sunt iurisdictioni Legati de latere. 312.1.3
Exemptus locus intra diocesim dicitur ut extra diocesim. 408.1.5
Exhortatio licet videatur consilium, est tamen reverentia, cui necessarii parendum est. 418.1.3
Expellat beneficium ad causumque Episcopi collationem pertinet, & si aliquid ex negligentia Episcopi deusultum fuit a Capitulum, de eo non potest provideri. 439.2.4
Expellat hodie sublat fuit. 69.1.1
Expellat gratia amittitur per assensionem incompatibilis. 203.1.5. Vide Gratia.
de Expensis, quæ solvuntur sunt victori, debet deduci id, quod domi esset consumpturus ex suo. 212.7.8
Expense ministrantur secundum qualitatem personæ. 219.1.9
Expense litis sunt solvenda, & taxanda auctoritate iudicis. 23.2.9
Expense, in quibus victus victo condemnatur taxandi sunt à iudice secundum qualitatem litigantium ex proprio arbitrio. 36.1.1.1
Expensarum condemnatio non fit, dum quis ex probatione semiplena, & ob delationem iuramenti obmiserit. ibid. 14
Expense necessarii, quæ faci Capitulum pro electione Prælati, de bonis Prælati fieri, vel reddi debent. 43.6.1
Experientia magistra rerum dicitur. 491.1.8
Expresio quando requiritur per verba geminata, tunc non sufficit expresse in genere. 392.1.14
Expresio relativa non sufficit cum quid certum, & expresse requiritur. 207.2.1
Expresio, requirit expresse mentionem, non autem quæ deprehenditur ex verbis quantumcumque generalibus. 268.1.8
Expresio aliquando dicitur quod continetur sub generalitate verborum. ibid. 9
Expresio in litteris sunt etiam ea ex quibus superior non redderet facilius ad concedendum, vel denegandum. 198.2.1
Expresio in lege correctoria admittitur ad omnes casus, quibus ratio expresse adaptari potest. 76.2.2
Extensio non admittitur in odiosis etiam ex identitate rationis. 344.6
Extensio regulariter non fit in exorbitantibus. 351.2.3
Extensio fit in exorbitantibus favore pium cause, & favore animæ. ibid. 4.5
Extensio ex identitate rationis in materia odiosa admittitur ad casum, qui sub lata vocabuli significatione contineri potest. 389.1.7. & 391.2.9
Extensio, quæ fit in correctoriis ex lata verborum significatione ad casus, quos ratio legis correctorie comprehendit, dicitur intellectus, & virtualis. ibid. 8
Extensio minor numerus dierum, quo Ecclesie visitare tenentur in anno Iohanno, assignatur, quoniam incolis. 510.2.6
Ex tunc, si adiciatur verbo futuri temporis, habet vim late sententia. 48.1.8
Ex tunc ecclesiastico subiacent interdictis, impoant ipso iure. 281.1.8
Ex tunc, temporis extremitatem denotat. 412.9.4. & 1.10
483.1.1. & 486.3

F

Fabricantes falsos stonens ciantur peremptorie. 500.1.1
Facere quis potest per alium quod potest facere per se ipsum. 374.2.1
Facere per se videtur qui per alium facit. ibid. 5
Facti alicuius scientiam habere non sufficit ubi agitur de aliquo grani per iudicio, nisi etiam quis sciat eiusdem facti omnes qualitates, & circumstantias. 174.2.6
Factum prout opponitur iuri dicitur omne illud in quo consistit, actus in se prout ex parte agentis. 143.1.14
Factum proprium quando est antiquum, in quo fit verosimilis obliuio excusatur illius ignorantia. ibid. 20
Factum legitime retractari non debet, licet casus postea contigat, à quo non poruit inchoari. 382.1.1
Facta à iudice, si ad eius non spectant officium, viribus non subsistent. 350.1.2
Facta

AAA

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrav.

In iudicio sine patris consensu, & procuratorem constituere.
 139. 1. 10
Femina potest habere officium habens in se dignitatem, & ad-
 ministratorem. 64. 2. 10
Femine possunt habere officia, & dignitates temporales que eis
 per successorem perpetuam tanquam propria deferuntur.
 ibid. 11
Femine propter sexus vecemiam aliquando pariter. 65. 1. 19
Femine confangine gradu remotioribus etiam masculis
 preferuntur in successione Regnorum in quibus id consuetudo
 introduxit. 71. 1. 14
Femini Beguini honestis permittitur sub habitu Beguina-
 rum vivere; nec sunt tales per Ordinales molestandi.
 511. 1. 1
Femininus sub masculino intelligitur in scriptis. 10. 1. 11
Feneratorius quando agitur de causa usuraria censura ecclesiasti-
 ca cogi possunt suos libros rationum producere. 467. 1. 16
Feneratori asserenti sub iuramento non habere librum ratio-
 num, si nec non creditur, iuramento eius ha-
 redi. ibid. 1. 11
Firma quociens non potest adimpleri specifice, debet adimpleri
 in alia quopoliens, & sufficere. 37. 2. 7 & 410. 1. 4
Forma electionis tradita per cap. cum dilectis, super hoc sit. non
 est sub lata per cap. quia propter, pro. ad. 55. 2. 1
Forma contrahendi matrimonium per procuratores ubi re-
 pectur, ostenditur. 126. 1. 3
Forma impleri debet verè, & proprie, & non per actum fictum, &
 impropium. 410. 2. 14
Fornicatio simplex est peccatum mortale, ipsa et oppositum asse-
 re pertinetur sit hereticum. 463. 1. 4
 70 *Fors*, est nota assertio. 43. 1. 2
 71 *Fors*, multoties importat dubium, & ambiguum, aliquando
 verò ponitur assertus, & decisus. 70. 1. 7
Fors domicilij tanquam fortior & magis naturalis prestat
 foro originis. 21. 1. 54
Forum incompetentis tripliciter potest considerari, etiam quod
 processus nullitatem. 31. 2. 67
Forum quis fortius ratione contractus, si ibi inueniatur. 141. 1. 3
Franciscani habent tantum facti xpi in rebus unico viro con-
 sumptibilibus. 493. 1. 5
Frater, quibus concessa est facultas transcurrere ad non Mendicantes, si Mendicantes admittere volentes non inuenerint,
 non satisfaciunt si apud Mendicantes olim institutos non
 admittantur, nisi admitti quaque teneant apud denos tales
 creatos. 119. 1. 12
Frater S. Spiritus in Saxia, S. Hieronymi in Hispania, Eremitæ
 S. Hieronymi de Pisis, S. Hieronymi de Felulis, Ordinis San-
 ctissimi Trinitatis redemptionis captiuorum, Cruciferi, S. Marie
 de Mercede, Militia Iesu Christi, participant de priuilegiis
 Mendicantium. 119. 2. 17, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34
Frater Minoris minus excoisitoris testamenti obite non pos-
 sunt. 219. 1. 8
Frater Minoris possunt facere electiones pauperum. ibid. 9
Frater Minoris sunt incapaces bonorum in proprio, & in com-
 muni. 321. 2. 3
Fratribus Minoribus nullum ius, aut obligatio pro re temporali
 acquiritur. ibid. 4
Fratribus Minoribus illicitum est denunciare iudici, vt ex officio
 conueniat heredem adimplere legatum et relictum. 213. 1. 15
Frater Minoris hodie non licentiarum ad executionis testa-
 mentarie officium. 435. 1. 7
Frater Predicatoris, & Minoris libere possunt ad sepulchrum
 recipere omnes, qui sepeliri elegerint in suis Ecclesiis, &
 locis. 438. 1. 2
Frater Minoris non possunt habere beneficia. 442. 1. 5
Frater Minoris si tempore interdicti recipiant in suis Ecclesiis
 ad Diuina Fratres, & sorores tertij Ordinis, excommunicati
 sunt, nec priuilegia iuant. 476. 1. 1, 1, 5
Frater Minoris tantum incapaces bonorum in particulari, & in
 communi. 477. 1. 6
Frater Franciscani nec in communi, nec in particulari habeat
 dominium rerum, quæ unico communetur via. ibid. 7
Frater Minoris nullatenus sunt capaces successorum, & heredi-
 tatum, nec possunt capere ex testamento. 478. 1. 8
Frater Minoris sunt incapaces cuiusvis redditus annui
 quantumvis exigui. ibid. 16
Frater Minoris de Observantia possunt pauperum electionem
 facere. 479. 1. 24
Fratribus Minoribus potest testator committere nominationem
 eorumque sui testamenti, ipseque nominare possunt. ibid. 25
Frater Minoris non possunt esse in iudicio pro nulla re tem-
 porali. 479. 2. 17
Frater Minoris non possunt habere Monasteria sumptuosè
 edificata, nisi adiecta rationabilis, & debita Papæ dispensatio.
 ibid. 19
 72 *Fr* Minoris quibus vestimentis vti debeant, ostenditur. 491. 2.
 6.

Barbo, Collect. Tom. 2.

Fratri, dolus, & simulatio ex breuitate scriptis prestatum. 69. 1. 3
Fraus probatur præsumptionibus, & coniecturis. ibid. 4
Fraus in dubio non prestatum. 126. 1. 7
Frustrum collecti, & a solo separati ante obitum Fratris ad herede-
 dem eius pertinent, pendentes verò ad Ecclesiam, vel success-
 sorem. 16. 1. 6
 73 *Frustrum* à verbo reditus in quo differat, ostenditur. 443. 1. 10
Fructus omnes beneficiorum obuenientes tempore vacationis
 pertinent ad successores. 113. 1. 2
Fructus Ecclesie sunt deputati pro oneribus incumbendis to-
 to anno vique ad quos fructus. 143. 2. 4
Fructus percipiunt in omni casu non potest excusari ab imper-
 sis factis in illis colligendis. 391. 1. 4
Fructus decimarum, & beneficij possunt vnique etiam laico
 locari. 431. 1. 6
Funeralia quæ dicantur, ostenduntur. 438. 2. 37
Furiolos caret discretionem. 57. 1. 3
Furiolos professionem emittere non possunt. ibid. 4
Furiolos & prodigios priuatum bonorum suorum administ-
 rationem non verò eorum proprietatem. 71. 1. 4
Furiolos, infantes, similes, qui intellectu carent, possessionem
 acquirere, seu incipere possidere non possunt. 128. 2. 6
Furiolos, infans, vel dormiens, hominem muris, vel occidente,
 non efficitur irregularis, nec etiam ille, qui aliter mortem vi-
 tare nequius, suum inualentem occidit, vel mutilat. 464. 1. 1
Furiolos in furor delinquentis excusatur à pena. 464. 1. 4
Furiolos habens dilucida interualla & excusatur à pena. 466. 1. 24
Furiolos habens dilucida interualla in dubio præsumitur
 et potius quod deliquit tempore furoris, quam tempore sanæ
 mentis. ibid. 15
Furiolos non potest Religionem profiteri. ibid. 16
Fure, vel rapina, seu alia iniuria acceptatione rem alienam ac-
 quisita, tenetur restituere, etiam si sic ablata periret causa
 fortuito, & etiam sine culpa eius leuissimam. 331. 1. 19

G

G *Alia*, & quævis alia Regna, includuntur sub hoc text. 54.
 1. 7
Geminatio operatur vt nulla requiritur petitio. 455. 1. 8
Geminatio loqui operatur, vt omnis exceptio, omnisque interpre-
 tatio excludatur. 448. 1. 5
Generalis Minorum non tenetur in confirmandis electionibus
 Provincialium seruare formam huius text. 68. 1. 6
Generatio appellacione comprehenduntur filie feminæ, & ne-
 potes. 266. 2. 4
Generi per speciem derogatur. 313. 1. 1
Gesta per excommunicatum oculum existente communi erro-
 re valida sunt. 309. 1. 2
Gratia ad beneplacitum Papæ, vel Regis, morte illorum expira-
 11. 1. 1
Gratia est victiosa quando in impetratione beneficij subicitur
 aliquid beneficium, nisi adiecta clausula quod obstante
 beneficiis, &c. 14. 1. 4
Gratia generalis non præiudicat speciali, & debet facere men-
 tionem de prædictis priuilegiis, consuetudine, vel statuto.
 16. 1. 1
Gratia conditionalis est imperfecta, & illius effectus stat in su-
 spensio. 24. 1. 3
Gratia principalis quando est nulla, datio quoque executoris
 tanquam accessoria, & pars ipsius gratiæ, erit nulla. 98. 1. 3
Gratia extinguitur per negligentiam. 189. 2. 6
Gratia, & dispensatio tacita veritate vitiatur quando est gratia
 finalis concessio, secus quando est solum causa impulsiva.
 191. 1. 9
Gratia ad collationem Episcopi non comprehendit collationem
 simultaneam Episcopi & Capituli, nec e converso. 192. 2. 13
Gratia ad beneficium impetrata nullius est momenti de benefi-
 cio obrepto etiam modico, non habita mentione. 198. 1. 9
Gratia motu proprio concessa recipit ampliationem. 199. 1. 1
Gratiæ ad beneficia si motu proprio facta fuerit, virtute illius
 poterit fieri promissio in pensione. 199. 1. 1
Gratia alieni concessa vt prouideret possit personis idoneis in
 certa Ecclesia, personis non expressis, non exparte re
 obitu concedendis, secus si personæ essent expressæ. 107. 1. 2
Gratia specialis derogat generali in litteris gratiæ. 208. 1. 2
Gratia re integra non extinguitur per mortem Papæ eam con-
 cedentis. 208. 1. 2
Gratia alieni à Sede Apost. concessa, vtci prouideatur de præ-
 bendâ, dignitate, aut alio beneficio, intelligitur de primo, nec
 is, cui ex gratia concessa est, admittitur ad secundum nisi ex
 causa. 312. 1. 4
Gratia expectatiua non capit beneficium resignatum in fau-
 orem. 217. 2. 8
Gratia gratia data, seu penitens, & gratia excitans atque ad-
 iuuans secundum suam essentiam non sunt plures, sed vna
 tantum, quæ distinguitur per diuersos effectus. 331. 1. 9
 A A a a Gratia

Index rerum, & verborum

Gratia gratum faciens, est habens quidam supernaturalis, quem Deus infundit animabus mortuis, per quem grati sumus, vivimus, & quasi consubstantiamus Deo per charitatem. 331.1.10
Gratia redditur sobrietas ex omni veritatis taciturnitate, quoniam ea cognita Principes non concessit. 437.1.6
Gratum ad aliquod beneficium impetrans à Romano Pontifice tenetur beneficia obtenta, & eorum valorem exprimeret. ibid. 1.1
Gratia conditionalis dicitur, & reputatur imperfecta. 430.1.5
Gratum, seu ius uti debere apud Sedem Apostolicam quando quis dicitur, ostenditur. 525.1.17
Gratia, seu ius iuris pacti, aut promissionibus obtenta apud Sedem Apostolicam nulla est ipso iure. 525.1.12
Gratia, seu ius iuris propter aliquod datum, seu receptum obtenta si quis scienter vias facit, excommunicationem incurrit. ibid. 1.1
Gratificationis locus est in expectantibus idem beneficium Ecclesiasticum, cum illud dimidi non possit. 124.1.5
Gravamen etiam illatum per interlocutorum ex nouis causis, & probationibus potest reparari in appellatione à diffinitione. 176.1.2
Gravamina triginta enumerantur, quae Episcopi Religiosis inferant, & prohibetur ne Episcopi deinceps inferant, &c. 468.1.1
Gravantes aliquam personam ecclesiasticam, vel eius consanguineos, aut Ecclesiam, seu bona pro eo quod cum quo rogabantur, eligere noluerant, ipso facto excommunicati sunt. 43.1.1.5
Gregorius XIII. circa loca, & alia clausulae pertinentia multa edidit. 331.1.5
Grex differt ab armento, quod est maiorem animalium. ut equorum, & boam, grex vero minus, ut porcorum, caprarum, &c. 440.2.6

G

H **Abrenuntiatio** peccatorum est lex sententiae. 311.1.62
Habitatio superiorem post receptam supplicationem, & expeditionem litterarum, non consolidat collationem, sed resignationem ab initio nullam. 16.1.6
Habitatio impetrans an attendatur secundum tempus datur. 103.3.4.5
Habitus quosque à principio requiritur, non sufficit quod postea interveniat. 399.1.10
Habitare quis dicitur ubi pro maiori anni parte habitat. 394.1.9
Habitum novitiorum ubi non distinguuntur ab habitus professorum per delationem illius, tunc inducitur tacita professio quando novitius cum defert per annum. 124.1.8
Habitum temeraria diffinitio dicitur quando absque causa fit, scilicet si ex iusta causa. ibid. 5
Habitum dimittens Religiosus non statim incurrit excommunicationem laicam in hoc text. sed quando eo peruenit ut vagetur, vel sic se hominum conspectui exhibeat. 251.1.7
Habitum ubi dimittitur à Religioso ex aliqua apparenti causa postea assumendus, quoniam illa causa non omnino honesta sit, nec excusans, non erit locus excommunicationis latae in hoc text. ibid. 8
Habitum dimittens Religiosus ex causa turpi eo brevi tempore non incurrit hanc excommunicationem. ibid. 9
Habitum novitiorum distincti delatio quancumque tempore non inducit professionem. 441.1.4
Heres iurantis defuncti coram ecclesiastico iudice ad iuramenti observantiam conveniri non potest. 141.1.4
Heres, vel successores an teneatur iurare ex quo defunctus iura verat, remissum. 144.1.5
Heres regulariter praesumitur ignorare factum defuncti illiusque testamentum, & omnia in eo contenta, quando agitur de animo vivendo. 344.1.1
Heres conficiens incurrantur praesumitur scire bona defuncti 344.1.8
Heres plures vias patroni nam tunc vocem habent. 449.1.1
Heredes, & successores patronorum propria auctoritate absque superioris consensu facere possunt concordiam de Reddere alterius vicibus praesentando. ibid. 5
Heres tenetur exhibere librum rationum defuncti in eo casu in quo defunctus tenebatur, cuius iuramento non statim quod liber ille ad se non peruenit. 467.1.10
Heredes etiam per fidei commissum universale institui non possunt Fratres Minores. 478.1.9
Heredes possunt institui cum eo onere, ut hereditatem vendant, ac pretium in Fratrum Minorum necessitatem convertant. ib. 13
Heresis in crimine poit merem hereticis infra 40. annos potest procedi etiam ad satisfactionem bonorum. 260.1.12
Heresis ascendendum non nocet descendens, quandoqueque illi ascendentes facit Ecclesiam reincepsorari. 266.1.7
Heresis cognatio nullo pacto spectat ad iudices seculares 170.2.7

Heresis crimen est contra ecclesiasticum. 271.1.8
Heresicidius in causis post publicationem, vel aperturam res illius possunt idem, vel alij testes recipi. 274.1.12
Heresicum si quis sequestrare curaverit non ex causa heresis, sed ne illius daturae puritatem aeternae corrumpat, vel ob amicitiam, aut consanguinitatem, nullam excommunicationem incurrit. 213.1.6
Heresicum si plures sequestraverit, & tunc tantum ex illis, aut alius extraneus illius officii extramulauris, omnes ab illi possunt. 113.1.9
Heresicorum, eis credendum, factorum, acceptorum, & defensorum eorum, promotio, nec non filiorum suorum, vel quod secundam generationem ad beneficia ecclesiastica, vel officia publica non valet. 274.1.10
Heresicum quem fuisse potest declarari post ipsum mortem ad finem confiscationis. 260.1.30.31
Heresicos infirmantes ad celandam veritatem quando fuerint examinati, & ad negandam heresim, quam teneant, dicuntur eorum factores, & pena arbitrarie puniuntur. ibid. 16
Heresici prius sunt ipso iure à deo commisi criminis omnibus beneficiis ecclesiasticis ante heresim adepti. 263.1.10
Heresici testimonium admittere contra alios hereticos. 264.1.7
Heresici, & alij, quorum bona ipso iure publicantur, retineant suam suam dominium: donec per sententiam declarantur. ibid. 4
Heresicos non censetur prius bona suis antea sententiam iudicis declaratoriam. 272.1.5
Heresicos habet eorum suam possessionem anrequam sententia declaratoria contra illam, tunc si de facto occupantur, contra occupantem potest agi ad restitutionem. ibid. 7
Heresici, & alij, quorum bona ipso iure confiscantur, minime tenentur ante iudicis sententiam eas sic restituere. ibid. 9
Heresicorum in causis proceditur simpliciter & de plano, & sine strepitu, & figura iudicii. 273.1.2
Heresici mentales an incurrant excommunicationem contra hereticos comminatio, non videtur. 460.1.36.37
Heresicos si fuerit aliquis Monachus alicuius Ecclesiae Praeclatus, cum id quod acquirit, non sibi, sed Ecclesiae acquirit, ideo eius bona confiscari non possunt. 461.1.23
Heresicus formaliter non est, nec vt talis puniatur nisi constet scientiam, & pertinaciam adfuisse. 467.3.14
Heresi an comprehendatur sub dispositione huius text. ostenditur. 280.1.2.3.4
D Hieronymus an faceret Cardinalis inoffensus. 241.1.2
Hieronymus à testimonio quando repellatur. 177.1.6
Homo boni à Deo creatus est, & potentiam, ad aptitudinem habet ad bonum. 337.1.5
Homo ligius vult non potest esse ligius alterius. 431.1.19
Hospitalis comprehenditur sub dispositione huius text. 361.1.8
Hospitalia, & confraternitates in quibus opera charitatis, & pietatis exercerentur, dicuntur opera pia. 121.1.5
Hospitalia pia, & Religiosa potest ab Episcopo visitari. 236.1.4
Hospitalium in bonis habet locum dispositio huius text. 241.1.8
Hospitalia in malis locis vocantur elemosynaria. 422.1.3
Hospitalis in dubio potius vocatur laicale, quam ecclesiasticum. ibid. 4
Hospitalia, quae dantur in rituali beneficii ecclesiastici, veniunt appellatione beneficii. 434.1.4
Hospitalia reformari debent per collatores ipsorum, & cogi Rectores eorum ad conservationem locorum, & suorum iurium, & ad hospitalitatem tenendam, quorum collatorum defectus, & negligentia est supplenda per locorum Ordinarios etiam circa exemptionem, innovatur per Concilium Tridentinum. ibid. 3
Hospitalis Rector sumit alimenta de redditibus eiusdem non solum pro se inferiendae, sed etiam pro tota familia. 446.1.5
Hospitalis ecclesiasticum debet conferri si haberet oratorium cum campani ad divina officia pulsari solito. 447.1.17
Hospitalis erectum auctoritate Episcopi dicitur locus pios, & Religiosus. ibid. 18
Huiusmodi, est relatum praecedendum cum omnibus suis qualitatibus. 61.1.5

I

I **Donatus** in sequestro debet adesse circa curam Ecclesiae, & circa curam reddituum. 415.1.19
Istoria non tenetur legibus Canonice instituta, & praecipua peccat mortaliter. 462.1.2
Istoria Coenogreg S. Hieronymi, inter medicantes numeratur. 118.1.1
Ignorantes non ligantur excommunicatione lata per statum alicuius provinciae specialiter. 41.1.9
Ignorans quem esse hereticum si quis illum sequestravit, non incurrit excommunicationem. 161.1.4
Ignorans praesumitur quod quis matrimonium contraxerit cum heretico. 263.1.15
Ignorantia

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Ignorantia presumpta est in privilegiis extraordinariis, & non clausis in corpore iuris. 4.1.8
Ignorantia supina est ignorare quod omnes sciunt. 5.1.13
Ignorantia alia facti, alia iuris. ibid. 14
Ignorantia probabilis abique simplicitate excusat in beneficiis in materia subreptiois. 14.1.5
Ignorantia, vel scientia aliunde quam per proprium instrumentum probari non possunt. 39.1.6, 7
Ignorantia in verisimilibus non probatur illius iuramento, qui eam allegat. ibid. 9
Ignorantia cum sit quid in animo consistens, iuramento probatur. 41.1.4
Ignorantia affectata dicitur ex quo scire possit, sed noluit, immo diffimulavit. 77.2.8
Ignorantia quilibet excusat causa excusatur a pena. 104.1.18
Ignorantia iusta causa non relevat Episcopum si postquam fuerit de reformatione certioratus, insistit in contraventione. 196.2.5
Ignorantia quamvis culpabilis excusat Doctores ab excommunicatione, de qua in hoc text. 145.2.8
Ignorantia est simplex, & imperfecta notitia, seu scientia, ac etiam cognitionis rei privatio. 145.1.1
Ignorantia est actus privatus habens annexam negativam de iure improbabilem. ibid. 1
Ignorantiam habere ille dicitur, qui nihil omnino scivit nec per famam, nec per aliam quamvis rationem. ibid. 3
Ignorantia an differat ab errore, & in quibus, ostenditur. ibid. 4
Ignorantia per se non est peccatum, nec importat culpam aliquam nisi vel malitia, vel negligentia praecedat. ibid. 5
Ignorantia alia iusta, & probabilis, seu, ut Theologi dicunt, invincibilis, alia crassa, seu supina, alia affectata. ibid. 6
Ignorantia probabilis, & iusta illa dicitur, quam nulla praecedat malitia, vel negligentia. ibid. 7
Ignorantia crassa, seu supina est, nefcisse id, quod quis investigare, & scire tenetur. ibid. 8
Ignorantia crassa, & supina non excusat. 343.1.11
Ignorantia affectata est illa, quam habet is, qui cum posset, & deberet, noluit scire, vel libenter peccaret. ibid. 12
Ignorantia considerata respectu rei ignoratur dividitur in ignorantiam facti, & ignorantiam iuris. 343.1.13
Ignorantia facti, quae regulariter probabilis est, regulariter excusat. ibid. 17
Ignorantia affectata non excusat. ibid. 18
Ignorantia facti propter non excusat tanquam crassa, & improbabilis. ibid. 19
Ignorantia facti propter excusat quando illud & intricatum, & obsecum, vel ubi ignorantia multis negotiis implicatus est, aut in extremis laborat. 343.1.21
Ignorantia facti alieni in dubio praesumitur, & excusat, nisi fit publicum, grave, & ponderosum. ibid. 13
Ignorantia iuris non praesumitur, nec excusat. ibid. 14
Intelligence fidei humanae, siue communis, siue municipalis, siue baratarum. ibid. 15
Ignorantia iuris excusat quando habet admixtam ignorantiam, seu errorem facti. 343.1.16
Ignorantia iuris, an & quando excuset nullum, militem, & militem, remissum. 344.1.27
Ignorantia iustam causam habere censetur cum quis in ius succedit alterius. ibid. 1
Ignorantia praesumitur ubi scientia non probatur. 363.1.1
Ignorantia dicitur probata eo ipso quod non probatur scientia. 364.1.2
Ignorantia facti alieni regulariter in dubio praesumitur, & excusat. ibid. 3
Ignorantia iuris naturalis, vel quasi nec minorem, nec maiorem, nec militem excusat. 364.2.11
Ignorantia non tantum probabilis, & iusta, sed etiam crassa, & supina excusat ab excommunicatione, de qua in hoc textu. 414.1.7
Ignorantia affectata non excusat si ponis scientiam, & praesumptionem exigentibus. 455.1.13
Ignorantia affectata aequiparatur scientiae. ibid. 14
Illigentia non potest abique dispensatione Papae seculus Religionum privilegium esse Abbatum, vel Priorum. 65.1.13
Illigentia potest Episcopum promovere ad beneficium simplex, cui citra accessu auctoritate Praeialis. 81.2.5
Illegitimus, cum quo facta dispensatio ad beneficium non potest nisi vicinam obtinere. 82.1.12
Illegitimus, seu bastardus an & quando contineatur nobilium appellatio, remissum. 451.1.9
Illytres quae personae dicantur relinquuntur arbitrio iudicis. 169.1.5
Imaginatio sanctarum contemplatorum, & illis iniuriarum inferentes qualiter puniuntur, remissum. 109.1.7
Imaginatio sanctarum quibus vias, & adoratio remissum. 110.1.14
Immo, quam vinum & effectum habent, remissum. 486.1.15
Immobiliam locum habentur res mobiles pretio, & 110.1.15

Immobiliam nomine an comprehendantur nomina & actiones remissum. 493.1.7
Imperabilis fuit ex privilegio Beatissima Virgo. 493.1.7
Impedimentum in fine anni (supra) censetur an excuset Parochum a promotione Sacerdotii in intra illud tempus non poterat ordinari, ostenditur. 50.1.13
Impedimentum corporale, quod per se fert infamiam, & rationabilem aliquam necessitatem, excusat a residentia. 179.2.17
Impedimentum publicae honestatis non ostendit ex sponsalibus interitis. 146.1.1
Impedimentum publicae honestatis ostendit ex quibuscunque sponsalibus cum determinata persona initis, quamvis ea irrita essent etiam ratione impotentiae, non tamen ex defectu consensus. ibid. 4
Impedimentum publicae honestatis ostendit ex sponsalibus initis cum consanguineo, affine, frigidio, Sacris initiato, Religioso, aut alio impedimento diuturni laborante, licet illa irrita sint. 147.1.7
Impedimentum publicae honestatis est perpetuum, itaque nec morte alterius sponsi exstinguitur. ibid. 8
Impedimentum publicae honestatis non inducunt sponsalia conditionalia ante conditionis eventum. ibid. 10, 11
Impedimentum publicae honestatis non contrahitur ex sponsalibus impuberis ante septennium, quod pro filio ineunt parentes, nisi expressis, aut tacite implerata etate consenserit. ibid. 1.1
Impedimentum publicae honestatis ostendit ex sponsalibus conditiois quando conditio est de praesenti, aut de futuro ibi. 13
Impedimentum publicae honestatis non ostendit ex sponsalibus sub conditione, etiam quae de iure inest contrahibus. ibid. 16
Impedimentum publicae honestatis non ostendit cum puella minori septem annorum. 148.1.4
Impedimentum non praestat quod de iure non fortiter effectum. 369.2.1
Impudicitia cum facere in termino statuto, non excusat nisi profectionem faciat. 48.1.12
Imperator vacationem, consecrationem, & Imperij coronam accipit Summo Pont. 419.1.2
Imperator ante confirmationem, & coronationem non est Imperator. ibid. 5
Imperator coronatur triplici corona. 419.2.2
Imperator si non potest recipere coronam in loco debito, nihilominus auctoritatem administrandi recipere potest a Coloniensi Archiepiscopo. ibid. 11
Imperij translatio in Graecis in germanos, remissum. 419.1.3
Imperans tenetur facere mentionem de beneficio, cuius fructus loco pensionis alteri referantur. 420.1.5
Impetranti cum clausula, Mox proprio, non currit tempus a die noxae vacationis in die, sed a die fuit scientia. 430.1.11
Impugnabilia reputantur ea, quae absque dispensatione fieri non possunt. 144.1.8
Impossibile quod dicitur, ostenditur. 314.1.3
Impetari non debet ei per quem non fiat si non faciat quod per eum fuerat faciendum. 316.1.1
Incapaces beneficiorum sunt etiam incapaces pensionis. 514.2.5
Incarceratus pro quibuscunque delictis, etiam atrocibus apud iudicem secularem statim remittendus est ad Tribunal Sancti Officii quandoque petatur ob negotium Fidei. 370.1.3
Inclinatio naturalis ad malum non est peccatum. 337.1.4
Inclusio velus non est alterius exclusio, quando per exclusionem alienens peccatum committitur. 31.1.3
Incorporalia alienari non possunt. 216.2.3
Incurat sententiam ipso facto, inducunt canonem late sententiarum. 37.1.5 & 196.1.16
Incurat denotat ipso iure. 216.1.3 & 467.1.4
Indefinita aequipollent iudiciali. 39.1.13
Indefinita ex adiectione signi particularis in particularem resoluuntur. 39.1.13
Indulgentia fictio est quando lex fingit esse, quod non est. 338.1.3
Indulgentia omnes concessit a Bonifacio, vel suis praedecessoribus, clericis de percipiendis perpetuo fructibus suorum beneficiorum in absentia, sunt revocatae. 25.1.13
Indulgentiae quae ab uno vel pluribus Episcopis in dedicationibus Ecclesiarum, vel aliis casibus conceduntur, non habent vires si excedant statum Concilii generalis. 300.1.2
Indulgentia, quae relaxatur de iniunctis penitentis, quid importet, ostenditur. 412.1.2
Indulgentia ubi conceditur visitantibus aliquam Ecclesiam, & in exarantibus, an ad illam consequendum teneantur ingredi, vel sufficiat orare prope templum si praeter multitudinem gentium ingredi non possint, ostenditur. 412.1.2
Indulgentia plenaria, plenior, & plenissima quantum attinet ad rationem Indulgentiae idem sunt, differunt in nomine tantum, vel in causa concedendi. 319.2.5
Indulgentia plenaria, seu plenissima refertur ad integram remissionem omnium peccatorum. ibid. 4
Indulgentia concessa visitantibus Ecclesiam pro tempore determinato, semel tantum quae potest. 131.1.13
Indulgentiae

Index rerum, & verborum

Indulgentie plenarie suspenduntur solum tempore Iubilaei anni sancti. 121. 1. 3
Indulgentiarum publico, quibus in privato durante anno sancto. ibid. 4
Indulgentiarum suspensio a Clemente VII I. facta in anno sancto Iubilaei. 121. 1. 3
Indulgentie plenarie, & plenissime omnium peccatorum remissiones suspensae intelliguntur, non vero temporariae, & omnes aliae non plenariae. ibid. 6
Indulgentia suspenduntur durante tantum anno sancto. ibid. 8
Indulgentia personae, vbi eligitur ad aliquod munus obediendum delegati acquirit. 101. 1. 3
Indulgentia personae electa censetur vbi propriis manibus aliquid fieri iubetur. 123. 1. 11
Infamia quid sit, & quomodo contrahatur, & de multiplici eius genere, remissio. 384. 1. 2
Infamia iuris non solum impeditur praefici, sed etiam remoueri facit a dignitatibus habitis. ibid. 3
Infamia facit licet repellat quem a dignitatibus habendis, non tamen repellit ab obsequiis. ibid. 4
Infamia perperu est Cardinalium offensenda. 127. 1. 15
Infamiae poena non patitur dignitatum. 384. 1. 1
Infames iuris vel parantur eisdem effectus, quos ipsam iuris infamia patitur, oportet quod sint de crimine in iudicio confessi, aut convicti, & sententia declaratoria condemnati. 384. 1. 1
Infamia delinquendo non fit irregularis, etiam si doli capax. 444. 1. 5, 6
Infans in delictis excusatur. ibid. 7
Infantis duras vique ad seipsum animum. 1. 2. 1. 1
Inferior a Papa non potest derogare dispositioni huius text. 8. 2. 20
Inferior non potest tollere legem superioris. 174. 1. 17
Inferior in quo casu de causa deuoluta ad Curiam fit inuoluntarius, ostenditur. 416. 1. 40
Inferiores a Papa habent facultatem conferendi, & recipiendi reuocationis beneficiorum, non possunt committere receptionem reuocationis, & collisionem. 417. 1. 15
Infirmus est vitandus, nisi verba contrahentium apta fuerint ad significandum infirmitatem. 9. 2. 10
Infirmus reprobatur. 104. 4
Infirmus ad usus est perna. 104. 4
Infirmus qui personalem diuinis Officiis ad esse non possunt, quotidianas percipiunt distributiones in absentia. 179. 1. 3
Infirmus distributiones quibuscumque percipit quauis propria culpa in infirmitatem incidit, damno suo sanis consequitur interesse diuinis Officiis. 179. 1. 15, 16
Ingressus Ecclesiae an sit censura, & quos effectus operetur, remissio. 88. 1. 7
Inhabilis renunciatur ad quaecumque beneficia obtinenda, non extenditur ad obtenta. 485. 1. 6
Inhabilis ad testificandum, eo quod peritior, aut furi damnatus sit, efficitur quis per professionem apertam. 497. 2. 4
Inhabilitas quando non fit expressa in ipsis litteris promotionis, sed fuit adiecta clausula, *Ex certa scientia*, praesumitur dispensatio. 10. 1. 31
Inhabilitas vt dicitur legitima, & Canonica, necesse est vt citentur partes, quarum interest. 171. 1. 5
Inhibito quibus casibus fieri possit, remissio. ibid. 6
Inhibito canonica dicitur quocies ex facta fuit prauius causae cognoscitio, ad hoc vt appellatio fit recipienda ex causa prauius. 171. 1. 11
Inhibitioni contraueniens non dicitur, qui suam possessionem continuat. 174. 1. 11
Inhibitioni contraueniens non excusatur ex eo, quod dicat se suam possessionem continuare quando eadem possessione vteretur non eo modo, quo ante litem utebatur, sed diuerso. ibid. 19
Inhibitionem decernere potest iudex ad quem appellatum est in casibus a iure prohibitis, statim postquam cognoscere experire accipienda fit appellatio. 171. 1. 12
Iniuria fit domino territorij, si alter in eo vteretur contentiofio. 108. 2. 5
In iudicio non excusatur remissa damna & expensa. 110. 1. 11
In iudicio estimatio qualiter faciendum ostenditur. ibid. 12
In iudicio domesticum occasione mei illata mihi interrogatur. 468. 1. 4
In iudicio non fit ei qui ab alio illatum patitur. 150. 1. 1
In iudicio, seu attentare non dicitur is, qui non inhibitus sit pendente suam continuat possessionem. 174. 1. 16
In iudicio per iudicem post diffinitum sententiam a qua appellatum extitit, reuocatur statim per iudicem appellacionis, etiam si ante appellacionem fuerint innocentia. Attentata vero post appellacionem ante diffinitum non reuocatur, nisi primo de veritate constiterit, & damno post inhibitionem debito modo factam attentata fuisset. 173. 1. 1
Inquisitio facta super veritate criminum omnia inquisitiones

infamiae valet si reus praesens taceat. 151. 1. 1
Inquisitio tunc valet, & tenet quando fit parte praesente, & non opposente de praecedenti infamia. ibid. 2
Inquisitio quando formatur ex Motu proprio Principis non ad postulationem partis, nullis praecedentibus iudicijs formati potest. ibid. 4
Inquisitionis Officium impediens in punitione haereticorum de iure correndum haereticorum fauore. 160. 1. 35
Inquisitionis officium impediens puniatur ab Inquisitoribus. 160. 2. 3
Inquisitionis officium directe impedit dicitur quando statum mandatur ne aliquis iniqui accusari, aut inquisi potest in crimine haereticis, vel quod nullus contra aliam de crimine haereticis testificari audeat. 160. 1. 35
Inquisitionis officium impediens compescendi sunt ad defendendum per censuras Ecclesiasticas, etiam inuocato brachio seculari. 160. 1. 14
Inquisitionis Sanctum Officium impediens puniuntur non solum si directe impediatur, sed etiam si indirecte. 161. 1. 10
Inquisitor super haeresi deputatus non esse inuoluntarius de dispensationibus, vel interdictis non sapientibus haereticum manifestum. 161. 1. 18, 19
Inquisitores non possunt se intromittere ad cognoscendum, an haereticus sapienter haereticum manifestum. 161. 1. 14
Inquisitores haereticis de quatuor bus viarum se intromittere non possunt. ibid. 1. 16
Inquisitores possunt compellere haereticos fauorem haereticorum, qui tamen haereticis non erant, ad implendum penitentiam inuoluntariam in bonis temporalibus, locus si mortui sint antequam fuerit penitentia seruanda. ibid. 2
Inquisitoris officium non expirat morte concedentis. 161. 1. 17
Inquisitores contra haereticam praesentem an sint iudices delegati, vel Ordinarij, remissio. ibid. 3
Inquisitores quando sunt plures, singuli, vel coniuncti simul possunt cognoscere de causis, & in condemnandis, vel absolvendis reus secundum Canones antequam debent timore Dei respectibus humanis. 161. 1. 18
Inquisitores sunt iudices delegati ad vniuersitatem causatum ad Fidei cognitionem pertinentem. ibid. 4
Inquisitores haereticis si in vna Provincia plures deputati fuerint a Sede Apostolica possunt ex speciali fauore omnes simul, vel singuli separatim procedere, nisi aliquis eorum esset in speciali causa specialiter deputatus. ibid. 5
Inquisitores possunt recipere haereticos penitentes illique in iudicio penitentia Ecclesiae reconciliare, & talis absolutio procedit in vniuerso foro. ibid. 6
Inquisitores quomodo instruendi in modo examinationis certum, & in personis, quae testificata scribere debeant. ibid. 5
Inquisitores contra haereticam praesentem an sint iudices delegati, quia sunt delegati Principis. 161. 1. 18
Inquisitores quomodo instruendi circa personas per quas impediri possit, vel differri Inquisitionis negotium, ostenditur. ibid. 13
Inquisitores non tenentur praesentem requirere consilium priorum, sed tantum si expedire videretur coram arbitrio. 161. 1. 1
Inquisitor in crimine haereticis citare potest haereticum abscentem etiam extra territorium. 161. 1. 6
Inquisitores haereticis non tenentur Assessorum, & consiliorum consilium necessarium sequi. ibid. 8
Inquisitores haereticis praesentem, & Episcopi ex iusta causa possunt minuire penam etiam post sententiam. ibid. 9
Inquisitor Papae super haeresi sine speciali mandato non inquirat contra Episcopum, sed si eum culpabilem fecerit, nunciabit Papae. 161. 1. 12
Inquisitor contra Episcopum haereticum illo tantum casu procedat potest quando fit procedendi potestas ipsi a Papa fuerit expressa concessa. ibid. 5
Inquisitores debent habita noticia de haeresi alicuius Episcopi illam Papae nunciare. ibid. 5
Inquisitor potest de haeresi Episcopi cognoscere, vt mittat negotium instructum ad Papam. 161. 1. 12
Inquisitores contra haereticam praesentem sunt iudices delegati, & Ordinarij, si attendamus primariam eorum instructionem. ibid. 4, 10
Inquisitores non habent iurisdictionem principaliter ratione Officij, cui illa adhaeret, sed magis cum obtineat ex speciali commissione, seu delegatione. ibid. 6
Inquisitores contra haereticam praesentem hodie possunt dici Ordinarij. 161. 1. 12
Inquisitores in Regnis Hispaniarum immediate a Summo Potestate iurisdictionem accipiunt, mediante sola nominatione facta personarum per Inquisitorem generalem ex commissione Pontificis huiusmodi. ibid. 1. 15
Inquisitor, & Episcopus in crimine haereticis, & in eadem causa, eodemque facto possunt infamari, diuini, vel consuetudinis procedere. ibid. 14
Inquisitores, & Episcopo discordantibus in prolatione sententiae, 161. 1. 15

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

feu in alio acta, quemquique solus expedire non potest, de-
bet Sedem Apostolicam conferre. *ibid.* 15
Inquisitor est competens in rebus hereticorum. 453.1.4
Inquisitor sine Episcopo, & Episcopus, sine Inquisitore non va-
let hereticum ad penam in duto, & archa carere potest.
ibid. 5
Inquisitor sine Episcopo, & Episcopus sine Inquisitore potest
testium testimonium inquirere ad eruendam veritatem, secus si
contra testem falsum procedi valeat ad penam ordinariam.
ibid. 10
Inquisitor loco torturae potest etiam ad eruendam veritatem ie-
iunia imponere. *ibid.* 2.15
Inquisitoris Officium nulli, nisi qui quadagesimum aetatis an-
num attigerit, committi debet. 461.1.2
Inquisitores possunt tenere armatam familiam pro defensione
suae personae, vel familiae suae, & ad capiendum hereticos.
ibid. 2.8
Inquisitor in crimine haerese imponere potest etiam penam
pecuniarum Sancti Inquisitionis Officio applicandam. 462.
1.14
Inquisitores, & Commissarii incurant penam excommunicationis,
si priuationis excoquendo praerata Sancti Officii non
solum pecuniam, sed etiam omnem aliam rem. *ibid.* 18
Inquisitor in Ecclesiis Monachorum ad curam populi per Episco-
pum ad ipsum praesentationem, per eundem, si vacat sub-
stituere potest. 234.1.1
Inquisitor nulla ex errore facti excusatur a pena cap. avaritiae, de
elect. in 6.
Inquisitor facta non proposito edicto iuxta formam huius text.
est nulla. 48.1.15
Inquisitor feli Corpus Christi ubi tractatur, remittit. 454.
2.3
Instituto non valet etiam ubi Fratibus Minoribus haereticis
instituta adiecta est clausula, ut haeretici vendantur, &
necessaria illis pretium cedat. 475.1.2
Instrumentum de non receptum praerata potest Ecclesia ad-
versus sententiam in integro restituere. 419.4.9
Instrumentum factum in Notario publico excommunicato est
nullum. 309.1.8
Valer tamquam quidam eius excommunicatio est occulta. *ibid.* 9
Instrumentum ubi litteras sine procuratoris scientie sine proce-
ssione recipiens, quibus constitutus pro ipso caueat, su-
per inclusis in procuratorio dominum defendere cogitur.
401.1.1
Instrumentum procuratoris scientie sine processione recipiens,
videtur acceptare, & etiam de suo iure potest substituere, si
potestatem habeat substituendi. *ibid.* 2.4
Instrumentum vique ad conclusionem in causa produci possunt.
481.1.16
Instrumentum fides adhibetur contra notarium scribentem. *ibid.* 19
Insuper, importat diuersa, & principalia, non autem parum.
22.1.70
Insuper ut res non dicatur, sufficit quod qualiterque eripit
index iurisdictionem vti, exerceat quemcumque ad iam iurisdic-
tionem. 101.2.4
Insuper, importat idem, quod in totum. 483.1.6
Insuper tam fundatam habet, qui habet regulam pro se.
324.1.3
Insuper specialiter prolatum ad vnam specialem actionem,
ad illa tantum prius. 88.2.8
Interdictum ab officio sacerdotali prohibetur solum ab illis, quae
sunt proprii Sacerdotis. 89.1.9
Interdictum propter culpam Episcopi ferri potest in testamento
eodem solum quoad iurisdictionem Ecclesiasticam est subiecta.
89.2.13
Interdictio ciuitatis, vel alicuius castri occasionem praebens te-
netur ad restitutionem damnorum. 110.1.13
Interdictum generale tenetur oblatere exempti etiam ab
Ordinario latam sit. 285.1.2
Interdictum speciale potest bene ad cautelam relaxari. 311.1.1
Interdictum Ecclesiasticum ferri non potest nisi canonica moni-
tione praemissa. 313.1.2
Vide Superius.
Interdictio clerici non est interdictio popularis, nec est commotio. In-
terdicta ciuitatis propter delictum domini, ciues non interdi-
ci extra ipsam assuntur Diuina. Interdictio populo singularis
de populo censetur interdicti. 314.1.1
Interdictum ligat etiam non culpabiles. 314.2.4
Interdictum si latum sit ob culpam domini, aut populi, non li-
gando singulares illius personae, po sunt non culpabiles Diui-
ni i. tereffe. *ibid.* 9
Interdicti Ecclesiastici prohibentur per viam regulae, certis ca-
sibus ex capis, sacramento Missae, & alia Ecclesiae sacramenta
contingunt. 319.1.2
Interdictio causam dantes, vel consilium, auxilium, seu fauorem
delicto propter quod latum est, non debent admitti ad sacra-
mentum sacramentum, nisi prius satisfecerint, vel de satisfac-

iendo idoneam dederint cautionem. 319.1.5
Interdicti tempore loco campanarum instrumentum tabulae, aut fi-
niti venduntur est ad clericos conuocandos. 320.1.13
Interdicti prohibentur Altari appropinquari. 321.1.20
Interdictio Ecclesiastica sine speciali licentia Papae supponi non
habet ciuitatis, villa, vel quicquid alius locus ordinarius, vel delega-
ta auctoritate pro pecuniaria debito, seu pro cuiuslibet monetae,
vel pecuniae quantitate, pro eo maxime quod ipsum domini
domini, rectores, habitatores, & status terminis huiusmodi
debitum, seu quantitate non soluerint haereticis, aut in antea
non perierint. 326.1.1
Interdictus est ingressus Ecclesiae Regularibus, vel secularibus,
quoniam exempti, qui scienter celebrant, vel celebrant fac-
tum Diuina in ciuitatibus, vel locis interdictis, nisi secun-
dum permissionem iuris vel excommunicationis, aut interdictis
publice ad diuina Officia, Sacramenta, vel sepulchrum admi-
tunt. 328.1.1.2
Interdictus ab ingressu Ecclesiae non potest in Ecclesia, vel com-
metrio sepeli, nisi forte dederit ligam conuentionis. 326.
2.8
Interdictum principali negotio praedilectum per appellatio-
nem interpositam ad diuinitatem reuocari potest. 326.
1.1
Interdictum geminaria reuocari amplius non potest, quoniam
alias semel pronuntiata reuocari recte valet. 424.2.5
Interdictio stricta facienda est ubi tractatur de obligatione
contahenda. 452.1.5
Interdictio benignior facienda est in penam. 364.1.1
Interdictio in obligationibus laque fit in dubio contra debito-
rem. 376.1.2
Interdictiones semper recipiuntur in summariis iudiciis. 481.
2.15
Interdictum inter monitionem, & mentionem est iudicii arbitra-
rium. 370.1.6
Interdictum expensis debet intimari fieri. 391.1.6
Interdictum sufficit deduci ad notitiam Superioris. 396.1.6
Interdictum ille dicitur qui abique diuersis, aliter ius superioris
consensu, vel auctoritate possessionem beneficii apprehendit.
195.1.2
Interdictum lite pendente non debet expelli non citatus nisi constet
ex actis ipsum esse tale, & habere causam a litigante, & nul-
lam ex prioribus defensionibus competere. 102.1.2
Interdictum de Polacio Doctoris Patenitibus erroris articuli hic
damnantur. 516.2.2
Interdictum facere non reprobat in occulto, vel hinc vel
camis. 177.1.5
Interdictum, quam vim, & effectum habeant, remittit. 415.
1.16
Interdictum, denotant latam sententiam. 492.1.2
Interdictum, denotant latam sententiam. 496.1.33
Interdictum non efficitur celebrans tempore cessationis a diuini-
tate. 110.1.9
Interdictum efficitur inter Ecclesiasticos, qui a iure suspensus re-
manet a Diuinitate per annum, si anno suspensionis durare in
Diuinitate se ingerit. 162.1.2
Interdictum non fit mandans verberari discipulum, aut ferum
causa correctionis, & disciplinae, si mandatus excedendo
mandatum occidit. 279.2.4
Interdictum an fiat celebrans eorum excommunicatis, vel inter-
dictis, aut illis, quibus interdictum ingressus Ecclesiae, si postea
celebrat, ostenditur. 283.1.3
Interdictum incurritur a laicis accusantibus delinquentes etiam
ad consulendum sibi & rebus suis si inde sequatur mutatio,
vel mors, non praemissa protectione. 297.1.6
Interdictum an incurritur ille, qui iuste denegat praerem-
tione praeremissionem sibi animo, & interius desiderat vindic-
tam, & sanguinem, ostenditur. *ibid.* 9
Interdictum contra dicitur si aliquis mandatum tacitum de-
derit ad occidendum, vel mutandum. 179.2.5
Interdictum non incurritur a mandante ubi mandatus sine
alicuius mandato occisus erat. *ibid.* 8
Interdictum non incurritur mandans fieri homicidium quando
ille reuocatur mandatum, & post reuocationem huiusmodi
mandatum intimatum, & notificatum committitur homici-
dium. 280.1.9
Interdictum non incurritur ex homicidii sequenti ratificatione.
ibid. 10
Interdictum non incurritur nisi in casibus a iure expressis. 315.
2.4
Interdictum non incurritur ex celebratione in loco interdicti
nisi per scientem locum esse interdictum. 316.1.11
Interdictum non incurritur ratam habent occasionem, vel mem-
berum mortificationem. 340.1.17
Interdictum non incurritur causa mutilatione, siue homicidio pa-
trato a fustulo, etiam si sua culpa in furem incidit. 464.
1.1.3
Interdictum non incurritur ab illo, qui hominem occidit in

Index rerum, & verborum

necessariam defensionem, etiam de iure nouissimo Concilij
 Trident. 465. 1. 12
 Irregularitas non incurritur ab eo, qui ad sui defensionem ali-
 quem occidit praecediendo, & non expectando se ab illo per-
 cuti. 465. 1. 14
 Irregularitas non incurritur etiam ab eo, qui ad sui defensionem
 aliquem occidit, quousque in periculo mortis non sit constitutus,
 dummodo tamen exstiterit in periculo mutilationis alicuius
 membri. ibid. 15
 Irregularitatem non incurrit, qui pro sui necessaria defensione
 occidit innocentem inuoluntarium, puta phreneticum, & amica-
 tem, si alter saluus esse non possit. ibid. 1. 17
 Irregularitas non incurritur ab eo, qui alium occidit pro defen-
 sione sui proximi, vel rerum suarum. ibid. 19. 1. 10
 Irregularitas, quae incurritur ob excessum moderaminis incul-
 patae tutelae, pertinet ad homicidium casuale, & non ad vo-
 luntarium. ibid. 12
 Irregularitas incurritur ab eo, qui aggressorem occidit cum pos-
 sit mortis periculum euadere, & cum minori latione se defen-
 dere, etiam fugiendo. ibid. 23
 Irregularitas ex defectu leuitatis incurritur etiam ex homici-
 dio facto priuata auctoritate, sed licite. 466. 1. 17
 Tò trinitas, simplex & per se, ac sine adiectione alterius, latam
 sententiam significat. 481. 1. 12
 Tunc, qui prouident mandata de beneficio Curato, non potest illud
 conuolui si tempore datus non sit legitimus aetas, quantumvis
 tempore collationis eam aetatem fuerit. 15. 1. 4
 Tali ab Vitamontanis, & ultra Montes Ordinati sine licentia
 proprii Episcopi non comprehenduntur sub dispositione huius
 text. 76. 1. 7
 Tubilum censuram quis Pontifex prius promulgauerit, offen-
 ditur. 519. 1. 2
 Tubilum, & Indulgentiam anni sancti aequaliter lucratur illi,
 qui sunt Romae, sicut & illi qui ueniunt ex longinquis terris.
 519. 1. 5
 Tubilum anni sancti potest quis bis, ter, vel pluries lucrari fa-
 ciendo visitationes requiritas. 511. 1. init.
 Tubilum anni sancti lucratur, qui illud lucrandi causa petunt
 Romam, sed infirmis, vel morte praecenti perficere non po-
 terunt. ibid. 18
 Tubilum anni sancti lucrari cupientes ante teneant antequam
 Ecclesiarum visitationem incipiant, peccata sua confiteri,
 ostenditur. ibid. 14. 1. 15
 Iudaei sponte facti Christiani si à Fide apostatantes redeant ad
 Iudaismum reputantur haeretici, & contra illos uti haereticos
 proceditur. 264. 1
 Iudaei facti Christiani dum erant infantes si ad Iudaismum rede-
 unt haeretici reputantur, nec exculantur ex eo quod igno-
 rantes, & infantes Baptisma suscepunt. ibid. 3
 Iudaei facti Christiani non sponte, sed coacti si ad Iudaismum re-
 redeant non exculantur, nisi coacte fuerit peccata, & absoluta.
 ibid. 4
 Iudaei, & infideles receptatores, fautores, & defensores Christia-
 norum ad Iudaismum transiuntium, vel redeuntium, puniuntur
 ad instar receptatorum, & defensorum haereticorum.
 ibid. 5
 Iudaei in testimonium admittunt contra Christianum quando
 agitur de illo conuincendo reuocatum fuisse ad infidelitatem.
 ibid. 6
 Iudaei non comprehendit dispositio huius text. 182. 1. 10
 Iudaei, & Sarraceni conuincuntur per testes Christianos, non
 obstantibus contrariis privilegiis Regum, & Principum, quibus
 si utantur, substatuit illis Christianorum commercium.
 418. 1. 1. 5
 Iudaei à Christianis publice distinguuntur debent per habitum, re-
 miffum. 456. 1. 1
 Serus si periculum de non deferente signum ex causa bene
 visa concedatur per Summum Pontificem. ibid.
 Iudaei non possunt ab Ecclesia excommunicari, remiffum.
 467. 1. 8
 Iudaeus potest puniri per indictum penis ecclesiasticis si for-
 mas exerceat. ibid. 9
 Iudaei ad fidem conuersi non sunt molestandi in suis bonis. 516.
 1. post med.
 Iudaei à paribus, vel de eorum consensu electus non potest ab eis
 recitari, nisi ex noua causa. 21. 1. 59
 Iudici licet recipere pecuniam & esculenta, quando illa dantur
 mera dantis liberalitate, fecit autem si aliquo modo directè,
 aut indirectè à Iudice petuntur, graue affectum. 22. 1. 72
 Iudices à pauperibus expensas non debent accipere etiam quan-
 do peregrè proficiuntur. ibid. 75
 Iudex potest laboris mercedem, cum salarium non habet, iuste re-
 cipere. 22. 2. 85
 Iudex ex officio suo procuratorem compellere potest ad exhi-
 bendam mandatum, vel ad causandum de rato, si dubitetur de
 mandato. 36. 1. 9
 Iudex appellacionis non tenetur quoad ordinem iudicarium

seruare legatilius fori à quo appellatur est, sed potius pro-
 pter criminalis iurisdictionis. 46. 1. 9
 Iudex potest imperitio fori non petitur ubi ventur animus
 periculum. 49. 1. 30
 Iudex si non seruata forma huius Decretalis statim excommunic-
 cet, vel suspendat Episcopum, aut Superiorem, tenet iurisdictionem.
 90. 1. 18. 19
 Iudex suspectus an, & quando committere possit, ostenditur. 93.
 1. 1
 Iudex à supremo Principe delegatus potest ex legitima causa, ut
 suspectus securari. ibid. 2
 Iudex delegatus etiam de reuolucatori assensu non potest causam
 subdelegare postquam causam potest fieri iudicari. ibid. 7
 Iudex delegatus si fuerit haereticus, non habet iurisdictionem.
 101. 1. 8
 Iudex ad recipiendos testes legitime impediri potest mittere
 non solum alium iudicem, & qui habet iurisdictionem, sed
 etiam tabellionem, vel aliam personam omni iurisdictione
 carentem. 138. 1. 10
 Iudex inferior, qui de causa appellacionis cognoscendi ius ha-
 bet, non potest vigore appellacionis ab interuentione, nisi ea
 fuerit iustificata, retinere cognitionem negotij principalis,
 nec de eo poterit tractare, etiam ex contenta litigantium.
 140. 1. 3
 Iudex laicus non eandem iurisdictionem habet in auctoritate, quam
 in principali. 140. 1. 6
 Iudices seculares volentes compelli clericos ad soluenda de-
 bita etiam iudicanda, sunt compellendi censuris ecclesiasticis ab
 Ordinariis, ut deficiant. 141. 1. 1
 Iudex debet quantum potest obuiare ne iudicium coram se agita-
 tum sit elusum. 146. 1. 16
 Iudex ex officio debet nulliter agentem repellere. ibid. 17
 Iudex potest sine citatione priuare possessione iurium, quem
 constat notorie non competere defensionem. 149. 1. 12
 Iudex appellentem, & recedentem citare ulterius non tenetur
 si uult in causa procedere, nisi forsitan appellacioni renouetur.
 151. 1. 1. 1
 Iudex ex equitate reponendum qualiscumque potest admittere
 pro persona respondentis qualitate. 155. 2. 8
 Iudex secularis per ecclesiasticum iudicem Ordinarium loci ec-
 clesiastica censura compellitur in Canonico, quod ad pro-
 missionem animarum statum esse obseruare. 157. 1. 1
 Iudex ecclesiasticus laicum cogere potest ad seruandum iura-
 mentum licitum. ibid. 4
 Iudex laicus non debet examinare processum rei remissam ad ex-
 eundem per iudicem ecclesiasticum. 160. 2. 3
 Iudex ecclesiasticus potest compellere iudicem secularem non
 admitterem exceptionem rei indicat per ecclesiasticum.
 ibid. 4
 Iudex ecclesiasticus an debeat admittere exceptionem rei indi-
 cate ortam ex sententia laici à iudice seculari quando ex ob-
 seruatione talis sententiae periculum animae non inducitur,
 ostenditur. ibid. 1. 6. 7. 8
 Iudex qui contra iustitiam, & contra conscientiam aliquid in iu-
 dicio fecerit in grauius partis per gratiam, vel per sordeas, con-
 demnatus est parti laici in reuocationem litis, & per annum
 est suspensus, & perpetuo si medio tempore ingerat se Diuini,
 nisi Papa cum ipso dispenset. 165. 1. 1
 Iudex secundum allegata, & probata, non verò propria con-
 scientiam iudicare debet. ibid. 2
 Iudex per sordeas iudicat dicitur quando iudicat pecunia cor-
 ruptus. ibid. 3
 Iudices Ecclesiastici qui contra conscientiam, & iustitiam in gra-
 uamen partis quicquam fecerint per gratiam, vel per sordeas,
 ultra reuocationem litis parti faciendam, penam suspensionis
 ab officio per annum incurunt, & aequè etiam irregularitatis si
 suspensione durante Diuini se ingererint. ibid. 4
 Iudicibus pretio, aut alias per sordeas male iudicantibus non fa-
 uetur licet tert. alias penam tam Canonicas, quam legales.
 ibid. 9
 Iudices per sordeas iudicantes quas penas incurrant, ostenditur.
 ibid. 10. 11
 Iudex male iudicans, qui parti laici damnum soluit, an possit hoc
 repetere ab altera parte in cuius fauorem iustitiam praeuile
 sententiam, ostenditur. 186. 1. 12
 Iudicis corrupti pena quae sit, & an teneatur ad restitutionem
 muneris accepti remiffum. ibid. 13
 Iudex qui partem ultra iustitiam terminos grauat non sciens,
 & voluntarie, sed ex imprudentia, vel ignoracione, non liga-
 tur suspensione. 186. 2. 16
 Iudex, qui recusat, statim competentem terminum arbitrio ad
 faciendam causam, quo elapso si finita non fuerit, in principa-
 li procedit. 190. 1. 1. 2
 Iudex appellacionis inique appellentem aene sententiam remis-
 tere debet ad iudicem principalem, & in expensis condemnare,
 & hoc si principalis iudex non derulit appellacionem, sed
 si derulit, non fiet remissio de necessitate. 191. 1. 3
 Iudex

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Index non tenetur in continenti tradere Apostolos, qui habet 30.
dies vt intra eos possit deliberari an debeat admittere, vel re-
licere appellacionem. 172. 2. 3
Index requiritur si non tradit apostolos, & postea procedit in
causa, valet processus, nisi renuntiatum fuisse appellacioni.
172. 1. 1
Index tenetur petitos apostolos appellanti exhibere. ibid. 2
Index a quo quando expresse denegat dare apostolos, vel in ter-
mino iuris illos non exhibet, & postea procedit, processus est
ipso iure nullus. ibid. 3
Index prouocatus non tenetur remittere causam principalem
quando index a quo appellacionis desulisset. ibid. 5
Index a quo compellere non potest appellatorem ad grauiorem
ipsius veritatem probare, licet citare possit ad ipsius reuoca-
tionem audiendum, qua facta in causa procedere poterit eius
contumacia non obstante, ac si nunquam appellasset. 175. 1. 1
Index dicitur vir bonus. 189. 2. 4
Indices arbitrio relinquuntur quando quis dicatur esse in mora.
214. 2. 13
Index potest ex officio procedere contra non solumem decimas
tanquam contra notorie delinquentem. 222. 1. 1. 2
Index potest procedere contra confisum proprium crimen. 151.
2. 8
Index secularis tenetur celeriter exequi litteras, & mandata In-
quisitorum hereticæ prauitatis, & illorum officium nullatenus
impedire. 260. 2. 4
Indices delegati possunt inuocare auxilium brachij secularis.
262. 2. 15
Index secularis in causa hæresis est merus executor, ita ut nec
de mandato Inquisitoris, nec de crimine illo cognoscere pos-
sit. 270. 2. 4
Index secularis tenetur punire, & morti tradere hereticum sibi
ab Inquisitoribus traditum, & ad id per cenas Ecclesiasti-
cas compelli potest. ibid. 5
Index in propria causa vsq; dicere potest quando interfuisse non
principaliter venit, sed in consequentiam. 287. 1. 3
Index qui excommunicatus suspenditur, vel interdictus, in scriptis hoc
faciat, & causam conscribat, & requiritur exemplum senten-
tiæ tradat infra mensem. 300. 2. 1
Index inuitus cogi potest ad dandum absolutionem ad cautelam
cum allegator excommunicationem fuisse nullam. 302. 1. 4
Index Ecclesiasticus, & secularis manus ibi præstant, & præstare
tenentur auxilium in exequendis mandatis. 307. 1. 10
Index Ecclesiasticus compellitur iudicium laicum repellere ex-
communicatos ab actibus iudicialibus sibi prohibitis. 309.
1. 1. 2
Index secularis an cognoscere valeat de questione facti circa ex-
communicationem, remittitur. ibid. 2. 5
Index Ecclesiasticus potest petere vt sibi remittatur clericus de-
sentens à iudice seculari etiam ipso clerico inuito, & contradi-
cente. 312. 2. 5
Index Ecclesiasticus dum cognoscit de clericata debet secularis
superfodere. ibid. 8
Index tam Ecclesiasticus quam secularis potest ex suo mero offi-
cio nemine petente compellere heredem, vt adimpleat lega-
tum Fratris Minoribus relictum. 313. 1. 4
Index per imperitiam inique iudicans de damno sequo tene-
re, & puniri. 346. 1. 4
Indices mandato quod quis facit dolo facere non videtur. 348.
2. 1
Index debet imponere penam secundum qualitatem loci, tem-
poris, & personarum, & duras ac remissas, secundum quod magis
videbitur Reip. expedire. 361. 1. 3
Index delegatus cognoscere potest vtrum sua sit iurisdic-
tio opponatur nullam haberi iurisdictionem in causa. 386. 2. 2
Indices super receptione testium in causa civilis, necnon execu-
tores ad prouidentiam aliquibus si per inquisitionem soler-
ter eos esse vite laudabiles, & conseruationis honestæ repe-
terint à Sede Apost. deputatis possunt committere licite
vices suas. 401. 1. 1. 2
Index delegatus potest testem exemptum, vel clericum
punire propter crimen, quod in ferendo testimonio commise-
rit. 401. 2. 5
Index, qui fait competens ad cognoscendum de causa principa-
li, efficitur etiam competens ad cognoscendum de connexis, &
dependentibus à causa principali. 407. 1. 6
Index Ecclesiasticus non debet inuocare brachium seculare ante-
quam procedat primo excommunicando, deinde anathema-
tizando, & interdicens. 407. 1. 19
Index competens ille est, qui causæ iurisdictionem habet cum
exercitio. 411. 1. 9
Index a quo petitur remissio delinquentis debet adhibere co-
gnitionem vtrum qui petit remitti re vera delictum commi-
serit. 412. 1. 17
Index vni ex pluribus quos procedere potest, ab ipso solo
si procedit potestas appellari. ibid. 2. 3

Iudicem qui non potest habere coram publicis, & honestis per-
sonis appellare debet. ibid. 4
Index potest prorogare tempus à se datum pro recipiendis apo-
stolis, & data causa potest breuius præstari. 413. 1. 7
Index si congruo loco, & tempore requiritur apostolos expresse
denegasset, aut malitiose, vel negligenter tradere omise-
rit, ex tunc si in causa procedat, nullus erit processus
ibid. 8
Index fane interlocutoriam potest tantum regulariter bis ruo-
care. 422. 4. 4
Index confisus bona Ecclesie iponorant, nesciens scilicet bo-
na esse Ecclesie, non incurrit excommunicationem, de qua in
hoc text. 462. 1. 2
Index in criminalibus potest condemnare in plus, quam sit peti-
tum. 480. 1. 10
Index partibus inuitis, vel altera tantum parte inuita potest in
causa concludere. 481. 2. 17
Index Ordinarius constitutus à domino terrarum non expirat per
eius mortem quamvis fuerit electus per populum, & ab ipso
confirmatus. 485. 2. 3
Iudicandum est semper secundum regulam. 524. 1. 1
Iudicium propter dicitur quando intra illud appellari non pos-
telt. 174. 1. 11
Iudicium nomine quid veniat in præfatus materia, ostenditur.
341. 1. 3
Iudicium seculare etiam Civile non potest in Ecclesia fieri.
341. 2. 5
Iudicium qui diu mouere distulit, præsumitur fuisse malum cau-
sam. 481. 1. 21
Iuramentum proprium vbi requiritur, illud præstari non potest
per procuratorem etiam habentem speciale mandatum. 10.
2. 45
Iuramento asserentis probatur qualiter non potest consequi ius-
ticiam in partibus ad effectum deuoluendi causam ad Cur-
iam, quæ alias non erat in Curia cognoscenda. ibid. 44
Iuramentum vbi coniungit ex legis, vel statuti dispositione defec-
tur, poterit nihilominus aduersarius contrarium probare.
ibid. 47
Iuramento probari possunt ea, quæ consistunt in animo. 35. 2. 8
Iuramentum vbi exigitur tactis scripturis, non satisfi si præstatur
illis scripturis. ibid. 16
Iuramentum de non succedendo an noceat nepotibus quando
prius ab eo decessit pater, qui Sacramento fructuosi transi-
turi remissio. 121. 2. 5
Iuramentum metu præstitum obligat donec absolutio fuerit pro-
bita. 116. 2. 13
Iuramentum metu præstitum si accedat contractui iure Ciuili
prohibito, qui vt valet indiget iuramentum religione, nulla
tunc absolutio necessaria est ad rescindendum contractum.
ibid.
Iuramentum confirmat contractum nullum, & iure irritum. 117.
1. 14
Iuramentum non confirmat contractum quoties in vilitatem
publicam principaliter prohibetur. ibid. 1. 15
Iuramentum minorum contractibus, dotisq; alienacioni adie-
ctum est omnino seruandum. ibid. 26
Iuramentum seruandum est, cuius obseruantia non veritatis di-
spendium salutis æternæ. ibid. 17
Iuramentum non est obseruandum cum vergit in damnum, &
præiudicium tertij. ibid. 18
Iuramenti ratione laicus vt illud feruet, ceram iudice Ecclesi-
stico conuincitur. 141. 1. 3
Iuramentum personale est, ac proinde eius obligatio non transit
ad heredem. 142. 1. 5
Iuramenti de non agendo exceptio est peremptoria. 142. 1. 18
Iuramentum calumnie non est substantia quod statim potest
contestari actor. 143. 1. 1
Iuramentum calumnie si tacite omittatur, non propter hoc an-
nullatur processus legitime factus. ibid. 3
Iuramentum calumnie statuto tolli non potest, nec Principis re-
scripto, nisi expressis verbis deroget. ibid. 2. 5
Iuramentum calumnie, & de veritate dicenda præstatur in spi-
tualibus. ibid. 6
Iuramentum calumnie præstari debet in causis criminalibus.
ibid. 7
Iuramenta secundum intentionem præstantis accipienda sunt
156. 2. 3
Iuramentum dolo, seu metu extortum iuramentum non obligat.
157. 1. 3
Iuramentum in supplementum probationis non defertur ad ef-
fectum vt aliquis repellatur ab agendo tanquam excommuni-
catus. 159. 2. 9
Iuramentum quantumcumque personale fit ex parte iurantis po-
test præstari per procuratorem. 233. 1. 36
Iuramentum præstitum contra bonos mores non est obligato-
rium. 275. 1. 1
Iuramenta, quæ Romanæ Ecclesie præstant Romani Principes,
fidelitas

Index rerum, & verborum

- Fidelitatis exiſtente.** 459. 1. 1
Iuramentum extraneis probatur quod quis frumentum extraxerit per viſu ſuo. 459. 1. 4
Iuramentum cultorum, miniſtrorum ſuorum, & notariorum, ac aliorum officialium ſ. Inſcriptionis ponitur. 459. 1. 6
Iuramentum ſi exigitur ab ſtatuto tactis ſcripturis, ei non ſa-
piſit ſi preſentetur preſentibus ſcripturis, non tamen etis.
459. 1. 2. 2
Iuramenti in preſentatione iſciſcendus eſt mos regionis. ibid. 30
Iuramenti in preſentia iuſſit quod ſigatur qualibet ſcriptura
ſacra, ubi non exprimitur de Evangeliorum tactura. ibid. 35
Iuramentum calumniam non tollit clare, ſimpliciter, & de plano,
etc. 459. 2. 7
Iuramentum calumnia preſtat etiam in cauſis ſumariis,
ibid. 9
Iuranti obſervandus conſuetudines, & ſtatuta, non preſumitur ad
iniquas, & iniuſtas ſe obligare. 156. 1. 4
Iurare non poſſit procurator ſine ſpeciali mandato. 153. 1. 5
Iuri diſtinctionem omnium ſons eſt apud Principem, qui ſunt, &
peſſunt. 4. 1. 1
Iuridictio ordinaria favorabilis eſt, extraordinaria vero odioſa.
9. 1. 34
Iuridictio Archiepiſcopi Toletani. 27. 2. & ſeqq.
Iuridictio iuſſit aſſiſſe excommunicati ad Metropolitanum non
deſolvitur. 69. 1. 1
Iuridictio ex negligentia Episcoporum deſolvitur ad Archiepiſ-
copum, vel ſolam. 70. 1. 8. & ſeqq.
Iuridictio Episcopalis Episcopum capto à paganis, vel Chriſti-
aniciſ, petinet ad Capitulum, non vero ad Archiepiſcopum.
74. 1. 3
Iuridictio delegati quando non dependet ab eo, in cuius locum
eſt facta delegatio, ſed dependet à lege, vel à Principe, tunc per
excommunicationem eius, in cuius locum eſt facta delegatio,
non dicitur ſuſpenſa iuridictio delegati. 81. 1. 5
Iuridictio quæ, & qualis fuerit tranſacta ubi dubitatur, ſemper eſt
facienda interpretari in minimo, quod tamen cum officio
dato comparatur. 85. 1. 5
Iuridictio in generali conceſſione facta ab Episcopis ſuo Vi-
caris, non quod preſentatur poſſit aſſiſſe beneficiis, niſi
exquiratur. 85. 1. 4
Iuridictio non reſcindit. 98. 1. 18
Iuridictio delegata non gerit morte delegati ſe integram non
exiſtente. ibid. 19
Iuridictio compenſa ſub conditione, vel ex die, prorogari non
poſſit. 93. 2. 5
Iuridictio quando eſt delegata, & res non integra, tunc non ſu-
ſpenditur iuridictio de-gati. 93. 1. 9
Iuridictio ſubdelegata, vel non expier per mortem primi dele-
gati, ſatis eſt delegatum ab eo, vel ab hoc ſubdelegatum
expieſſe vi iuridictione ante dicti primi obitum. 102. 1. 7
Iuridictio reciproca in iudicibus non Conſervatoribus eſt iu-
ſtitia cauſa reſcutionis. 103. 1. 7
Iuridictio Episcopalis attributa in vna diœceſi, ſibi in aliis
non prodeſt. 111. 1. 1
Iuridictio non voluntaria, quæ competat iure ſpeciali, vel privile-
gio, nullus vii valet extra territorium. 114. 1. 8
Iuridictionem alicui Papa committens, eandem, & maiorem ſibi
retinet. 120. 2. 3
Iuridictionem, vel iuſſit temporalia obtinentibus, ſine
excoſtibus non licet impoſcere collectas, tallias, vel quaſcun-
que exactiones Eccleſiæ, ſeu perſonis Eccleſiaſticaſ, &c.
241. 1. 1
Iuridictio ordinaria conſtituit, quæ à lege, vel à Principe ad vni-
verſalem cauſarum, vel ad certum genus earum alicui vni-
verſaliter committitur. 268. 2. 7
Iuridictio inſcriptionibus delegata non praeiudicat iuridictio-
ni Episcoporum cum conceſſa commutative, non privati-
ve. 269. 2. 11
Iuridictionis diſtinctio non importat diſtinctionem territorij. 392. 1. 19
Iuridictio Ordinaria dicitur naturalis & favorabilis. 402. 1. 5
Iuridictionis defectus eſt inſanabilis. 406. 1. 45
Iuſſitramentum quando dicitur ex cauſa oercoſa oſtenditur. 11.
6. 1
Iuſſitramentum acquiritur preſcriptione immemoriali cum mul-
tiplicitate preſentationibus, & continuis per annorum 50 ſpa-
tium. 44. 2. 6
Iuſſitramentum in beneficiis habet locum text in preſenti. 151. 2. 1
Iuſſitramentum ex conceſſione, & privilegio Episcoporum alicui com-
petere non poſſit. 126. 4. 4
Iuſſitramentum Eccleſiaſticum illud eſt, quod licet originem ha-
beret ex patrimonio laici, ſuit tamen quocumque titulo in Eccle-
ſiam tranſiſſum. 151. 1. 5
Iuſſitramentum mixtum aſſumit namque eccleſiaſticaſ. 151. 1. 5
Iuſſitramentum deſolutionem preſumitur ſciſe Episcoporum cum
ſemel in anno Eccleſiam viſitare reſtatur. 141. 2. 10
Iuſſitramentum non perditur per conſecrationem iudicis ſecularis.
411. 1. 10
- Iuſſitramentum per ſuſceptum in plures heredes voluit ex plu-
ribus patronis. 448. 2. 1
Ibid. 448. 2. 1
Iuſſitramentum tranſit in quocumque heredes etiam extraneos.
Interpatronatus ſuccedunt in ſuſceptis, & non in capitis. 449. 1. 4
Iuſſitramentum ſine conſenſu Episcoporum poſſit unus patronus cum
patrono renunciare. ibid. 9
Iuſſitramentum non à iure communi, ſed potius conſuetudine indu-
ctum eſt. 35. 1. 1
Iuſſitramentum poſſit preſcribi per laicos etiam in Eccleſia ſi-
bera. 44. 2. 5
Iura loquentia de Parochialibus non habent locum in Collegia-
tis curatis. 51. 2. 8
Iurum correctio eſt vitanſa.
Iurum correctio in dubio non eſt faciendâ.
Ius ſuperſticiens aſſiſſe ex cauſa de preſentato poſt litter comen-
ſatam ſibi prodeſt. 168. 1. 12
Ius ad rem acquiritur dompetas ex mandato de preiudicando,
190. 1. 1
Ius in beneficiis collatum aſſiſſe non acquiritur donec 35.
cepit. 194. 1. 3
Ius in re in beneficio acquiritur per collationem acceptatam
etiam ante adeptam poſſeſſionem. 213. 2. 3
Ius plenum tranſiſſe in ſpiritualibus ex ſolo titulo, abſque ne-
ditione. ibid. 7
Ius ad rem dat collatio facta aſſiſſe ante eius acceptationem,
ibid. 6
Ius ad rem facilius tollitur quam ius in re. 308. 2. 4
Ius ad rem acquiritur per acceptationem vigore gratiæ expedi-
tatur ad beneficium acceptatum ante collationem. 213. 2. 3
Ius commune quando reſtitit preſentibus, ſufficit preſcriptio
40 annorum cum circulo. 187. 1. 6
Iuri Canonico, non vero legi Civili ſtandum eſt in materia pec-
cati. 327. 2. 9
Iura omnia, privilegia, & exemptiones conceſſe loco ſubſtate ſunt
ubi locus fuerit deſtructus auctoritate Superioris ſine ſpe re-
ſectionis. 335. 2. 8
Ius prout opponitur factio eſt quicquid conſiſtit in deſecione, &
auctoritate legum. 343. 1. 5
Iuris appellatio non tantum venit naturalis, Divinum, & com-
mune, ſed etiam ſtatutarium, & municipale. ibid. 1. 6
Iura plura referuntur in quibus ea ſola taciturnitate, niſi aliud
addatur, non preſumitur conceſſa. 159. 1. 3
Ius declarandi deſecti voluntatem non tranſiſſe in heredes.
376. 2. 7
Iuris appellatio venit ius municipale. 385. 1. 2
Iura, quæ obſtant reſeruntur. 390. 1. 4
Iura loquentia de Eccleſiis Curatis per receptionem aliam ſi-
milium amittendis, ac ipſarum Rectoribus promouendis ad
Sacerdotium, ac de eorum curas, habent locum in perpetuis
Eccleſiarum Parochialium Vicariis. 400. 1. 2
Iuris communis forma quoties exprimitur in commiſſione eo
modo, quo iure inſit, non eſt introito committentis inducere
novam formam, & conditionem, ſed eſt admonitio quædam,
vel ſeruetur forma. 401. 1. 9
Ius Canonicum in omnibus caſibus ubi requiritur periculum anime
ſervandum eſt. 490. 1. 4
Iuſſitramentum probatio eſt. 151. 1. 5
Iuſſitramentum debet expectari, ubi non conſtat de certa ſcientia.
4. 1. 14
Iuſſitramentum commutativum oſtenditur ubiquecumque aliquod verum, aut
virtualiter auferatur. 390. 2. 6

Litro etiam modica ſufficit ad reſtitutionem. 155. 1. 15
Litro poſſit eſſe procurator ad agendum, & defendendum
in cauſis ſpiritualibus. 110. 2. 1. 1
Litro poſſit conſtitui procurator ad acceptandum beneficium.
ibid. 3
Litro non poſſit tractare negotia eccleſiaſtica, vel ſpiritualia ſi
proprio nomine id faceret. ibid. 4
Litro ſpſiſſe dicitur agens interdicto Vnde vi, & ſine ante
omnia reſtituendi, oſtenditur. 149. 2. 13
Litro quando ſpſiſſe fructibus ipſis temporalibus, qui deci-
marum nomine ipſi nomine proprio ſoluntur ex aliquo ti-
tulo temporalis manente iure ſpirituali decimandi penes ſpi-
ritualium miniſtros, an reſtituantur, oſtenditur. 150. 1. 19. 20
Litro etiam in laicos accedente ſaltem Episcoporum conſenſu tranſ-
ſerre poſſunt decimas, quaſi iuſſe obtinerent ante Lateran.
Concil. 213. 1. 11
Litro quomodo iuſſe poſſident decimas ſibi in ſecundum ante Con-
cil. Lateran. conceſſas à Prælatiſ, non tamen iuſſe poſſident
illas, quæ poſt illud ſibi conceſſe ſunt. 213. 2. 13
Litro quodammodo tempus habet ad præſentandum, Eccleſia
vero ſemelle, licet à laico acquiſiſſe iuſſitramentum. 235.
7. 3. 4

Laicorum

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Laiicorum excessus, qui clericis collectas, tallias, & onera imponant: & excessus clericorum, qui talibus consentiant. 143. 1. 1
Laici, qui publicè, vel secretè disputant de Fide Catholica, sunt excommunicati. 153. 2. 13. 14
Laici interdictioni in Fide disputant, etiam quod sunt personæ doctæ, & literatæ, nisi in casu magis necessitatis. 154. 1. 17
Laici perurbantes iurisdictionem ecclesiasticam sunt de foro illius. 307. 1. 7
Laici privilegium habentes possunt tempore interdictionis Divinis interesse dummodo ingreditur causam non dederint. 315. 2. 9
Laici non interdictioni ad divinis officii possunt interesse, etque presentibus celebrari valent tempore interdictionis, ostenditur. 319. 2. 8
Laici possunt constitui procurator ad resignandum beneficia ecclesiastica. 396. 1. 9
Lapsi necessaria est gratia actualis, exiens atque adiuvans. 319. 1. 3
Lapsus nulla dari potest commensio preparatio per motum liberi arbitrii in ordine ad veniam, vel remissionem culpe consequendam, nisi ipsiusmet lapsi correctio. ibid. 11
Legari an possit Religiosi Minorum, ostenditur. 322. 2. 5
Legatarius Legati alternatim si pendente conditione decedat, electio non transit ad heredes. 376. 2. 6
Legationis finita expirant reiterationes Legatorum, & omnis processus habitus super illis, nisi tunc illa beneficia iam vacantia sine collata. 106. 1. 1
Legatus inter viam, & videretur valer. 118. 1. 3
Legatum factum Fratribus Minoribus valet quando in legando modum licitum testator expressit, & tunc res est vendenda, vt Fratribus æstimatio debeat. 322. 1. 9
Legatum non valet quando Fratribus Minoribus legatur domus ad habitandum, aut ibi constituta Ecclesia si non egeant ea domo. ibid. 10
Legatum rei immobilis quando fit absolute non valet si in eo expressum modum non illis permittit. ibid. 11
Legatum Fratribus Minoribus relictum non valet si in eo expressum modum non illis permittit. ibid. 11
Legatum annorum redditum Fratribus Minoribus relictum an valeat remittit. ibid. 13
Legata ad certum usum destinata regulariter in alium converti non possunt, nisi in casibus relictis. 447. 1. 11. 12
Legata annua pro studio Fratrum Minorum non repugnant eorum Mendiciat. 478. 3. 11
Legati annui quod hæres aut hospitale, vel quicunque alius gratias ad testatore est ipse dare, adeo incapaces sunt fratres Minores, vt nec in foro Conscientie teneat hæres implere voluntatem testatoris soluendo Fratribus Minoribus quantum eis erant quantitas. 479. 1. 2. 3
Legatus simplex speciali commissione cognoscit inter exemptos. 61. 1. 5
Legatus non potest cum illegitimo dispensare ad beneficia Canonica, nisi hoc si specialiter a Papa concessum fuerit. 322. 1. 1
Legati non Cardinales sine speciali mandato iure legationis beneficia conferre non possunt, sed Legati Cardinales hoc bene possunt. 105. 1. 1
Legati nati, seu missi non habent facultatem conferendi. ibid. 1
Legati de latere omnia beneficia in provincia sibi decreta conferre possunt. ibid. 1
Legati officium non expirat per mortem Papæ. 105. 2. 1. 2
Legati Sedis Apost. sunt iudices Ordinarii. ibid. 3
Legati Cardinalium delegatorum possunt subdelegare. ibid. 4
Legatorum triplex species. 105. 2. 5
Legatus Cardinalis potest conferre beneficia, quorum collatio deuoluta est ad Papam per Lateranensem Concilium. ibid. 7
Legatus Cardinalis vbi est in provincia, vel alius habens speciale mandatum, possunt res concurrere in collatione beneficii, Papæ scilicet, Legati, & Ordinarii. ibid. 8
Legatus potest etiam beneficia vacatura sua referre collationi. 106. 1. 2
Legatus non potest plura beneficia ad collationem vnus collatoris pertinentia simul referre. ibid. 3
Nisi pendente prioris reservatione super beneficio collatione Legatus faciat aliam super beneficio electionem, seu iurisdictionem ecclesiasticam patronatus, vt. ibid. 21
Legatus non potest facere reformationem etiam virtute prioris reformationis beneficium reformationem conferat, si modo tamen illis super illo mouetur. ibid. 1
Legatus non potest committere alicui facultatem recipiendi reformationem beneficii sui in diocesi extra suam legationem. 107. 1.
Legatus, aut Nuncius Apost. potest apponere decretum irritans. ibid. 8
Legatus an possit conferre beneficium cum clausula, Mora proprio, absque eo quod de alio in gratia mentio reperitur, ostenditur. 108. 1. 5. 6
Legatus Apostolicus secundum ius non potest cogere partem com-

ram se personaliter comparere, nisi habeat speciale mandatum ad hoc, vel nisi necessitas iuris hoc exigat. 136. 2. 1
Legatus de latere concurrere potest cum Ordinariis. 104. 1. 6
Legatus an possit conferre, seu referre sua prouisioni beneficium, in quo inferioris patronatus numerus reperitur, ostenditur. 135. 2. 8
Legatus de latere non potest committere causam sine strepitu & figura iudicii definendam. 174. 1. 16
Legatis alternatiu electio est legatarij, & ita creditur. 376. 1. 14
Declarat, vt. ibid. 15
Legatus Sedis Apost. non potest mittere, nec reuocare transmissos Collegium Cardinalium Sede vacante, nisi vixeret ecclesiasticus. 392. 1. 5
Legatus non potest conferre beneficia ad Episcopum deuoluta ex obligatione Prælati Regularis exempti, quæ Episcopus confect auctoritate Apost. 397. 1. 3
Legati de latere attestatio de consuetudine plenam probationem facit. 417. 2. 14
Legatus non confert Ecclesiam spectantem ad præsentationem laici patroni. 418. 2. 8
Legatus ad latere potest conferre beneficia, etiam si eorum collatio sit ad Sedem Apostolicam deuoluta. 419. 2. 3
Legatus de latere non potest causam appellatione remota committere. 481. 1. 14
Legitima est relinquenda filio titulo institutionis. 318. 1. 18
Legitima filiorum iure præscripta ab homine tolli, vel minui non potest, bene tamen minui a consuetudine, lege, vel Principis auctoritate. 345. 2. 3
Legitimus a Papa etiam plene sine consensu legitimatus ad Regni successionem in præiudicium alterius contingenti, cuius, & successio succedendi debet Regni successionem dedecere Rege sine legitima prole. 74. 1. 11
Lex ante alio morbo contagioso constituta ab Vibe discolorat, distributiones quotidianas in absentia percipit. 179. 1. 14
Lex prima derogat per secundam, licet de illa mentionem non faciat. 4. 1. 14
Leges Castellanus cõmone constituuntur apud Castellanos. 4. 2. 11
Legis de essentia non est vt sit perpetua. 25. 1. 4
Lex quantumvis generalis lata principaliter in fauorem animarum, & ad peccatum vitandum, est fauorabilis, & extendenda est identitate rationis. 41. 1. 8
Lex correctio non inducit per subditos intelledus 43. 2. 10
Lex in qua ponuntur verba per quæ triditur irrita, & inanis actio, aut possessio, quæ in pensam criminis per legem imposita est, sententiam a iure latam contrahit. 50. 1. 11
Lex perualis regulariter restringitur. 51. 1. 5
Lex perualis patitur extensionem quando datur eadem ratio. ibid. 6
Lex non est imposita verbis, sed rebus. 60. 1. 14
Lex magis fuit et, qui necessariam satisfactionem prestare debet, quam ei, qui voluntariam. 100. 1. 8
Lex si requirit expressionem pro forma non sufficit expressio generalis per quocunque verbo. 123. 1. 2
Leges etiam quoad laicos non sunt secundum in locis Ecclesiæ subiectis quoad temporalia, sed Canones. 126. 1. 7
Lex humana secularis, an in se possit prohibere in contradiu iuramenti de latere, an ipsiusque iuramenti vinculum remittere remittit. 141. 2. 6
Lex statim, & incontinenti ligat cum valeat eo ipso quod promulgata est, obferuari. 161. 2. 22
Lex promulgata et notitiam habens ante lapsum duorum mensium ad legis obseruantiam tenetur. 205. 1. 9
Lex, seu constitutio Principis regulariter non ligat ignorantes. 211. 1. 4
Lex, vel statutum vbi requirit aliquid esse cõmune, & expressum, quod fit in genere non dicitur certum, & expressum, etiam si genus non possit verificari nisi in vna specie. 241. 2. 3
Lex promulgata et notitiam habuerunt ante lapsum duorum mensium, ad legis obseruantiam tenetur, & obligantur. 216. 2. 9
Lex, seu statutum vbi aliquid mandat fieri, intelligitur si peratur, licet verba sint præcisa, & necessaria. 220. 2. 5
Lex exorbitans non est extendenda est identitate rationis. 256. 1. 9
Leges, & Canones punientes necessitas nuptias locum habent vbi ab initio seienter contractæ fuerunt. 265. 1. 10
Lex vbi ponit actum, & eius executionem, trahitur ad actum habentem originem ante constitutionem si habet executionem de futuro. 292. 1. 6
Lex vel statutum vbi aliquid mandat fieri, id intelligitur si peratur. 301. 1. 7
Leges Civiles præscriptionem cum mala fide admittentes sunt abrogatæ, ita quod etiam in foro Civili vni non habent. 317. 1. 8
Lex peccatis voluntariis subditorum vbi potest in bonum commune, nunquam tamen poterit ob aliquam causam boni publici præstare auctoritatem peccatis. 327. 1. 11
Lex 2

Index rerum, & verborum

Leges scire omnes debent. & lata culpa est iuris dispositionem ignorare. 343. 1. 24
Legibus generalibus per sequentes speciales derogatur, & e converso 353. 1. 5
Legi, vel simili dispositioni, in qua expressus consensus requiritur non sufficit per illam, qui ex tacuitudine colligitur. 359. 1. 1
Lex id soluit, præsumitur cum facili id exprimeret potuisset, neque expressit. 373. 1. 1
in Legem committit, qui verba legis complectens contra legem nititur voluntatem. 374. 1. 2
Lex generaliter concepta comprehendit non solum casus expressos, sed & omnes alios, quibus eius ratio adaptari potest. 379. 1. 9
Lex Superioris per inferiorem tolli non potest. 393. 1. 3
Lex Superioris per potestatem adiectionem potest iuari ab inferiori. ibid. 7
Lex prohibens consuetudinem vult etiam novam, & futuram imbare. 397. 1. 15
Intellige, & concedit. vt 397. 1. 15
Lex penalis simul, & correctoria non potest extendi etiam si habeat expressam rationem, quousvis si effectus solum penalis, vel correctoria extenditur. 399. 1. 17
Lex quando concernit modum ordinandi, & præparandi causas, includit etiam pendentes in quocunque statu sint. 407. 1. 23
Lex, vel statutum vbi tollit facultatem dicendi de nullitate contra sententiam, vel actum, non intelligitur sublata facultas dicendi de nullitate ex defectu iurisdictionis. 415. 1. 33
Lex in qua ponitur verba per que redditur irrita, & inanis actio, & passio, quæ in penam criminis per legem imposita est, sententiam à iure latam coercet. 415. 1. 18. & 430. 1. 1
Lex, vel statutum si aliquod prohibet, nec datur quod contra prohibitionem factam est remanet nullum, etiam quod expressus actus non annullatur, quando prohibitio facta à lege, seu statu est perpetua. 428. 1. 7
Lex, vel statutum prohibet actum quando fiat in puris terminis prohibitionis, & vitra non procedit, etiam quod illam non annullat, si contra fiat, censetur eundem actum annullare, & irritare, siue sit vterius procedat, imponendo scilicet penam, &c. ibid. 8
Lex præcipiens in virtute sanctæ obediencie obligat transgressores ad mortalem culpam. 428. 1. 4
Lex mandans quod obprobrium diuini iudicii obligat transgressores ad mortalem culpam. 433. 1. 3
Lex vbi ponit penam facienti aliquod scilicet, ignorantia probabilitatis est, ininimabilis, excusat. 435. 1. 12
Leges, & statuta impotentia penas temporales filiis ob parentum delicta, & quando valida sint, remittunt. 491. 1. 2
de libello agentes referunt. 491. 1. 2
Libellus vbi elicit inceptas, & positiones de iure non fuerint admittende, tunc positionibus respondere qui non cogitur. 510. 1. 10
Libellus alternatiuus admittitur de iure Canonico. 518. 1. 10
Libri ratioque privati probat contra scribentem. 467. 1. 7
Libera dispositio, significat potestatem omnibus vinculis solutam. 183. 1. 3
Libertatem dicitur quod ab omni impedimento, & grauamine est absolutum. 438. 1. 24
Libertatem potestatem tribuit facienti actum sua sponte, alterius voluntate non requiritur. 94. 1. 3
Libertatem importat quod contradictione, præscriptione, vel appellatione non obstat. 112. 1. 12. & 236. 1. 1
Libertatem omnem obligationem excludit. 136. 1. 1. & 311. 1. 7
Libertatem importat hic, quod sine aliquo refectionis obaculo. 307. 1. 1
Libertatem interpretatur, id est, nomine non vocato. 373. 1. 18
Libertatem significat idem quod sine dispositione. 400. 1. 5
Libertatem importat quod actum qui facere possit sua sponte, & sine alicuius licentia, & auctoritate. 438. 1. 23
Libertatem id importat quod sine Superioris auctoritate. 449. 1. 8
Libertatem appellatione continetur, apotes ex filiis, ac omnes descendentes tam masculi, quam feminæ. 451. 1. 7
Licentia assumendi Ordines à quocunque obente ante excommunicationem non inualidatur per excommunicationis superuenientiam. 83. 1. 19
Licentia ad discedendum vbi Parochia conceditur, debet esse in scriptis expressa. 44. 1. 10
Licentia vbi requiritur simpliciter sufficit tacita. 44. 1. 5
Licentia de studio in scholis non expirat morte concedentis. 18. 1. 8
Licentiam, quam Religiosus à suo Superiore habere debet ad acceptandum officium executionis testamenti, non sufficit obtineri post illud susceperit, sed ad illud quoque acceptandum prærequiritur. 219. 1. 7
Licentiam acceptandi officium executionis testamenti potest quilibet superior etiam immediatus Conuentui concedere Religioso. ibid. 5

Licentiam quacunque ingrediendi monasteria, & loca Monialium renocat Gregorius XIII. & prohibet vbi licentia ab Episcopo, vel superioribus concessa pro casibus accessit, nisi in necessitatibus vigentibus. 231. 1. 6
Licentiarum quarumcunque ingrediendi monasteria Monialium, & ibi permouendi concessarum mulieribus secularibus etiam Marchionibus, Ducibus, &c. ibid. 9
Licentiam fecit Sixtus V. & Paulus V. ibid. 11
& S. D. N. Vibanus VIII. ibid. 12
Licentia à Romanis Pontificibus concessis ingrediendi monasteria Monialium quomodo quis vbi possit, statuit Paulus V. 231. 1. 10
Licentiam concedere ad ingrediendum monasteria Monialium Regularibus (subiectarum pertinet ad eorum Superiores Regularibus, quorum est Monialibus clausuram indicare. 231. 1. 3
Licentia generalis non sufficit ad ingrediendum monasteria Monialium. ibid. 14
Licentia ingrediendi monasteria Monialium extenditur ad locum. ibid. 15
Licentia ingrediendi monasteria Monialium primo actu finitur. ibid. 16
Licentia ad ingrediendum monasteria Monialium nullatenus sufficit tacita, nec oretoria, sed in scriptis concessa. ibid. 17
Licentia vbi exigitur ad aliquem actum, debet esse expressa, nec satis est tacita, & præsumpta. 451. 1. 6
Licentia specialis vbi requiritur debet esse expressa. 469. 1. 8
Quod alicui suo non licet nomine, nec alieno licet. 374. 1. 2
Licentiam accipere non dicitur, nisi per sententiam in iudicio tranfactam. 142. 1. 12
Licet si pendet eorum Ordinario, & moritur vnus ex collatoribus, vtique ipse Ordinarius non potest providere de beneficio. 151. 1. 2
Licet remoueat per affectionem incompatibilitatis. 389. 1. 3
Licet exquiratur per obitum viri quilibet collatoribus in beneficiis, & beneficiis manet liberum. 410. 1. 6
Licet dicitur pendere quod hoc verum debet innouari, cum citatio legitime petatur ad partem, vel per eam sitis quominus perueniret cum talis expressio, quod potuit indicari, super quo conueniatur. 411. 1. 1
Licet quod hoc verum debet innouari, probatur ex citatione ad dicendum contra commissioque executam contra colligatorem. ibid. 3
Licet pendencia vt per citationem inducatur, necesse est vt citatio emanauerit à iudice competentem. 412. 1. 1
Licet nulla non inducit licentiam, quia habetur pro non facta, nisi citatus comparuerit, vel procuratorem ad illam causam constituerit. ibid. 6
Licet pendencia censetur inducta per citationem etiam non executam, & ad partem instantiam non deueniam, quando ab eadem parte factum fuit quominus exqueretur, & ad eius noticiam perueniret. ibid. 7
Licet dicitur finita per sententiam à qua non est appellatum, vel aliter transitum fecit in rem iudicatam. ibid. 13
Licet non dicitur finita per sententiam interlocutoriam. ibid. 14
Licet non dicitur amplius pendere si iudex per sententiam interlocutoriam, se incompetentem pronouciat. ibid. 15
Licet dicitur finita per sententiam diffinitiuam latam ad fauorem rei, secus si ad fauorem actoris. ibid. 16
Licet pendencia non inducit per recursum petiunt in causa, in quo non poterat appellari. ibid. 17
Licet durante censetur quando petita fuerit restitutio in integrum ad appellandum faltem per reuocationem. ibid. 18
Licet pendere debet apud Sedem Apostolicam in Curia, vbi locus sit dispositioni huiusmodi. 414. 1. 3
Licet quatenus duo super beneficiis si moriantur, siue vtique in Curia, vel solus possident, vel necesse possident alter tantum altero alibi moriente, ad Papam, & in conuersis casibus ad Ordinarium spectat collatio si ad alterum beneficium pertinebat. Si autem alter tantum moritur, si superest, vel alius, cuius interest, licet persequitur, ex futuro euentu apparebit, ad quem collatio spectat. 410. 1. 1
Licet commendatitias ad Ordines dare non possunt Vicarii Episcopi ex generali commissione. 85. 1. 7
Licet parentes diffident ab instrumentis. 109. 1. 2
Licet à Papa obtinent ante omnia tenent verificare, & iustificare omnia in eis narrata. 192. 1. 2
Licet beneficia vnum modum exprimentes alium non includunt. 142. 1. 9
Licet Apostoli habentes in aliquo parte vitium falis Grammaticæ, quare in torum contrant, ostenditur. 351. 1. 6
Licet super conferendo beneficio vacante beneficium post ipsarum datam creatum non comprehendunt. 389. 1. 1
Licet beneficia sunt odiosa, & præsumunt tantum comprehendunt. 190. 1. 3
Licet 190. 1. 3

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Litteras recipientes scienter praesumunt approbare alicuius
contentum, secus si ignorantur. 401.1.7

Litterae super provisione clericorum non includunt hospitalia, &
loca similia, & habentia iura spiritualia, nisi exprimerentur.

418.1.1.3

Litterae Apost. continentem gratiam, vel iustitiam quando dantur
aliqui pro aliquo discreti illa diuiduntur in plures, illae litterae
habebunt in omnibus illis pluribus executionem. 486.1.1

Litterarum Apostolicarum vis ad gratias, seu beneficia quaerit.

497.1.6n.

Litterarum vis Ecclesiae Dei permixtissime notitiae indiget. 486.

1.19

Litterarum de stylo regulariter solet probari per examen perso-

nae. 43.1.3

Litterarum non praesumitur nisi probetur. ibid. 6

Locatio facta à Capitulo Sede vacante ligat successores. 41.1.5

Locatio ribus, & feudis priuatis offendens Cardinalem, & libe-

re ad dominos reuertitur. 137.2.2.5

Locatio dominium non transferit. 138.1.2

Locatio facta ad vitam alicuius dicitur facta ad longum tem-

pus. 431.1.3

Locatio longi temporis est prohibita in rebus Ecclesiae. ibid. 10

Locatione prohibita censetur etiam prohibita illa, quae fit ad

longum tempus. ibid. 11

Locatio fructuum ecclesiasticorum ultra triennium non est lici-

ta, & valida. 106.1.4

Locatio facta ultra triennium de bonis Ecclesiae an in totum

vitetur, vel quoad partem triennium sustineatur, ostenditur.

ibid. 11

Locatio de bonis Ecclesiae fit statim ad duo triennia adiecto pacto

ut post primum locum secundum, an valeat, ostenditur.

107.1.1

Locupletari non debet quis cum alterius iniuria, vel iactura.

364.2.1

Locum inquisitum, quis dicatur arbitrio iudicis relinquere. 201.1.2

Locum remouit qui dicatur esse arbitrium iudicis. 80.1.2

Locum quando valde differt, & causa est modica, possunt partes ad

Episcopum petere causam committi in loco propinquum. 114.

2.6

Locum mentio in quo fit contractus, debet fieri in instrumentis pu-

blicis. 168.1.12

Locum destructus ad habitum regitur omnia sua privilegia. 316.

3.9

Locum contractus apponendus est in instrumentis contractuum,

vel procuratorum. 486.1.3

Locutio pluralis duorum numero est contenta. 316.1.1

Locutio pluralis verificatur in singulari, quando est eadem ratio

vinis & multorum. ibid. 4

M

Magister & Doctor an idem sit.

Magistri docentes non incurrunt excommunicationem lu-

bus text. quoniam sciunt Religiosos in domo propinqua ad-

disce. 246.3.1

Magistri Artium appellatione Doctores continentur. 416.2.3

Magisterium, vel Doctrinam ex officio tribuens prius à dicto-

stando recipere debet iuramentum, quod in solemnitate sua

non expendit verba summa inter milium Turpen. argu-

torum, quod si non fecerit, etiam si Episcopus per sex men-

ses à collatione Magisterij est suspensus. 416.1.1

Magister, qui non obtemperat Inquisitorum mandatis, & pre-

stare auxilium recusat, potest prehendi, & iurisdictione sua

priuari, & est suspensus de heresi. 161.1.15

Major in optione praebendam dicitur ille, qui diutius in Ecclesia

ministrat. 34.1.22

Maiores, & minor altero non potest esse vnus, & eodem respo-

cto, locas dicitur. 107.1.1

Maiores 14. annis per se, & per procuratorem potest agere, & de-

fendere causam spirituales, minor vero 14. per se non agere,

sed per procuratorem, vel per curatorem datum auctoritate

Ordinarii Ecclesiastici iudicis, & etiam delegati dati ad cau-

tasillas, filiusfamil. sine patris auctoritate agit causam spiritua-

lem. 118.1.1

Maiores in iustitia cum clausula, vt succedat filius, aut filia

maior, est ex ordine scripturae praefata filius licet iunior,

existente filia etiam maior. 181.1.17

Maiores iustitiam in filio aut filia Regem facultatem ob-

tinens si instituit in filia existente filio an valeat i remissio.

181.2.3

Maiores tenentur in multis. 199.2.6

Maiores & minores quando sunt in eodem genere, tunc dispensatio

in maioribus verbis praegnantia habens, extenditur ad minores.

370.1.9

Malitia hominum non est indigendum. 40.1.5

Malum semel semper praesumitur malum. 337.1.1

Declarat, vt ibid. 8

Barbo. Collect. Tom. IV.

Malus ex quo aliquis semel apparuit non potest bonis fieri al-

ter quim per penitentiam. ibid. 6

Mandatum aliquem verberari, licet expresse prohibeat ne occidatur,

vel mutiletur, si mandantis fines mandati excedendo

mouetur, vel occidit, fit irregularis. 179.1.1.1

Mandans an, & quando puniatur eadem pena, qua mandantur,

remittitur. ibid. 3

Mandantur potest praebendam, quam neglexerat, petere si in-

terum vacet. 182.2.3

Mandantur si occidatur, vel mutiletur, mandans incurrit irre-

gularitatem. 179.1.2.6

Mandata de providendo, & expectantibus hodie sunt sublate per

Concil. Trid. 214.2.1

Mandatum exprimeretur specialiter in indiuiduo requiritur, vbi

agitur de amore aduersarij. 61.1.3

Mandatum dicitur reuocatum, quando orta est inimicitia inter

dominum ipsum, & procuratorem. 181.1.7

Mandati reuocatio probatur ex eo quod dominus alium in lo-

cum procuratoris iussit esse habitum, & acceptatum. 121.1.1

Mandatum habens ad quendam speciale mandatum requiritur,

adiecta clausula generali, Et ad omnia etiam requiritur man-

datum speciale, potest agere etiam in omnibus aliis causis

mandatum speciale exigentibus, licet de expressis non fuerit.

183.1.3

Mandatum cum libera aequiparatur mandato speciali. ibid. 2

Mandatum generale ad negotia, ad iudicia se extendit. 121.1.1

Mandatum speciale in quibus casibus requiritur remissio. ibid. 3

Mandatum primum dicitur reuocatum per secundum, etiam si se-

condus procurator nollet recipere pueritiam. 184.1.6

Mandatum semel acceptae recusat non potest amplius illud

suscipere. 181.1.4

Mandatum ad contrahendum matrimonium debet esse speciale

cum expressione persone, cum qua est contrahendum. 121.1.1

Mandatum speciale ad iurandum de calumnia sufficit, licet ex-

pressa non sit in eo causa in qua iurandum fit. 144.1.3

Mandatum alterius super provisione faciendi per Papam impleto

provisio auctoritate Papae intelligitur esse facta. 188.1.1.1

Intelligitur quando Papa adiectis in scripto, auctoritate nostra,

vel appropinquat in mandato de providendo verbum, precipi-

mur. ibid. 3.4

Mandatum alternatim plures collatores includens verificatur in

primo vacante, infirmum vero vacantibus omni scripturae

188.1.1

Mandatum de providendo à Papa concessum tenetur Episcopus

executioni mandare vbi scandalum, vel aliquid malum non

proponitur. ibid. 5

Mandatum de providendo adimpletur statim in primo benefici-

vacante. 189.1.4

Mandatum de providendo speciale derogat generali mandato

praecedenti, licet de illo nulla expressa mentio habeatur.

194.1.10

Mandatum prouideri de dignitatibus, vel beneficiis aliis eccle-

siasticis Curata non includit non expressa cura. 191.1.2

Mandatum simpliciter duos includens, alterum solum non ad-

tingit, & concessio directum vni duos non afficit. 191.2.11

Mandatum de providendo diuim conceptum non comprehen-

dit beneficia, quae ad similitudinem collationem pertinent, sed

contrarium verius. 183.1.16.18

Mandatum speciale semper requiritur in beneficiis. 194.1.13

Mandatum speciale requiritur in possessionis beneficii appre-

hensione. ibid. 14

Mandatum Legati prae facienda provisione per Papam confir-

matum, Papalis gratia est censenda. 197.1.1

Mandatum de providendo obnoxius, habet electionem causa quo

piura proponuntur beneficia vacantia. 199.1.5

Intellige, vt ibid.

Mandatum licet iur diligenter obseruandi. 21.1.5

Mandati causa cessante cessat mandatum. 201.1.4

Mandatum de providendo de beneficio ad collationem Capituli

pertinet non tangit ius singularis. 209.1.1

Mandatum si dirigatur Episcopo soli, & Episcopo ac executori,

vel soli executori vt tibi faciat prouideri de beneficio in

certa Ecclesia, & praesentatur mandatum, per talem presen-

tationem non auferitur Ordinatio per testes conferendi. 212.

2. med.

Mandatum, seu consilium homicidij non facit quem irregula-

rem, nisi sequatur mortalitas, vel homicidium. 279.1.7

Mandato speciali aequiparatur satisfactio. 340.1.13

Mandato Superioris iniuncto contra legem diuinam, vel humanam,

aut potestatem Superioris non tenetur subditus parere. 349.1.3

Mandatum speciale requiritur in demeritatione. 393.1.4

Mandatum datum ad resignandum beneficium cessat morte ipsius

mandantis, & declaratur multipliciter. 396.1.12

Mandatum datur per litteras missivas, seu epistolas. 401.1.2

Mandatum per motum Rectoris reuocatur etiam causa sit eius

propria. 404.1.6

Mandatum Papae conditionale ante conditionis euentum, non

afficit. Bbb

[illegible]

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

dent scilicet in cohabitante virum, & non vanus. *ibid.* 7.
 Merum inferentes vt sunt renuntiatio beneficii, sunt ex-
 communicati, & penitentia beneficiis obtineat. 472.2.2.3
Milites Hospitalarii S. Iohannis qui percipiunt fructus annales
 beneficiorum vacantium, vel plurium annorum, debent etiam
 habere prebendam, quam beneficiarius haberet, nisi in Eccle-
 sia relictis &c. 518.4.mod.
Ministri S. Francischi de Paula, inter mendicantes numerantur.
 118.2.7
Minorum Fratrum Minorum Praetor nuncupatur. 397.1.3
Minores 32. annis adscitici non possunt ad dignitates in Cathedralibus,
 quibus nulla esset cura animarum, Archidiaconatus cano-
 nicum excepto. 81.1.8
Minor 35. annorum restituitur si fuerit laesus in actibus iudicialibus
 causarum etiam spiritualium, & beneficiorum. 139.1.3
Minor 24. annorum in causis beneficiaribus, & spiritualibus non
 potest petere in iudicio stare, sed debet procuratorem constituere.
 104.4
Minor adversus confessionem in positionibus factam concedi-
 tur restitutio. 154.1.13
Minor 14. annorum non potest sibi eligere futurum. 321.2.3
Minor 14. annis ingreditur Religionem non potest eius bene-
 ficiis conferri donec 15. hodie 16. annum expleverit, quo
 tempore profiteri potest. 127.1.9
Minor non est relictus ad obsequia crimina, vel defectus
 contra electum. 403.1.4
Minores 24. annis seculares, & medicantes religiosi, ad certas
 Ecclesias prohibetur potulari. 491.2.1
Minotibus, & praedicatoribus dantur privilegia hic plurima.
 517.1.igit.
Missae non sunt licet nec licere debet quod est plus. 370.2.13
Missae, aequalitas divina officii celebrari possunt tempore in-
 terdicti generalis loci singulis diebus in Ecclesiis, & Monaste-
 rijs submissa voce, tamvis clausis, campanis non pulsatis, ex-
 communicatis, & interdictis exclusis. 319.2.7
Missae non solum ordinant, sed etiam extrajudicialiter in festi-
 vitatibus exceptis in hoc text. publici celebrari possunt tempore
 interdicti. 311.1.14
Missae non est de numero Horarum Canonicarum. 451.1.4
Missae sacrificium non potest fieri si excommunicatus ingreditur
 Ecclesiam, tammodo id contingat ante in beatitudinem Cai-
 rois. 471.2.3
Mixtum nunquam sub simplici continetur in odiosis. 12.1.10
 Nec in penalibus, excommunicatis, & correctoris, vt. *ibid.* 12.
Mixtum nunquam comprehenditur sub simplici nisi finis in
 materia fauorabilis, & late interpretanda. 109.1.3
Mortalia etiam preciosa potest Episcopus in casu licito alienare.
 63.2.5
Moderamine impetrata tunc excedere non debet, qui alium occi-
 dit ad sui necessarium defensorem, vt cuius irregularitatem.
 465.2.21
de Morte non est curandum. 2.1.15
Mortuus vacandi expressas quando est omnino falsus nihil opera-
 tur clausula. *Sine alio quoque modo.* 21.1.14
Mortuorum est beneficium Regale. 407.1.11
Mortuorum in Abbate eligi non potest, nisi sit expressis professus,
 ad dignitatem verp Episcopalem, & in seculari Ecclesia talis
 eligi poterit. 55.1.1
Monachi Cassinenses, Vallis Umbrosae, Camaldulenses, Cister-
 cienses reformati, Carleolini, Silvestrini, congregati B. Virgi-
 nis, montis Virginis, S. Basilij, Fratrum tractantes, participant
 de privilegijs Mendicantium. 119.1.17.18.19.20.21.
 22.23.24.25.16
Monachi vel Canonici absentes si non veniunt ad receptionem,
 vel collationem possunt dicere de conventu nisi consuetudo
 habeat eos non vocari. 105.2.1
Monachorum creatio quando pertinet ad Abbatem, & quando
 ad Conuentum, ostenditur. 128.2.1
Monachorum creatio autem iure communi spectat ad Abbatem,
 & Conuentum, ne dum quando vocati ad probationem ha-
 bitum recipiunt, sed etiam quando admittuntur ad profes-
 sionem. *ibid.* 4
Monachus si non vult exire scholas an, & quando Magister
 est hoc effugiat excommunicationem huius text. ostenditur.
 246.1.22
Monachus, qui in seculo erat tabellio, potest in causis Fidei id
 munus obire. 161.1.9
Monachus effectus post assumptionem tabellionatus officium non
 potest illud exercere. *ibid.* 10
Monachus, qui in seculo erat tabellio, si contra prohibitionem
 conficiat instrumentum, illud valebit. *ibid.* 11
Monachus, qui in seculo erat tabellio, potest implere post profes-
 sionem, & signare instrumenta, quae in seculo consecratur.
ibid. 12
Monachus non iudices esse possunt prohibitorum erat ante cap. statu-
 tum. 137.2.9
Monachus ex legitima dispensatione factus Canonicus Ec-
 clestiae Collect. Tom. I V.

clerice Cathedralis non potest esse delegatus Pontificis. 388.
 1.11
Monachi Regulariter praesentare non possunt ad Ecclesiam, quae
 consuevit regi per clericos seculares. 197.2.13
Monachus procurator constituitur extra res sui Monasterij con-
 currente Superioris licentia. 403.2.3
Monachi plures vbi admittuntur in prosecutione cuiusvis ne-
 gotij, & conueniunt in idem, potest vnus ex illis consensu pro-
 curator pro alijs. 414.1.10
Monachus portans habitum suum cooperum habitu clericorum
 secularium, an sit apostata. 416.2.4
Monachus ex legitima Superioris licentia causa iudij, seu pene-
 grationis extra monasterium versari potest facere graui-
 tatem elemosynam moderatam. *ibid.* 8
Monachi an & quando officium tabellionis exercere possunt, re-
 mittitur. 497.2.4
Monasteria exire quibus ex causis liceat Monialibus, ostenditur.
 531.1.13
Monasterium obligatur ex contractu pro expensis necessarijs in-
 troitu ad Religiosum existentem in scholis, vel in alio negotio extra
 monasterium ex legitima Superioris licentia. 245.2.10
Monasterium sine Papae, & Diocesani licentia de vno in alium
 locum mutari non potest. 12.2.5
Monasterio priuilegiato, vt eius Monachi a quocunque in-
 terdicti, suspensi, vel excommunicati non possunt, cessat
 in illis Ordinarium iurisdictionem quoad illa, nisi illi
 Monachi mittantur ad Prioratus subiectos Ordinarijs. 213.
 2.5.6
Monasterium valor in attenditur, qui est solutionis tempore
 441.1.2
Moneta in Regno Francie & locis circumiacentibus falsificans in
 xre, vel figura, vel pondere, seu falsis introductus (sentes, ex-
 communicationis interdictum incurrit Sedi Apost. reuocatum.
 490.1.1
Moneta non debet approbare, & reprobare est de regalibus, mo-
 nialibus scilicet pectantibus ad ius superius domus. *ibid.* 2.3
Moneta cadere non licet priuato, etiam si ab eo bonae leges. 86
 iussu ponderis fiat. 101.4.5
Moneta falsas, expensas quae poena puniuntur, remittuntur.
 491.1.6
Moneta esse majandam qui soluerit, si soluat, metret, vel
 det illam ante legem, an teneatur ad restitutionem, remittitur.
 493.1.3
Moniales non eligi nisi peregerit 22. annum, & sit tacite, vel ex-
 pressis professae, non eligunt nisi peregerit 30. annum, & fuerit
 expressis professae. 64.1.1
Moniales in Abbatis, seu Prioratus electionibus non ha-
 bent vocem actiuam, nisi ille ad minus 12. annis suae aetatis
 peregerint, fuerintque tacite, vel expressis professae. *ibid.* 3
Monialis nulla potest eligi in Abbatissam de iure communi,
 quae ad minus non habuerit 50. suae aetatis annum, & expres-
 se professae fuerit regulam eius monasterij, cui praeficitur, &
 circa hoc quid hodie seruandum sit attentio Concil. Trident.
 ostenditur. *ibid.* 4
Moniales Ordinum Mendicantium subiciuntur censurae huius
 text. 126.1.5
Moniales tacite, vel expressis professae claustrum monasterij exire
 non possunt, nec alij ad illas intrare, nisi causa legitima, & su-
 perioris licentia interueniente. 250.2.2
Moniales an possint ex monasterio exire ex alijs causis similibus,
 vel reuocantibus ultra expressos in Constitutione Pij V. ostenditur.
 531.2.14.15
Moniales de licentia Superioris possunt transire ab vno mona-
 sterio ad aliud, vel causa nouae fundationis, vel correctionis,
 vel reformationis, vel perfectionis. *ibid.* 17
Moniales possunt ad perfectionem religionem transire. *ibid.* 18
Monialis licitus est exitus, quae dum in proprio monasterio
 aliqua de causa commodum corrigi non potest, ad aliud monasterium
 correctionis gratia transferatur. *ibid.* 19
Moniales ex suis monasterijs egredientes extra causas exceptas, &
 Praetati quicunque licentiam eis concedentes committunt, &
 hoc iure sunt excommunicati excommunicatione maiori
 Summo Pont. reuocata. *ibid.* 20
Monialium claustra ex quibus causis, & in quibus casibus licitum
 sit ingredi, remittitur. 331.2.1
Moniales exceptae possunt toties visitari ab Episcopo quoad
 obseruantiam claustrae, quoties ei videbitur expedire.
ibid. 45
Moniales, quae nulli subiant, nisi Papae, & Canonici secula-
 res per Ordinarios, & alia excepta per suos Praetatos de-
 bent annis singulis visitari, & declaratur ac innovatur hic text.
 444.2.1.3
Moniales non incurrunt excommunicationem latam con-
 tra dantes, vel exigentes aliquid post ingressum Religionis
 519.1.4
Monialis competens, seu canonica quae dicitur, ostenditur.
 504.2.5

Index rerum, & verborum

Monitio nulla requiritur ubi excommunicatio feratur exiſtente mora, & negligentiſſa notoria in non ſatisfactio. 305. 1. 10
Monitio trina ad ſolam iuſtitiam excommunicationis neceſſaria eſt, non ſed ad validitatem. 305. 1. 11
Monitio canonica dicitur, quæ habet diem interuallum neceſſitatis facti aliud ſequatur. 310. 1. 1
Monitione canonica requiritur quod nominatim exprimitur qui monetur. ibid. 3
Monitio vnica, quæ tres complectitur, ſufficit vt feratur excommunicatione comminatoria. ibid. 4
Monitiones illæ tres, ſive vna pro omnibus, quæ faciendæ ſunt in excommunicatione comminatoria, continere debent quæcumque tempus per aliquod diem interuallum. ibid. 5
Monitio dicitur nominatim facta ad hoc, vt poſſit excommunicari, qui participat cum excommunicato ſi dicatur, moneo filium patris ipſius Petrus vnicum filium habere. 310. 2. 9
Monitio quæ debet fieri clericis in minoribus vt reſuſcitant habitum, & conſuram, & quod aliis amittant priuilegium, debet eſſe ſpecialis in perſona nominati facta. 425. 2. 10
Mora purgatio non admittitur cum quid fit ipſo iure. 435. 1. 19
Moræ purgatio non conceditur effluo termino præfixo per iudicem ad reſpondendum poſitionibus. 513. 3. 6
Mora appellatur nonnquam dilatio culpoſa circa debitum ſoluendum, vel credicum recipiendum. 549. 1. 1
Mora eſt culpa per exercitium officij in ſoluendo, recipiendove debito, quæ alteri damnoſa eſt. ibid. 1. 2
Mora alia dicitur regularis, alia irregularis. ibid. 3
Mora regularis illa eſt quæ eſt legitima nominis interpellatione, vel oblatione inducitur. ibid. 4
Mora in facto conſiſtit, ac proinde probari debet. ibid. 5
Mora irregularis eſt quæ re ipſa ſolammodo nulla interpretatione vera, vel ſicta contrahitur, ſed ſtatque hominis facto legis miniſterio. ibid. 6
Mora omnis quoad ſuos effectus nocere debet moroſo, niſi ab illa per legitimam purgationem ex iuris æquitate liberetur. ibid. 7
Mora rei principalis quando noceat ſideiſſociali offenditur. 310. 1. 8
Mora purgari non poſſet ubi obligatio in aliam concepta eſt ad ſecta pæna ſatis incurrenda ex lapſa die. ibid. 9
In Mora non eſt qui poſſet exceptione teueri. ibid. ſin.
Moribus non dicitur qui impeditur facto aduerſarij. 311. 1. 4 & 314. 1. 4
Moribus probitas requiritur ad beneficii. 451. 1. 3
Mora ciuiliſ naturalis non æquiuatur niſi in caſibus expreſſis in iure. 313. 1. 17
Moris periculum & articulus à pari procedunt. 317. 1. 3
Moris ciuiliſ Reſcripti Eccleſiæ reuocatur procurator ab eo conſtitutus. 402. 2. 3
Mora proprio dicitur gratia conceſſa quando Pontifex expreſſis litteris ſe mouet iurorū concedere, quæuis emiſſet huiusmodi gratiam moro proprio fuiſſe ab impetrante petitam. 498. 1. 3
Moris quæ cum iuramento remittant bonis patris, & materis propter dotem, poſſet ſola enormi laſione contraheretur. 115. 2. 7
Malleres perſonaliter ad iudicium, quæcumque cauſa in iure non expreſſa, inuiter trahende non ſunt, ſed ſi neceſſarium fit ipſam teſtimonium in cauſa. Iudei expenſis producentis iudicium ibit, interdum mittet, & iudei fraudulenter vadentes, excommunicantur eſt. Malleres Religioſi etiam volentes extra Monasterium ſuum ex aliqua cauſa perſonaliter ad iudicium trahi non poſſunt, quod contra prædicta ſcripta iuramus. 37. 1. 1
Malleres non ſunt cogende venire ad iudicium pro teſtimonio dicendo, vel aliter rei cauſa. ibid. 1
Malleres non ſolum illud, ſed etiam alia licet nobiles non ſint, ad iudicium trahi non debent. ibid. 2
Malleres in cauſis ſidei cogi poſſunt ad iudicium venire. ibid. 3
Malleres ſua propria voluntate, ad iudicium accedere poſſunt cauſa ſecundum teſtimonium. ibid. 4
Malleres pro debito ciuiliſ etiam ſideiſſicaliter carcerari non poſſunt, quæuis renunciant priuilegio ne in carcerem derodantur pro debito ciuiliſ. 138. 1. 7
Malleres egeſſa quando examinator in eius domo, tunc in tali ex amine non eſt citandi pars. 138. 1. 9
Malleres ſi iurauerint non alienare in futurum rem dotalem & poſtea alienet cum iuramento, nihil valet alienatio iurata propter iuramentum priuilegium. 137. 1. 5
Malleres non poſſet eſſe executor teſtamenti. 219. 2. 1
Malleres mortui, quæ plurius poſſunt, cum viro vltimo ſepeliuntur. 211. 1. 7. 8
Malleres contrahens matrimonium cum hæretico ignorans illam eſſe hæreticam, non amittit dotem ſua quamuis poſt contractum matrimonium cognoscat maritum eſſe hæreticum. 281. 1. 9
Malleres titulum datur in beneficiis. 347. 1. 4

Malleres accipere non poſſet in viſitatione præter procuratorem, ac Eccleſiis Episcopis, aut quicumque ſuorum ſub grauiſſis poenis. 337. 1. 11
Malleres qualicumque etiam conſentibilia, non poſſet Episcopis ad viſitationem ratione viſitationis accipere. ibid. 13
Malleres homicidio comparatur quoad irregularitatem, 466. 1. 17
Malleres Chriſti ſateſcit Pont. & approbat Euangelium Ioannis. 336. 1. 1

N **Narratio** Pape de facto alieno Mora proprio eſt ſtandum, doctore contrarium probetur. 417. 1. 8
Natura humana per priuilegium peccatum priuilegiata eſt ad malum. 337. 1. 3
Natus magiſter imperitus quando teneatur ad damna ſequuta remiſſiue. 346. 1. 5
Negatus probatur per confeſſionem partis. 346. 1. 5
Negatus regulariter eſt improbabilis, niſi ſit conſtata. 153. 1. 5
Negatus probatur ex inſpectione actorum, & productione ſcripturæ. ibid. 6
Negatus & remiſſus in gubernio ubi fuerit illi, qui regit, debet in iudicio ei dare coadiutorem ſive ipſus, ſeu ſuorum præiudicio. 71. 1. 1
Negatus, & mora in non ſatisfactio ſi notoria non ſit, tunc ad iuſtitiam excommunicationis trina moroſo requiritur, ad validitatem vero vnica tantum, quæ inuoluitur ſub præcepto de teſtituendo. 305. 1. 11
Negatum ſuorum non dicitur niſi per ſententiam, quæ tranſiit in rem iudicatam, vel per tranſactionem poſt confeſſionem celebratam. 339. 1. 1
Negotium inſanſum, vel fatiſum nomine geſtum non poſſet ab eodem etiam ceſſante impedimento ratum haberi. 339. 1. 1
Nemo poſſet ad impoſſibile obligari. 334. 1. 4
Nemo poſſet plus tuis tranſferre aliam, quam ſibi competere de ipſo iure. 381. 1. 1
Nemo id, quod quis inueſtigare & ſicere teneret, eſt ignorantia caſus, & iurata. 364. 1. 6
Nemo de ſui natura nihil includit. 489. 1. 7
Nobilitas, illuſtris, & egeſſe perſone ſanctorum menſa & delicatioriſ cibo excipiendi, & trahendi ſunt quoniam humanis conditionibus homines. 23. 1. 15
Nobilitas & alij in dignitate conſtituti in miris paniorum quæ ignobiles & plebes, emulſi. 380. 1. 6
Nobilitas ignobilibus ſunt præſentem in ſeſſionibus, ſalutationibus, & aliis id genus præſentia. 486. 1. 10
Nobilitas non præſentem niſi probetur. 431. 1. 7
Nobilitas, & litteratura æquiuatur. 451. 1. 11
Nomen Sancti exprimi non ſolet in Cathedralibus Eccleſiis, ſed in inferioribus ſic. 183. 2. 9
Nominatum id fieri dicitur cum vel nomen proprium exprimitur, vel alij circumſtantijs, quibus vice nomen vinitur. 310. 1. 1
Nominatum, intelligitur propriis nominibus expreſſis. 431. 1. 8
Nominatum excommunicatus qui dicitur excommunicatus. ibid. 9
Nominatum non probat excommunicationem ſi de grauiſſimo præiudicio. 160. 1. 17
Nominatum litteræ coram collatore neceſſario legendo non ſunt. 175. 1. 2
Nominations direſtæ Capitulo non comprehendunt ſingulares Canonicos niſi vice Capituli conferent. 191. 1. 13
Nomen vultuſ, & moras ipſo iure. 418. 1. 1
Notarius ſolus poſſunt alijſiſpulari. 281. 2. 5
Notarius demum alijſiſpulari poſſunt, ſi id fiat auctoritate iudicis, non alijſiſ. 281. 2. 14
Notarij ſales & auctoritates vbi deſicit, quia in aliquo parte inſtrumentum falſum dicitur, totum corruit inſtrumentum. 155. 1. 4
Notarij inſcriptionibus debent iurare ſuum officium fideliter exercere coram Episcopo, & Inquiſitore, vel ſubſtitutis ab eis. 419. 1. 17
Notarius in cauſis hæreticorum electus ab Episcopo, vt Inquiſitor poſſet eligi clericus, & in ſacris cauſis, etiam Religioſus qui Notarius eſſet antequam Religionem ingredi. ibid. 13
Notarius non poſſet conſecrare inſtrumentum de eo, quod ipſe facit. 481. 1. 17
Notarius non poſſet conſtituere procuratorem in ſua cauſa propria per inſtrumentum publicum à ſe conſecutum. ibid. 18
Notarius poſſet in proprio inſtrumento ſe obligare. ibid. 20
Notitia certa eſt, & indubitata eius rei, quam à ſide digniſſimo. 481. 1. 17
Notitiam licet releuare poſſit ab onere probandi, non tamen releuat ab onere proponendi. 424. 1. 1
Notitiam non indiget probatione, ſed ſufficit quod allegatur. ibid. 3
Notitiam eligi poſſet ad dignitatem Episcopalem. 311. 1. 3
Notitiam conſecrari poſſet beneficium ſeculare. ibid. 4
Notitium

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Nonnulli alibi nati sunt a vales Episcopus loci ubi morantur infra annum probationis ordinare ostenditur. 430. 1. 1. 1. 6
Nonnulli in Religionibus quibuscunque ad professionem admi-
 tentes ante expletum probationis annum peccant mortaliter, 117. 1. 6
Nonnulli integrum est de bonis suis testari etiam attenta dispo-
 sitione Concilii Tridentini. 15. de Regal. cap. 16. 125. 1. 1. 1
Nonnulli talis priuati non possunt suo beneficio infra annum pro-
 bationis. 116. 1. 3
Nonnulli si velit intra probationis annum beneficio suo renun-
 ciare an hoc efficere debeat seorsum sollemniter Concilio Tri-
 dentini. 15. de Regal. cap. 16. ostenditur. 116. 1. 3
Nonnulli dum in anno probationis exiit ex fructibus beneficii
 quod obinet, congrua portio vicarii ipsius beneficii assignari
 debet. 125. 1. 3
Nonnulli non tantum tenent ea beneficia, in quibus obtinent ius
 in re, sed & illa in quibus ius ad rem tantum habet. 116. 1. 0
Nonnulli quidem privilegio foci, & non possunt collectari. 125. 1. 3
Nonnulli qui monasteria ab minoribus Ordinibus promouente non
 possunt Abbates habentes ius Baccali deferendi, & Miram. 117. 1. 9
Nonnulli Religiosis persequenti excommunicantur. 117. 1. 3. 4
Nonnulli proprie Religionis appellari non possunt. 117. 1. 3
Nonnulli non ligantur calibus in Religione ab Abbate, vel aliis Su-
 perioribus relaxantur. 116. 1. 6
Nonnulli foci privilegio, & aliis gratis, & absolutionibus gam-
 det. 117. 1. 3
Nonnulli ad professionem admittere in Religionibus Minorum
 est primario, & originaliter apud Generalem, & secundario
 apud Prouinciales. 117. 1. 3
Nonnulli venit appellatione Religionum. 117. 1. 3
Nonnulli possunt sine Superioris licentia procurator constituui. 403. 1. 8
Nonnulli pubes habuit nonnullum non parenter distinctum ab
 habitu profectuum per annum extra Religionem deferens,
 non intelligitur profectus. 441. 1. 6
Nonnulli si prole hunc se nolle profecti per eos actus, quibus in-
 ducitur tacita professio, tunc talis profectio prodest. 116. 7
Nonnulli non censetur quod reseruitur. 390. 1. 10
Nonnulli effectus iam productus nunquam cessat etiam sublata
 causa. 345. 1. 1
Nonnulli exceptioe sublata, non censetur sublata quae ex iurisdic-
 tionis defectu proauit. 416. 1. 43
Nonnulli ex defectu iurisdictionis opponere potest etiam illis,
 qui iurant se de qualitate non oportumum. 116. 44
Nonnulli proueniens ex defectu iurisdictionis quandoque etiam
 iam termino elapso allegari, & proponi potest. 416. 1. 48
Nonnulli ubi apparet ex inspectione iuris sententiae, vel ex con-
 sideratione actus, tunc opponi potest contra tres sententias confor-
 mes. 410. 1. 5
Nonnulli ex defectu iurisdictionis potest opponi etiam contra tres
 sententias conformes. 116. 7
Nonnulli momenti, inducant nullitatem actus ipso iure. 81. 1. 9
Nonnulli penitus sit momenti, latam sententiam important. 111. 1. 11
Nonnulli penitus sit momenti, important ipso iure. 169. 1. 6
Nonnulli quod est, nullum produci effectum. 369. 1. 1
Nonnulli obligant ex consilio damnatum non sit fraudulentum. 173. 1. post princ.
Nonnulli modo, quam vin, & effectum habeant, remissio. 399. 1. 2
Nonnulli, est vniuersalis negatiua. 412. 1. 9
Nonnulli septenarius est perfectus, & plura de eo, remissio. 1. 1. 21
Nonnulli quatermaria agentes referuntur. 10. 1. 14
Nonnulli si peccatis in opere pro preceptum iudicii nulliter
 agatur, & omnia sunt reuocanda. 374. 1. 17
Nonnulli, qui misit ad proponendum, ipsaque nunciis impeditus
 fuerit, & hoc constiterit, non nocet mittenti. 412. 1. 21

Nonnulli excommunicatus non videtur in publico. 475. 1. 4
Nonnulli velint, & fauores conuenit ampliari. 344. 1. 1
Nonnulli in hac re, accipitur latius proat significat. 116. 1. 1
Nonnulli, est vniuersalis negatiua. 412. 1. 9
Nonnulli alterius non debet aliquis praegrari. 347. 1. 1
Nonnulli cordis internum non facit, & reuocatur irregularitas,
 si re vera quis insanoem occidat ad uendam vitam suam. 465. 1. 16
Nonnulli manifesti quae dicuntur, ostenditur. 301. 1. 10
Nonnulli manifesti quae dicuntur, remissio. 308. 1. 10
Nonnulli ab altero tenetur omnino hoc mort. criminis tenet in
 animo iudicio racionem, & odium illi remittitur, non tamen
 ius accusandi apud iudicem. 378. 1. 11
Nonnulli debens aliquem tenetur id propriis ipsius offensum sum-
 pibus, & expensis facere. 413. 1. 9
Nonnulli Episcopi suffraganei cum peccat in his, quae sunt iuris
 dictionis, potest ab Archiepiscopo excommunicari. 83. 1. 7
Nonnulli Episcopi non possunt ex generali commissione inquire-
 re, corrigere, deponere, & punire subditorum excessus. 84. 1. 1
Nonnulli Episcopi ordinarii habent iurisdictionem. 85. 1. 6
Nonnulli Episcopi ex generali commissione licet excommunicare
 non possunt. 117. 1. 3
Nonnulli alicuius regni, vel prouinciae, licet excommunicari,
 possunt, & debent contra hereticos, &c. suam exerceat iurisdic-
 tionem. 116. 1. 1
Nonnulli principalis Episcopi, & Prior Conualis licet obedi-
 entiarum, delegari possunt a Papa, non autem officialis for-
 mae, & Prior claustralis. 117. 1. 1
Nonnulli duo Episcopi vbi sunt, & delegati si simpliciter offi-
 ciales, & alter ex illis est principalis, illi soli censetur facta
 commissio. 335. 1. 14
Nonnulli Episcopi Communitarum facientes, & distantes, vel scribentes
 statuta super visis solutis non reperiendis, vel non retri-
 buendis, vel iudicantes secundum illa, vel non delectes illa, si
 possunt, intra tres menses de libris Communicantur, vel illa
 seruantes excommunicantur sunt. 466. 1. 1
Nonnulli notariarum, siue scribarum concessa cum clausula, &c. ad
 beneficium Regum, an censentur reuocata per motum vicarii. 11. 1. 3
Nonnulli suum nemini debet esse damnosum. 16. 1. 3
Nonnulli duo necho potest exercere. 204. 1. 3
Nonnulli duo quando vnus ex gratia Principis feruit, vtriusque
 debet habere salariam. 116. 4
Nonnulli S. Inquisitionis impediens excommunicationis vincu-
 lo est inopudum. 371. 1. 11
Nonnulli omnia praecepta, in Vibe Romana suspenduntur
 Sede Apostolica vacante vique ad electionem noui Pontificis. 392. 1. 1
Nonnulli appellatio in terminis huius tenet. veniunt officia
 Sacrae, Camerariae, & Economicae, Syndici, Cellarii, Officiares, &
 similia. 441. 1. 7
Nonnulli appellatio quae officia veniant in Religione, ostendit-
 ur. 441. 1. 8
Nonnulli Corporis Christi fuit consensum a S. Thoma argu-
 nate. 412. 1. 3
Nonnulli duplici quando quis fungi possit, remissio. 497. 1. 3
Nonnulli, & singula, includunt prout omnia abique vlla limi-
 tatione. 39. 1. 15
Nonnulli, iuncta decreto irritantur omnimodum, & totalem nul-
 litatem ipso iure importat. 104. 1. 14
Nonnulli nostra facimus, quibus auctoritatem nostram impartimus. 197. 1. 4
Nonnulli carceris roborem firmat, important ipso iure. 343. 1. 7
Nonnulli, est vniuersale omnia comprehendens. 408. 1. 8
Nonnulli priuatum, denotant latam sententiam. 375. 1. 5
Nonnulli, idem importat, quod in totum. 481. 1. 9
Nonnulli in Oneris vel succedat qui substituitur in honore, rationi congruit. 381. 1. post med.
Nonnulli, quae alicuius Christiani, & eius discipulis nihil habuisset
 in particulari, & in communem, eripere est, & haereticum. 491. 1. 1
Nonnulli, necessitatem importat. 163. 1. 4. & 168. 1. 2
Nonnulli cetera testes non sufficiens opponitur specialiter. 155. 1. 1
Nonnulli status induci potest. 341. 1. 6
Nonnulli ius spectat ad antiquiores non aetate, sed receptione. 34. 1. 17
Nonnulli non potest vacantem praebendam aut portionem qui pro-
 pter aliquod corporis vitium repellitur ab Ordinibus illi an-
 nexis. 33. 1. 7
Nonnulli gradum fieri debet. 33. 1. 7
Nonnulli locum non habet in beneficiis, seu praebendis in Curia, seu
 apud Sedem vacantibus. 116. 1. 15
Nonnulli locum non habet in beneficiis quomodocunque referen-
 tur. 34. 1. 16
Nonnulli locum non habet in mensibus Apostoli, seu beneficiis referen-
 tiis per reg. 8. Cancel. 116. 1. 7
Nonnulli locum non habet in his praebendis, quae deouluntur ad Pa-
 pam ex negligentia inferiorum in non confutendo intra sex
 menses a die notitiae vacationis. 116. 1. 18

Index rerum, & verborum

Opio an locum habeat in beneficiis iurisdictionis, remissus. *ibid.* 19
Opio an locum habeat in ipsa permutatione, & resignatione. *ibid.* 20
Opio regulariter fieri debet intra 30 dies. *ibid.* 21
Opio bonum factum ex voto plus meriti habet, quam aliud non ex vi voti factum. *ibid.* 22
Ordinantes sciunt clericum aliquem per annum a collatione Ordinum fuisse suspensum, & postquam suspensio fuerit manifesta, poterunt subditi sine ipsorum licentia a vicinis Episcopis ordinari. *ibid.* 23
Ordinatus non habentem titulum ante, quando teneatur providere sic ordinari, remissus. *ibid.* 24
Ordinatus non tenetur aliter ordinatum sine titulo quando de alterius mandato ordinatur. *ibid.* 25
Ordinatus non est hodie subditi facultas ita, & taliter quod non possint iuxta formam Concilii Tridentini aliquibus iustis de causis licentiam concedere recedendi a Parochiali ad aliquod tempus bene. *ibid.* 26
Ordinarius, & delegatus ubi concurrunt in eadem causa, appellatio non ad Superiorem Ordinarij, sed ratione iurisdictionis delegatae dignioris, ad delegatum interponitur. *ibid.* 27
Ordinarius ubi recusat non solum proposita, sed etiam probata iam fuerit, non potest causam committere, nisi de re iurisdictionis assensu. *ibid.* 28
Ordinarius recusat an statim iurisdictionem etiam partibus possit causam committere, si vel causa suspensio notoria fuerit, vel ipse iudex litem exerceat nolit ad arbitrorum electionem de iure appellandi. *ibid.* 29
Ordinatus non obstat regulari potest possit fore collationem compellere ad ostendendam iurisdictionem. *ibid.* 30
Ordinarius, aut patronus si faciat se partem, non poterit cogere beneficiarium exhibere suum titulum. *ibid.* 31
Ordinarius poterit cognoscere de causa in loco subiecto alteri Ordinario, dum tamen interveniat consensus illius, cui locus subiectus est. *ibid.* 32
Ordinarij ubi fit mentio in aliquo decreto, intelligitur non tantum Episcopos, sed etiam omnes beneficiarios iurisdictionem ordinariam, nisi subiecta materia aliud expolcat. *ibid.* 33
Ordinarius habet territorium. *ibid.* 34
Ordinarius, seu alius praeter Papam non potest prohibere, seu conferre beneficium vacans in Curia. *ibid.* 35
Ordinarius si providat de beneficio, quod vacavit in Curia, profusus non habet titulum coloratum. *ibid.* 36
Ordinarij post lapsum mensis potest beneficia in Curia vacantia conferre. *ibid.* 37
Ordinarij collatio praevaleat quando in ea apponitur et hora, & in collatione Papae, vel Lepari non. *ibid.* 38
Ordinarij potest professionem ante 16. annum emissam nullam declarare. *ibid.* 39
Ordinarij locorum in subiectis monasteriis propria, in exemplis Apostolicae auctoritatis clausura procurare debent. *ibid.* 40
Ordinariis non derogatur super processu haereticorum, licet Papa generaliter alteri deleget, & super eodem facto Episcopos, & Inquisitores possint procedere committere, vel diuini, vel profane sententiam, in qua si discordant debent Papae referre. *ibid.* 41
Ordinarij index dicitur ille, qui iure suo officij, dignitatis, vel magistratus iurisdictionis, seu iurisdictionis praestit. *ibid.* 42
Ordinarij iudices cognoscere possunt an sit fit iurisdictionis, & verum concurrat qualitas necessaria ad fundamentum illius, & pronunciare super exceptionibus declinatoriis vel fortis, seu incompetenciae. *ibid.* 43
Ordinarij ad eundem manutentionem non sufficit exhibitio privilegij, nisi vltimus adscriptus possit exemptionis. *ibid.* 44
Ordinariis eo ipso quod exerceat iurisdictionem in vna parte sui diocesis, videtur confitui in quasi possessione exercendi quoad omnes in quibus alter non habet particularem exemptionem. *ibid.* 45
Ordinarij Regis est ille Episcopus in cuius Diocesi domicilium habet. *ibid.* 46
Ordinarij non excluditur per regulam de triennali possessione, licet excludatur tertius inquisitor in beneficiis. *ibid.* 47
Ordinarij non prohibetur in perpetuum beneficium litigiosum conferre, sed eius ius suspensum tunc statum liti declaratur evanescit. *ibid.* 48
Ordinarij collatores sunt, qui suo iure conferre possunt beneficia ecclesiastica, siue habeant a iure, siue a Papa, vel consuetudine. *ibid.* 49
Ordinarij habet facultatem apponendi sequesterum, quamvis eorum illo causa beneficiis non pendat, sed pendat in Rota ubi prima sententia fuerit iurata. *ibid.* 50
Ordinarij manus sunt ligatae iure mensis concessum expectantibus. *ibid.* 51
Ordinarij loci rationem exigat a Religiosis etiam exemptis de iurisdictione executionibus, quas gererunt, & si circa id deliquit, illos puniat. *ibid.* 52

Ordinarij Episcopi possunt absolovere ab excommunicatione non reservata Sedi Apostolice. *ibid.* 53
Ordinarij, & Inquisitores haeretici priusquam censuris Ecclesiasticis fulminare non possunt in officialibus, & nunciis Sedis Apostolice sine ipsius licentia specialia. *ibid.* 54
Ordinarij, vel alij superiores non possunt ferre censuras contra officiales existentes in obsequio Papae, &c. *ibid.* 55
Ordinarij locorum, communitarij & delegati eorum, qui priusquam Causales beneficij, & aequae alii conferant, suspensum incurrun. *ibid.* 56
Ordinarij Regis Lusitanorum illius Regis incolis ius commune sunt. *ibid.* 57
Ordinatio facta a non proprio Episcopo bene tenet quoad ordinationem, licet non quoad executionem. *ibid.* 58
Ordinarij simoniaci ab executione suorum Ordinum tam suspensum, quam fulciperiunt sunt suspensi. *ibid.* 59
Ordines sunt novem, & est contra Theologos, qui dicunt esse septem. *ibid.* 60
Ordi ubi requiritur de tempore provisionis non sufficit sola aptitudo. *ibid.* 61
Ordinum sacrorum appellatione non veniunt minores. *ibid.* 62
Ordi prius institutus, & approbatus per Sedem Apostolicam, est praesens. *ibid.* 63
Ordines Mendicantes iure, & proprie sunt quatuor, Praedicatorum, Scitatorum, Minorum, Eremitarum S. Augustini, & Carmelitarum. *ibid.* 64
Ordi scripturae servandus est in mandato de providendo plures collationes alternativae concludunt pluribus beneficiis vacantibus. *ibid.* 65
Ordi quando est annexus praebenda, seu beneficium, ex consuetudine, &c. non est facienda mentio ab ipse praebenda, quod fit in aetate ad talem Ordinem requiritur. *ibid.* 66
Ordines Mendicantes etiam post hanc constitutionem institutos comprehendit text. in praesentia. *ibid.* 67
Ordinem novum, aut Religionem vel habitum novae Religionis creare, & assumere non licet, & evocati sunt Ordines Mendicantium per Papam non approbati creati post Concilium. *ibid.* 68
Ordi nullus superior est Episcopali. *ibid.* 69
Ordinis annexi beneficium, seu praebenda ex consuetudine, statuto, privilegio, seu fundatione non est necesse facienda mentio ab imperante, quod fit in aetate ad talem Ordinem requiritur. *ibid.* 70
Ordinum appellatione veniunt tam minores quam Sacri, ac etiam prima Torculara. *ibid.* 71
Ordinis Episcopus quoad Ordines concedendos dicitur Episcopus loci in cuius diocesi natus est ille, qui promouere designat. *ibid.* 72
Ordinis patetnae ratione potest quos Ordines suscipere ab Episcopis loci in quo eius paternitas est. *ibid.* 73
Ordi & amplius ex benevolentia, & amicitia honesta, vel patriae consuetudine culpa vacat. *ibid.* 74
Ordi libidine, & amplius, ac tactus si sunt ad delectationem sunt mortalia. *ibid.* 75

P

Pactum, vel tacita renuntiatio Praelati potest praedictare Ecclesiae quando per hoc reditur ad ius commune. *ibid.* 76
Pactum de eligenda sepultura, vel electa non iuranda omnino actat, si fuerit ad suggestionem alicuius maxime Regularis, vel clerici factum, secus si liberum. *ibid.* 77
Pactum factum patri a filia dum traditur nuptui, quod dote contrahit nullum habet ad bona paterna regressive, nisi iuraverit id ipsa filia, omnino servare tenebitur. *ibid.* 78
Pactum factum a filia de non succedendo patri, improbat ius Civile. *ibid.* 79
Pactum de succedendo, quando scilicet quis promittit alteri se eum heredem institutum, reprobat ius Civile. *ibid.* 80
Pactum factum a filia de non succedendo patri valet si ad ius iuramentum. *ibid.* 81
Pacta iniurata per Fratres Praedicatorum, vel Minorum, seu alios Mendicantes cum Rectoribus Parochialium Ecclesiarum super Parochialibus iuribus, si facta sunt per Priores, vel Guardianos de suorum Conveniunt ipsorum locorum consensu (licet auctoritas Sedis Apostolica non interveniat, vel licentia Prioris, aut Ministri generalis, seu Magistri, vel Provincialis Magistri, vel Capituli Provincialis), servanda sunt, dummodo aliis sint licita, & honesta. *ibid.* 82
Pacta a Monialibus Ordinis Mendicantium etiam sine consensu, & auctoritate Superioris possunt celebrari. *ibid.* 83
Pactum de succedendo etiam in pijs causis reprobat ius Civile. *ibid.* 84
Pactum de sepultura eligenda prohibetur, & illo non obstante, sepelendus est quis vii aliis erat de iure sepelendus. *ibid.* 85
Papa quare Episcopum se non tenet, remissus. *ibid.* 86
Papa appellat Episcopos fratres, alios vero filios. *ibid.* 87
Papa cum ad summum Apostolatus apicem evehitur, quare noster nomen. *ibid.* 88

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Papa nullus est maior.
Papa reuocat primam constitutionem per secundam, licet de prima non fiat mentionem, nisi sit specialium locorum, vel singularium personarum.
Papa dicitur habere peritiam totius iuris in suis scribis reconditam.
Papa potest beneficiorum collationibus conditionalibus uti.
Papa licet dispenset cum minore sepulture, vt sit Canonici in Ecclesia Cathedrali, non ob id censetur cum eo dispensare, vt in ea stare possit, etc. iudex delegatus.
Papa si dispensat in aetate cum Canonico vt fiat Subdiaconus, an talis habeat vocem in Capitulo, remissum.
Papa si ex certa scientia committat causam simplici Clerico, nominando cum sic in commissione, valde commissio.
Papa de electione vbi noui tractetur.
Papa est super omnia Concilia.
Papa solus curatorem dare potest Ecclesie Cathedrali, & eius bonis quoad effectum agendi.
Papa ex eo quod dat administrationem, vel visitationem Ecclesie Cathedrali, si postea Canonici etiam ignominiter eligant Episcopum, non tenet electio.
Papa si promissionem Ecclesie Cathedralis sibi resecuauit, inhibuit, & decreuit, non est visitata electio, que processit, omnia tamen, quae resecutionem sequuntur, carent effectu.
Papa potest libere Papam renuocare.
Papa renuocans Papam, non debet de necessitate id facere coram Cardinalibus, sed iussit simplex voluntatis declaratio.
Papa Cardinales Episcopos fratres vocat tanquam in munere, & officio Episcopali creditur.
Papa assertioni plenae credetur etiam in iis, quae vidit ante Pontificatum.
Papa quando delegat causam cum claus. Appellatione remota, vel sine ea, delegatus vices suas non in totum commisit, tunc à subdelegato appellandum est ad delegatum, non vero ad Papam primum delegantem.
Papa cum promittit de Cardinalibus loquitur, vocat illos fratres.
Papa solus potest tollere irregularitatem pronuntiantem ex eo quod quis suspensione durante in Diuinis se ingessit.
Papa Imperatorem deponere potest ex causis legitimis.
Papa est supra Concilium, & ab eo Concilia omnia suam auctoritatem, & confirmationem accipiunt.
Papa assertioni, & testimonio plenae creditur.
Papa an possit eligere Imperatorem priori Imperatore depositum remissum.
Papa omnino articulo appellations potest cognoscere de causa principali prout sibi videri fuerit.
Papa est dominus beneficiorum, ita vt ad arbitrium de illis disponere possit.
Papa in beneficiis quicquid voluerit penare, mutare, & extirpare.
Papa potest praeuenire externos collatores inferiores.
Papa potest sub conditione etiam deservire, & quae non inuit, alternatiue, & copulatiue.
Papa non efficit dominum beneficiorum, sed dispensatorem, qui tenet.
Papa si beneficia vacantia in Curia non conferit infra mensem à die vacationis, illi ad quos collatio pertinet, poterunt illa conferre.
Papa nullum tempus est praefixum ad conferendum, nisi in beneficiis vacantibus in Curia.
Papa si scribit alicui ordinarium quod provideat alicui de beneficio etiam curato, & talis providendum non habet ordinem terminum, potest Episcopus illi providere de beneficio & cum curato.
Papa si simpliciter mandat alicui prouideri de beneficio vacante, intelligitur de primo & non alio.
Papa vbi confert Canonici alicui, & mandat prouideri de praebenda primo vacatura, si Canonici hoc ignorantes, & ignorantibus praebendam conferunt postea vacantem, non tenet collatio.
Papa concedendo aliis potestatem, eandemmet sibi resecuauit, & maiorem.
Papa & Episcopo concurrentibus in collatione beneficii in mense Ordinario vacantis, illius prouisio praeualet, quae processit.
Papa si mandauit prouideri de beneficio certi valoris, non potest prouideri de beneficio minoris etiam volente, eo cui prouidendum est.
Papa solus dispensat vt Religiosus sine causa transeat ad laxiorem Religionem.
Papa mos tollit in Parochialibus Ecclesiis in Curia vacare dicantur.

Papa si dat licentiam conferendi beneficia certo modo vacantia vel ad Papam deuoluta, & deinde aliquid de his conferat specialiter, vel conferat mandat, species generi derogat, ita quod secundo beneficium debetur.
Papa solus est coadiutor Episcopis, vel eorum superioribus dare.
Papa si alicui confert Canoniatum, & mandat executori vt illi provideat, mortuo Papa talis gratia, & auctoritas executoris non expirat, quin praebendam postmodum vacantem illi assignare possit.
Papa quando mandat alicui recipi in Canonico non obstante aetate Canonici numero ibi statuto, talis recipiendum est licet in eadem Ecclesia nullus sit certus Canonici numerus.
Papa si quid roget precepti vim habet.
Papa solus est sacris Religiosorum hominum Ordinibus, & instituta approbare.
Papa solus potest Sanctos canonizare.
Papa errare non potest in canonizatione Sanctorum.
Papa licentia ad non resoluendum non excusat ab amissione distributionum quotidianarum nisi eas sufficienter exprimeret.
Papa cur Episcopus nominetur.
Papa non ideo videtur extensio si aliquos recipiat in suis.
Papa extensio à iurisdictione cuiuslibet Ordinarii non videtur extensio à potestate Legati de latere.
Papa vnde dicitur.
Papa dicitur quali Pater Patrum.
Papa ex certa scientia Monacho causam committit, expresso scilicet nomine monachorum.
Papa eligendus est in ciuitate, in cuius districtu, seu territorio moritur.
Papa obitus, vel Papam renouasse paria sunt.
Papa electio ad quos pertinet omnes Cardinales mortui fuerint.
Papa, aut Episcopus quando confert per deuolutionem beneficiorum aliquod Regulari manuale, nullatenus censetur altere naturam illius.
Papa mandat eum citari per edictum.
Papa assertio attestantis de suo facto proprio, ita probat vt in contrarium probato non admittitur.
Papa, seu alterius Principis assertio creditur praesumptio, scilicet quousque non constat de contrario.
Papa, & alij Principes seculares superiorem non recognoscunt, non autem inferiores gaudent prerogatiua huius text.
Papa litteris creditur attestantibus tale beneficium fuisse in eius manibus resignatum.
Papa quoties aliter renunciationem factam fuisse in manibus commissarii, aut Ordinarii, vel alterius, tunc eius assertio non statim.
Papa cognoscit de causa, vel dubio aliquo inter ipsam, & Imperatorem.
Papa potest derogare iurisdictioni laicorum.
Papa quando manat alicui prouideri de beneficio proxime vacatura, includitur beneficium, quod vacabat tempore datus.
Papa mens est consideranda an sub verbo futuri temporis comprehendatur praeteritum, vel praesens.
Papa potest prius defunctorum voluntates commutare.
Papa potest suam legem irritare, & reuocare quoad effectus iure humanae ex ea sequuntur.
Papa si alicui scilicet ex communicato participat, illum per hoc non absolut, nisi exprimat hoc se velle.
Papa si nominat quem sub titulo dignitatis, per talem nominationem non presumitur ipsam approbare in illa dignitate.
Papa, aut Episcopus, si videt irregularem celebrare, vel habentes impedimentum contrahere matrimonium, in quo potest ipse Episcopus dispensare, non per hoc inducitur tacita dispensatio, sed contrarium verius.
Papa, vel Imperator si promouet, scienter inhabilem, censetur eum eo dispensare.
Papa sciens Petram excommunicatum si confert ei beneficium absque praepia absolutione, censetur prius absoluisse, quibus conferre.
Papa quare se vocet secum seniorum Dei, remissum.
Papa quando iussit Episcopum non perinde ac irritis Ecclesiis, vel personarum Ecclesiasticarum, seu Officialium, nisi si, vel personarum excommunicatorum, si. confert ei beneficium, quatenus in litteris exprimitur.
Papa solus potest decreta diuina & separare.
Papa solus Ecclesiam erigit, & constituit in Cathedrali.
Papa de expressa dispositione qualiterque constituit nihil amplius est de illa querendum.
Papa an, & quando potestatem habeat super infidelibus, remissum.

Index rerum, & verborum

Papa in ordine ad suum supernaturalem potest abrogare leges civiles, scriptas, & non scriptas, probantes peccata subdito- rum & pro illis poenitentia concedentes. 490.1.5
 Papa minus est discordans fideles populos ad pacem reduce- re. 499.1.2
 Papa an valeat procedere contra aliquem sine citatione, remissio- ne. 500.4.7
 Vide *Papam*.
 Parochia appellatioque quae venient remissio. 419.3.9
 Parochia sunt aliquem exare, etiam, & grauari, aut consan- guineos ipsius. 43.1.4
 Paria sunt quod facere, vel minus sufficienter facere intra tem- pus statutorum. 66.2.7
 Paria sunt esse extra territorium, vel in loco exempto. 111.1.8
 Paria sunt nullum esse, vel esse sine effectu. 359.1.5
 Paria sunt non fieri, vel non foret effectum. 360.4
 Parochialis obsequia si Sacerdos non fiat, potest in vltima die anni tam respicere in fuorem. 412.1.8
 Parochialis habitus respectu populi non obligat ad residen- tiam, nec ad Sacerdotium, nec inducit incompatibilitatem. 46.1.17
 Parochialis quando est Collegiatus, electus non tenetur ordinari Sacerdos intra annum, quia cap. licet canon supra hoc tit. non extenditur ad istam causam, cum sit personale. 51.1.1.8
 Parochianus dicitur, qui totum annum, partemve illius maiorem habitet in aliqua Parochia, iusque audit Divina, & percipit ecclesiastica Sacramenta. 217.1.3
 Parochus tenetur in sua Ecclesia reside. 45.2.5
 Parochus cogendus est habitare in domo Ecclesiae, aut si illam non habeat Ecclesiae, in propinquo intra limites Ecclesiae. 360.4
 Parochus sine licentia Episcopi iusta an possit abesse ad duos menses continui, vel dimissum ostendit. 46.1.12.13
 Parochus causa studiorum licentia non datur post Concil. Trid. 58.1.2
 Parochus si vltima die anni, quo tenebatur Sacerdos fieri, mortuus fuerit, vacabit beneficium per obitum. 59.2.4
 Parochus infra tempus, quo promoueri tenetur, legitime impedi- tius, cessante impedimento quoad vtrumque forum, non alium annum integrum, sed tantum complementum partis anni, in qua legitime impeditus fuit, ad promouendum ac- quirat. 360.4
 Parochus, qui intra annum Sacerdotium non suscepit, obligat penam contra tales statuta, si iusta tempus comparat, & se promoueri petat, licet Ordinarius cum potest illi iurari- tam aut aliam causam promoueri soluerit. 360.4
 Parochus, qui infra annum Sacerdotium non suscepit tenetur in animae iudicio vniuersos fructus restituere, quos elapso an- no percipit. 59.3.10
 Parochus proprias non dicitur rurales. 127.1.4
 Parochus si non admittit designatum a parentibus baptizandi, sed alium casu in Ecclesia ingredientem vocauerit, cum eo spiritualiter contrahitur cognatio. 351.1.5
 Parochus potest stipulari cum agitur de restitutione vfurarium. 291.1.3
 Parochus non Sacerdos potest licentiam de qua in hoc text. concedere. 469.2.13
 Parochi non promouantur, qui praesentantur toti Parochie per Episcopum, et curam cui regant, possunt delegare desinen- tiam matrimonii alii Sacerdoti. 360.4
 Parochus tenetur populum monere vt frequenter ad Mass. Para- chias diebus festis Dominicis, & maioribus festis accedat. 299.1.3
 Parochus ex contentione vbi aliquid fieri iubetur secundum ius, intelligitur secundum leges Regni, non secundum leges Im- periales. 4.1.13
 Pars per procuratorem in criminalibus quando excusari possit. 116.2.4
 Pars maior etiam in his, quae tanquam ad singulos pertinent, sufficit causa causa, vel vbi sequitur aliquid aliud, aut iniquitas, quae vltari debet, exiguum est praedictum. 315.1.5
 Pars ex contentione quoad aliquid fieri debet secundum ius, intelligitur secundum leges Regni. 386.1.3
 Pars omne continetur dimidia. 408.1.3
 Pars, iuncta verbo, aliquid, verificatur in qualibet minima parte. 408.1.4
 Partitio praeteriti temporis quando iungitur verbo futuri temporis, tunc lata est sententia. 186.2.6
 Partitio aliquando resoluitur in relativum. 418.1.12
 Partis in Baptismo infunduntur gratia & virtutes. 386.1.3
 Partis, vel localis existeret, & etiam dantes per Religiosos in- pressis sunt singulae personae excommunicationis, si Con- uentus, vel Capitulum suspensionis sententia ipso iure in- uocant, cuius vniuersae vinculi absolutio soli Papae reservatur, aliiis penitis in ea robore duraturus, nisi ingredientes ali- quid specent & sine passione obstruant. 512.1.12

Pater si sit abens, vel filius aga vtiliter, an possit esse in iudicio sine consensu patris remissio. 139.2.7
 Pater in spiritualibus non admittit pro filio sine mandato tanquam coniuncta persona, etiam vellet cauere de iato. 360.4
 Partis non queritur vniuersus de eo, quod filius ordinarius ac- quirat ratione beneficii, vel alio modo. 360.4
 Pater impuberi ex consuetudine eligere potest sepulchrum, pa- ter autem eligat per se ipsum. 211.1.4.6
 Pater & filij si simul torquendi sint, prius torquentur filius. 491.1.4
 Pater & filio aequaliter indigente, pater filius plus facere re- meretur. 360.4
 Patres Societatis Iesu possunt a quocunque Catholico Antistite ordinari. 80.1.2.4
 Patres Societatis Iesu, inter Mendicantes numerantur. 118.2.9
 Patres Societatis Iesu non amittunt beneficia, & pensiones nisi per solennem professionem, & vota coadiutorum formatum. 227.1.7
 Patris iniquitas non est necessarium in ordinis ad inuenerit Ordines. 109.1.4
 Patris designare ad parentes pertinet, vel illis non designan- tibus ad Parochos. 350.2.3
 Patris plures quando designantur a parentibus, ad & omnino cognationem spiritalem contrahunt ostendit. 360.4
 Patris clerici non solum habent facultate ad praesentandum, sed & eorum causa comparantur laici. 235.1.9
 Patroni possunt ad vacante Ecclesiam plures praesentare, calen- ge, vt vix ex illis ab Episcopo, vel habente iudicium eligen- das instituant. 449.1.6
 Patroni laici possunt variare ante institutionem Episcopi, & alium successore praesentare, quod non possunt facere patroni Ecclesiastici. 449.1.10
 Patronus Regularis quando negligit ad beneficium ecclesia- sticum praesentare intra tempus sibi praestitutum, tunc colla- tio deusoluitur ad institutionem, etiam si sit Episcopus, sed eius inferior. 597.1.12
 Paulus cur cuius Romanus dicitur. 101.1.4
 Paulus II. statuit vt annus Iubilaeus celebraretur vigesimoquin- to quoquo anno. 120.1.4
 Pauper, qui propter pauperem de defendere non potest, non comprehenditur sub clausula *quidam alij*. 9.2.7
 Pauperi sacerdoti non habent beneficium si mandatur Episco- po providere, & interim obuiat vnum, Episcopus non tene- tur providere. 203.1.2
 Pauperibus clericis providendum est de beneficiis vnde se va- lent procurare. 360.4
 Pauper qui dicatur aemulus. 360.4
 Paupertas plura privilegia refertur. 212.1.1
 Paupertas nocet quando ob propriam culpam, vel vitium pro- uenit. 121.1.12
 Paupertatis peccatum de laude remissio. 311.1.4
 Pater frater in causis quod non cogitur respondere positionibus. 154.1.11
 Peccare penitus in nullis, potius diuinitatis est, quam humani- tatis. 46.1.4
 Peccatum non dimittitur nisi restituatur ablatum. 359.2.1
 Peccatum mortale duplicem continet deformitatem, pro qua duplex quoque poena illi debetur. 350.1.3
 Peccatum quomodo dicitur in praesenti esse reus ad penam aeternam ostendit. 360.4
 Peccatum id est, reus poenae aeternae de quo hic non est simpli- citer & absolute quicunque actus, sed est ille tantum, qui in- surgit ex aliquo rei ablatione. 330.2.5
 Peccatum, & delictum, & crimen inter se differunt. 311.1.9
 Peccati venia non datur nisi correctio. 330.2.7
 Peccatum in hac reg. accipitur pro reatu ad penam aeternam. 360.4
 Peccatum originale non est voluntarium voluntate personae, sed tantum voluntate primi parentis. 311.1.4
 Peccati ratio subicitur laicus Ecclesiastico iudicio. 490.1.4
 Penam extorsio debet esse praeter officij Inquisitionis, vt sit locus poenae huius text. 469.1.7
 Pecunia appellatio largi sumpto vocabulo tenet quocunque pecunia estimabile. 360.4
 Penam, denotat nullitatem actus ipso iure. 208.2.5
 Penso in dispositionibus odiosis non venit appellatio beneficii. 381.1.8
 Penso preperua, quae conceditur in titulum ecclesiastici benefi- cij, est beneficium ecclesiasticum, & sub eius propria appella- tione comprehenditur. 416.2.7
 Peremptoria liis contestationem non impedit nisi sit de re so- mel finita. 248.1.1
 Peremptoria exceptio est, quae intentione agentis permittit. 145.2.10
 Periculum vbi minus est, ibi cautius est agendum. 37.1.3
 Periculum an sit graue, vel non, iudicium conscientiae, & arbitrio relinqui tur. 274.1.10
 Peritiam

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Perficiere consilium debemus 35.1.6
Peritus ut quis fit pro dignitate, & loco praefumitur. 30.1.35
Permutatio licet potest non obstantibus expectationibus beneficiorum. 217.1.1
Permutatio solum fieri potest de beneficiis propriis. ibid. 4
Permutatio impedit, & excludit literas Pontificis eorum, qui expectant beneficium prius vacans. ibid. 7
Permutatio nihil aliud est nisi quaedam reciproca resignatio, quae ad invicem inter permutantes fit. 434.3.3
Permutationis auctoritatem praestare non potest inferior Episcopus. 435.1.7
Perpetuum, refertur aliquando ad vitam illius, cui fit concessum. 32.1.10
Persecutio per annum in excommunicatione ad hoc, ut suspensus quis de haereticis habeatur, debet esse cum animi pertinacia, quae includat contemptum Clausium. 217.1.4
Persecutio in bono est tenenda. 347.1.2
Persecutionis finis tollit nec obsequium mercedem habet, nec beneficium gratiam. ibid. 3
Persecutio specialis nota dignas non comprehendit claus. *quidam* alij. 9.2.1.9
Persecutio hominis accipere est hominem, non quia homo, sed propter aliquod quod circa ipsum est honorare. 341.1.4
Persecutionis appellatio non venit Collegia, Universitates, Capitula, & conventus. 406.1.2
Persecutionis appellatio secundum propriam significationem venit civitas, Collegium, vel Universitas, seu quilibet alius locus. 406.1.2
Persecutio ex propria significatione distinguitur a dignitate. 13.2.1
Personatus & dignitas ad differant. 13.2.1
Personatum habere cum cura, & praebendam, cui annectitur Parochialis Ecclesia, non est contra Concilium generale. 186.2.1.2
Persecutio ad aliquos vel ad singulos, de quorum praedictio principaliter agitur, debet ab omnibus approbati, nec sufficit maior pars, nisi ex illa causa aliud expressum reperitur. 35.1.3
Perus, & Padua anni a Nativitate Domini inchoantur. 386.1.1
Peris haereticis, & quodlibet aliud remedium adipiscende nunquam competer postquam haeres semel apprehenderit possessionem, licet postea ceciderit ab ea. 151.2.3
Pia loca, & Ecclesiae quoad iuris effectus comparantur. 128.1.4
Pignus remisso non censetur remissum debitum principale. 357.2.15
Pignoris constitutio in re aliena absque domini consensu non valet. 359.1.7
Pius V. edidit constitutionem super forma creandi censas. 108.1.4
Pij V. constitutio refertur. 514.1.3
Plebanus quis dicatur ostenditur. 243.1.2
Plebanus dignitatem ad incurendam penam huius textus modo consideranda ostenditur. 485.1.4
Pius est in rebus, quae in fructu. 74.1.4
Pius & minus multipliciter consideratur. 353.2.1
Pias in quantitate necessarij, & naturaliter continet id, quod est minus, sicut & totum suum partes. ibid. 2
Intellegere regulam procedere ex ipsa rei natura, non verò ex iuris interpretatione, item & in omni casu, & in quacunque materia. ibid. 3
Pius qui licet, utique quod est minus licere debet. 369.1.1
Pedrago laborans in absentia quocumque percipit distributiones. 179.2.11
Pena computatio sua sine diebus. 103.6
Penalit est dispositio a canonicis, de electione. 402.8
Pena a canonicis, de electis in i. incurrunt per vitium actum perfectum, & consummatum. 402.11
Pena huius textus non habet locum in Decretis, Praepositis, Abbatibus, Prioribus, Archiepiscopis, & ceteris eorum animarum, sed non Parochialem Ecclesiam, habentibus. 46.1.14
Pena huius textus non afficit eos, qui praesentunt Ecclesiis Collegiariis, quae de iis Parochialis quoque sunt. ibid. 15
Pena huius textus non incurrunt si Praetor proterogando terminum non dispenderit. 59.2.5
Pena imposita est secundum qualitatem delicti. 70.1.6
Pena de qua in hoc text. non incurratur ex sola procuracione, nisi effectus sequatur. 104.2.11
Pena quaeunque in conscientia non debetur, siue ante sententiam, siue post antequam exigeretur. 164.1.6
Pena la penitentialis ab officio per annum in hoc text. imposita iudicibus, qui contra conscientiam, & iustitiam in grauem partem quicquam fecerint per gratiam, vel per sordes, non trahitur ad iudices seculares. 165.1.5
Pena ubi apponitur est in quasi contracta, non debet extendi ad verum contractum, nec e converso. 248.1.10

Pena corporalis impositio non est quando ex praesumptione solum proceditur ad condemnationem. 157.1.5
Pena huius text. an extendatur ad alia bona vitra dotes, ostenditur. 165.1.3
Pena contra filios haereticorum a iure statuta locum habent propter haereseis matris. 247.1.11
Pena omnes contra haereticos, eorumque fautores, & c. statuta, habent locum etiam in quibusque filiis, etiam illegitimis, ibid. 14
Pena imposita per legem raptibus, quae cum rapta, parentibus suis non consentientibus, matrimonium contrahunt, habent locum, & servatur de iure Canonico. 278.1.1
Pena contra assassinos ne dum contra personas seculares, sed etiam contra quoscunque alias ecclesiasticas exequi debent. 275.1.4
Pena ubi ipso iure est imposita in casu contraventionis, debet super dicta contraventione procedere sententia iudicis declaratoria facti, parte citata. 277.1.22
Pena contra assassinos statuta exequi possunt etiam contra Praelatos, Episcopum, vel Archiepiscopum. 277.1.25
Pena carceris perpetui non est in usu apud laicos. 294.2.4
Pena alicui imposita, & eius posteris, non extenditur ad posteriores ex linea feminina, si alius in iure, vel sententia sit expressum. 295.1.1, 2
Pernam laeae maiestatis incurrunt. 196.1.4
Percussio, licet non vulneraverit. ibid. 5
Percipiens reali captura se quaerit. 297.1.6, 7
Socius offendentis. ibid. 8
Mandans offendi sequitur effectus. ibid. 9
Ratificans offensum non si eius nomine sit facta. ibid. 10
Consilens fratri iulenter. ibid. 11
Poenae impositae offendentes Cardinem ipso iure incurruntur. 297.1.16
Poenae aeternae nunquam puniunt vias pro alio. 297.1.1
Poenae temporales saepe puniunt quis pro alio. ibid. 4
Poenae non sunt extendendae, sed restringendae. 165.1.1
Poenae alternatim impositae an electio ad reum, vel potius ad iudicem spectet, ostenditur. 379.2.10, 11
Poenae impositae contrahentibus incestus aspeus per verba masculini generis, firmatas comprehendunt. 454.1.3
Poenae impositae adversus scienter gerentes adu probatum, non comprehendit eos, qui etiam per ignorantiam crassum illud committunt, nisi sit affectata. 454.2.8
Poenae huius text. quot hominum genera comprehendunt, ostenditur. 524.1.6
Poenae appositae contrahentibus matrimonium non afficit contrahentes sola sponsalia. 555.1.22
Penitentia in viuario manifesto, vel signa contritionis non sufficient, sed actus etiam exterioris requiruntur. 321.1.7
Penitentiae sacramentum tempore interdicti tam morientibus, & infirmis, quam etiam sanis, & benevolentibus concedi debet. 321.1.3
Penitentiae locus non est ubi quis sit ipso iure. 443.1.5
Penitentiariorum non potest operari. 33.2.13
Penitentiariorum Papae officium extra forum conscientiae qualescit eo mortuo. 391.1.12
Penitentia non dicitur electus, & confirmatus nondum consecratus. 451.1.2
Pontifex qui talis habet potestatem super omnia negotia secularia, etiam inter seculares. 498.1.2
Vide Papa.
Penitentiali dignitati defertur in constitutionibus, & penis. 88.1.1
Penitentialis non possunt extra diocesim exerceri, nisi accesserit consensu Ordinarii loci. 471.1.7
Papae ut Ecclesiae iura debita persolvantur est in praedicationibus, & alio exhortandis. 22.1.1
Populi appellatione clerici non continentur in odiosa. 314.1.3
Populi appellatione an comprehendatur clerici, remittitur. 394.2.3
Potestas debet fieri pro qualibet hora. 399.2.10
Potestas est admittenda super facto negatione per partem improbabili, si iudici videbitur. 151.1.1
de Positionibus qui scriperant, referuntur. ibid. 4
Positionibus consummatis non respondens habetur pro confesso. 153.2.1
Positionibus semel respondens si iterum interrogatus contumaciter non respondeat, habetur pro confesso. ibid. 3
Positiones quando essent notoriae factae, illis contumaciter non respondens minime habetur pro confesso. 154.1.9
Positionibus respondere nolens, vel habeatur pro confesso, necesse est quod ab ipso iudice personaliter coram tabellione interrogetur, ut respondeat. ibid. 16
Positionibus qualiter responderi debeat, & quomodo testis probatorij probentur, ostenditur. 151.1.1
Positionibus

Index rerum, & verborum

Positionibus simpliciter, & non qualificatis est respondendum. **ibid. 1**
Positiones, & responsiones ad positiones in cognitionem vocari possunt. **318.1.1**
Possit ad dictum quod licet possunt. **318.1.2**
Possit quod non dicatur, quod inhonele potest. **ibid. 9**
Possit quod pacificam beneficij quis dicatur habere ostenditur. **601.17**
Possit quod pacificam beneficij non habet qui statim in ea fuit debarbatus, seu in mora. **ibid. 18**
Possit quod appellatio venit quasi possessio. **315.2.9**
Possit quod continuam habere oportet ad inducendam prescriptionem circa statum, & qualitatem beneficij. **318.1.3**
Possit quod separati beneficij incompatibiles videntur vacatio primi, debet esse pacifica non solum de facto, sed etiam de iure. **301.1.3**
Possit quod nihil releat contra eum, qui fundaram habet suam intentionem iure communi quousque veritas titulus demonstrat et quo ipsa possessio subsistat. **318.1.16**
Possit quod reus quando quis habet, in ea defendi debet durante lite super proprietate. **ibid. 17**
Possit quod corporalis rei detentio animo, & opinione domini, vel secundum alios, corporalis rei detentio corpore, & animi iuris adminiculo concurrente. **318.1.1**
Possit quod duplex est naturalis, & civilis. **ibid. 3**
Possit quod naturalis ad vincendum non sufficit, quam habet ille, qui adiens, & ignorans possessionem ingreditur, sed receptione civilis, etiam ipse abiens animo retinet. **ibid. 4**
Possit quod vere ad similitudinem introducta est pro iuribus incorporalibus quasi possessio, quae eodem, vel similes effectus operatur ac vera possessio. **ibid. 5**
Possit quod vera non transferat quousque res traditur ex causa, vel titulo non habito ad domini translationem. **318.1.7**
Possit quod non transferat in eum apud quem res deponitur. **ibid. 9**
Possit quod transit in sequentem quando sequitratio sit voluntaria, & consensu pariter, secus vero si sit necessaria, iubente scilicet iudice. **ibid. 10**
Possit quod non acquiritur ex actibus, qui iure amittunt, & familiaritatis sunt. **319.1.8**
Possit quod consideratur ut quis possit conferre, praesentare, eligere, & fructus percipere, non autem quis bonum ius habeat. **410.1.4**
Possit quod etiam pacificam beneficij tenetur probare, & ostendere titulum cum superior ex officio inquirat. **318.1.1**
Possit quod male si illi vilo tempore non prescribit. **316.1.1.1**
Possit quod ratio praestat. **ibid. 3**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.2**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.3**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.4**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.5**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.6**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.7**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.8**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.9**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.10**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.11**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.12**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.13**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.14**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.15**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.16**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.17**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.18**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.19**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.20**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.21**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.22**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.23**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.24**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.25**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.26**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.27**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.28**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.29**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.30**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.31**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.32**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.33**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.34**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.35**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.36**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.37**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.38**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.39**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.40**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.41**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.42**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.43**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.44**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.45**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.46**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.47**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.48**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.49**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.50**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.51**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.52**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.53**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.54**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.55**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.56**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.57**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.58**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.59**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.60**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.61**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.62**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.63**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.64**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.65**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.66**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.67**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.68**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.69**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.70**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.71**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.72**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.73**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.74**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.75**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.76**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.77**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.78**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.79**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.80**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.81**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.82**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.83**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.84**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.85**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.86**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.87**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.88**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.89**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.90**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.91**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.92**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.93**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.94**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.95**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.96**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.97**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.98**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.99**
Possit quod male si illi, nec immemorabili tempore praescribit. **316.1.1.100**

Prebenda Sacerdotalis si vacet, & ex fundatione requiratur quid nominatus sit Sacerdos, tunc non debetur nisi Sacerdoti. **ibid. 2**
Prebendam sub nomine non comprehendunt dimidia praebenda. **ibid. 3**
Prebenda sacerdotalis per simplex mandatum de providendo, non nisi apto ad sacerdotium est conferenda. **301.1.1**
Prebenda sacerdotalis non est danda ei, qui factus est Sacerdos ante legitimam aetatem. **301.1.2**
Prebenda concessio prodest ei, cui conceditur, postquam in de ea notitiam habuit. **311.1.9**
Prebenda in causa in qua procuratur, an, & quando tollit esse possessionis. **311.1.10**
Prebenda de eandem sua repellenda iudicio excommunicationis iuris humani est. **311.1.11**
Prebenda est officium, & proinde interdictio officio interdicti praedicandi manet. **441.1.8**
Prebenda Praedicatorum, & confessionibus providetur in praedictis super Praedicatoribus. **509.1.1.1**
Prebenda Praedicatorum Praedicatorum Minoribus. **511.1.4**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.5**
Prebenda Praedicatorum, & minores infra annum probationis quemquam ad sui Ordinis professionem recipere non possunt, quod si fecerint, receptas obligant non est eorum Ordinis, & ipsi receptione probationis alicuius non habent. **311.1.12**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.13**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.14**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.15**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.16**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.17**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.18**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.19**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.20**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.21**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.22**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.23**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.24**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.25**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.26**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.27**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.28**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.29**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.30**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.31**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.32**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.33**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.34**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.35**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.36**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.37**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.38**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.39**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.40**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.41**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.42**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.43**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.44**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.45**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.46**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.47**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.48**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.49**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.50**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.51**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.52**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.53**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.54**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.55**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.56**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.57**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.58**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.59**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.60**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.61**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.62**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.63**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.64**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.65**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.66**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.67**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.68**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.69**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.70**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.71**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.72**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.73**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.74**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.75**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.76**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.77**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.78**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.79**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.80**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.81**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.82**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.83**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.84**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.85**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.86**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.87**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.88**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.89**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.90**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.91**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.92**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.93**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.94**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.95**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.96**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.97**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.98**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.99**
Prebenda Praedicatorum Ordo praedicatorum alii Ordines Mendicantium. **511.1.100**

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Prelatus principalis Ecclesie: quamvis non sit in Sacris, habet vocem in Capitulo. 359.1.12
Prelatus, & Capitulum sunt diversa. ibid.14
Prelatus de quadam longissima verbi significatione nomine Capituli comprehenditur. 359.2.16
Prelatus potest procuratoris munus obire. 404.1.9
Prelati Regulares habent iurisdictionem quasi Episcopalem in suis Monasteriis. 431.1.5
Prelatorum appellatione veniunt Prelati claustrales. 438.1.16
Prelati, ad quos spectat correctio, & illis negligentes superiores ipsorum debent esse solliciti, vt horis debitis in Cathedralibus, & collegiis Ecclesiarum horum Canonice debeat prelatantur, & quod in Ecclesia aliis celebrare conuenienter, & debite diuini officium, & nocturnum. 450.2.1
Prelati Religiosorum satisfaciunt intra mensem pœnitibus laicis, quos ad ipsos prefatos aliqui peruenit occasione excommunicationis commissorum a suis Religiosis, & requisiti satisfaciunt infra mensem non prelatantur, suspensionem incurrun. 470.1.10
Prelati, & Rectores, uterque Patres quatuor Ordinum Mendicantium adiuuam non potest iustitiam aliquid circa iudicia ferenda. 479.2.10
Prelatus potest de iure liberè sine solitis concedere in emphyteusim, vel feudum, cum vult, consistere etiam abique Capituli consensu. 487.1.1
Prelati & beneficiati sylvas caducas, quæ mature sunt, & breui tempore renascuntur, vendere possunt. 508.1.33
Prelatus nullas potest dispensare in quinque votis, præter Rom. Pontificem. 522.2.10
Presbiteri non possunt ea, quæ consistunt in mera voluntate. 525.1.17
Prescriptio nunquam entis ignoranti cum quis ipso facto priuatur iure proprio ob lapsum temporis. 525.2.8
Prescriptiones temporales breuiter vel longi temporis aduersus Ecclesiam curant cum remedio restitutionis. 531.2.1
Prescriptiones obliuioni cum probare poterunt. 562.2.6
Prescriptio non præsumitur in dubio nisi probetur. ibid.7
Prescriptio immemorialis, & contraria an idem sint, tenuit. 563.1.12
Prescriptionem immemorialem quousque lex requirit, prescriptio 40. ann. cum sit sufficiens et. ibid.13
Prescriptio immemorialis obicit viui privilegij. 163.1.6
Prescriptio immemorialis quomodo, & quibus requisitis probanda, ostenditur. ibid.7
Prescriptio immemorialis vt probetur sufficit memoria 40. annorum, & quod de reliquo tempore deponat secundum audientiam & famam. ibid.1.8
Prescriptio immemorialis non sufficit aduersus Principi referentiam. 510.1.10
Prescriptione se fundam ex parte probare tenetur. 588.1.18
Prescriptione immemoriali mala fides probari non potest nisi illis modis, quibus aliquid probatur contra presumptionem iuris, & de iure. 517.1.7
Prescriptione completa si quis incipiat habere malam fidem, an teneatur tem. restituere, tenuit. 587.2.12
Prescriptio non procedit sine possessione. 525.1.1
Prescriptio, quæ solam dimittit, non autem penitus auferit, aut tollit procuratorem, an sit improbanda, ostenditur. 411.1.2
Presens, & tacens in iudicialibus consensit censetur etiam in suis iudicialibus. 512.2.3
Presens, & tacens quod in favorabilibus presumatur consensit, non ita in prejudicialibus, tenuit communis Doctorum opinio, quæ consuevit. 360.1.9,10
Presens, & tacens cum regulariter presumatur consensit, non vero presumatur fatetur, vel negare, ostenditur. 563.1.3
Presens, & tacens sibi præiudicat etiam in prejudicialibus, quando iura taciturnitatem concurret aliquis actus positus. 401.2.6
Presens dicitur qui præbetur sensibus corporis. 483.2.10
Presens sola præuocata, & receptio in Canonico secundi impetrantis in eadem Ecclesia non excludit primum impetrantem à præbenda vacante tempore receptionis, vel postea vacante ante suam receptionem, vel præsentationem, & hoc si per processum executionis, vel interpositionem decreti pro primo impetrante affecta existeret, nisi dolo, vel negligentia excluderetur ab eadem. 212.2.1
Presens non solum alternatiua, sed etiam conditionalis, & dubia fieri potest, dummodo infra tempus datum ad præsentandum conditio purificetur, & dubietas certificetur. 37.1.6
Presens mandati Apostoli, si quis impedit ne sibi fiat, tunc ea pro facta habetur. 212.2.3
Presens mandati Apostolici de providendo alieni de beneficio facta vni ex duobus conditionibus, admittit vtrique potestas conferendi alteri. ibid.5
Presens potest fieri sibi collatione interea, dubia, & obscura, dummodo talis confectio infra tempus datum ad præsentan-

dum purificetur, incertitudo certificetur, & obscuritas fiat clara. 444.2.7
Presens habens datæ præsentationes, non arctatur alteratum eligere, sed vtrunque potest prosequi. 512.2.3
Presens si alius est idoneus, licet non sit ordinatus, si intra tempus possit ordinari, non est repellendus. 310.2.1
Presens habet vim citationis. 153.2.3
Presens semper allegare requiritur ex proposito, & ad aliquid operandum. 432.1.12
Presens, quandoque tenetur computari. 500.1.5
Presens numerus est depurandus secundum quantitates subiectorum. 438.2.12
Presens aliquid possidens potest ordinari ab Episcopo diocesis in qua illud obicit. 79.1.10
Presens dicuntur beneficia Ecclesiastica. 212.2.1
Presens aliquid datur in titulum. 426.2.5
Presul nullus sine sui Superioris licentia extra suam diocetem permovere audeat. 498.2.10
Presul, denotat vitium. 51.1.77
Presumptio bona oritur ex bono nomine. 2.1.9
Presumptio iuris, & de iure admittit probationem in contrarium per iudicium. 407.2.1
Presumptio quis dicitur ostenditur. 439.2.10
Presumptio locus est inter Papam, & Ordinarium. 190.2.17
Presens rem accipiens vult, & propter non possidet. 310.1.13
Presens solennes, aut publicas fidei, non licet defuncto non canonizato, seu non beatificato. 241.2.5
Presens licet in sacro porrigere alicui defuncto, quem Sanctum credit aliquis, vt pro ipso al. Deum intercedat. ibid.6
Presens dicenda in Missa pro Ecclesia necessitate cum indulgentia viginti dierum indicatur. 511.1.10
Presbyteri Parochiales non possunt ab obituere ab excommunicatione maiori lata à iure. 469.2.9
Presbyteri si prouideri mandatur per conditionem, & secundum præiudicium, præiudicium vult, & 3. Papa, vel ex eorum fun. Canonizatum obicit, in assensu præiudicij primo præiudicij. 14.1.1
Presens non presumitur voluisse tollere statum quiritas. 4.1.10
Presens, vel eius successor potest reuocare donationem, & concessionem puram, & simplicem etiam sine causa. ibid.13
Presens non videtur in dubio tertio præiudicare circa illi quæritur per simplicem tenuit. 14.2.4
Presens dicitur ille, qui primum locum obinet. 50.1.15
Presens non subicitur alicui necessitati. 136.1.3
Presens docet vi liberalitate. 167.2.3
Presens regulariter non potest iura regni diminueret quando dimittit tunc in magnam Principum lætationem. ibid.4
Presens licet concedat alicui iurisdictionem priuatiuè, tamen cum illis concurre potest, quia semper maiorem potestatem videtur apud se retinuisse. 190.2.2
Presens non dat tantam potestatem alteri quin plus sibi retineat. ibid.5
Presens auctoritas semper censetur præiudicare in concessionibus. ibid.6
Presens seculares, eorumque iudices tenentur litteras, & mandata inquisitorum contra hæreticam prauitatem celeriter exequi, & illorum officium nullatenus impedire, sed potius excommunicationis. 170.2.1
Presens ad ostensionem titularum cogere potest Magnates Regni obinere iurisdictionem, & alia iura Regalia super quibus habet fundatam intentionem iure communis. 316.1.12
Presens potest etiam post ius quæritur privilegia per se vel præiudicium suum subditis concessa pro libito ius voluntate reuocare. 141.2.4
Presens in gratiis, & beneficiis non est concedentis electio quam gratiam velit concedere, sed potius accipientis arbitrium. 378.2.16
Presens, vt ibid.17
Presens de certa scientia an necessarium sit quod constet in scriptis, vel sufficiat quod aliunde probetur per testes tenuit. 388.2.16
Presens in concessionibus non est lata interpretatio adhibenda quando ex tali interpretatione aliquod nocumentum tertio restat posse. 390.1.6
Presens secularis potest per se constituit à Papa contra litteras. 391.1.8
Presens si concedat causam cum tota iurisdictione, concessum dicitur etiam merum, & mixtum imperium. 408.2.9
Presens afferenti de beneficis est credendum. 402.1.5
Presens attestatiōi statum, quomodo narrat factum præiudicat. ibid.10
Presens assertio recipit probationem in contrarium per indicium. ibid.1.16
Presens vbiunque tollit constitutionem, mandata ea haberi pro infecta, tolluntur omnes actus etiam præteriti, & consummati. 453.2.4
Presens

Index rerum, & verborum

Principes facere potest ut res facta habeantur pro iusticiis. ibid. 5
Principes an possint concedere Imperii facultatem signandi, & spoliandi. 466. 1. 3
Principes legi est animata in terris. 433. 2. 4
Principes per factum suum iura alterius derogare non possunt. 437. 1. 3
Principis de potestate non est disputandum, quia est sacrilegium. ibid. 6
Principale illud dicitur quod per se facit in propria virtute subsistit. 317. 1. 11
Principale non regulatur secundum naturam accessorii. 317. 1. 11
Principes, Guardiani, & Rectores, ac alij Mendicantium Praefecti, qui toti Conventui praesunt, possunt esse delegati. Page. 19. 1. 11
Prior, seu Guardianus Mendicantium an possint esse Consecratores, remissio. 101. 1. 6
Prior Conventus potest dari delegatus a Sede Apostolica. 37. 1. 3
Prior Conventus quis dicitur, ostenditur. ibid. 3
Prior claustralis delegatus fieri non potest. ibid. 3
Prior claustralis quis dicitur, ostenditur. ibid. 7
Prior, & Guardianus Conventuales non possunt in Consecratione deputari. 388. 1. 2. 2
Prior in Ecclesiis Conventuales intra annum Presbyteri fieri debent. 444. 1. 14
Prioratus, Ecclesiae vel administrationes vniuersi Monasterij solite per ipsius Monachos gubernari abique Sedis Apostolicae licentia alterius Monasterij Monachis non debent committi, nec concessa dimitti. 105. 1. 10
Prioratus Conuentualis alicui conferendus non est, nisi .i. annum antequam, si vero eadem annuatur per Vicarium excoisitionis, tunc vigesimum antequam idoneus est. 444. 1. 3
Prioratus ubi iure datus impetrans non apparet, quid statueretur. 24. 1. 1
Prioratus iural probari potest confessione aduersarii. 24. 1. 1
Prioratus iuris in beneficiis consideratur ex tempore villi, non ex tempore traditionis. 137. 1. 2
Prioratus, contra simpliciter imponenda non est, nisi a iure eximatur. 416. 2. 3
Prioratus fictio est quando per contrarium lex fingit non esse, vel non existere, quando in veritate existit. 338. 1. 4
Prioratus officio, & beneficio priuatus intelligitur, cum sit eius sequela. 25. 2. 9
Prioratus ipso iure, vel per sententiam bonis, quae tenet a Romana, vel aliis Ecclesiis, illa minori spatio centum annorum contra Romanam, vel quadraginta contra alias non praescribitur. Filij autem haereticorum, qui Catholicos persequuntur, bona parentum contra Romanam, & alias Ecclesias praescribitur spatio 40. annorum, & idem in extraneis. 164. 1. 1
Prioratus, an & quando significet statum, & secundum sententiam remissio. 41. 1. 14
Prioratus, importat sententiam ferendam, nisi procedat dicto ipso facto. 43. 1. 8
Prioratus, specialiter non comprehendit clauis. quidam alij. 9. 1. 6
Prioratus super decimis recipiendis. Ecclesiis Parochialibus gratis assignare debent portionem pro debitis oneribus supportandis. 221. 1. 8
Prioratus res efficitur illi, quae cum non esset priuilegiata, ad priuilegiatam pertinet. 235. 1. 7
Prioratus vel tempore interdicti celebrare possunt. Diuina clauis Ecclesiae, alio etiam extraneo admittitur non possunt, & si facit singularis persona facit hoc priuilegiata. Familiares suos admittit, secus in familia Conuentus taliter priuilegiati. 299. 1. 1. 2
Prioratus aliquo vt possit conferre beneficia clericorum, appellatione clericorum suorum qui continentur, ostenditur. 313. 1. 1
Prioratus scholasticis omnibus concessa competunt etiam Grammaticis. 1. 2. 6
Prioratus dicitur illud, quod emanat contra ius commune in favore aliquarum personarum, & dicitur priuilegium quasi priuata lex. 6. 1. 3
Prioratus quicquid non potest illud, quod nihil specialiter concedit. 6. 1. 4
Prioratus tribus modis potest considerari contra ius commune, vel in substantia, vel secundum modum, vel quoad aliquos particulares effectus. ibid. 5
Prioratus, & beneficium longe inter se differunt. ibid. 6
Prioratus secundum quid quando derogat primo, ostenditur. 1. 1. 1
Prioratus pecunia obtemperat vim obtinet contractus in oneroso, ac prouidet Principi abique iusta causa reuocari non potest. ibid. 3
Prioratus vt non fecti. ibid. 3
Prioratus, siue gratia concessa a Papa, ita quidem vt ad voluntatem Papae periret, morte illius finis censetur. 12. 1. 8

Priuilegium alicui concessum de percipiendis fructibus speminae beneficiarum in absentia, non continet distributiones quotidianas. 154. 8
Priuilegium Apostolicum quod quis non teneatur vitare excommunicationem valet non solum in actionibus civilibus, sed etiam Diuinis. 158. 1. 5
Priuilegium huiusmodi pertinet ad clericos, qui cum vna, & vnaque contrarietur. 127. 1. 6
Priuilegio fori non vno canonis gaudent clericorum conuictorum vxoies. ibid. 7
Priuilegio generali de concessione beneficiis derogatur per specialem gratiam alteri factam. 161. 1. 11
Priuilegium requirit scientiam respectu personae priuilegiatae, nam respectu alterius in cuius damnum eius non desideratur eius notitia. 211. 1. 3
Priuilegium suum tempus sortitus effectum a tempore quo certior de illo sit, cui conceditur, ostenditur. ibid. 7
Priuilegium concessum non dicitur perfectum, nec habet vires, donec sit, cui conceditur, sit abiens sit illud acceptum. ibid. 8
Priuilegium decimas nonalium concedens non includit decimas hospitalium per alios possidentes tempore impetrationis, & loca tantum hospitalis ubi percipiuntur antiqua, & ad possessionem antiquam. 222. 1. 1
Priuilegium decimarum nonalium limitatur ad praesentem antiquorum non potest vltra dimidium includere, saltem in districibus & Carthusiis. ibid. 4
Priuilegium & quis habeat percipiendi decimas intra alterius consuetudinem, non satis est, vt percipere possit nonalium decimas, nisi & quoad noualia priuilegium, speciale fuerit assignatum. 223. 1. 6
Priuilegium ad probationem necessaria est scriptura. 254. 1. 18
Priuilegium Papae quod quis excommunicationis, suspensio, vel interdictioque possit, non extenditur ad sententias Ordinariorum, nisi tale priuilegium sit concessum Regibus, Regibus, vel ipsorum filijs, & Religiosis loco, vel Ordini. 287. 1. 2
Priuilegium ampliat. ibid. 3
Priuilegium concessum Regi non censetur concessum Regibus, nec filijs, nisi id exprimitur. 126. 1. 4
Priuilegium non praesumitur, sed ab eo, qui allegat, probandum est. 127. 1. 2
Priuilegijs probatio per scripturam est facienda. ibid. 3
Priuilegium allegans, tenetur illud integraliter, & originaliter iudici exhibere, nec sufficit quod legatur. ibid. 4
Priuilegium quando non est notorium in titulo, & possessione, tenetur exemplis illud exhibere. ibid. 5
Priuilegijs exemptionis sola exhibitio non impedit manutentionem. ibid. 13
Priuilegium alicui concessum, eius familiaribus prodest, si alius inquit manutinet. 291. 1. 3
Priuilegium audiendi Diuina tempore interdicti ad illos tantum familiares extenditur, qui priuilegiatum solent comitari. ibid. 5
Priuilegia concessa aliquibus, vt tempore interdicti Diuini interdicti, illis tantum praesunt qui interdictio causam non deperunt, seu alius in eo culpabiles non sunt. ibid. 6
Priuilegium concessum Episcopo celebrandi cum Altari viatico, & sibi facienti celebrare, non est sublatum per Concilium Tridentinum. ibi. 1. 1
Priuilegia Praedicatoribus, & Minoribus ad celebrandum tempore interdicti, apte hunc textum, concessa hic reuocata sunt, non autem quae deinde concessa fuerunt. ibid. 5
Priuilegia Regularibus concessa post huius textum decem sunt ad celebrandum tempore interdicti, & ad admittendum laicos ad Diuina eodem tempore an reuocata sunt per Concilium Tridentinum. 321. 1. 27
Priuilegium personale personam sequitur, & cum persona extinguitur. 315. 1. 1
Priuilegia paupum, vel realia sunt, vel personalia, haec vulgo dicuntur ea, quae in personam, illa quae in rem diriguntur. ibid. 1
Priuilegium personale censetur cum persona conditio ei locum facit. 316. 1. 3
Priuilegium marito personaliter concessum ad uxorem sine lege non extenditur. ibid. 5
Priuilegium personaliter dominis concessum, non extenditur ad eorum famulos, & familiares, nisi colligatur ex lege, seu forma priuilegij. ex lege, 6
Priuilegia, quae per se dantur, id est, non per viam legis non promulgantur. 385. 1. 9
Priuilegijs ad perfectum rationem constituendum sufficienti verba, & non est necessaria scriptura. 437. 1. 12
Priuilegium quando conceditur alicui Religiosorum Ordini, fit sit immunitas & liber a decima soluenda, si sit personale tantum, non si extendit ad conductores praediorum, secus si sit personale. 440. 1. 4
Priuilegium cognoscitur esse personale, vel reale ex verbis ipsius, nam si refertur ad personam, censetur personale, si autem refertur ad rem, censetur esse reale. ibid. 5
Priuilegium

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Privilegium modificare & minuire non est ipsum tollere. 433.

1.4. Privilegia omnia nobilissima, Principum, & communium

Camparum, & maximè ecclesiasticè receptandi hactenus

impune reuocantur, & annullantur. 49.1.1.1

Prus & potestatis dicitur ratione vnius horæ. 66.1.4. & 204.

1.8. non probas, quod in forma opponit, condemnabitur parti alteri

in expensis. 36.1.10

Probare posse dicitur, qui habet vnum talem integrum. 46.2.1.15

Probatio in contrarium admittenda est quoties ex lege stan-

dum est aliquid etiam iuræ responsio. 77.1.9

Probatio testium expectanda non est ibi ubi obicitur. 15.1.15

Probationes necessarias non tollit claus. *simpliciter, & de plano,*

et. 480.1.5

Procedit in materia iustitiæ & aliarum virtutum. 374.1.1

Procurator non tenet si fiat per iudicem recusatum post causam

supplicis eidem legittime propositam. 23.1.8

Procurator appellacionis deferre non impedit quin *sententia*

sententia in rem iudicatam transiisse. 414.1.1.4

Procuratores capi vitos Ecclesiasticos, vt renuncient beneficiis,

vel vt citati non vadant ad Curiam, præter penam excommu-

nicationis, quam per Canones antiquos incurrunt, si sine

Prælati, à perceptione fructuum per triennium sunt suspensi,

inferiores verò beneficiis sunt priuari, eandem penam incur-

rant ipsi citati, qui se capi procurant, & resignatio sic facta

non tenet. 472.1.1

Procurator an, quando & à quibus recipere possunt visitato-

res, remittit. 337.2.1

Procurator mediante persona rescriptum impetratum ab ex-

communicato est nullum. 72.1.5

Procurator alieuius si in termino ibi præstituto obiecte crimi-

na aduersus electum, & intra illud tempus non docuit de

mandato, quod iam habebat, nihil ei obstat, mandatum non

fuisse exhibitum. 35.1.3

Procurator ad appellandum secundum formam cap. vt citat,

non est idoneus nisi omnia obiecta, & forma iuramenti in

procuratorio exprimentur. 62.1.1.1

Procurator non creditur affirmanti medio iuramento super

impedimento Capitularis non valentis ad electionem veni-

re. 66.2.8

Procuratores duo in solidum constituti ad eligendum, si semel

alterum elegerunt, ita compelluntur esse electio vt variare non

possint. *ibid.* 9

Procuratores duo si fuerint dati in diuersis instrumentis eodem

die confectis, & non appareat quis ex illis sit reuocatus, ma-

tutis se confundunt. 67.1.10

Procurator de Collegio ab absente simpliciter constitutus, in

electionibus, non potest vnum suum, & alium procuratorio no-

mine eligere. *ibid.* 11

Procuratores legitime constituti cum generali mandato ad eli-

gendum non excluduntur hodie, dummodo non habeant spe-

ciale mandatum de eligenda certa persona. *ibid.* 15

Procurator generalis licet donare non possit, remunerationis

causa bene potest. 85.2.6

Procurator post litem contestatam potest dare, seu substituere

alium procuratorem. 110.2.1.6

Procurator quando dicitur fieri dominus litis, ostenditur,

ibid. 7

Procurator ad lites ante litem contestationem nequit alium sub-

stituere nisi mandatum habeat cum speciali clausula substi-

tuendi. *ibid.* 8

Procurator in rem suam quam habeat potestatem, remittit.

110.1.10

Procurator ante litem contestatam, etiam sine causa reuocari

potest, post litem contestatam, non sine rationabili causa, do-

minas tamen bene potest adesse causæ cum ipso procuratore,

maximè si de collisione timeat. 151.1.1

Procurator in rem suam, non potest reuocari. *ibid.* 1

Procuratorem eo iure dominus non potest post litem contesta-

tionem reuocare nisi adit iusta causa. *ibid.* 1

Procurator constitutus ab Episcopo, usufructuario, vel maiora-

ni, potest etiam post litem contestatam à successore reuo-

cari. *ibid.* 4

Procurator in beneficiis libris morte Rectoris, seu beneficiarii re-

uocatur, etiam si dominus litis fuerit effectus. *ibid.* 5

Procurator post litem contestatam, nisi volens per dominum re-

uocari non potest. *ibid.* 6

Procurator incertus substitui potest si data fuerit substituendi

potestas. 121.1.12

Procurator ad negotia potest dare alium procuratorem liberè,

& etiam quandoque. *ibid.* 13

Procurator constitutus ad vendendum rem aliquam, non potest

substituere, nec vales venditio per alium facta, nisi in ma-

dato exprimitur potestatem & forma venditionis. *ibid.* 14

Procurator habens mandatum substituendi, substitutum si post

mandatum insequens etiam eo non sit vias, reuocare non

potest, nisi & potestatem habeat reuocandi autem etiam pro-

curator ad plures causas, & in altera substituit, in aliis reman-

ent procurator. 121.1.1

Procurator non dicitur ante mandatum sibi præsentatum. *ibid.* 2

Procurator cum potestate substituendi non potest alium substi-

tuere antequam mandatum procurator accepit. *ibid.* 3

Procurator constitutus specialiter ad aliquid faciendum, si

alium substituit, in eum transire videtur omnem suam

potestatem, nec potest illum reuocare, nec alium substituere,

ibid. 4

Procurator generalis non agit exigentia speciale mandatum,

nisi cum aliqua illorum specificatione, vel libera potestate,

121.1.1

Procuratorem constitutum ad omnia excepto casu aliquo requi-

rente speciale mandatum, illud non ampliabit ad alios si-

miles casus. 121.1.4

Procurator cum libera administratione expedire potest omnia,

quæ speciale exigunt mandatum. *ibid.* 7

Procurator sine speciali mandato non potest

Restitutionem in integrum petere. 121.1.9

Rescriptum impetrare. *ibid.* 10

Beneficiorum possessionem acquirere saltem in indiuiduo.

ibid. 11

Matrimoniali in causa agere. *ibid.* 12

Instrumenti exemplationem petere. *ibid.* 13

Compromittere. *ibid.* 14

Excommunicationis absolutionem petere. *ibid.* 15

Procurator generalis ad lites, non potest interpellare, protestari,

& denunciare. *ibid.* 16

Procurator ad negotia potest uis esse post 16. annum, ad iudi-

cia verò, & lites non potest nisi post 25. annum. 124.1.9

Procuratores duo si simul simpliciter constituantur, alter non

admitti non debet, si verò in solidum, qui primò constitutus

ad litem, admittitur altero totaliter excluso, nisi adiectum fuerit

quid non sit melior conditio occupantis, quo casu alter

non potest. nec alium substituere, reliquis admittitur.

ibid. 1.1.1

Procuratores in solidum videtur constituti in causis spirituali-

bus. *ibid.* 3

Procuratoribus ex pluribus in solidum ad causam datis, illius

ex quo melior conditio, qui per litem contestationem negotium

primitus occupabit. 124.1.5

Procuratores duo si simul simpliciter creentur in causis spiri-

tualibus, index ex illis eligere debet magis idoneum, & alius

non admittitur nisi primò legitime excluso. *ibid.* 7

Procurator qui renuit acceptare mandatum, ponere potest

guardiam constitutis in eadem persequatur voluntate.

125.1.1.1

Procuratores in solidum per que verba videtur constituti,

remittit. *ibid.* 10

Procurator ad contrahendum matrimonium debet habere spe-

ciale mandatum, & non substitui nisi hoc in mandatis ha-

beat, & si reuocatus etiam ignoranter contrahat, non tenet

matrimonium. *ibid.* 1.1

Procurator reuocatur per comparationem principalis, qui cau-

sam reassumit, & tractare incipit. *ibid.* 2

Procurator etiam expresse reuocatus si aliquid agat, & dominus

sciat, iterum concessa videtur facultas agendi. *ibid.* 3

Procurator ad matrimonium dicitur ad negotia constitutus.

126.1.5

Procurator cum speciali mandato ad contrahendum matrimo-

nium non potest substituere nisi expresse hoc in mandato

contineatur. *ibid.* 6

Procurator constitutus ad matrimonium contrahendum, non

potest illud contrahere post mandatum reuocatum, quamuis

reuoatio ipsa ad noticiam procuratoris non perueniat. *ibid.* 7

Procurator constitutus ad negotia, certior faciendus est de re-

uocatione. *ibid.* 8

Procurator constitutus in qualibet materia cum iuramento de

non reuocando, potest non obstante iuramento reuocari. *ibid.* 9

Procurator non admittitur in causis criminalibus. 126.1.3

Procurator non admittitur ad allegandas exceptiones, que tan-

quam crimen. *ibid.* fin.

Procurator in causis criminalibus admittitur ad allegandam ex-

ceptionem incompetentis. 127.1.6

Procurator si admittatur in causa criminali, valet que sunt fa-

cta cum eo, si non opponatur. *ibid.* 7

Procurator habens speciale mandatum iurat de calumnia. 144.

1.1.1

Procurator deputatus post iuramentum calumnie factum à

principali, debet etiam ipse iurare de calumnia. *ibid.* 3

Procurator exigente aduersario non solum tenetur iurare in

animam domini, sed etiam in animam propriam. *ibid.* 4

Procurator suis expensis, non verò pœnens principalem dere-

spondendo in persona certiorum facere tenetur. 154.2.10

Procurator datus ad resignandum potest resignare. 306.1.3

Procuratoris reuocatio an sufficiat intimari resignatio abique

CC c eo

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Qualitates requiritur ad iure, vel ad Curie stylo, si non exprimantur in litteris a iuribus quatiom.
Qualitas non adueniens curi reponit illud in diuersam naturam, & speciem.
Qualitas requisita in Regis condicione pertinet ad virtutes, quae in quolibet sapientis & bonitatis ad rectam Reipubl. gubernationem reperiuntur debent.
Qualitas ubi ponitur licet in parte vera, & in parte vera non sit, nota negari potest.
Qualitas Curati beneficii si taceatur, impetratio est ipso iure nulla.
Qualitates dux quando concurrunt, quarum una notet, altera profectus, quae notet debet pariter.
Qualitatesque, derogat cuiusque consuetudini etiam immemorabili.
Quantum dedecio locum habet in fideicommissum substitutionis non vult in dictione.
Quarta funeralis debetur Ecclesiae Parochiali illius, qui elegit alibi etiam a iud. Medicantes sepulchrum.
Quarta Canonica est quibus soli debet, ostenditur.
Quasi, pro tanquam, exponitur, & tunc non est expellenda veritas.
Quasi pariter habet Ecclesiae vacantibus, non potest illis providi inuoluntate Pontificis.
Quarta nota praeterito sententiae etronae, aut similis praeposenda est coram eo, qui adiri potest per simplicem quaelam.
Qui prior est tempore, prior est iure.
Qui tenet omnia, sentit debet eorumdem, & contra.
Qui facit per alium, est pendens ac si faciat per seipsum.
Qui facit per alium, comprehendit omnes, & quascunque personarum etiam exemptas, & priuilegiatas.
Qui facit per alium, comprehendit omne genus personarum etiam priuilegiatarum.
Qui facit per alium, dicitur in de iuramentum aliteris tradendum quando principaliter relinquitur, & item quando secundario.
Qui facit per alium, aduersarius in iure, & in facto.
Qui facit per alium, coram penitus modum includit.
Qui facit per alium, debet de iure, & in facto.

R

Ratificatio tunc ponitur eadem pena, quae ponitur delinquentis de iure delictum sit commissum nomine ratificationis, alius tunc.
Ratificatio in criminalibus obligat ratificationem ad ratificationem, non ad de commissi delicti.
Ratificatio delicti inducit ex receptione, & occultatione delinquentis, qui delictum nomine receptantis commisit.
Ratificatio fieri omnino debet intra terminum datum ad acceptandum.
Ratificatio habet locum in iis, quae mandatum speciale exigunt.
Ratificatio non alter fieri potest quam per translationem fictionem ad quam spectat duo extrema iungere data utriusque habilitate.
Ratificatio non inducit ex taciturnitate propter praedictum quod continetur potest.
Ratificatio inducit non tantum per verba, sed etiam per facta.
Ratificatio retrahitur, & mandato comparatur.
Ratificatio ubi mandator ab initio posuit incurrense, & licet ubi facta translatione non posuit ratum habens idem mandatum.
Ratificatio cessat ubi negotium a principio nullum est, ita ut non sit in potestate ratum habentis.
Ratificatio ubi sit legitima, & habilis in extremo a quo duo requiruntur.
Ratificatio requiritur ubi ex tempore, quo actus principalis, de cuius ratificatione agitur, fieri posuisset.
Ratificationis tempore ubi ea legitime fiat, debent omnia esse in eo statu, quo fuerat tempore quo negotium gestum est.
Ratificationis effectus cessat ubi per illam fieret praedictum tertio.
Ratificatio reuertitur non solum ad tempus, sed etiam ad locum actus a principio genti.
Ratificatio legitima acquiritur mandato, immo inducit mandatum fictum etiam in delictis.
Ratificatio mandato non acquiritur in iis, in quibus a principio mandatum per forma requiritur.
Ratio diuersa ubi nullatur, accedendum non sequitur, naturam ubi principaliter.
Ratio amplius, & extendit dispositionem.
Ratio expressa in lege habetur per lege.
Ratio reddenda est Episcopo de omnibus locis suis ad administrationem.
Ratio reddenda est Episcopo de omnibus locis suis ad administrationem.

Rationibus, sine ea sint publica, sine privata, ecclesiastica, vel laicalia.
Rationes administrationis Ordinarius exigere potest ubi administrationibus donec eorum eodem dictum fuerit de administratione in qua locus expressus causam sit.
Rationes ab administrationibus hospitalium, & piorum quando plures reperi possunt ostenditur.
Ratum quis habere non potest quod ipsius nomine non est gestum.
Ratum ad primam aeternam, qui infirmitate ex violatione iustitiae committatur, ipse alter alimur quoniam si ad quod verum, aut virtualiter ablatum est, ostenditur.
Ratum ad penam aeternam, prouenit ex peccato actuali in terminis huius reg.
Ratum infirmitate ex peccato originali factum in adultis lapsi absque correctione, id est, absque penitentia, non remittitur.
Ratum infirmitate, qui offendit Cardinalem, pari pena puniuntur ut ipse ostenditur.
Ratum in Canoniam facta per Legatum a Latere non censetur fieri auctoritate Apostoli.
Ratum per litteras Apostolicas in Canoniam supranumerarium, si receptio aliis pertinebat ad Canoniam, dicitur auctoritate Canoniarum receptus nisi in litteris expresse dicatur auctoritate Papae, secus si receptio non spectat ad eos.
Ratum auctoritate Papae etiam ad mandatum alterius praeforandus est aliis in praetextu.
Ratum auctoritate, seu dignitate, praeforandus ceteris receptis ab inferioribus, etiam illi sunt temporis posterioribus.
Ratum ad premium Ecclesiae, dicitur receptus ad praemissionem, receptus vero ad perceptionem Sacramentorum dicitur receptus ad misericordiam.
Ratum auctoritate fieri etiam post litteram concessam, & in quocunque parte iudicii, fed tunc non ambulat pari passu.
Ratum, seu possessio beneficii contentis an exigatur, ostenditur.
Ratum Ecclesiarum, & Religiosi Medicantes in Germania existentes qui pacem inter ipsos factam violant, sententiam excommunicationis incurrunt.
Ratum non recipitur in notoriis.
Ratum in causa causa Vicarium, vel delegatum Episcopi de iure quando eundem Episcopum conueniret, tunc de illa ipse Episcopus nullo modo potest cognoscere, sed arbitrium assignandi.
Ratum causam sufficit coram ipso iudice ratione praeposuerit, coram arbitrio probare.
Ratum quando proponitur contra usum ex pluribus delegatis cum clausula, & ubi sit ambo, &c. non est eius causam rationis coram receptum expresse, sed oportet eam coram iudicibus proponere.
Ratum prohibitionem pendente coram collega, non potest ipse collega in principali procedere.
Ratum obiectis subdelegato cognitionem habet delegatus non in totum subdelegatus.
Ratum in scriptis est proponenda.
Ratum ubi ex iudicibus delegatis datus cum clausula, & ubi sit ambo, &c. debet alter condelegatus non reuocari, si fuerit duo, vel alij plures extiterint, de suspensione cognoscere, nec ad arbitrium est ad eundem.
Ratum ubi ob iuramentum appellatio venit etiam illi, quod reuocatur.
Ratum anni inter immobilis computatur.
Ratum anni si legentur Fratibus Minoribus ad medium tempus huiusmodi legati capaces erant, locus quando est ad locum tempus.
Ratum perpetui depraui non ad Fratrum Minorum iuramentum, sed ad certum diuini cultus usum non reuocantur coram praeposita, ac proinde illorum capaces sunt.
Ratum in censibus & redditibus annis, qui cum pacto reddendi constituitur, an perpetui absque villa temporis praescriptione permittit huiusmodi.
Ratum successio defuncti iure sanguinis, & non hereditario.
Ratum contra tenet citari.
Ratum in dubio inuoluntarius est donec exceptio probetur.
Ratum ubi in quo differat a sequenti ostenditur.
Ratum hanc non affirmatur, ut hic, sed negatio est constituta reuertitur aliqui.
Ratum sancti Francisci professoribus non ita Deo obligantur, & compelluntur ad omnia Evangelica Christi consilia circumspecta, sed solum ad vota emissi seruanda.
Ratum a aliis est. Cancelli, cum hoc text. symbolizant.
Ratum, vel tacite, vel expressis professionem non emittant, actione, quae voce carcat.
Ratum a aliis est. Cancelli, cum hoc text. symbolizant.

Index rerum, & verborum

Regulares laici censent vti alicuius electionibus eorum ordinari-
um, in quibus sunt profecti. **ibid. 8**
Regulares habentes privilegium à Papa sepeliendi quoscunque
in sua Ecclesia, si pacifice eorum non recipiendis aliquibus,
vel certis Parochialis Ecclesie alicuius, servare compellunt
pactum, nec illos sepelire poterunt. **114.2.1**
Regulares extra claustra decedentes possunt ad eorum Ecclesias
deferri etiam Parochia non solum. **221.2.3**
Regularium Praetorum negligentiam in beneficiis providen-
diis qui supplere possunt. **197.1.1**
Regularia beneficia à Praetore collata possunt ab eo ad solum
eius nomini, & libitum, etiam abique iusta causa reuocari, sua
conferri. **ibid. 6**
Regulares praesentant à suis Superioribus ad Confectiones au-
diendas si Episcopus sine iusta causa admittere nolit, an pos-
sint etiam attendere dispositione Concilij Tridentini Con-
fectiones audire perinde ac si admitti essent. **457.1.7.8**
Regulares non possunt etiam vigore quoruncunque privile-
giorum absolueri à casibus Episcopo reservatis. **418.2.2.5**
Regularium de Confectione, & Communione singulis mensibus
facienda vbi tractatur, remissio. **445.1.2**
Regulares Sacerdotes maritimos ministrantes, sine solemniz-
atione non habita super his Parochialis Presbyteri licentia
speciali, ipso facto sine excommunicatione excommunicati
Sedi Apostolicae reuocantur. **469.1.5**
Regulares hodie nec per privilegium, quod Mare magnum vo-
catur, facultatem habent aboluendi penitentes à casibus
Episcopo reservatis. **470.1.19**
Relapsi in haerem sunt tradendi Curiae seculari, licet penitent
eas, & ad fidem redeant, non tamen deinceps eis sacramen-
ta Penitentiae & Eucharistiae. **255.1.1.2**
Relapsus indulgentia concessi non proficit nisi quoad penam
spiritualem, secus quoad temporalem. **ibid. 3**
Relapsi si postea poenitent sacramenta Penitentiae, & Eucha-
ristiae deinceps non sunt. **255.1.5**
Relapsus haereticus dicitur is, qui de vehementi suspicionem ha-
ereticis abstraxit, & iam de primo lapsu per plenas probationes
non fuerit convictus si post abjuratorem de vehementi in
haerem incidit. **217.1.2.2**
Relapsus haereticus probatur ex eo, quod post haerem abiura-
tam in eadem incidisse comitatus est. **ibid. 3**
Relapsus non est ille, qui primo de leui abiurauit, quomodo
post huiusmodi abiurationem de haereticis fuerit comitatus. **258.1.5**
Relapsus ad cautelam in generali interdictione non habet locum.
310.2.1
Religio, quae est prior in institutione, & approbatione, praecedere
debet minus antiquae. **53.1.3**
Religio vt approbata per Sedem Apostolicam, dicitur, non sufficit vt
modus viuendi ab illa approbatur, nisi tanquam vera
approbatur. **476.1.3**
Religionem ingrediens si recipiat aliquid à monasterio vt in-
grediar, nullam excommunicationem incurrit. **153.1.6**
Religionem vt quis ingreditur licitum est illecebris, vel mune-
rentibus abique villo pacto capere benivolentiam. **ibid. 7**
Religiosus si non obtenta licentia consensit electioni de se factae
extra suam monasterium, non valet consensus, & irrita est
electio. **54.2.1.2**
Religiosus quomodo dicatur non habere velle, vel nolle, remis-
sio. **ibid. 3**
Religiosus electus in proprio monasterio potest consentire ele-
ctioni de se factae abique alicuius licentia. **ibid. 4**
Religiosi prout debent ab Episcopo loci vbi degunt, vel ab
alio non accedente assensu, praecedentibus tamen litteris
dimissionis suorum superiorum. **80.1.1.3**
Religiosorum etiam expropterea ad praesentationem non de-
bent in Ecclesiis ipsorum Rectores institui, nisi primo tantum
eisdem assignentur vnde incumbunt onera subire possint, &
congregari sustentari, nec videri contraria consuetudo. **181.1.1**
Religiosus habens Prioratum vel Ecclesiam Curatam, si recipit
secundum sine licentia Papae, ipso iure vacat primum, quod si
statim non dimittit, efficitur illegibilis, & priuatur vero-
que. **204.2.1.2**
Religiosus vt transferat ad fructuosorem Religionem requiritur li-
centia Praetati sui, quomodo non obtineatur. **205.1.14**
Religiosus ad patrem religionem ex causa transire potest de li-
centia Abbatis, & Conuentus. **ibid. 16**
Religiosus non potest suscipere officium executoris testamenti,
nisi perita, & obtenta licentia à superiore. **219.1.1.2**
Religiosus ex sola Episcopi licentia Abbatem suo contradicente
munus executoris suscipere non potest. **ibid. 6**
Religiosi qui extra claustra sunt, vt beneficiis perpetuis praesent,
possunt abique superioris licentia munus executoris obire.
ibid. 11
Religiosi nisi multum remoti à monasterio nequeunt alibi eli-
gere sepulchrum. **221.2.1.2**
Religiosus potest sibi eligere sepulchrum quando moritur ita remo-
tus à monasterio, vt ad illud commodè portari nequeat. **226.1.5**

Religiosus si moriatur ita remotus à monasterio non electus se-
pulchra, sepeliendus est in Ecclesia parochiali in qua decessit
instat secularium in itinere mortuorum. **221.2.4**
Religiosus personae non possunt de manu laici sine Episcopi con-
sensu decimas accipere. **233.1.10**
Religiosi accedentes ad monasteria Monialium quas portat in-
curant, ostenditur. **212.1.2.8**
Religiosi Mendicantes per Papam post Concilij approbati, &
inhibiti non possunt aliquem ad professionem recipere, do-
mum, vel locum de nouo acquirere, nec acquirere sine licen-
tia alienare, nec extraneis predicare, & Confessiones eorum
audire, vel ad sepulchrum administrare, & contra factum non te-
nent. **234.1.3**
Religiosus dimittens tenet habitum etiam abique approbatione
diuino incurrit excommunicationem latam in hoc text.
245.1.6
Religiosus accedens ad quaecunque studia etiam permixta non
obtenita licentia Praetati & Conuentus, incurrit excommuni-
cationem latam in hoc text. **245.1.10**
Intellige si extra suae Religionis claustra sit, secus si intra.
ibid. 2.1.1
Religiosus dicitur qui post abjuratorem haereticus, de qua conui-
ctus fuerat, & postea conuictus, factio, vel verbis haereticis
communicatur. **258.1.10.13**
Religiosus in Conuentu si vnus tantum reperiatur, potest tam-
pote intendi adsumere familiarem, vt ei celebrantia mini-
stret. **291.1.6**
Religiosus iam hodie fere omnibus ex privilegijs Romanorum
Pontificum, licet tempore interdictionis celebrare coram suis fami-
liaribus. **ibid. 7**
Religiosus suspensus à temporalibus si contraueniat an fiat ir-
regularis, remissio. **301.1.2**
Religiosum clericum verberantem absoluit Episcopus eo casu,
quo absoluit clericum. **317.1.1.2**
Religiosus eligi non potest in Abbatem, vt Praetorem aliterius
Religionis, & si contra fiat electio est nulla, in Episcopum ta-
men secularis, vel cuiuslibet Regularis Ecclesiae licet eligi
potest. **321.2.2.2**
Religiosus etiam pro contregio, nisi pro consorte eiusdem li-
tis, non potest procurator constitui sine licentia Superioris,
nec etiam constituere, nec substituere, licet habent in
mandatis. **401.1.2**
Religiosus interdicitur procuratoris officium obire sine Super-
ioris licentia. **ibid. 8**
Religiosus potest procurator institui ante licentiam Superioris,
sed ipse acceptare non potest donec eam obtineat. **ibid. 4**
Religiosus si abique Superioris licentia procurator constituat-
ur, non valet actus procuratoris titulo gestus in iudicialibus
actibus. **ibid. 6**
Religiosus non potest ex quatuordecim articulis mandato ad id da-
to procuratorem constituere aut substituere. **ibid. 7**
Religiosus quocumque potest esse in iudicio abique Superioris li-
centia, integrum quoque est esse constituere procuratorem ab-
sque illa. **404.1.2**
Religiosus, qui condestit alicui ad vitam, vel certum tempus, quae
redditus vel possessiones administrationis, cui praesent, sus-
sensus est ab officio, nisi duo concurrant, nec valet conuictus,
duos casus excipit. **451.1.1**
Religiosus, etiam si alius executor sui testamenti constitutus
sit, non potest tale munus subire nisi petita prius, & obtenta à
suo Superiore licentia. **451.1.2**
Religiosus non claustrales praepositi alicui Ecclesiae seculari exem-
ptae ab Episcopi iurisdictione, si testamenti executores sint,
non tenentur rationem reddere Episcopo, sed Papae. **ibid. 7**
Religiosi grauantur, vel fraudantes Ecclesias decimas etiam
debitas si requisiti per illos, quorum interea, non desistant
intra mensem, vel de viapropria, vel reuocati intra duos menses
non fecerint emendam, in quibus casibus suspensus sunt ab offi-
ciis, administrationibus, & beneficiis, & talia non habentes
sunt excommunicati. **460.1.1.2**
Religiosus prout ad beneficium parochiale alicuius Ecclesiae
si Ecclesia illa nullatenus subiacet Praetati monasterii,
eximitur ille ab obedientia, & potest Praetati Regularis,
& incipit subiectus esse imperio Ordinarii, cui illa Ecclesia
subest. **464.1.10**
Religiosus Parochialis Ecclesiae Praefectus an teneatur habere
solum sui Ordinis, ostenditur. **ibid. 11**
Religiosus nisi sit expressè professus aliquid neque in Abbatem,
seu Praetorem. **444.2.1.1**
Religiosi subire tenentur onera, quae incumbunt Ecclesiis per
eos ante Concilij Viennensem, acquirunt, nisi privilegium, ex-
emptione, vel alia iusta causa inueniatur, quae priuilegia, vel
exemptiones non inuant in Ecclesiis post Concilij acquirendis
449.1.1
Religiosi possunt in elemosinas erogare fragmenta, quae
ipsorum mensa superflua. **410.1.3**
Religiosi in sex casibus excommunicantur, & illorum absolutio
Page

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Papae referatur, ac privilegiis, & exemptionibus non obstantibus, ut per Ordinarios locorum denotari precepit. 468. 1. 1

Religiosi credendum est, si dicenti se habere licentiam à Patriocho administrandam Eucharistiam, Extremam unctionem, & solemnizandam materiam. 469. 1. 10

Religiosi administrant Sacramentum Pœnitentiæ, vel Baptismi sine licentia Patriocho non incurrit penam huius test. 1. 1. 6

Religiosorum speciem culpe referuntur. 470. 1. 17

Religiosi prohibentur ne indulgentias pronuntient iudicetras. 470. 1. 10

Religiosi Mendicantes transgressores Constituti, Bonifacii in cap. vnde de excess. Prælat. lib. 6. excommunicantur, necnon omnes Religiosi, qui in sermonibus, vel alibi proferunt aliqua, ut treacherant à solutione decimarum, quarum solutionem certis diebus, & in Confessionibus sub certis penis fradere tenentur, nisi sint tales quorum monasteria, vel Ecclesiis competat percipere decimas. 471. 1. 1. 8

Religiosi etiam exempti violantes interdictum positum per Sedem Apostolicam, vel Ordinarium locale, vel generale editionem Diuinarum factam per Provinciale Concilium, vel per eum, qui hoc possit, fruat per Cathedralem, seu Matricem Ecclesiam loci, excommunicantur si ipso iure, non obstantibus, &c. 475. 1. 1. 2

Religiosi electus si intra tempus monendatum pro presentia, vel absentia superioris ipse, vel eius electores licentiam concessendi non petierit, est eo ipso priuatus iure sibi electionis quæsitæ, & possunt electores alium eligere. 496. 1. 1

Religiosi ex privilegio confessionis an teneant iterum suo Patriocho confiteri etiam. 499. 1. 5

Religiosi mendicantes sub excommunicationis pena prohibentur transire ad Religionem non mendicantem, excepta Catholica. 510. 1. 1. 1

Religiosi sine sui Superioris licentia ultra mare euntes, sunt ipso facto excommunicati. 510. 1. 1. 2

Remissio culpe, id est, reatus ad penam æternam, non datur sine gratia infusione. 531. 1. 7

Remittens tenetur prebendam, quam habebat, in fraudem prebendarum primam vacatam, cum in priuilegio excederet priuilegium vacante, tunc non tenetur expectans illam recipere, immo illa dimissa expectabit aliam sine fraude vacantem, & si huius remittenti illa priuilegia postea conferatur, hoc ipso probata sit fraudis, & carere teneat. 69. 1. 1

Remittens generaliter casibus fortuitis non videtur remittenti gratiarius, & maioribus. 403. 1. 5

Remittens tunc non potest perire. 443. 1. 6

Remittens fraudulenter non valet. 69. 1. 5

Remittens factum à filia cum iuramento de non succedendo, &c. non potest illa impugnare ex capite lationis etiam confirmata, præsertim si aliunde fuerit competenter dotata. 115. 1. 8

Remittens factum in fauorem etiam fratris super hereditate paterna, & materna non datur, comprehendit tertius in presentia. 116. 1. 9. 10

Remittens declaratur constans tenore. 116. 1. 9. 10

Remittens facta cum iuramento per vim, & metum est omnino nulla. 116. 1. 9. 10

Remittens hereditatis paterna præiudicat nepotibus. 117. 1. 1

Remittens dignitatis, vel beneficii potest fieri per procuratorem ad hoc constitutum, licet prius ipse procurator fuerit reuocatus, ipso tamen & superiore, cui subest cessio, ignorante, nisi per malitiam ipsorum, vel aliorum reuocatio ipsi fuerit occultata. 393. 1. 1

Remittens beneficium in cuius manibus sit faciendo, remittens. 396. 1. 14

Remittens facta de beneficio à capto per dominum secularum, & detentum donec illud remittenti, est nulla ipso iure. 473. 1. 4

Rescriptis dictionis in eadem dispositione significat id esse cum mysterio factum. 448. 1. 4

Rescriptationes in Ecclesiis fieri non est permittendum. 448. 1. 4

Rescriptatio excluditur quoties ad maiorum alternatiue vocati sunt filii, vel nepotes. 381. 1. 19

Rescriptatio contra personas Ecclesiasticas concedi, vel concessas extendi non debent contra facientes, nisi reuocent intra mensem singulares sunt excommunicati, vniuersitates interdictæ. 593. 1. 1. 1

Rescriptatio materialium qui tractant referuntur. ibid. 1. 5

Rescriptatio obijciens contra testes debet præmitti iuramento subiacere in scripto repulsum se id non facere ex malitia. 551. 1. 8

Rescriptatio vnica sufficit facta Inquisitori ab Episcopo volente in eorum cartis ponere, totque, aut condemnare hæreticum. 458. 1. 7

Res eadem diuersis respectibus diuersis iure censentur. 1. 15. 1. 6

Res litigiosa est de cuius dominio quælibet vertitur inter petentem, & possidentem. 511. 1. 2

Res certam qui petit causa expressa, si illam causam non probat, succumbit, licet aliam probet, maxime postmodum emergente. 507. 1. 5

Res ut dicatur non integra fuisse vnica citatio. 404. 1. 6

Res ut dicatur esse integra sit est à iudice prolatum citandi decretum, quævis citatio non sit intimata citatio. 411. 1. 10

Res omnis, cui est annexum onus, transit in Ecclesiam cum suo onere. 449. 1. 2

Res transit cum suo onere. 510. 1. 5

Rescriptum contra ius commune non valet nisi faciat mentionem de iure. 41. 1. 1

Rescriptum contra legem etiam non habentem clausulam derogatoriam non valet. 41. 1. 1

Rescriptum strictæ, & in specie sumptum dicitur illud, quod emanat ad obsequium iuris communis. 6. 1. 1

Rescriptum in hoc sit acceptis largi, & sic continet onerem Principis concessioem quocumque modo fiat. ibid. 1. 2

Rescriptum delegatorum impetratum ab excommunicato, & processa inde inquiratur sunt ipso iure nulla, nisi in causa excommunicationis, vel appellacionis. 7. 1. 1

Rescriptum impetratum nomine proprio, impeditur excommunicato, suo occultis, siue publicis sit. ibid. 3

Rescriptum impetratum ab excommunicato in causa individua simul cum non excommunicato est nullum. ibid. 4

Rescriptum non solum ad lites, sed quodcunque aliud impetratum ab excommunicato est nullum. ibid. 6

Rescripta Prælatorum inferiorum ab excommunicato impetrata sunt nulla. 404. 7

Rescripti appellacione non minus venit resciscipum Principis secularis, quam Pontificis. ibid. 8

Rescriptum siue sit in possessore, siue in petitorio, impetratum ab excommunicato est nullum. 5. 1. 9

Rescriptum impetratum ab excommunicato etiam pro alio est nullum. ibid. 10

Rescriptum ab excommunicato impetratum est nullum, etiam si pars contra quam impetratur, conficiatur impetratori. ibid. 11

Rescriptum per quod excommunicato conceditur indulgentiam, vel indulgentiam Motu proprio Principis est nullum ipso iure. ibid. 13

Rescriptum per excommunicatum impetratum non est validum etiam ad inducendam litem pendentem. ibid. 15

Rescripta que hodierno tempore emanant à Sede Apost. possunt ab excommunicato impetrari. 8. 1. 19

Rescripti vigore ab excommunicato impetrati non possunt idem excommunicatis recomitari. 9. 1. 1

Rescriptum si impetretur per promouentem inquisitionis publicæ, vel priuata, & talis promouent sit excommunicatus, non poterit iudex vigore talis rescripti formæ processum etiam ex officio, quævis excommunicatus præbentis in impetratione nunc ministerium. ibid. 3

Rescriptum Papale, quo conceditur promotore beneficio, vique ad beneplacitum Papæ, expirat illo mortuo, secus si ibi dicatur, *vixque ad beneplacitum Sedis Apost.* nisi reuocet intelligitur tale rescriptum de beneficiis prius non canonicè detentis. 11. 1. 1

Rescriptorum ex data quando constat de prioritate, & posterioritate, illud præfertur, quod prius concessum fuit. 14. 1. 1

Rescriptum dicitur anterius altero ratione vnus horum. ibid. 6

Rescriptum si fiat à Papa ut quis provideatur de præbenda primæ vacatura in tali Ecclesia, & in illa est confortatus, ut antiquiores possint optare antiquiores præbendas, huiusmodi consuetudo valet, & est seruanda iura 20. 1. 1, & que remanet est pro provideendo, nisi vaquerit in Curia. 33. 1. 1

Rescripta gratis per subreptionem obrepta sunt ipso iure irrita. 5. 1. 1

Rescriptum minime redditur subreptionem non narrata transacione, que ad merita cause opponitur. 144. 1. 8

Rescripta sunt stricti iuris. 192. 1. 2

Rescriptum in dubio præsumitur ad publicationem partis, & non mora proprio concessum. 193. 1. 1

Rescriptum impetratum potest alius pro alio. 196. 1. 15

Rescriptum inficit titulum, & illum ipso iure annullat. 46. 1. 1

Rescriptationes per Legatum factæ expiunt finito officio. 106. 1. 6

Rescriptationes beneficiorum sunt aduocæ. 107. 1. 9

Rescriptatio statuta in hoc text. de beneficiis vacantibus in Curia non comprehendit beneficia iurisdictionis laicorum. 193. 1. 12

Rescriptatio de beneficiis vacantibus apud Sedem non habet locum. C C c 3

Index rerum, & verborum

locum in beneficiis de Vrbe. 181. 1. 14
 Refertur quoad beneficia Vrbi non habet locum in illis, qui in Vrbe degunt ratione originis, vel domicilii, nisi etiam Causam sequantur. 186. 1. 14
 Refertur generaliter concessio in fauorem expectantium non comprehendit eas acquisite beneficia vacantia per viam permutationis. 187. 1. 13
 Refertur reg. 8. Cancellaria etiam Auditorum Rotæ, vt de beneficio refertur confidere non valeat vigore huius text. 189. 1. 12
 Refertur sola absque ministerio personali non sufficit ad lucrandas quotidianas distributiones. 180. 1. 14
 Refertur tenet quis in Ecclesia principali, non autem in annexa. 187. 1. 6
 Refertur vt constituitur in mala fide non requiritur immutatio litterarum, sed sufficit scire, vel esse plene informatum reuocationem admittam fuisse per superiorem iuxta formam mandati. 189. 1. 15
 Refertur non potest amplius se intromittere in beneficio resignato. 180. 1. 3
 Refertur post expletam resignationem habetur pro mortuo quoad illud beneficium resignatum. 180. 1. 4
 Refertur exempti non potest fieri coram Episcopo, & aliis Ordinariis, sed coram Papa. 61. 1. 7
 Refertur, que sit sine pendente, videtur fieri in fraudem. 185. 1. 2
 Refertur beneficii non potest fieri a procuratore sine speciali mandato. 187. 1. 12
 Refertur vera est illa, que fit ex causa permutationis. 187. 1. 5
 Refertur beneficiorum libera fieri potest in manibus Episcopi. 184. 6
 Refertur facta per procuratorem reuocatum ante intimationem reuocationis est valida, nisi agatur de reuocatione promissionis metu coacti. 189. 1. 5
 Refertur facta per procuratorem reuocatum, non autem intimationem minime valet quousque per maiorem illius, aut Superioris, in cuius manibus renunciatio acta factenda, non potuit fieri intimatione ante cessacionem. 180. 1. 3
 Refertur beneficiorum potest fieri coram Episcopo. 187. 1. 5
 Refertur etiam refertur, puta propter regalam de viginti, non tamen reuoluitur inducta per appositionem manus validam. 189. 1. 5
 Refertur obicitur, & non explicatur, similis est nihil respondendi. 187. 1. 4
 Refertur non sunt dani, sed pauperibus eroganda data ob rationem etiam. 187. 1. 15
 Refertur est prioris facti reparatio. 184. 1. 2
 Refertur debita reuoluitur etiam in foro Conscientie si ex parte solentis fit paxa, & ex parte acceptantis sit illicitio damni actus. 180. 1. 15
 Refertur in integrum pendente aduersus sententiam contra beneficium seu minorem latam, non debet huiusmodi sententiam executioni mandari. 189. 1. 10
 Nisi refertur nullius fuisse impetrata ad protelanda executionem sententie. 180. 1. 11
 Refertur in integrum conceditur Ecclesie aduersus contractus. 180. 1. 10
 Refertur in integrum competit Ecclesie, & minori aduersus compulsionem, & vocationem, etiam factam sub hac publica. 180. 1. 13
 Refertur in integrum competit Ecclesie, & minori aduersus quod aduersus, & obligaciones vel illis defendentes. 180. 1. 14
 Refertur competit Ecclesie, licet & minori intra quadriennium. 180. 1. 15
 Refertur Ecclesie non conceditur aduersus quadriennij lapsum. 180. 1. 16
 Refertur agitur de causa beneficii. 180. 1. 17
 Refertur in integrum potest quadriennium concedi potest aduersus ex rationibus cuiuslibet. 180. 1. 18
 Refertur in integrum potest quadriennium concedi potest aduersus ex rationibus cuiuslibet. 180. 1. 19
 Refertur in integrum aduersus confessionem delicti per imprudensiam ab Ecclesia temptantem eadem Ecclesie conceditur. 180. 1. 20
 Refertur non competit Ecclesie, vel minori si per dolum, vel culpam saltem infirmitatem. 180. 1. 21
 Refertur factenda est exceptio eius, qui instituitur acceptis, & euerenda ad omni modum, & exceptio. 180. 1. 22
 Refertur ubi instituitur exceptio, res sic in iure potest promouenda Episcopo, & pariter aduersus. 180. 1. 23
 Refertur non competit aduersus perbenit exogabatur vii terculo peruenit ex parte vniu. 180. 1. 24
 Refertur, lato fupremo vocabulo acceptum facti satisfactionem comprehendit. 180. 1. 25
 Refertur obnoxius est ille, qui ratum habet dampnum suo no. 180. 1. 26
 Refertur illam ratæ si mandasset. 180. 1. 27

Restitutio aduersus lapsum quadriennij non conceditur. 180. 1. 14
 Restitutio concessa post quadriennium est nulla. 180. 1. 15
 Restitutio non fit ubi agitur de beneficio Pontifici resignato. 180. 1. 16
 Restitutio probatur titulo voluntatis, sed oportet examinare titulum verè & realiter reformari deo agitur. 180. 1. 17
 Restitutio beneficii tam refertur, quam ubi refertur quando petitur ex remedio attentatorum, tunc conceditur etiam non probetur titulus coloratus. 180. 1. 18
 Restitutio facta a Principe intelligitur sine preiudicio iuris aliter peti tantum quatenus. 180. 1. 19
 Restitutio non reuoluitur in preiudicio alterius. 180. 1. 20
 Restitutio intelligitur sine alterius preiudicio, qui ad gratiam reuocatum refertur, unde alteri ante reuocationem impetranti pariter non debet. 180. 1. 21
 Restitutio ipso iure sine ministerio ipsius ad integrum tempus reuoluitur. 180. 1. 22
 Resignatus reuocatur filios, non tamen ypoem, & non tenetur iterum baptizari, nec ordinari. 180. 1. 23
 Resignatus, & cessatio alius est paxa. 180. 1. 24
 Resignatus oblationem tanquam procurator confanguineis faciens sufficit ostendere, siue portigeret instrumentum mandati, & non est necesse vi legatum legendum pariter. 180. 1. 25
 Resignatus ius expirat donationis morte, non transit ad eius heredes. 180. 1. 26
 Resignatus gratie non tollit ius quæritum, sed querendum, nisi nus anxonis alius inducat, nec tamen tollit nus quæritum anxonis sui digniori ius quæritum. 180. 1. 27
 Resignatus gratie obicit expectanti parandam, & decreti interpositio etiam ignoranti. 180. 1. 28
 Resignatorem generalem licentiam, & quocunque privilegium ingrediendi monasteria Monasterium fecit Regem. 180. 1. 29
 Reuocatio procuratoris constituit ad resignandum debet in mai. 180. 1. 30
 Reuocatio gratiarum includit receptos in Canticis præcedam diu inceptis expectantibus, etiam si perciperet distributiones quædam, licet si præcedam diu inceptis non expectantibus, sed argumentum portionis, includit etiam habentes sub aduacaturam si aduacaturam est deuenit ad collectionem. 180. 1. 31
 Reuocatio contra actorem impetrat litteras de reuocatione in eodem iudicio, vel de conceptione ad eodem iudicio eandem præsumitur, nisi eos iudicet recitet. 180. 1. 32
 Reuocatio vii in comuni, non speciali habet duos indices, potest alior vii inu. ex iis, quousque maluit, eligere ad actiorem post sequendum. 180. 1. 33
 Reuocatio positionibus respondere, si recitat vel consummatur testat, habebitur pro confesso, si ex his supradictis, si confusus esset contumax fuerat, tamen tunc proceditur contra eum tanquam contra contumacem. 180. 1. 34
 Reuocandum est potius quam alior cum sunt partium in iura obsecra. 180. 1. 35
 Reuocatio sui defensionem potest multiplicare titulos sui iuris. 180. 1. 36
 Reuocatio non licet vii pluribus exceptionibus, que necessarias, & inuitabiles contrarietatem continent. 180. 1. 37
 Reuocatio triuoluit in partem alternatiuam in positum etiam in causa, quo verba ad illam possunt referantur. 180. 1. 38
 Reuocatio Colonie, Galicie, Hispaniarum, & Lusitanie patet as nominandi Episcopos data etc. 180. 1. 39
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 40
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 41
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 42
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 43
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 44
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 45
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 46
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 47
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 48
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 49
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 50
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 51
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 52
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 53
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 54
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 55
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 56
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 57
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 58
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 59
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 60
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 61
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 62
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 63
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 64
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 65
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 66
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 67
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 68
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 69
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 70
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 71
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 72
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 73
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 74
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 75
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 76
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 77
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 78
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 79
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 80
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 81
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 82
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 83
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 84
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 85
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 86
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 87
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 88
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 89
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 90
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 91
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 92
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 93
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 94
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 95
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 96
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 97
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 98
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 99
 Rex minor 15. annis Regnum per curam administrare debet. 180. 1. 100

Collect. Sexti Decretal. Clem. & Extrau.

Subscribi allegari possunt ad decisionem causarum, si orationem rectam contineant. 2. 1. 19
Subscribi ostendit potestatem eius, de quo in titulo agitur. 401. 2. 4

5

Sacerdos utrumque solemniter degradatus coarctat Encharistia Sacramentum fit utatur debita materia, & forma cum intentione. 244. 2. 10
Sacerdotes sacra Confessionis Ministri debent se presentare personaliter coram locorum Ordinariis. 458. 2. 18
Sacerdotes Regulares, qui clericis secularibus hunc laicis Sacramentum Extreme unctionis sine propriis auctoritatibus Presbyteri specialis licentia ministraverint, ipso facto sunt excommunicati & illorum absolutio reservatur Papae. 468. 2. 3
Idem si Encharistiam ministraverint, ut 469. 1. 3
Sacerdos an possit per penam laetare operas suas pro Missis celebrandis remitti. 510. 1. 4
Sacramenta quibus venialia remittuntur, quae sunt, remittuntur. 2. 2. 17

Sacramenta Baptismi, & Confirmationis licite administrari possunt etiam adultis tempore interdicti iuxta ritum ab Ecclesia praescriptum. 316. 1. 1
Sacramenta in Ecclesia quando in ea non celebrantur divina Officia, potest recipere ille, cui excommunicatus Ecclesia interdictus. 316. 1. 6

Sacramenta quae celebrari permittuntur tempore interdicti, remittuntur. 321. 1. 2
Sacramenta Baptismi, Penitentiae, & Encharistiae conditionem propriam sui pensum non recipiunt. 367. 1. 9-10. 11
Sacrilegium committit offensam Cardinale. 296. 2. 3
De Sacerdotis Notarius agere refertur. 35. 1. 90
Salvatus vius antiquissimus est. 1. 2. 7
Sana mentis quis. 255. 1. 2
Saudis Regi Poemagallie datus filius Alphonsus eius frater in propeum eius Regem. 71. 1. 3
Saudis Rex Portugalliae quare non fuit depositus, ostenditur. 71. 1. 6

Sanguis hominis violentis, non brutorum animalium effusus in Ecclesia illam polluit. 240. 2. 7
Sanguinis effusio debet esse iniuriosa, ut per illam Ecclesia polluitur. ibid. 3
Sapienter est mutare consilium in melius. 490. 1. 3
Sarraceni ab invocatione publica, & a peregrinatione, quam facere soleant ad eius sepulchrum, compescendi sunt. 456. 2. 1
Satisfactum intelligitur, si is, cui scienda erat restitutio, libenter remittat, nisi remissio aliquo modo inuoluntaria sit. 331. 1. 11

Sacerpes dicuntur sapientes. 50. 1. 3
Sacerdos, id est, confessor. 242. 1. 3
Scholares possunt sine debitorum coram suis Conservatoribus esse ad quatuor dietas conuenerunt. 20. 2. 40
Scholasticis notorie peritis quando gradum suscipit licentiaur non debet examinari. 419. 1. 4
Scholaris indignus Doctoralia insignia petens peccat mortaliter. 456. 2. 4

Scholares, mercenarii, & his similes subsunt Presbytero in cuius Parochia inhabitant. 469. 2. 12
Sciatis & consentienti non fit iniuria, nec dolus. 310. 2. 1
Sciens, & praesens fit tacet ipsa taciturnitas ostendit proprium consensum, nisi legitima in contrarium detur coniectura, vel natus, aut signo ostendat contradictionem. 361. 1. 15
Scientes, & non reuelantes eos, qui pro obsequia gratia, vel iustitia apud Sedem Apostolicam aliquid deducunt, seu recipiunt sunt excommunicati. 355. 1. 19
Scientia, & affectu ignorantia aequi pollent. 77. 2. 7
Scientia explicata, & inhabitata requiritur in praedialibus. 175. 1. 7

Scientia praesumitur circa ea, quae publicae sunt. 364. 1. 4
Scientia non praesumitur ex eo solo, quod in loco beneficii sit nota vacatio. 430. 2. 10
Sci quis id praesumitur quod aliis indagare tenetur. 364. 1. 5
Scriptura in quibus casibus requiritur, remittitur. 336. 2. 10
Scriptura requiritur in contractu emphiteutico. ibid. 13
Scriptura non est necessaria ad substantiam, & valorem gratiae. 48. 1. 13

Secretum publicato ubi electus ius non habet, electores variare potuerunt. 51. 2. 3
Secretum facere aggredientes aliqui ad hoc non electi aliis vindicantur, & non contrarietibus tacite consensu, eo quod ad hoc officium aliter consentiunt. 51. 2. 3
Secretum de forma est, ut eo publicato, & facta collatione mox per annum non rine Capitali electio fiat, sine praecedat mandatum Capitali sine sequatur ex tacito consensu, quia non reclamatio deducitur. ibid. 4
Secretus, qui impetrat dignitatem, & praebendam, praefertur

priori qui solum praebendam impetraverat, si praebenda dignitatem est annexa, & praefertur ratio. 191. 2. 1
Sedes multipliciter dicitur in iure, & quomodo hic accipitur, ostenditur. 114. 1. 5
Sedes Apostoli, pauperibus clericis, & aliis benemeritis personis providere debent. 484. 2. 3
Sedes Apostolica de iure diuino debet residere Romae, remittitur. 486. 1. 5

Sede Imperiali vacante, sub pena excommunicationis prohibetur, quod nullus tunc nomen Vicarii, seu alcerius imperialis officii retineat, &c. 487. 2. 1
Idem, idem significat, quod omni casu. 332. 1. 19
Idem, denotat omnimodam temporis continuationem. 435. 2. 13
Senectus dicitur ab anno 50. perfectio vique ad 70. 31. 2. 4
Senex, qui residere, & interesse diuinis non potest, percipere debet quotidianas distribuitos in absentia, modo aliis interesse consueverit. 180. 2. 18
Sententiarum uimine non solum excommunicatio, sed omnes aliae poenae, saltem spirituales, comprehenduntur. 5. 2. 18

Sententia vigore rescripti imperati ab excommunicato contra illum lata est nulla. 8. 2. 1
Sententia lata contra electum, vel contra praesentatum ex defectu iuris praesentandi, aut eligendi, praedicta praesentandi, & eligendi. 49. 1. 31
Sententia si simul fiat lata contra opponentem, non poterit amplius alius eandem defectum opponere. ibid. 32
Sententia nulla non potest producere exceptionem nisi iudicetur. 142. 1. 5

Sententia declaratoria requiritur ad hoc, ut positiones communium pro confessatis haberi cum effectu possint. 114. 2. 1
Sententia lata in seculari iudicio secundum leges Chiles, quae sunt per Canones abrogata, non est obseruanda in foro ecclesiastico. 161. 1. 9
Sententia diffinitiva si non ponatur in scriptis, & ab ipso iudice, & non ab alio, nisi sit Episcopus, & sedendo, non stando, vel deambulando profertur, est nulla, nec est necesse ab ea appellare. 168. 2. 1

Sententia diffinitiva in scriptis profertur est. 169. 1. 3
Sententia interlocutoria non requiritur, ut profertur in scriptis. ibid. 4
Sententia debet legi a iudice illam pronunciante. ibid. 5
Sententia lata a iudice non sedendo pro tribunali licet sit nulla ipso iure, tamen si iudex habeat tale impedimentum ad dolorem, quod sedere non possit, recte tenet. 169. 1. 10
Sententia diffinitiva non potest amplius a iudice reuocari. 171. 2. 4

Sententia contra haereticos praefertur est de consilio peritiorum. 163. 1. 2
Sententia condemnans parentes haereticos non exigitur, ut filij, ac nepotes incurrant poenas irregularitatis, ac inhabilitatis ad beneficia. 266. 2. 1
Sententia declaratoria haereticis incursum requiritur, ut penitus suum plenarium habeat effectum, nec ante poterit haereticus remoueri a possessione. 272. 1. 6
Sententia declaratoria necessaria est in casibus, in quibus lex ipso iure poenam inducit, ut amoueri possit reus a possessione. ibid. 8

Sententia lata contra principalem debitorem potest mandari executioni contra fiduciarium sine nouo processu, & iudicio. 192. 2. 5
Sententia quando continet errorem patenter expressum conceditur absolutio ad cautelam. 301. 1. 5
Sententia est ferenda pro reo data paritate probationis ex parte actoris, & rei. 340. 2. 3
Sententia lata contra haereticum institutum nocet subdito non vocato, & lato contra possessorem maioratus omnibus frequentibus non vocatis praedictum in se. 371. 2. 3
Sententia una, quae requiritur in Curia Romana promulgata contra possessorem beneficii ad hoc, ut sequatur per Ordinarium fieri possit, debet esse prima, non respectu causae, sed loci. 414. 1. 5

Sententia quando est lata in causa beneficii super attentatis, non habet locum test. in praesenti. ibid. 1. 1
Sententia dicitur interlocutoria ubi quando pendente principali controversia contingit dispositi super aliquo emergenti. 415. 2. 5

Sententia illa censetur merè diffinitiva, quae definit articulum, & quo principaliter mota fuerat questio. ibid. 56
Sententia lata super possessione, de qua principaliter agitur, diffinitiva est. ibid. 57
Sententia nulla non meretur habere nomen sententiae. 416. 1. 4
Sententia iusto lata ab incompetente iudice potest ex eisdem actibus approbati. 416. 2. 27
Sententias tres contrarias in quibus causa reportata de illarum nullitate

Index rerum, & verborum

Nullitate non agit, nec excipit ipsarum executione non facta, ac
respicit etiam pendencia. 410. 1. 1. 2
Sententia executio, vt impediatur debet prius pronuntiari super
ipsius nullitate. 410. 2. 4
Sententia dicitur conformes et statuto Urbis facit iudicatum
inter ciues Romanos. ibid. 8
Sententia appellacione an & quando veniat diffinitiva, & inter-
locutoria, remittit. ibid. 10
Sententia dicitur conformes quando vna confirmat aliam.
ibid. 12
Sententia lata contra ciuium extra ciuitatis territorium existen-
tem nulla est ipso iure. 421. 1. 1. 2
Sententia absque citatione etiam a Principe lata nulla est. 421.
2. 1. 1
Sententia lata super exceptionibus est interlocutoria. 424. 2. 3
Sententiam absolutoriam an Episcopus sine Inquisitore, & Inqui-
sitor sine Episcopo proferre valeat, ostenditur. 428. 2. 17. 18
Sententia debet esse conformis libello. 430. 2. 9
Sententia in causis summariis lata est merè diffinitiva. ibid. 21
Sepelientes hæreticos credentes, receptatores, defensores, vel
fauentes puniuntur pena, qua puniuntur sepelientes ipsos hæ-
reticos. 253. 1. 2
Sepelientes hæreticos, eorumque credentes, &c. ab excommuni-
catione, quam incurrun, non absoluntur. 253. 1. 2
Nisi sepulchrum offa exhumauerint, quando possint ab alio-
rum offibus diseri. ibid. 12
Sepelientes in casibus non permittit defunctos in cimiteriis
tempore interdicti, vel qui scienter sepelunt excommunicatos
publicè nominatim interdictos, vel manifestos viuaricos,
excommunicati sunt licet sine exempli. 416. 1. 1
Sepeliri potest vniuscuique in sepulchro, quia Maioribus qui expe-
ri confiteantur, vel aliam elegerint. 221. 1. 5
Sepulchrum ad eligendum (sub voto, vel iuramento, non potest
quod iudici a Religiosis, & secularibus clericis. 220. 1. 3
Sepulchrum Ecclesiasticum dantes hæreticos, eorumque creden-
tes, receptatores, defensores, vel fauores, excommuni-
cati sunt. 253. 1. 5
Sepultura, in qua hæreticus sepultus fuit, perpetuò aliorum se-
pultura carere debet. ibid. 2. 10
Sepultura concessa, censetur concessa celebratio pro defunctis, &
delicti mortui processionaliter. 356. 2. 3
Sequestratio pro Ordinariis loci fieri debet vna in Romana Curia
contra possessorem Ecclesiasticæ beneficii sententia pro-
mulgata diffinitiva. 413. 2. 2
Sequestratio necessaria, seu iudicialis contra possessorem non ad-
mittitur, sed potius regulariter prohibita est. ibid. 3
Sequestrationes pro Ordinariis faciende locum non erit in Ro-
mana Curia prima sententia pro possessore beneficii feratur,
secunda vero in eadem Curia contra ipsum pro petitorio pro-
mulgetur. 414. 1. 6
Sequestrationem iuxta terminos huius text. impediens ipso ipso
cadit a iure, quod habebat in causa. 415. 1. 27
Sequestratio pro satisfactionem, vel cautionem an reuocetur, seu
impediatur, ostenditur. ibid. 1. 33
Sequestrationi locus non erit in Romana Curia prima senten-
tia pro professore beneficii feratur, secunda vero in eadem Curia
contra ipsum pro petitorio promulgetur. ibid. 34
Sequestrum quando non est appositum principaliter super benefi-
cio, sed super membro, vel rei ipsius, non intrat dispositio
huius text. 414. 2. 10
Sequestrum interpositum post sententiam latam super attentatis
si violaretur, talis violatio non incidere in penam huius
text. ibid. 12
Sequestrum plures deputantur in beneficio data iusta causa, veluti
primo mortuo, vel male administrante. ibid. 18
Sequestrum in tribus praeceptis idem debet esse, in fide, seu bo-
na fama, in facultatibus, seu patrimonio, & in Ordine. 415.
1. 20
Sequestrum habet possessionem beneficii sequestrati, & potest vali-
de & rectè omnia ipsius beneficii iura exercere. ibid. 33
Sequestrum apud quem beneficium pendente lite est sequestratum,
potest ea pendente præsentare, eligere, &c. ibid. 4
Sequestrum relaxationem petens ex capite sententia nulla non au-
ditur. ibid. 1. 31
Sequestrum plenam curam habere debet de beneficio, cuius posses-
sio est sequestrata. 416. 1. 38
Seruum seruum Dei cur Papa se dicat, & quis se ita incipere
nominari, remittit. 2. 3. 4
Serui P. Mariae, inter Mendicantes. 118. 2. 6
Sextus Liber Decretalium a quibus compilatus, ostenditur. 1. 1. 1
Simoniaci ratam habentes non ligantur excommunicatione hu-
ius text. 515. 1. 11
Simoniaci omnes cuiusque dignitatis aut status sunt ipso iure
excommunicati, nec habent simoniaci Ordinati executionem,
& electionem, & alia prout pro simoniaco facta non va-
lent, nec ius percipiendi fructus tribuunt. 514. 1. 1. 2
Simoniaci mortales tantum non incurrun excommunicationem

committam in hoc text. 511. 1. 7
Simoniacus occultus potest dispensari ab Episcopo, non autem re-
habilitari ad beneficia in posterum obtinenda, nec ad reuoca-
da. ibid. 2. 16
Simoniacus in beneficio non incurrit suspensionem, nec incurrit
simoniacus in Ordine. ibid. 17
Simoniacus in beneficio, vel Ordine non facit fructus suos etiam
consumptos, & non percipit, qui tamen percipi debuerunt.
516. 1. 18
Simpliciter, & de plano absque iudicio rum strepitus, & figura iudicij
proceditur in causis etiam pendensibus beneficiis, decimarum,
matrimonialibus, & viuarum, & ipsas tangenti-
bus. 406. 2. 1
Simpliciter, & de plano, & absque ordine iudicio proceditur
in causis summariis. 407. 1. 9
Siti an & quando denotet latam sententiam, remittit. 364. 1. 18
Sisti V. constitutione contra clericos male ordinatos Clemens
VIII. in suo robore permanere vult quoad censuras, & pen-
as ibi contra simoniacæ ordinantes, & ordinatos inflictas.
514. 1. 4
Socius criminis, & muneris non probat contra simoniacum
514. 1. 5
Socius in crimine simoniæ admittitur in testem si sit socius cri-
minis tantum, & agatur ciuili. ibid. 2. 12
Socij, & participes criminis possunt esse testes aduersus hæreti-
cos, defensores, receptatores, & ceteros suspectos de fide.
255. 2. 4
Socium vocans in defensionem auxilium non incurrit irregularita-
tem si talis socius faciat inasorem. 405. 1. 18
Socij puniuntur sicut delinquentes quando in ipso delicto co-
operantur. 472. 1. 9
Sollemnium vicium quod, & quæ personæ incurrant illud ceterosque,
remittit. 272. 1. 10
Sollemnitas, & causa copulatio in alienatione rerum Ecclesiæ re-
quiruntur, nec vnaque altero sufficit. 214. 2. 1
Sollemnitas essentialis, seu substantialis vniuscuique aduenit
illa, sine qua nullus actus eiusdem speciei fieri potest, & aduenit
sua, & institutionem potest in esse produci. 215. 2. 7
Sollemnitates accidentales sunt illæ, sine quibus aut omnes, aut
saltem aliquis actus eiusdem speciei possunt in esse produci.
ibid. 8
Sollemnitas si in alienatione requiritur non sufficit vtilitas nisi
simul sollemnitas per legem requiritur interueniat. 216. 1. 26
Sollemniter omnia interueniunt præsumuntur ex antiquitate tem-
poris. ibid. 12
de Sorilegij agentes referuntur. 259. 1. 11
Sortilegium est hæreticum, quando aliquis puer rebaptizatur.
259. 2. 23
Sparium triginta dierum intra quod apostoli peti debent, consu-
merandum est a tempore latæ sententia data illius scientia,
non vero interpositæ appellacionis. 181. 1. 6
Spécialis, non est idem quod expressum. 181. 1. 18
Spécialitas huius text. in quo constat, ostenditur. 273. 2. 8
Spécialiter cum aliquod debet fieri, non sufficit verbis generalibus
fieri. 406. 1. 8
Spíritus sanctus æternitatem à Patre & Filio tanquam ab vno prin-
cipio, & vnica inspiratione procedit. 2. 1. 1
Spoliatio exceptio facta ab alio quam ab actore in ciuilibus
non admittitur, in criminalibus vero facta a tertio admittitur
dammodo sit de tota substantia, vel parte. Exceptio probari
debet infra quindécim dies alias sit condemnatio expensis.
144. 2. 1
Spoliatio exceptio dicitur dilatoria. 247. 1. 2
Spoliatio exceptio necessitatio ante litem contestatam propo-
nenda est. ibid. 3
Spoliatio exceptio facta ab alio, quam ab actore, non potest
opponi in causa ciuili ad effectum litum, & iudicij differe-
di. ibid. 4
Spoliatio debet esse omnium, vel saltem maioris partis bonorum
ad hoc vt impediatur accessio contra spoliatum propofita.
ibid. 11
Spoliatio licet appellacione pendente si ei ius commune resistat, &
assistat spoliatori, non est facienda restitutio, quousque per viam
attractoriam agat, nisi de titulo doceat. 249. 1. 13
Spoliatus decimis, beneficio, vel alia quacunque re spirituali non
est restituendus si aduersus eum obiciatur notorius proprietatis
defectus. ibid. 2. 14. 16
Spoliatus ubi resistit ius commune, non est restituendus tam in
causis spiritualibus, quam temporalibus. 147. 1. 14
Adducitur in contrarium text. in cap. cum Ecclesia Surinæ, de
causa possit. ibid.
Spoliatus qui petit restitutionem beneficii Ecclesiastici ex reme-
dio recuperande possessionis nequit restituere, nisi probato ti-
tulo saltem apparenti, seu colorato. 490. 1. 4
Spoli exceptio repellit spoliatorem agentem a iudicio etiam su-
per alia re, nec auditur donec restituat rem per spoliatum sub-
tractam. 245. 1. 5
Spoli.